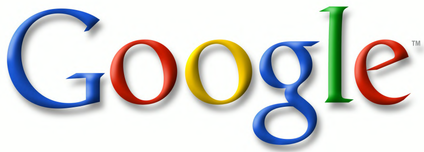

VE RI
TAS

ΚΑΤΑΛΟΙΠΑ

χειρογ.

ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΩΝ

ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΙΤΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ.

19, Χ4

ΥΠΟ

ΚΛΕΟΠΑ Μ. ΚΟΙΚΥΛΙΔΟΥ

Διακόνου καὶ Βιβλιοθηκαρίου τοῦ Ἱ. Κοινοῦ τοῦ Π. Τάφου.

Κελεύσει

τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων

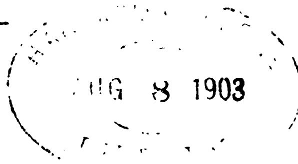
Κυρίου Κυρίου

ΔΑΜΙΑΝΟΥ ΤΟΥ Α΄.

ΕΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΟΙΣ

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τοῦ Ἱεροῦ Κοινοῦ τοῦ Π. Τάφου.

1899

Πρᾶξις Τυπογραφείου. Ἀριθ. 163·

ΤΩι ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΩι

ΚΑΙ ΘΕΙΟΤΑΤΩι ΠΑΤΡΙΑΡΧΗι

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΟΛΕΩΣ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ

ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΣ

ΚΥΡΙΩι ΚΥΡΙΩι

ΔΑΜΙΑΝΩι ΤΩι Α΄.

ΤΩι ΠΑΝΣΕΒΑΣΤΩι ΗΜΩΝ ΠΑΤΡΙ ΚΑΙ ΔΕΣΠΟΤΗι

ΤΟ ΕΛΑΧΙΣΤΟΝ ΤΟΥΤΟ ΠΟΝΗΜΑ

ΑΝΑΤΙΘΗΜΙ.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Οἱ ἀείμνηστοι καὶ ἀοίδιμοι Πατριάρχαι τῆς Ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ καὶ πάσης Παλαιστίνης — ὧν ἡ μνήμη ἀγήρως — κατὰ τὴν πολύμοχθον καὶ πολυκύμαντον πνευματικὴν αὐτῶν ἐνταῦθα σταδιοδρομίαν κατενόησαν ἐν τῇ μεγάλῃ αὐτῶν διανοίᾳ ὅτι ἓν ἐκ τῶν εὐγενεστέρων καὶ ἐθνωφελεστέρων αὐτοῖς μελημάτων ἔδει νὰ ᾖ καὶ ἡ περισυλλογὴ τῶν πνευματικῶν θησαυρῶν καὶ κειμηλίων τοῦ ἔθνους ἡμῶν, ἅτινα ἐν τῇ φορᾷ τῶν αἰώνων ἐκινδύνευον ν' ἀπολεσθῶσιν ἢ καὶ ν' ἀπεμπποληθῶσι πρὸς μεγίστην βλάβην καὶ ζημίαν τῆς τε ἐθνικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν φιλολογίας.

Ὅθεν ἐν χρόνοις ζοφεροῖς καὶ ἡμέραις χαλεπωτάταις διὰ κόπων καὶ μόχθων ἀτρύτων καὶ δαπάναις οὐ σμικραῖς, περισυλλέξαντες οἱ ἀοίδιμοι ἐκεῖνοι τῆς προγονικῆς ἡμῶν ἐθνικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς κληρονομίας λάτρεις, ὥσπερ μέλισσαι, τό γ' ἐπ' αὐτοῖς, οὐ μόνον τὰ διασωθέντα ἐν χειρογράφοις πνευματικὰ τῶν προγόνων ἡμῶν ἔργα, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ἐθνῶν ὅσα ἠδυνήθησαν, κατήρτισαν τὴν χειρόγραφον ἣν ἔχομεν σήμερον βιβλιοθήκην, ἥτις παγκόσμιον φήμην ἐκτήσατο καὶ ἐφ' ᾗ ἡ Ἱερὰ ἡμῶν ἀδελφότης δικαίως δύναται νὰ σεμνύνηται καὶ νὰ ἐπιδεικνύηται τοῖς τε ὁμοδόξοις καὶ τοῖς ἑτεροδόξοις ὡς σωματεῖον, οὐ μόνον κεκτημένον μέγα ἠθικὸν κῦρος καὶ σθένος, ἀλλὰ καὶ ἐπιστημονικὸν τὰ μάλα συντελοῦν καὶ συντελέσαν εἰς τὴν διάσωσιν καὶ διάδοσιν τῆς κατὰ Χριστὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις Τόποις παιδείας.

Τῆς Ἱερᾶς καὶ πολυτίμου ταύτης παρακαταθήκης τῆς πρεσβυγενοῦς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας τῆς ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας ἑκάστοτε παρεχούσης τῷ ἐπιστημονικῷ κόσμῳ ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ πλήρους αὐτῆς καταλόγου ὑπὸ τοῦ φιλοπονωτάτου καὶ ἐλλογιμωτάτου κ. Α. Παπαδ. Κεραμέως, ἔργου, ὅπερ μεγίστην περιποιεῖ τιμὴν καθόλου μὲν τῇ Ὀρθοδόξῳ Ἀνατολικῇ Ἐκκλησίᾳ ἰδίᾳ δ' ὅμως τῇ τῶν Ἱεροσολύμων, ἤδη ἐκδίδωμι τὰ μὴ ἐν τῷ τότε

πλήρει ἐκείνῳ καταλόγῳ περιληφθέντα, ἀνθ' ἧς ἔτυχον δαψιλοῦς ἀρωγῆς καὶ βοηθείας καὶ ἐν τῷ παρόντι ὡς καὶ ἐν ἄλλῳ μου ἔργῳ παρὰ τοῦ Μακαριωτάτου καὶ πανσεβάστου πατρὸς ἡμῶν καὶ Πατριάρχου κ. κ. Δαμιανοῦ τοῦ Α'.

Ὅθεν ὁ παρὼν κατάλογος περιγράφει χειρόγραφα τὸ ὅλον τρία καὶ πεντήκοντα πρὸς τοῖς ἑκατόν. Τούτων ἓξ μὲν καὶ τεσσαράκοντα ἐναπόκεινται ἐν τῇ Πατριαρχικῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ Ἱ. ἡμῶν Κοινοῦ ὑπὸ τὸ ὄνομα «Συλλογὴ Σ. Μητροπολίτου Ναζαρὲτ κ. Φωτίου, καὶ Παρθενίου Ἀρχιμανδρίτου καὶ Καμαράση τοῦ Ἱ. ἡμῶν Κοινοῦ» καθότι τὰ πλεῖστα τῆς συλλογῆς ταύτης προτροπῇ τῶν ἀνωτέρω ὑπὸ διαφόρων μοναχῶν κατεχόμενα, ἐπεδόθησαν αὐτοῖς, οὗτοι δὲ τῇ βιβλιοθήκῃ, ὡς ἔδει, προθύμως προσήνεγκον. Ἑπτὰ δὲ πρὸς τοῖς ἐνεννήκοντα ἐν οἷς 4 Σλαβωνικὰ Εὐαγγέλια καὶ 3 Ἰβηρικὰ κείμενα κατάκεινται ἐν τῇ μικρᾷ βιβλιοθήκῃ τοῦ μοναστηρίου Ἀβραὰμ τῇ πρὸ μικροῦ καταρτισθείσῃ ὑπὸ τοῦ σεβαστοῦ Ἀρχιμανδρίτου καί γέροντος Σκευοφύλακος τοῦ Π. Τάφου κ. Εὐθυμίου.

Τὰ δὲ λοιπὰ 10 εὕρηνται ἐν τῇ ἰδιωτικῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἰορδάνου κ. Ἐπιφανίου, ὅστις κατὰ διαφόρους καιροὺς παρὰ διαφόρων ταῦτα ἐξηγόρασεν.

Ἀνεξαρτήτως τῆς τούτων σπουδαιότητος, ἔκρινα ἐπάναγκες, ἵνα δι' ἐντύπου καταλόγου, ἀφ' ἑνὸς μὲν διαιωνίζων ταῦτα καταστήσω γνωστὰ παντὶ φιλαρχαίῳ, καὶ θέλοντι νὰ ὠφεληθῇ ἀπ' αὐτῶν, ἀφ' ἑτέρου δ' ἐξασφαλίσω τοῖς ἀπογράφοις αὐτοῖς τὸ τῆς μεταθέσεως δυσχερὲς ἐν τῷ μέλλοντι.

Ἐν Ἱεροσολύμοις τῇ 22ᾳ Ἰανουαρίου 1899

Ὁ Βιβλιοθηκάριος

ΚΛΕΟΠΑΣ Μ. ΚΟΙΚΥΛΙΔΗΣ.

ΚΑΤΑΛΟΙΠΑ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΩΝ

ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΙΤΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ.

1

Λειτουργικὸν Εὐαγγέλιον τῆς ΙΒ'. ἑκατονταετηρίδος, στερούμενον τέλους, οὗ τὸ δέσιμόν ἐστι παλαιὸν καὶ τὰ μάλιστα στερρὸν· ἀριθμεῖ δὲ φύλλα· μεμβράνινα 304, μήκους 0,32 καὶ πλάτους 0,24. Τὸ κείμενον (0, 225 Χ 0, 155) αὐτοῦ δίστηλον ὂν αποτελεῖται ἐκ γραμμῶν ἑπτακαίδεκα κοσμούμενον κατά τε τὰς ἐπιγραφὰς καὶ τὴν ἀρχὴν ἑκάστης Εὐαγγελικῆς περικοπῆς ἀπὸ τοῦ 17 φύλλου ἕως τοῦ 144 ὡραιοτάτοις μεγάλοις χρυσοῖς κεφαλαιώδεσι γράμμασιν, ὧν ἡ καλλιτεχνία δηλοῖ τὴν τιμιότητα τοῦ τεύχους καὶ τὴν προσοχὴν μεθ' ἧς ἐγράφη. Τά δύο πρῶτα φυλλάδια ἐκ φύλλων 16 σὺν τῷ 72 προσετέθησαν μετεγενέστερον τῆς γραφῆς αὐτῶν ἀναγομένης εἰς τὸν ΙΓ'. αἰῶνα καὶ στερουμένης τῶν ἐρυθρῶν μουσικῶν σημαδοφώνων ὧν ἅπαν τὸ λοιπὸν κείμενον γέμει. Ἐν φύλλῳ 16 ἀπὸ τῆς τελευταίας γραμμῆς τῆς πρώτης αὐτοῦ στήλης μέχρι τοῦ τέλους τοῦ 16 φύλλου ἐπαναλαμβάνεται τὸ αὐτὸ κείμενον ὡς καὶ ἐν τῷ ἑπομένῳ 17 φύλλῳ ἀπὸ τῆς πρώτης σειρᾶς τῆς πρώτης αὐτοῦ στήλης μέχρι τῆς ἕκτης γραμμῆς τῆς δευτέρας στήλης τοῦ αὐτοῦ 17[β] φύλλου. Ἐν τῇ πρώτῃ στήλῃ τοῦ 62 φ. ἔνθα συμπίπτει τὸ τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς Εὐαγγέλιον ὑπάρχει ὡραῖον σύμμετρον χρυσοῦν κόσμημα (0, 116 Χ 0, 72) μετὰ θόλων, ἁψίδων καὶ κιονίσκων, δι' οὗ ὁ καλλιτέχνης προτίθε-

ται νὰ παραστήσῃ ἐν σχήματι ναοῦ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ λαβοῦσαν σύστασιν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς. (1)

Ἔχει δὲ τὸ κείμενον τοιαύτην τινὰ διαίρεσιν.

Ἀναγνώσματα τοῦ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγελίου τῆς μεγάλης Κυριακῆς τοῦ Πάσχα. φ. 1.

Ἀναγνώσματα τοῦ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγελίου ἀπὸ τῆς δευτέρας, μετὰ τὴν Πεντηκοστὴν φ. 63.

Ἐν τῷ 65α φ. ὑπάρχει εἰκὼν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου (0, 14 X 0, 8). Τὸ φέρον αὐτὴν φύλλον ἀποκοπὲν, καὶ αὖθις προσετέθη βαμβακερῷ διὰ ῥαφῆς νήματι.

Ἀναγνώσματα τοῦ κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγελίου ἀπὸ τοῦ πρώτου Σαββάτου τοῦ νέου ἔτους, ἔνθα ὑπάρχει χρυσοῦν κόσμημα ἐν σχήματι Π καὶ ἡ εἰκὼν τοῦ αὐτοῦ Εὐαγγελιστοῦ (0, 13 X 0, 10) φ. 100.

Ἀναγνώσματα τοῦ κατὰ Μάρκον Εὐαγγελίου ἀπὸ τοῦ πρώτου Σαββάτου τῶν νηστειῶν μετὰ τῆς εἰκόνος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου (0, 132 X 0, 15) φ. 142β.

Εὐαγγέλια τοῦ πάθους τοῦ Κ. ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ φ. 180α.

Εὐαγγέλια διαφόρων ἁγίων ἀρχόμενα ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου φ. 222β.

Ἀναγνώσματα τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου φ. 236α.

Ἀναγνώσματα τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου φ. 234ο.

Ἀναγνώσματα τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου φ. 246α.

Ἀναγνώσματα τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου φ. 261β. ἐν οἷς τὸ τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν ἐλλείπει τῆς σειρᾶς αὐτοῦ.

Ἀναγνώσματα τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου φ. 283

Ἀναγνώσματα τοῦ μηνὸς Μαρτίου φ. 277β.

Ἀναγνώσματα τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου φ. 281.

Ἀναγνώσματα τοῦ μηνὸς Μαΐου φ. 281.

Ἀναγνώσματα τοῦ μηνὸς Ἰουνίου φ. 284.

Ἀναγνώσματα τοῦ μηνὸς Ἰουλίου φ. 289β.

Ἀναγνώσματα τοῦ μηνὸς Αὐγούστου φ. 292β.

---

1) Περὶ τοῦ τεύχους τούτου ὡς καὶ περὶ τοῦ 2 καὶ 29 ἰδὲ Κατάλ. Α. Π. Κεραμέως τόμ. Β'. σ. 695 καὶ ἐφεξῆς.

Ἀναγνώσματα Ἀναστάσεως ἤτοι ἑωθινὰ Εὐαγγέλια φ. 297β.

Ἀναγνώσματα εἰς διαφόρους ἁγίους καὶ ἡμέρας καὶ ἑορτὰς φ. 304β ἔνθα καὶ τελευτᾷ τὸ τεῦχος, ἐπειδὴ τὰ λοιπὰ τῶν φύλλων ἐλλείπουσιν.

Σημειωτέον ὅτι αἱ εἰκόνες τῶν Εὐαγγελιστῶν Ματθαίου, Μάρκου, καὶ Λουκᾶ εἰσι μεταγενέστεραι καὶ οὐχὶ σύγχρονοι τῷ χειρογράφῳ ὡς ἐξάγεται ἔκ τε τῶν ἐπιγραφῶν καὶ τῆς τέχνης καθόλου. Πρὸς δὲ καὶ τὰ ὀνόματα τῶν μηνῶν ἐν ταῖς ᾤαις γραφῇ μεταγενεστέρᾳ σημειοῦνται.

2

Λειτουργικὸν μεμβράνινον Εὐαγγέλιον πολυτιμότατον τῆς ἑνδεκάτης ἑκατονταετηρίδος μετὰ παλαιοῦ χονδροῦ δεσίματος, ἀλλὰ στερούμενον ἀρχῆς καὶ τέλους, τοῦτο ἀτάκτως πρότερον ἐν τοῖς πρώτοις αὐτοῦ φύλλοις δεδεμένον κατὰ τάξιν τὴν πρέπουσαν κατέταξα· ἀριθμεῖ δὲ φύλλα 322 ἔχοντα μῆκος μὲν 0, 295, πλάτος δὲ 214. Τούτων τὰ μὲν ὑπ' ἀριθμὸν 11, 83, 173, 174, 247 [ἅτινα φαίνεται ἀφαιρεθέντα συνεπείᾳ τῶν πολυτιμοτάτων αὐτῶν κοσμημάτων, ὧν πανομοιότυπα δύναταί τις νὰ ἴδῃ εἰς τὸν 33 κώδικα τῆς συλλογῆς τοῦ Ἁγ. Τάφου] σὺν τοῖς τέσσαρσι τελευταίοις 319, 320, 321 καὶ 322 εἰσὶ μεταγενέστερα τοῦ ΙΓ'. αἰῶνος, τὰ δὲ 93, 94 καὶ 100 χάρτινα καλῶς γεγραμμένα. Ἔνια τῶν φύλλων τὰ μετὰ τοὺς ἀριθμοὺς 8, 9 καὶ 82 ὡς ἐξάγεται ἐκ τοῦ κειμένου ἐλλείπουσι. Τὸ κείμενον [0, 23 X 0, 165] δίστηλον ὂν συνίσταται ἐκ γραμμῶν εἴκοσι καὶ τριῶν, τυγχάνει δ' ἅπαν ἐντεταμένον κατ' ἀρχαῖα ἐρυθρὰ μουσικὰ σημεῖα. Καὶ αἱ μὲν ἐπιγραφαὶ εἰσι χρυσοῖς γράμμασι γεγραμμέναι, τὰ δ' ἀρχικὰ γράμματα ἑκάστης Εὐαγγελικῆς περικοπῆς ἐντέχνως ἐπεξειργασμένα χρυσῷ καὶ ποικίλοις ἑτέροις χρώμασι. Τό τε εἶδος τῆς γραφῆς καὶ ἡ ὀρθογραφία αὐτῆς εἰσι καθόλου ἄψογα. Ἐν τῇ ἀρχῇ ἑκάστου μηνὸς ὑπάρχει ὡραῖον ταινιῶδες κόσμημα ἐκτὸς τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου καὶ Ἰουνίου, ὅπερ βεβαίως βέβηλος χεὶρ ἀπέκοψεν ὡς καὶ τὴν ἡμίσειαν στήλην τοῦ 9 φύλλου. Τὸ τεῦχός ἐστι τὰ μάλα περίεργον καὶ ἄ-

ξιον μεγίστης προσοχῆς οὐ μόνον διὰ τὰς ἰδιαιτέρας αὐτοῦ τυπικὰς διατάξεις (διότι ἕκαστος ἐν αὐτῷ μὴν ἀναγράφει πάντας τοὺς ἁγίους ἑορταζομένους τε καὶ μὴ μετὰ τῶν εὐαγγελικῶν περικοπῶν τῶν ἀνηκουσῶν ἑκάστῳ) ἀλλὰ καὶ διὰ τὰς ἀπαντώσας διαφορὰς κατά τε τὰς μνήμας τῶν ἁγίων καὶ διὰ τὸ καταλέγειν ἁγίους τινάς, ὧν οὔτε ὁ Συναξαριστὴς τοῦ Νικοδήμου οὔτε ἡ τελευταία ἔκδοσις τῶν μηναίων μνείαν ποιεῖται. Ἔχει δὲ τὸ τεῦχος τοιαύτην τινὰ διαίρεσιν.

Ἀναγνώσματα τοῦ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγελίου ἀρχόμενα ἀπὸ τῆς τρίτης τῆς ἕκτης ἑβδομάδος διὰ τῶν ἑξῆς λέξεων «ἄν τις ἐμοὶ διακονῇ· τιμήσει αὐτὸν ὁ πατὴρ» φ. 1. Ἀρχὴ τῶν καθημερινῶν Εὐαγγελίων τοῦ Ματθαίου ἀπὸ τῆς δευτέρας μετὰ τὴν Πεντηκοστὴν φ. 11.

Ἀρχὴ τῶν καθημερινῶν Εὐαγγελίων τοῦ Μάρκου ἀπὸ τῆς δευτέρας τῆς ΙΒ΄. ἑβδομάδος φ. 57. Ἀρχὴ τῶν καθημερινῶν Εὐαγγελίων τοῦ Λουκᾶ ἀπὸ τῆς δευτέρας τῆς Α΄. ἑβδομάδος φ. 83. Εὐαγγέλια ἀναγινωσκόμενα κατὰ τὰ Σάββατα καὶ τὰς Κυριακὰς τῶν νηστειῶν φ. 173. Εὐαγγέλια εἰς τὸν νιπτῆρα φ. 205 καὶ 206. Εὐαγγέλια τῶν παθῶν φ. 213. Εὐαγγέλια τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου φ. 247. [Τὰ ὀνόματα τῶν μηνῶν σημειοῦνται καὶ Ἀραβιστί]. Εὐαγγέλια τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου φ. 256β. Εὐαγγέλια τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου φ. 262β. Εὐαγγέλια τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου φ. 267. Εὐαγγέλια τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου φ. 276. Εὐαγγέλια τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου φ. 285. Εὐαγγέλια τοῦ μηνὸς Μαρτίου φ. 289. Εὐαγγέλια τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου φ. 291. Εὐαγγέλια τοῦ μηνὸς Μαΐου φ. 293. Εὐαγγέλια τοῦ μηνὸς Ἰουνίου φ. 296. Εὐαγγέλια τοῦ μηνὸς Ἰουλίου φ. 303β. Εὐαγγέλια τοῦ μηνὸς Αὐγούστου φ. 307β. Εὐαγγέλια Ἀναστάσιμα ἑωθινὰ τὰ ἕνδεκα φ. 314. Εὐαγγέλια ἀναγινωσκόμενα εἰς διαφόρους μνήμας καὶ λιτὰς καὶ λειτουργίας καὶ παννυχίδας τῆς Μ. Ἐκκλησίας φ. 318. Τὸ τεῦχος ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν ἰδιαιτέρων αὐτοῦ τυπικῶν διατάξεων καὶ ἄλλων τινῶν φαίνεται ὅτι ἦν ἰδιάζον Εὐαγγέλιον τῆς Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας. Ἔχουσι δὲ αἱ τυπικαὶ αὐτοῦ διατάξεις οὕτως.

1. *Χρὴ γινώσκειν*· ὅτι τὸ Εὐαγγέλιον τοῦτο τῆς Χαναναίας· διὰ τὸ πολλάκις συμβαίνειν γίνεσθαι τὸ Πάσχα ἔξω· ὧδε μὲν οὐ χωρεῖ ἀναγινώσκεσθαι εἰς τὰ Σαββατοκυρίακα τοῦ Ματθαίου· ὅτι οὐδέ ποτε ἀνεγνώσθησαν 17 Κυριακαί. Ἀναγινώσκεται δὲ εἰς τὸν Λουκᾶν *Κυριακῇ* πρὸ τοῦ Φαρισαίου. Εἴπερ ἄρα λείψει ὁ Λουκᾶς, ὡς ἔφην· διὰ τὸ μηκύνεσθαι τὸ Πάσχα· δέον γινώσκειν ὅτι ἄρχεται ὁ Λουκᾶς ἀναγινώσκεσθαι ἀπὸ τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Ὕψωσιν. Τότε γὰρ καὶ ἡ Ἰσημερία γίνεται· ὃ καλεῖται νέον ἔτος φ. 82.

2. «*Τὰ προκείμενα τῆς πρώτης ἑβδομάδος τῶν παννυχίδων*» καὶ ἕπονται ταῦτα κατὰ τὴν τότε τυπικὴν τῆς ἐκκλησίας διάταξιν, καθ' ὅλας τὰς Δεσποτικάς, Θεομητορικὰς καὶ μεγάλας ἁγίων ἑορτὰς φ. 172β.

3. *1 7|βρίου* Γίνεται δὲ καὶ σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τοῖς Χαλκοπρατείοις ὑπὲρ Μιασινῶν, καὶ ἐν μὲν τῷ Φόρῳ καὶ εἰς τὴν λειτουργίαν τῆς Μεγάλης ἐκκλησίας ἀναγινώσκεται τὸ εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. « Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Ναζαρὲτ » ἐν δὲ τοῖς Χαλκοπρατείοις ἀναγινώσκεται εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν « ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀναστᾶσα Μαριάμ » φ. 247—247β.

4. *25 Σεπτεμβρίου*. Ἡ λιτὴ τοῦ κάμπου διὰ τὸ τρισάγιον. Ἐν μὲν τῷ Τριβουναλίῳ λέγεται εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Ζήτει τῇ τετάρτῃ τῆς Ε'. ἑβδομάδος τοῦ Λουκᾶ. Εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν κατὰ τὴν ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεολόγου ἀναγινώσκεται εὐαγγέλιον. Ζήτει τῇ τετάρτῃ τῆς ἕκτης ἑβδομάδος τοῦ Λουκᾶ φ. 255β.

5. *11 8|βρίου* Ἡ δὲ Μεγάλη ἐκκλησία ἐπιτελεῖ τὴν μνήμην τῆς Ζ'. Συνόδου ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ καὶ ἀναγινώσκεται Εὐαγγέλιον τὸ τοῦ σπόρου. Ζήτει Κυριακῇ τετάρτῃ τοῦ Λουκᾶ φ. 260.

6. *Τῇ Κυριακῇ* πρὸ τῆς ἕκτης τοῦ Νοεμβρίου μηνὸς ἤγουν πρὸ τῆς μνήμης τοῦ ἁγίου Παύλου τοῦ ὁμολογητοῦ τελουμένη ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ κατὰ τὸν τύπον τῆς Μ. ἐκκλησίας ἀναγινώσκεται Εὐαγγέλιον τὸ τοῦ πλουσίου. Ζήτει Κυριακῇ Ε'. τοῦ Λουκᾶ. Τὸ αὐτὸ ἀναγινώσκεται καὶ τῇ ἕκτῃ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς εἰς τὴν λιτὴν ὑπὲρ τὴν μνήμην τῆς Κόνεως φ. 263β.

7. *Σαββάτῳ* πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως ζήτει Σάββατον δω-

δέκατον τοῦ Λουκᾶ οὐκ ἀναγινώσκεται δὲ ἐνορδίνως· εἰ μὴ ἄρτι πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως ὡς εἴρηται φ. 269.

8. *Δέον γινώσκειν* ὅτι ἐὰν ἡ ἑορτὴ τῆς ἁγίας Χριστοῦ γεννήσεως ἐν Κυριακῇ φθάσῃ· ἐπειδὴ τὸ ὄπισθεν Σάββατον καὶ ἡ Κυριακὴ, τὸ πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως Σαββατοκύριακόν ἐστι καὶ ἔχει τὰ ἴδια Εὐαγγέλια· τὸ δὲ τῆς παραμονῆς Σάββατον Εὐαγγελίου δεῖται· ἀναγινώσκεται τοῦτο εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. «Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην, ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν κόκκῳ σινάπεως» φ. 271.

9. Κυριακὴ μετὰ τὴν Χριστοῦ γέννησιν· ζήτει τῇ ἐπαύριον τῆς ἑορτῆς.

Χρὴ δὲ γινώσκειν ὅτι ἐὰν τύχωσι δύο Κυριακαὶ μεταξὺ τῶν Χριστουγέννων καὶ τῶν Φώτων· ἀναγινώσκεται καὶ αὐτὴ ἡ μετὰ τὴν Χριστοῦ γέννησιν· καὶ ἡ πρὸ τῶν Φώτων· ὡσαύτως καὶ τὰ Σάββατα *ἡ δὲ μία* λάχει Κυριακὴ ἀναγινώσκεται ἡ πρὸ τῶν Φώτων. φ. 275β.

10. Εἰς τὰ μεθέορτα τῆς Χριστοῦ γεννήσεως ἤγουν ἀπὸ τῆς 28 καὶ μέχρι τῆς 31 προτάττονται τὰ μεθέορτα ἑκάστῃ ἡμέρᾳ· καὶ οὕτως ὑποτάττονται τὰ τῶν ἁγίων· ὡσαύτως καὶ τὰ προεόρτια τῶν Φώτων καὶ τὰ μεθέορτα φ,275—276.

11. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ (11 Μαΐου) τὸ Γενέθλιον τῆς Πόλεως. Τοῦτο (τὸ εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην· εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· καθὼς ἠγάπησέ με ὁ Πατὴρ . . .) ἀναγινώσκεται ἐν τῷ Φόρῳ ἀπερχομένης τῆς Λιτῆς. Ἐν δὲ τῇ Μ. ἐκκλησίᾳ ὑποστρεφούσης τῆς λιτῆς καὶ τελουμένης λειτουργίας ἀναγινώσκεται τοῦτο (ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην· εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς, ἐὰν ἀγαπᾶτέ με τὰς ἐντολὰς τὰς ἐμὰς τηρήσατε) φ. 294 — 294β. Τὸ αὐτὸ [ἤτοι τὸ ἀνωτέρω Εὐαγγέλιον] καὶ τῇ Κυριακῇ ἐν ᾗ ἐπιτελοῦμεν τὴν ἕνωσιν τῆς ἐκκλησίας, Ἰουλίου μηνὸς φ. 295.

12. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ (Ἰουνίου 5) εἰς τὴν λιτὴν τοῦ Κάμπου, διὰ τὴν ἐπέλευσιν τῶν βαρβάρων, ἐν μὲν τῷ Τριβουναλίῳ λέγεται Εὐαγγέλιον ζήτει τῇ Ε΄. τῆς Β΄. ἑβδομάδος τοῦ Ματθαίου.

Εἰς δὲ τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Βαβύλα ἀναγινώσκεται τοῦτο· ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Τῷ καιρῷ . . . Κύριε δίδαξον ἡμᾶς προσεύχεσθαι φ. 297.

13. *Ἰουλίου 15*. Κυριακὴ πρὸ τῆς μνήμης τῆς Δ'. Συνόδου ἐπιτελεῖται ἡ ἕνωσις τῆς ἐκκλησίας. Λαγχάνει δὲ ἡ τοιαύτη Κυριακὴ ἀπὸ τῆς 6 τοῦ μηνὸς καὶ αὐτῆς μέχρι 12 καὶ αὐτῆς· καὶ οὔτε ἔσωθεν τῆς 5 γίνεται· οὔτε ὑπερβαίνει τὴν 12, ἀλλ' ἐν ταύταις περικλείεται ταῖς 7 ἡμέραις, ποτὲ μὲν εἰς ταύτην, ποτὲ δὲ εἰς ἐκείνην τὴν Κυριακὴν ἐπιτελουμένη καθὰ ἔχει ἀγαγεῖν ὁ χρόνος. Εὐαγγέλιον ζήτει Μαΐου 11 εἰς τὸ Γενέθλιον τῆς Πόλεως. Κυριακὴ πρὸ τῶν ἀλλακτῶν μνήμη τῶν 630 ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Χαλκηδόνι Δ'. Συνόδῳ.

Λαγχάνει δὲ ἡ τοιαύτη Κυριακὴ ἀπὸ τῆς 13 τοῦ μηνὸς καὶ αὐτῆς, μέχρι 19 καὶ αὐτῆς, γινομένη κατὰ τὸν τῆς ἐκκλησίας τύπον. Εὐαγγέλιον. Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· ὑμεῖς ἐστὲ. Ζήτει 7|βρίου 2. Καὶ μετὰ ταύτην, τὴν μνήμην τῆς Δ'. Συνόδου. Τῇ ἐπερχομένῃ Κυριακῇ ἐπιτελοῦμεν τὴν μνήμην τῶν ἐν τῇ Ε'. Συνόδῳ συνελθόντων τῶν ἁγίων πατέρων κατὰ Σευήρου τοῦ δυσσεβοῦς. Εὐαγγέλιον. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπάρας ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ εἶπε· Πάτερ ἅγιε τήρησον αὐτούς· ζήτει εἰς τὴν διαθήκην διαμέσου φ. 305β.

Διαφοραὶ κατὰ τὰς μνήμας τῶν ἁγίων.

Μὴν Σεπτέμβριος.

Χειρόγραφον	*Συναξαριστὴς Νικοδήμου*
Τῇ 7η Δανιὴλ ἡγουμένου τοῦ Θασίου φ. 250β.	Εἰς τὰς 12 τοῦ αὐτοῦ.
Τῇ 10η 11η 12η καὶ 13η τοῦ μηνὸς ἐκτὸς τῶν ἁγίων τῆς ἡμέρας ὑπάρχει καὶ ἡ προσκύνησις τῶν τιμίων ξύλων μετ' εὐ-	

αγγελίου ἰδιαιτέρου εἰς τὴν προσκύνησιν ἑκάστης ἡμέρας.	
Τῇ 17ῃ Εὐλαμπίου μάρτυρος φ. 255.	ἰδὲ Μαρτίου 5, Ἰουλίου 3 καὶ Ὀκτωβρίου 10.
Τῇ 18ῃ Σωσάννης τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος φ. 255.	Δεκεμβρίου 15.
Τῇῃ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς ἐν τῇ Πέτρᾳ φ. 255.	,
Τῇ 22ᾳ Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου καὶ Ἰωνᾶ τοῦ Σαββαΐτου φ. 255.	Εἰς τὰς 21 τοῦ αὐτοῦ.
Τῇ 25 Θεοφίλου ἐπισκόπου Ἐφέσου φ. 255β.	Ὀκτωβρίου 2 φρονῶ ὅτι ὁ ἐπίσκοπος οὗτος Ἐφέσου ἐστιν ὁ αὐτὸς ὁ καὶ ὁμολογητὴς ἀκμάσας ἐπὶ Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου κατὰ τὸ 716.

Ὀκτώβριος.

Τῇ 11 Θεοφανοῦς τῆς βασιλίσσης φ. 259.	Δεκεμβρίου 16.
Τῇ 17ῃ Ἰσιδώρας καὶ Νεοφύτης τῶν Μαρτύρων φ. 281.	Ἰσιδώρα ὁσία ὑπάρχει 1. Μαΐου ἀλλὰ μάρτυς Ἰσιδώρα καὶ Νεοφύτη οὐχ ὑπάρχουσιν οὔτε ἐν τῷ Συναξαριστῇ οὔτε ἐν τοῖς μηναίοις.
Τῇ 20 Ἀνδρέου Ὁσιομάρτυρος τῆς Κρίσεως φ. 261β.	Τῇ 17 τοῦ αὐτοῦ.
Τῇ 23 Τῶν ἁγίων 7 παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ φ. 262.	Αὐγούστου 4.
Τῇ 25ῃ Ἀναστασίου τοῦ ἐν Σαλώναις μάρτυρος φ. 262.	Τὰ μηναῖα καὶ ὁ Συναξαριστὴς οὐκ ἔχουσι « τὸ ἐν Σαλώναις »
Τῇ 31 Μαρκιανοῦ ἐπισκόπου Συρακούσης τοῦ Ἱερομάρτυρος φ. 262.	Τῇ 30 τοῦ αὐτοῦ.

Νοέμβριος.

Τῇ 3ῃ Ἰωαννικίου τοῦ ὁσίου φ. 263.	τῇ 4 τοῦ αὐτοῦ.
Τῇ 4ῃ Θεοδότης μάρτυρος φ. 263.	τῇ 3 τοῦ αὐτοῦ.
Τῇ 7ῃ Ὁσίας Ματρώνης φ. 264.	τῇ 9 τοῦ αὐτοῦ.
Τῇ 12ῃ Ἀρτέμωνος Ἱερομάρτυρος φ. 264.	Ἀπριλίου 12.
Τῇ 14ῃ Ἰουστινιανοῦ καὶ Θεοδώρας φ. 265.	Αὐγούστου 2.
Τῇ 19ῃ Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Δασίου φ. 265.	8|βρίου 21· 9|βρίου, 1 3 20 καὶ Ἰουλίου 18.
Τῇ 20ῃ τῶν ἁγίων Πατριαρχῶν Πρόκλου, Μαξίμου, Ἀνατολίου καὶ Γενναδίου φ. 266.	ὁ μὲν Πρόκλος ὑπάρχει ἐν τῇ συνήθει τάξει, ὁ δὲ Γεννάδιος καὶ ὁ Μάξιμος 17 9|βρίου καὶ ὁ Ἀνατόλιος 3 Ἰουνίου.
Τῇ 24ῃ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου Ἀκραγαντίνου φ. 266.	Τῇ 23ῃ τοῦ αὐτοῦ.
Τῇ 25ῃ τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κλήμεντος Ρώμης καὶ Πέτρου Ἱερομάρτυρος Ἀλεξανδρείας φ. 266.	Νοεμβρίου 24.
Τῇ 29ῃ τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Σύλα φ. 266.	Ἰουλίου 30.

Δεκέμβριος.

Τῇ 2ᾳ μνήμη τοῦ δικαίου Φιλαρέτου τοῦ ἐλεήμονος τοῦ ὁρμωμένου ἀπὸ τῆς τῶν Παφλαγόνων χώρας φ. 267.	Δεκεμβρίου 1.
Τῇ 3ῃ τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἴνδη καὶ Δόμνας καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς δισμυρίων φ. 267.	Τῇ 28ῃ τοῦ αὐτοῦ.

Τῇ 16η τοῦ ἁγίου μάρτυρος Βάκχου τοῦ νέου φ. 267.	Τῇ 15η τοῦ αὐτοῦ.
Τῇ 18η τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἀθηνοδώρου καὶ Φιλεταίρου φ. 268.	ὁ μὲν Φιλέταιρος τῇ 30ῃ τοῦ αὐτοῦ, περὶ δὲ Ἀθηνοδώρου ἴδε Δεκεμβρίου 7 καὶ 9βρίου 7.
Τῇ 28η τοῦ ὁσίου Θεοδώρου τοῦ Γραπτοῦ φ. 276.	Τῇ 27η τοῦ αὐτοῦ.

Ἰανουάριος.

Τῇ 4η τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παύλου τοῦ Θηβαίου φ. 278.	Κατὰ μὲν τὸν Συναξαριστὴν τῇ 15η τοῦ αὐτοῦ, κατὰ δὲ τὰ παλαιὰ μηναῖα τῇ 17η τοῦ αὐτοῦ.
Τῇ 9η μνήμη σεισμοῦ φ. 283β	
Τῇ 10η τοῦ ὁσίου Ἰωάννου τοῦ κατὰ Σάββα φ. 284.	Ἴσως ὁ ἐν τῇ Λαύρᾳ τοῦ ἁγίου Σάββα μονάσας υἱὸς τοῦ Πατρικίου Ξενοφῶντος.
Τῇ 12η τοῦ ὁσίου Στεφάνου τοῦ χινολάκκου φ. 284.	Τῇ 14η τοῦ αὐτοῦ.
Τῇ 19η τοῦ ὁσίου Θεοδότου Ἀγκύρας φ. 284.	Ἰουνίου 7.
Τῇ 24η Βικεντίου μάρτυρος φ. 285.	Ἴδε 11 9βρίου καὶ 10βρίου 11.

Φεβρουάριος

Τῇ 4η τοῦ ὁσίου Νικήτα τοῦ ἐν τοῖς Πυθίοις φ. 286.	
Τῇ 7η Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου φ. 287.	Φεβρουαρίου 8.
Τῇ 18η Φλαβιανοῦ ἐπισκόπου Κων/πόλεως φ. 287.β	16 τοῦ αὐτοῦ.
Τῇ 19η τοῦ ἁγίου μάρτυρος Σαδὼθ ἐπισκόπου φ. 288.	Ὀκτωβρίου 19.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Αὐξηβίου ἐπισκόπου Σόλωνος τῆς Κύπρου φ. 288.	Τῇ 19 τοῦ αὐτοῦ.

Τῇ 20ῃ Παφνουτίου τοῦ ὁσίου φ. 288.	Σεπτεμβρίου 25· 9βρίου 22.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Ἀρχίππου ἀποστόλου, μαθητοῦ τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου φ. 288.	Φεβρουαρίου 19.
Τῇ 22ᾳ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θωμᾶ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως καὶ Προτερίου Ἀλεξανδρείας φ. 288.	Μαρτίου 21. Φεβρουαρίου 28.
Τῇ 29ῃ Μακαρίου ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων. (ἴσως Μακάριος ὁ ἐπὶ τοῦ Μ. Κωνσταντίνου ἀκμάσας) φ. 288.	
Τῇ 29ῃ Παπίου, Διοδώρου καὶ Κλαυδίου τῶν μαρτύρων φ. 289.	Τῇ 31ῃ Ἰανουαρίου.

Μάρτιος.

Τῇ 5ῃ Ἡσυχίου πρεσβυτέρου Ἱεροσολύμων φ. 289.	
Τίς ὁ Ἡσύχιος οὗτος;	
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Πιονίου Ἱερομάρτυρος φ. 289β.	Τῇ 11ῃ τοῦ αὐτοῦ.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῶν ἁγίων μαρτύρων Νικοδήμου καὶ Χριστίνης φ. 289β. Ἡ μὲν Χριστίνα Ἰουλίου 22 καὶ Μαΐου 18· τίς δ' ὁ Νικόδημος οὗτος ὁ μάρτυς δύσκολον ὁρίσαι.	
Τῇ 15ῃ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ ἐν Ρουφιαναῖς φ. 289β.	Τῇ 16ῃ τοῦ αὐτοῦ.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ὁσίου Βενεδίκτου ἐπισκόπου Ρώμης φ. 289β.	
Ἰδὲ τῇ 14ῃ τοῦ αὐτοῦ. Ὁ Συναξαριστὴς οὐ ποιεῖται λόγον	

ἐν τῷ βίῳ αὐτοῦ ὅτι ὑπῆρξεν οὗτος ἐπίσκοπος Ρώμης.

Τῇ 16η τῶν ἁγίων μαρτύρων Τροφίμου καὶ Θάλλου φ. 289β. Μαρτίου 11.

Τῇ 20η τοῦ Ὁσίου Μάλχονος Τὰ μηναῖα ἔχουσι Μάλχου. 9|6ρίου 24 καὶ Μαρτίου 26

Τῇ 21η τοῦ ὁσίου Ἀνανίου. (Δύσκολον ἡμῖν ἀποβαίνει νὰ ὁρίσωμεν τὶς ὁ ὅσιος οὗτος Ἀνανίας καὶ πότε ἤκμασε) φ. 290.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀρτέμονος φ. 290. Νοεμβρίου 9.

Τῇ 22ᾳ Θωμᾶ Ἐπισκόπου φ. 290. Ἴσως ὁ Κων|πόλεως Μαρτίου 21

Τῇ 23η Χριστίνης τῆς Περσίνης φ. 290. Μαρτίου 13.

Τῇ 26η Ἰσαακίου τοῦ ὁσίου φ. 291. Αὐγούστου 3.

Τῇ 29η τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἱεροσολύμων φ. 291. Μαρτίου 30.

Τῇ 31η τῶν ἁγίων μαρτύρων Μενάνδρου καὶ Νεοφύτου φ. 291β (Περὶ τούτου ἰδὲ Συναξ. ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν ὀνομάτων πάντων τῶν ἁγίων).

Ἀπρίλιος.

Τῇ 2ᾳ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἐπιφανίου καὶ Αἰδεσίου φ. 291β. Τὰ μηναῖα καὶ ὁ Συναξ. ἔχουσιν Ἀμφιανοῦ.

Τῇ 4η τοῦ ὁσίου Ἰωσὴφ τοῦ ὑμνογράφου φ. 291β. Τῇ 3η τοῦ αὐτοῦ.

Τῇ 5η τοῦ ὁσίου Γεωργίου τοῦ ἐν τῷ Μαλαιῷ φ. 291. Τῇ 4η τοῦ αὐτοῦ.

Τῇ 5η τῆς ἁγίας μάρτυρος Ὑπομονῆς. [Πρώτην ἤδη φορὰν καθίσταται ἡμῖν γνωστὴ ἡ μάρτυς αὕτη] φ. 291^{6}.

Τῇ 7η Ἀγάπης Εἰρήνης καὶ Χιονίας τῶν μαρτύρων φ. 291^{6}.

Τῇ 16η τοῦ αὐτοῦ.

Τῇ 8η τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Ἡρωδίωνος, Ἀγάβου, Ρούφου, Φλέγοντος καὶ Ἐπαφρᾶ φ. 292.

Τὰ μηναῖα ἔχουσιν ἀντὶ Ἐπαφρᾶ, Ἑρμοῦ. Ὁ Ἡρωδίων ἐν τῷ Συναξαριστῇ παραλείπεται οὗτινος ἰδὲ σημείωσιν τόμ. Β΄. σελ. 80—81.

Τῇ 9η τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν Πατερμουθίου καὶ Κόπρη φ. 292.

Τὰ μηναῖα ἔχουσιν ὁσιομαρτύρων· τῇ 17η 10|6ρίου.

Τῇ 12η Γεροντίου μάρτυρος.

Ἀπριλίου 1η.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη Σεργίου Πατριάρχου φ. 292. (Δύσκολον ὁρίσασθαι τὶς τῶν Σεργίων Κων|πόλεως ὁ Αος ἢ ὁ Βος).

Τῇ 13η Κρίσκεντος καὶ Παυσιλυπίου τῶν μαρτύρων φ. 292.

Τῇ 15η τοῦ αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἁγίου Ἰακώβου τοῦ καὶ Συμεὼν Ἐπισκόπου Ἀντιοχείας καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς φ. 292.

Ἰδὲ 27 τοῦ αὐτοῦ· δύσκολον ἀποβαίνει ἡμῖν νὰ ὁρίσωμεν τίς οὗτος.

Τῇ 14η τῶν ἁγίων μαρτύρων Σάββα τοῦ Γότθου φ.292.

Ἀπριλίου 18.

Τῇ 14η Λεωνίδου, Νικοδήμου τῶν μαρτύρων, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς φ. 292.

Ὁ μὲν Λεωνίδας, τῇ 8η Αὐγούστου. Ἡ δὲ τοῦ Νικοδήμου τούτου μνήμη ἀγνοεῖται ἔν τε τῷ Συναξαριστῇ καὶ τοῖς μηναίοις.

Τῇ 15η τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡ-

Ὁ μὲν Ἀπριλίου 18, ὁ δὲ Ἀ-

μῶν Κοσμᾶ Χαλκηδόνος καὶ Ἀγαπίου πάπα Ῥώμης φ. 292.	γάπιος ἴσως ὁ αὐτὸς ὁ καὶ Ἀγαπητὸς Ἀπριλίου 17.
Τῇ 16η Ἰωάννου τοῦ Παλαιολαυρίτου φ. 292β.	Ἐν μὲν τοῖς παλαιοῖς μηναίοις Ἰουλίου 26· ἐν δὲ τῷ Συναξ. Ἀπριλίου 20.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἰακώβου καὶ Ἀζᾶ Διακόνου φ. 292β.	Τῇ 10η Ἀπριλίου.
Τῇ 17η τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ ἐν Πέργῃ τῆς Παμφυλίας φ. 292β.	Ἀπριλίου 19.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Λογγίνου τοῦ Ἰσαύρου καὶ Ἀφροδισίου μάρτυρος φ 292β.	Ἴσως ὁ Ἰουνίου 22. Ἰουνίου 21.
Τῇ 18η τοῦ ἁγίου Ἱερομάρ- Παφνουτίου φ. 292β.	Ἀπριλίου 19.
Τῇ 19η τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ ἐν Τριχινᾷ φ. 292β.	Ἀπριλίου 20.
Τῇ 19η τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰανουαρίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ φ. 292.	Ἀπριλίου 21.
Σημ. Αἱ ἡμέραι 20 καὶ 21 ἐλλείπουσι, φαίνεται λησμονήσας αὐτὰς ὁ ἀντιγραφεύς.	
Τῇ 24η τῶν ἁγίων μαρτύρων τῶν ἐν Χαλκηδόνι μαρτυρησάντων φ. 292.	
Τῇ 27η τῶν ἁγίων μαρτύρων Κυντιανοῦ, Μαξίμου καὶ Δαδᾶ φ. 293.	Ἀπριλίου 13. Τὰ μηναῖα καὶ ὁ Συναξαριστὴς ἔχουσιν Κυντιλιανοῦ.
Τῇ 28η τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἰάσωνος καὶ τῶν ἁγίων μαρτύ-	Ἀπριλίου 29.

ρων Ζήνωνος καὶ Εὐσεβίου φ. 293.	Ἀπριλίου 29.
Τῇ 29ῃ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Μέμνονος καὶ τῶν 22 μαρτύρων καὶ τῶν 9 μαρτύρων τῶν ἐν Κυζίκῳ φ. 293. (Τῶν δὲ 22 μαρτύρων τὴν μνήμην δύσκολον ὁρίσασθαι).	Ὁ μὲν Μέμνων Αὐγούστου 20· οἱ δὲ ἐν Κυζίκῳ τῇ 28ῃ Ἀπριλίου.

Μάϊος.

Τῇ 3ῃ τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἑσπέρου καὶ Ζωῆς καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν, Κυριακοῦ, καὶ Θεοδούλου, καὶ τῆς ἁγίας Μάρτυρος Σεβαστιανῆς. φ. 293.	Τῇ 29 τοῦ αὐτοῦ. Ὀκτωβρίου 24.
Τῇ 4ῃ τῆς ἁγίας μάρτυρος Εἰρήνης φ. 293.	Μαΐου 5.
Τῇ 5ῃ τῆς Ἁ. μεγαλομάρτυρος Πελαγίας τῆς Παρθένου φ. 293.	Μαΐου 4.
Τῇ 11ῃ τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Παχωμίου φ. 294.	Ἰδὲ Μαΐου 6, 15 καὶ Ἰανουαρίου 13.
Τῇ 15ῃ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ ἡγιασμένου.	Μαΐου 16.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἁγίου Ἀλεξάνδρου Ἱεροσολύμων φ. 295.	Δεκεμβρίου 12, καὶ Μαΐου 16.
Τῇ 16ῃ τοῦ ἁγίου Προφήτου Ζαχαρίου ἑνὸς τῶν δέκα ἓξ φ. 295.	Τῇ 8 Φεβρουαρίου.
Τῇ 17ῃ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Σόλωνος φ. 295. (Τὰ μηναῖα ἔχουσι Σολίχωνος).	
Τῇ 18ῃ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Φιλεταίρου.	Δεκεμβρίου 30.

Τῇ 24ῃ Μελετίου τοῦ μάρτυρος καὶ στρατηλάτου. φ. 296.	Τῇ 24ῃ τοῦ αὐτοῦ.
Τῇ 26ῃ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἰούδα φ. 296.	Ἰουνίου 19.
Τῇ 27ῃ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Κάρπου ἑνὸς τῶν 70, καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Θεράποντος φ. 296β.	Μαΐου 26. Μαΐου 14.
Τῇ 28ῃ Νικήτα ἐπισκόπου Χαλκηδόνος φ. 296β. (Δύσκολον ὁρίσασθαι τίς οὗτος ὁ Χαλκηδόνος ἐπίσκοπος).	
Τῇ 31ῃ Εὐσταθίου Πατριάρχου Κων|πόλεως φ. 296β.	

Ἰούνιος.

Τῇ 6ῃ τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Δωροθέου, καὶ τῆς ἁγίας Ζηναΐδος καὶ Μαμέλχθης. φ. 298.	Τῇ 6ῃ τοῦ αὐτοῦ. Ἡ μὲν Μαμέλχθα Ὀκτωβρίου 5· ἡ δὲ Ζηναῒς Ὀκτωβρίου 11 καὶ Ἰουνίου 7.
Τῇ 8ῃ τοῦ ὁσίου καὶ ὁμολογητοῦ Παύλου τοῦ Καΐουμᾶ φ. 298.	Ἴσως ὁ Μαρτίου 8 ἢ ὁ ἐν Κων πόλει Νοεμβρίου 6.
Τῇ 9ῃ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ Θαυματουργοῦ Ὑπατίου τοῦ ἐν Ρουφιαναῖς φ. 298.	Ἰουνίου 17.
Τῇ 12ῃ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Κοδράτου τοῦ ἐν τῷ Ρύνδακι φ. 298.	Ἴσως ὁ τῆς 7 Μαΐου.
Τῇ 19ῃ τοῦ Προφήτου Ἰεζεκιὴλ φ. 298β.	Ἰουλίου 23.

Τῇ 21η τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἰούστου, Τροφίμου καὶ Θεοφίλου φ. 299.	Τῇ 21η Ἰουλίου.
Τῇ 22α τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου μερῶν Πατελαρίας φ. 299β. (Ἴσως ὁ κατὰ τὴν 28 Φεβρουαρίου.	
Τῇ 28η τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ὑπατίου ἐπισκόπου Γαγγρῶν φ. 302.	Τῇ 31η Μαρτίου.

Ἰούλιος.

Τῇ 3η τῶν μαρτύρων Κοΐντου καὶ Μάρκου φ. 306β.	Ὁ μὲν Μάρκος ὑπάρχει, ὁ δὲ Κοΐντος τῇ 2α τοῦ αὐτοῦ.
Τῇ 6η τῶν ἁγίων Ἱερομ. Ἀετίου καὶ Φιλήμονος καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς, καὶ τῶν ἁγίων μαρτύρων Κυριακῆς, Ἁγνῆς, Λουκίας καὶ Ἀνθούσης. φ. 304β.	Ὁ μὲν Φιλήμων ὑπάρχει, ἐλλείπει ὁ Ἀέτιος ὃν διστάζω νὰ συνταυτίσω μεθ' ἑνὸς τῶν 40 μαρτύρων. Ἡ μὲν Κυριακὴ 7 Ἰουλίου, ἡ δ' Ἁγνὴ Ἰανουαρίου 14, 20 καὶ 21, ἡ δὲ Ἀνθοῦσα Φεβρουαρίου 22 καὶ Αὐγούστου 22.
Τῇ 7η τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἰσαύρου, Εὐσταθίου, Πολυκάρπου καὶ Εὐαγγέλου καὶ Σισώη τοῦ μεγάλου φ. 304.	Ὁ μὲν Ἴσαυρος 17 Ἰουνίου, περὶ δὲ τοῦ Εὐσταθίου δύσκολον ὁρίσασθαι. Σισώης δ' ὁ μέγας τῇ 6η Ἰουλίου.
Τῇ 9η Ἰσαύρου καὶ Περεγρίνου τῶν μαρτύρων φ. 305.	Τῇ 17η Ἰουλίου.
Τῇ 12η Γολινδοὺχ μάρτυρος φ. 305.	Τῇ 13η Ἰουλίου.
Τῇ 13η τοῦ ἁγίου μάρτυρος Σαραπίωνος φ. 305.	Τῇ 12η τοῦ αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῆς ἁγίας Μυρώπης.	Δεκεμβρίου 2.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῆς ἁγίας Βερονίκης τῆς αἱμόρρου φ. 305.	Τῇ 12ῃ Ἰουλίου.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ Ὁσίου Νόνου καὶ τῶν ὁσίων Γυναικῶν. Τίνες αὗται; φ. 305.	Δεκεμβρίου 5.
Τῇ 18ῃ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ὑακίνθου τοῦ ἐν Ἀμάστριδι καὶ τῆς Ὁσιομάρτυρος Θεοδοσίας φ. 306.	Ἰουλίου 18. Μαΐου 2.
Τῇ 21ῃ τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἰεζεκιὴλ φ. 306β.	Τῇ 23ῃ Ἰουλίου.
Τῇ 22ᾳ Φωκᾶ Ἱερομάρτυρος.	Ἰουλίου 23.
Τῇ 23ῃ Τροφίμου καὶ Θεοφίλου τῶν μαρτύρων φ. 306β.	Ἰουλίου 21.
Τῇ 24ῃ τοῦ ἁγίου Ἀνατολίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ φ. 307β.	Ἀπριλίου 23, 9|βρίου 20, καὶ Ἰουλίου 6.
Τῇ 29ῃ τῶν ἁγίων μαρτύρων Καλλινίκου καὶ Θεοδότου φ. 307.	Τὰ παλαιὰ μηναῖα ἔχουσι Θεοδότης, ἀπὸ δὲ τοῦ Συναξαριστοῦ ἐλλείπει Θεοδότου Μαΐου 18, Ἰουλίου 3, καὶ 7|βρίου 17.
Τῇ 31ῃ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἰωάννου τοῦ στρατιώτου. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ καὶ εἰς τὴν πρόοδον καὶ προσκύνησιν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ φ. 307.	Παλαιὰ μηναῖα 29 Ἰουλίου, Συναξαριστὴς Ἰουνίου 12.

Αὔγουστος.

Τῇ 2ᾳ τῶν ἐν Ἐφέσῳ 7 παίδων φ. 307.	Τῇ 4ῃ Αὐγούστου.
Τῇ 5ῃ τῆς ἁγίας μάρτυρος Ἴας φ. 307β.	Παλ. μηναῖα Αὐγούστου 4, Συναξαριστὴς 7|βρίου 11.

Τῇ 8ῃ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Μαρίνου τοῦ γέροντος φ. 309β.	Ὀκτωβριου 18.
Τῇ 13ῃ τῶν ἁγίων μαρτύρων Σεργίου, Στεφάνου, Παμφίλου καὶ Καπίτωνος φ. 310β.	Τῇ 12ῃ Αὐγούστου.
Τῇ 14ῃ τοῦ ἁγ. Ἱερομάρτυρος Μαρκελίου καὶ τῶν 70 μαθητῶν αὐτοῦ φ. 310β.	Οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐλλείπουσι.
Τῇ 20ῃ τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Θαδδαίου φ. 311.	Αὐγούστου 21.
Τῇ 21ῃ Ἴας τῆς ἐν Περσίδι ἀθλησάσης φ. 312.	Σεπτεμβρίου 11.
Τῇ 24ῃ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Βαρθολομαίου ἡ κατάβασις τοῦ λειψάνου αὐτοῦ ἐν Σικελίᾳ νήσῳ τῆς Λιπάρεως καὶ τῶν ἁγίων μαρτύρων Μέμνονος, Σευήρου καὶ Τατιανοῦ.	Αὐγούστου 25. Ὁ μὲν Μέμνων καὶ ὁ Σευῆρος Αὐγούστου 20, ὁ δὲ Τατιανὸς 7βρίου 12.
Τῇ 27ῃ τοῦ ὁσίου Κορδούβα φ. 312.	Τὰ μηναῖα καὶ ὁ Συναξαριστὴς ἐκλαμβάνουσι τὸ ὅσιος ὡς ὄνομα.
Τῇ 28ῃ τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν Ποιμένος καὶ Σάββα τοῦ ἐν Βενεθάλοις φ. 312.	Ὁ μὲν Ποιμὴν ὑπάρχει τῇ 27ῃ τοῦ αὐτοῦ, ὁ δὲ Σάββας ἄγνωστον.
Τῇ 30ῃ Φιλονίδου ἐπισκόπου.	Τῇ 17ῃ Ἰουνίου.

3

Τεῦχος μουσικὸν μεμβράνινον τῆς ΙΒʹ. ἑκατονταετηρίδος ἔχον μῆκος μὲν 0,295, πλάτος δὲ 0, 21 καὶ συνιστάμενον ἐκ φύλλων 260, ἐξ ὧν τὸ 106 ἐστὶ χάρτινον. Τὸ κείμενον κάλλιστα ὂν γεγραμμένον ἐστὶ μονόστηλον (0, 23 X 0, 17) ἐκ γραμμῶν ἐν ἑκάστῃ σελίδι 16—37.

Περιέχει δὲ τοῦτο τὰ ἀπαραίτητα τῆς ᾀσματικῆς ἀκολουθίας τῶν τε Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν, τῶν ἐπισημοτέρων ἁγίων ὅλων τῶν μηνῶν, τοῦ Τριῳδίου, τοῦ Πεντηκοσταρίου, πλὴν τοῦ Πάσχα καὶ τῆς πρώτης Ἑβδομάδος τῆς Διακαινησίμου.

Τὸ τεῦχος ἔχει τοῦτο τὸ ἰδιάζον ὅτι ἑκάστη Δεσποτικὴ καὶ Θεομητορικὴ ἑορτὴ ὡς καὶ ἕκαστος ἅγιος ἔχει τοὺς ἁρμόζοντας αὐτῷ ἰαμβικοὺς καὶ ἡρωϊκοὺς στίχους ὁμοίους τοῖς ἐν τοῖς μηναίοις ἐκτὸς μικρῶν τινων διαφορῶν.

Σημειωτέον ὅτι τὸ 36ον φύλλον ἐστὶ παλίμψηστον δίστηλον μεγάλοις κεφαλαιώδεσι γράμμασι γεγραμμένον τοῦ Η΄.κατὰ πᾶσαν πιθανότητα αἰῶνος. Τὸ δὲ τελευταῖον φύλλον, ὅπερ ἀπετέλει ἄλλοτε μέρος ἐκπεσόντος ἀρχαίου μηναίου περιέχει ἐν τῇ δευτέρᾳ αὐτοῦ σελίδι τροπάρια τοῦ κανόνος τοῦ Ἁ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου κατὰ τὴν μνήμην τῆς 13 τοῦ μηνὸς 9|βρίου. Ἐν τῇ ἐπικεφαλίδι τοῦ πρώτου φύλλου ὑπάρχει ἡ ἑξῆς δυσδιάκριτος ἀρχαία σημείωσις. « Αὕτη ἡ βίβλος ὑπάρχει καμοῦ Ἱεροθέου Ἱερομονάχου τοῦ ἐκ Λέσβου καὶ μηδεὶς ἀποστερήσει αὐτήν, ἵνα μὴ ἐκπέσῃ τῆς Θείας χάριτος». Ἑτέρα τις σημείωσεις ἐν τῷ ἔσω μέρει τοῦ δεσίματος αὐτοῦ περιέχει τάδε.«Τῷ χιλιοστῷ ἑπτακοσιοστῷ τεσσαρακοστῷ τετάρτῳ ἔτει Ἰουνίου ιε΄. ἡμέρα στ΄. ἔκαμα ἀρχὴν τοῦ παρόντος παλαιοῦ στιχηραρίου εἰς τὸν ἡμέτερον διδάσκαλον κύριον Ἰωάννην τὸν ἐκ τῆς περιφήμου Ρόδου».

« Ὁ δὲ ἅγιος Θεὸς δώῃ αὐτῷ ὑγείαν κἀμοὶ φώτισιν ὅπως καὶ εἰς τέλος τῶν μαθημάτων ἔλθω ἀγαθόν. Σεραφὶμ ὁ οἰκτρὸς Ἱεροδιάκονος». Ἐν τῷ φύλλῳ 161 ἑτέρα τις σημείωσις δυσανάγνωστος κατὰ τὸ ἥμισυ λέγει ὅτι « ἐγὼ ὁ Ἰάκωβος ἐδιάβασα τὸ στιχηράρι τοῦτο τοῦ ἁγίου Συμεών ».

4

Τεῦχος τοῦ ΙΖ΄. αἰῶνος μουσικὸν ἐκ χονδροῦ χάρτου καὶ φύλλων 398 ἔχον ὕψος μὲν 0,285, πλάτος δὲ 0,165 καὶ οὗ τὸ κείμενον (0, 215 × 0, 14) ἐστι μονόστηλον διαλαμβάνον γραμμὰς εἰς ἑκάστην σελίδα 18. Ἄρχεται δ' οὕτως. « Ἀρχὴ σὺν Θεῷ Ἁγίῳ,

στίχηράριον, καλόφωνον περιέχον πᾶσαν τὴν ἀκολουθίαν τῶν τροπαρίων τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ κατὰ τάξιν, συντεθεῖσαν ὡς φέρεται ἐν τοῖς τυπογραφικοῖς μηναίοις ». Ἡ παρατιθεμένη ὧδε μακρὰ σημείωσις, ἥτις ὑπάρχει ἐν τέλει τοῦ τεύχους δηλοῖ ἔνθεν μὲν τὴν ἐποχὴν τοῦ ἔργου, ἔνθεν δὲ τὸν μουσουργὸν, ὅστις συνέθετο αὐτό.

« Εἴληφε τέλος ἡ παροῦσα ἀσματομελιρρυτόφθογγος βίβλος, ἐν ἔτει ἀπὸ μὲν τῆς κοσμοποιΐας ͵ζρξγ΄. ἀπὸ δὲ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ͵αχνε΄. μηνὶ Ἀπριλίῳ, ἰνδίκτου ὀγδόης, συγγραφεῖσα, καὶ ἐκπονηθεῖσα, παρ' ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς τε καὶ ἐλαχίστου, καὶ ἀμαθοῦς ἁμαρτωλοῦ ὑπὲρ πάντας, Χρυσάφου δῆθεν καὶ πρωτοψάλτου τῆς μεγάλης τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας, προθύμῳ τῇ ἐπιμελείᾳ καὶ δαπάνῃ, καὶ πόνῳ οὐ σμικρῷ συντεθεῖσα καὶ αὐτογραφεῖσα, ἐκ τοῦ παλαιοῦ στιχηραρίου καὶ ἰδιοχείρου γράμματος τοῦ παλαιοῦ Κύρ Χρυσάφου, τοῦ Ἐμμανουὴλ καὶ Λαμπαδαρίου τοῦ εὐαγοῦς καὶ βασιλικοῦ κλήρου, οὐ μέντοι κατὰ τὸ κείμενον τοῦ αὐτοῦ βιβλίου, ἐκτονισθεῖσα, ἀλλ' ἐν καινῷ τινι καλλωπισμῷ καὶ μελιρρυτοφθόγγοις νεοφανέσι θέσεσι, καθάπερ τανῦν ἀσματολογεῖται τοῖς μελῳδοῦσιν ἐν Κωνσταντινουπόλει. Τοῦτο τοίνυν, ὅσον τὸ κατ' ἐμὲ ἐφικτὸν παρ' ἐμαυτοῦ γέγονε, κατὰ τὴν ἣν παρέλαβον εἰσήγησιν, παρὰ τοῦ ἐμοῦ διδασκάλου Κύρ Γεωργίου τοῦ Ραιδεστινοῦ καὶ πρωτοψάλτου τῆς τοῦ Χριστοῦ Μ. ΙΕκκλησίας, ἐκτεθηκὼς, καὶ τονίσας. Τοῖς δὲ τελειοτέροις, ἐμπειροτέροις τε καὶ πολυμαθεστέροις, ἐκκείσθω, τῶν μὲν ἀποδεομένων εἰς ἀναπλήρωσιν, τῶν δὲ οὐκ ὀρθῶς προβάντων, εἰς ἐπανόρθωσιν, ὅσοι δὲ τῶν εὐσεβῶν, καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, τοῦ γένους τῶν Γραικῶν, καὶ τῆς ἀφ' Ἑλλάδος, ριζουχίας, ἐντυγχάνοντες τῷ μικρῷ πονήματι τούτῳ, ἀσματομελῳδεῖτε, καὶ ψάλλοντες, αἰνεῖτε Θεὸν τὸν ἐν ὑψίστοις, εἰς ὕμνον καὶ δοξολογίαν τῆς τρισηλίου καὶ τρισακτίνου αὐτοῦ Θεότητος, ἀσματοφωνίαις ἐπιμελούμενοι, μέμνησθε, κἀμοῦ τοῦ εὐτελοῦς συγγαφέως καὶ ἁμαρτωλοῦ διὰ τὸν Κύριον, ὅπως ἕξωμεν ἅμα παρὰ Θεοῦ τὸν μισθὸν, ὑπὲρ τῆς ὑπὲρ ἀλλήλων πρὸς αὐτὸν ἐντεύξεως, καὶ ἀξιωθείημεν ἐν τῇ δευτέρᾳ παρουσίᾳ καὶ φρικτῇ ἡμέ-

ρᾳ τῆς κρίσεως τῆς δεξιᾶς μερίδος τοῦ ἀπροσωπολήπτου καὶ ἀδεκάστου δικαίου κριτοῦ, τοῦ γλυκυτάτου Ἰησοῦ Χ ριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἀμήν. Ὁ δὲ βουληθεὶς πλεονέκτῳ καὶ κλοπίμῳ χειρὶ καθαρπάσαι, καὶ ἀποστερῆσαι, ἔχοι τὰς ἀρὰς τῶν ἁγίων Πατέρων, καὶ ἡ μερὶς αὐτοῦ μετὰ τοῦ προδότου Ἰούδα καὶ τῶν σταυρωσάντων τὸν Κύριον, καὶ ἔχοι τὸν Θεὸν, καὶ τοὺς ἁγίους αὐτοῦ ἀγγέλους, πολεμίους αὐτῷ, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ἀμὴν». Σημείωσίς τις ἐν ἀρχῇ εἰς τὸ ἔσωθεν τοῦ δεσίματος καθιστᾷ ἡμῖν δῆλον ὅτι τὸ τεῦχος «ἦν ἀμανάτι τοῦ πρωτοσυγκέλου Ἰακώβου Παταχιούτα ἐν ἔτει 1800.»

5

Τεῦχος ἐκ φύλλων χάρτου 154, μήκους 0,245, πλάτους 0,17. Ἀρχ. «Γραμματικὴ Θεοδώρου τοῦ Γαζῆ τῶν εἰς δ, τὸ τέταρτον· καὶ εἰς τοῦτο ἐξήγησις τῆς τοῦ Νεοφύτου, διὰ χειρὸς Μαξίμου. Ἐν ἔτει ᾳψπϐ΄. ἐν τῇ ἁγίᾳ Πόλει Ἱερουσαλὴμ».

Ἐν ἀρχῇ ὑπάρχουσι δύο ἄγραφα φύλλα ἐξ ὧν εἰς μὲν τὸ πρῶτον ὑπάρχει τόδε τὸ σημείωμα· «1783 ἀπριλίου 26 ἐδέθη εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ εἶναι τοῦ διάκῳ Παρθενίου τοῦ ἁγίου Πτολεμαΐδος Συμεὼν» εἰς δὲ τὸ δεύτερον τὸ ἑξῆς δίστιχον τοῦ μοναχοῦ Ραφαὴλ «Οὐ πάντεσιν πέλων βατὸς ὄλϐιον οὔνομα εἶχον τὶ μεῦ τὰν Γάζαν προὔπιες. ὦ Πελοπος;». Ἐν τέλει ὑπάρχουσιν Ἀραϐιστὶ διάφορα ρητὰ ἐκ τῶν ψαλμῶν καὶ παραπομπαὶ εἰς αὐτούς.

6

Τεῦχος μουσικὸν ἐκ στιλπνοῦ χονδροῦ χάρτου μήκους 0,238 καὶ πλάτους 0,147 συνιστάμενον ἐκ σελίδων 277 καὶ γραφὲν κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς παρούσης ἑκατονταετηρίδος καὶ οὗ ἡ ἀρχὴ ἔχει οὕτως· «ἡ παροῦσα βίϐλος περιέχει τὰ τοῦμεγάλου ἑσπερινοῦ τά τε ἀνοιξαντάρια, τὰ παλαιὰ, τὸ μακάριος ἀνὴρ, τὰ κεκραγάρια, καὶ ἅπαντα τὰ ἀναγκαῖα εἰς κάθε ἑσπερινὸν· μελοποιηθέντα παρὰ διαφόρων διδασκάλων παλαιῶν τε καὶ νέων. Ἐξηγηθέντα δὲ τανῦν κατὰ τὸ νέον τῆς μουσικῆς σύστημα τοῦ

ἀρχαίου μέλους αὐτῶν ἀδιαφθόρου διαφυλαχθέντος παρὰ κυρίου Γρηγορίου Λαμπαδαρίου τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης Ἐκκλησίας καὶ διδασκάλου τῆς κοινῆς σχολῆς τῆς ἐν βασιλευούσῃ τῇ πόλει, τοῦ ρηθέντος συστήματος οὗ καὶ ἐφευρετὴς πρῶτος ὑπάρχει σὺν ἄλλοις δυσὶ, τοῦ τε κυρίου Χουρμουζίου καὶ κυρίου Χρυσάνθου». Τὰ ἐν αὐτῷ μουσικὰ μαθήματα πλὴν ἀρχαίων τινῶν ἀνωνύμων ἀνήκουσιν εἰς τοὺς ἑξῆς μουσουργούς. Εἰς Ἰωάννην τὸν Κουκουζέλην, Γρηγόριον τὸν Λαμπαδάριον, Πανάρετον, Γεώργιον Κοντοπετρῆν, Ἐμμανουὴλ Χρυσάφου, Ἰωάννην Κλαδᾶν, Πέτρον Λαμπαδάριον τὸν Πελοποννήσιον, Χουρμούζιον, Γεώργιον τὸν Κρῆτα, Ἰωάννην τὸν Δαμασκηνὸν, Βαλάσιον ἱερέα τὸν νομοφύλακα, Ἰάκωβον τὸν πρωτοψάλτην, Πέτρον Μπερεκέτην, Πέτρον τὸν Βυζάντιον, Δανιὴλ τὸν πρωτοψάλτην, Γερμανὸν νέων Πατρῶν. Χρυσάφην τὸν νέον καὶ Ἰωάννην τὸν πρωτοψάλτην.

7

Τεῦχος μουσικὸν γραφὲν κατὰ τὰ μέσα τῆς παρούσης ἑκατονταετηρίδος ἔχον ὕψος μὲν 0,235, πλάτος δὲ 0,17 καὶ συνιστάμενον ἐκ φύλλων 372 καὶ γραμμῶν ἐν ἑκάστῃ σελίδι 16. Ἐν τῇ ἐπικεφαλίδι τοῦ 1 φύλλου ὑπάρχει ποικιλόχρουν κόσμημα ἐν σχήματι Π. Τὸ περιεχόμενον τοῦ τεύχους δηλοῦται ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς αὐτοῦ ἐχούσης οὕτως. « Ἐκλογὴ τῶν ἀναγκαίων μαθημάτων παρὰ διαφόρων ποιητῶν παλαιῶν τε καὶ νέων συντεθέντων· ὧνπερ χρήζουσιν ἔν τε τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ, ἐν τῷ βαθεῖ ὄρθρῳ, καὶ ἐν τῇ θείᾳ λειτουργίᾳ, τὰ ὁποῖα ἐρανίσθησαν ἐκ τῶν 5 τόμων τῆς ἀνθολογίας τῆς λεγομένης νέας μουσικῆς καὶ κατετέθησαν κατὰ τάξιν ἐν τῇ παρούσῃ βίβλῳ διὰ περισσοτέραν προχειρότητα, τουτέστι νὰ ἠμπορῶμεν νὰ ψάλλωμεν κάθε ἀκολουθίαν, χωρὶς νὰ χρειασθῶμεν πολλὰ βιβλία, ἐπειδὴ οἱ ἡμέτεροι διδάσκαλοι καὶ ἐφευρεταὶ τοῦ νέου συστήματος εἰς 5 τόμους διῄρεσαν τὴν ἀνθολογίαν,· τὰ δὲ παρόντα ἀνοιξαντάρια ψάλλονται εἰς τὰς ἀγρυπνίας». Ἐν μὲν τῇ ὤᾳ τοῦ πρώτου φύλλου ὑπάρχει ἡ σημείωσις « Κυπριανοῦ Μουμ-

τζὶ » ἐν δὲ τῷ τέλει « ἡ παροῦσα ἐκλογὴ ὑπάρχει τοῦ ἐν μοναχοῖς γέρω Κυπριανοῦ Μουμτζὶ ἁγιοταφίτου ».

8

Τεῦχος μουσικὸν χαρτῷον γραφὲν ὡς ἐξάγεται ἐκ τῆς ἐν τῷ τέλει χρονολογίας κατὰ τὸ 1825 Ἰουλίου 25 ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ὅπερ ἔχει ὕψος μὲν 0,225, πλάτος δὲ 0,175, μετὰ γραμμῶν 15 ἐν ἑκάστῃ σελίδι καὶ φύλλων 110. Περιεχόμενον αὐτοῦ ἐστι τοῦτο· « ἡ παροῦσα βίβλος καλεῖται εἱρμολόγιον καλωφονικόν, ὅπερ ἐμελουργήθη παρὰ διαφόρων μελιρρύτων διδασκάλων παλαιῶν τε καὶ νέων. Ἐξηγήθη δὲ τὰ νῦν κατὰ τὸ νέον τῆς μουσικῆς σύστημα, τοῦ ἀρχαίου μέλους ἀπαραλλάκτως καὶ ἀδιαφθόρου φυλαχθέντος παρὰ τοῦ μουσικολογιωτάτου κυρίου Γρηγορίου Λαμπαδαρίου τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης Ἐκκλησίας, καὶ διδασκάλου τῆς κοινῆς τοῦ Γένους σχολῆς τῆς ἐν Βασιλευούσῃ τῇ πόλει συστηθείσης τοῦ ῥηθέντος συστήματος κατὰ τὸ χιλιοστὸν ὀκτακοσιοστὸν δέκατον ἕκτον ἀπὸ Χριστοῦ ἔτος, τοῦ ὁποίου συστήματος πρῶτοι ἐφευρεταὶ ὑπάρχουσι Γρηγόριος ὁ Λαμπαδάριος, Χουρμούζιος καὶ Χρύσανθος· Μελῳδοὶ τῶν ἐν τῷ τεύχει μαθημάτων εἰσὶν οἱ ἑξῆς· Γερμανὸς Νέων Πατρῶν, Βαλάσιος νομοφύλαξ, Δημήτριος δομέστιχος τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας. Πέτρος ὁ Βυζάντιος ὁ καὶ Μπερεκέτης, Γεώργιος ὁ Κρής, Ἰάκωβος ὁ πρωτοψάλτης, Δαμιανὸς Ἱερομόναχος ὁ Βατοπεδινός, Ἰωάννης ὁ πρωτοψάλτης, Μελέτιος ὁ Συναΐτης ὁ παλαιός, Παναγιώτης πρωτ. Χαλάτζογλου, Δανιὴλ πρωτοψάλτης, Ἀθανάσιος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων, Πέτρος Πελοποννήσιος καὶ Γρηγόριος ὁ Λαμπαδάριος. Τῆς ἀρχῆς τοῦ τεύχους προηγοῦνται τρία ἄγραφα φύλλα ἔνθα ἐν τῷ δευτέρῳ ὑπάρχει πλέον τοῦ ἡμίσεος τονισμένον τὸ « Ἀναστάσεως ἡμέρα » κατὰ Χρυσάφην τὸν νέον. Καὶ τοῦτο τὸ τεῦχος ἦν κτῆμα τοῦ Κυπριανοῦ μοναχοῦ ὡς ἐξάγεται ἐκ τοῦ ἐν τῷ τέλει ὀνόματος αὐτοῦ.

9

Τεῦχος χαρτῷον ἐκ σελίδων 218, ὧν αἱ τῶν δύο τελευταίων

φύλλων σελίδες εἰσὶν ἄγραφοι, γραφὲν κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ΙΘ'. ἑκατονεαετηρίδος καὶ ἔχον ὕψος μὲν 0,234, πλάτος δὲ 0,165.

1. Ἀρχ. «Θεματογραφίαι τοῦ σοφωτάτου διδασκάλου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει σχολῆς τοῦ ἐκ Μιτυλήνης Δωροθέου».

Εἶδος Α^ον. «Ὅποιος ἐπιθυμεῖ τὴν προκοπὴν». Τέλος «μὲ ὅλον τοῦτο καί με αὐτὴν τήν».

10

Τεῦχος χαρτῷον τῆς ΙΗ'. ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων 168, μήκους 0,227 καὶ πλάτους 0,171. Περιεχόμενον τούτου ἐστὶ τὸ Α, Β, Γ, Δ, Ε, Ζ, καὶ τὸ Η τῆς Ὁμήρου Ἰλιάδος. Ἕκαστος στίχος ἔχει κάτωθεν αὐτοῦ κατὰ τὸ ἀρχαῖον σύστημα καὶ τὴν παράφρασίν του εἰς τὴν καθωμιλημένην.

11

Τεῦχος μουσικῆς ἐκ φύλλων χονδροῦ χάρτου 168, ἐξ ὧν τὰ τρία τελευταῖά εἰσιν ἄγραφα, γραφὲν κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ΙΗ'. ἑκατονταετηρίδος ἔχον μῆκος 0,215, καὶ πλάτος 0,115. Τὸ τεῦχός ἐστι γεγραμμένον κατὰ τὸ σύστημα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Νέων Πατρῶν Γερμανοῦ ὡς ἐξάγεται ἐκ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ. «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῆς τῶν Νέων Πατρῶν ἀνθολογίας περιεχούσης τὰ ἰδιόμελα ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ τῶν τε Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν». Ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ πρώτου φύλλου ὑπάρχει ὡραῖον ἰχνογραφημένον ἄνθος διὰ μέλανος ὡς καὶ ἐν τοῖς φύλλοις ἐκείνοις ἔνθα ἄρχεται ἕκαστος μὴν ὡραῖον ταινιῶδες κόσμημα. Πρὸ τῆς ἀρχῆς τῆς βίβλου ὑπάρχουσι τρία ἄγραφα φύλλα ἔνθα ἐν μὲν τῷ πρώτῳ φύλλῳ ὑπάρχουσι τὰ ἑπόμενα σημειώματα «καὶ τόδε ξὺν τοῖς ἄλλοις Χρυσάνθου Ἱερομονάχου τοῦ ἐκ Καστορίας» καὶ «ὑπῆρχον μὲν πρότερον κτῆμα Χρυσάνθου πέλω τὰ νῦν δὲ κτῆμα Νεοφύ-

του, αψϞα Ἰανουαρίου η΄. Ἑτέρα » 1771 Αὐγούστου 28 ἡμέρα Κυριακὴ ἐφόρεσα τὸ χαμηλῶτον μπινίσι μου τὸ ὁποῖον ἐστάθη ἀσλάνια 18.

12

Τεῦχος χαρτῷον μήκους 0,215 καὶ πλάτους 0,163 ἐκ φύλλων 240 γραφὲν κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ἐνεστώσης ἑκατονταετηρίδος καὶ οὗ τὸ κείμενον μονόστηλον ὂν συνίσταται ἐκ γραμμῶν 18. Τῆς μὲν ἀρχῆς τοῦ βιβλίου προηγοῦνται 3 φύλλα ἐξ ὧν εἰς μὲν τὸ πρῶτον ὑπάρχει ἥτε ὀνομασία τοῦ βιβλίου καὶ ἡ ἀφιέρωσις αὐτοῦ ὡς ἑξῆς. « Βιβλίον καλούμενον νοῦς τοῦ φρονίμου καὶ σοφοῦ, ἀφιερωθὲν τῷ ἐνδοξοτάτῳ, πανευγενεστάτῳ τε καὶ περιβλέπτῳ ἄρχοντι μεγάλῳ λογοθέτῃ τῆς Ἀνατολικῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης Ἐκκλησίας, καὶ γενικῷ ἑρμηνεῖ τῆς κραταιᾶς τῶν Ὀθωμανῶν βασιλείας κυρίῳ κυρίῳ Ἀλεξάνδρῳ Γκίκα Α΄.» Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ φύλλῳ παρατίθεται ὁ πίναξ τῶν περιεχομένων καὶ ὧν καταχωρίζω τάτε κεφάλαια καὶ τὰς ἀρχὰς αὐτῶν, ἐπειδὴ στεροῦμαι προχείρων μέσων, ἵνα μάθω ἐὰν ᾖ ἐκδεδομένον.

Κεφάλαιον Α΄. « Ὁρισμὸς τοῦ φρονίμου καὶ σοφοῦ ». Ἀρχ. « Κατὰ τὸν φιλόσοφον τὸ καθῆκον καὶ τὸ χρέος» φ. 1.

Κεφ. Β΄. « Ὁποίαν ὑπόληψιν νὰ ἔχῃ ὁ σοφὸς καὶ φρόνιμος περὶ τῆς ὑπάρξεως τοῦ Θεοῦ ». Ἀρχ. « Ὅποιος δὲν διακρίνει τὸν νοῦν τοῦ σοφοῦ » φ. 9.

Κεφ. Γ΄. « Περὶ θρησκείας» Ἀρχ. « Ὅποιος γνωρίζει τὸν Θεὸν ἀνώτατον» φ. 18.

Κεφ. Δ΄. «Περὶ τῆς ἀθανασίας τῆς ψυχῆς ». Ἀρχ. « Ἐὰν ὁ σοφὸς δὲν ἤξευρεν». φ. 30.

Κεφ. Ε΄. « Περὶ τοῦ ἀνθρωπίνου αὐτεξουσίου ». Ἀρχ. « Ὅποιος θέλει πεισματικὰ νὰ πιστεύῃ». φ. 40.

Κεφ. ΣΤ΄. «Περὶ τῶν πραγμάτων ὅπου νομίζονται ὑπερφυσικά». Ἀρχ. « Ἀναμφίβολον πρᾶγμα εἶναι». φ. 49.

Κεφ. Ζ΄. «Περὶ τοῦ ἀγαθοῦ ». Ἀρχ. « Τόσα εἶναι τὰ ἀνθρώπινα ἀγαθά». φ. 66.

Κεφ. Η'. Περὶ τοῦ κακοῦ. Ἀρχ. «Εἴδαμεν τὸν σοφὸν εἰς τὴν πόλιν» φ. 77.

Κεφ. Θ'. Περὶ τῶν ἀρετῶν. Ἀρχ. «Ὄχι ὅλαις ἡ ἀρεταῖς ἔχουσι τὴν αὐτὴν τιμὴν σιμὰ εἰς τὸν σοφόν» φ. 93.

Κεφ. Ι'. Περὶ τῶν κακιῶν. Ἀρχ. «Ἂν ἠμποροῦσαν αἱ κακίαι νὰ ἐξεριζωθοῦν» φ. 107.

Κεφ. ΙΑ'. Περὶ ἑαυτοῦ. Ἀρχ. «Ἡ ὑπόληψις ὁποῦ ἔχει ὁ σοφός» φ. 123.

Κεφ. ΙΒ'. Περὶ τῆς ἑαυτοῦ καταστάσεως. Ἀρχ. «Δύο ἐστάθησαν αἱ πολιτικαὶ στάσεις τοῦ ἀνθρώπου» φ. 137.

Κεφ. ΙΓ'. Περὶ τῆς ἀλλοτρίας ὑπολήψεως. Ἀρχ. «Μερικοί μόνον ζυγιάζουσιν, ἄλλοι μόνον ἀριθμοῦσιν» φ. 151.

Κεφ. ΙΔ'. Περὶ τῆς ἀλλοτρίας ἀγάπης. Ἀρχ. «Ἐὰν τὸ νὰ ἀγαπᾷ τινας ἄλλον» φ. 168.

Κεφ. ΙΕ'. Περὶ τῶν ἀλλοτρίων σκοπῶν. Ἀρχ. «Ἡ ἐπιθυμία διὰ νὰ μάθωμεν» φ. 176.

Κεφ. ΙΣΤ'. Περὶ τῶν ἀλλοτρίων ἠθῶν. Ἀρχ. «Εἶναι χρεία νὰ γνωρίζῃ ὁ σοφός» φ. 189.

Κεφ. ΙΖ'. Περὶ τῶν ἀνθρωπίνων νόμων. Ἀρχ. «Καθὼς εἰς τὰ κτήνη εἰς τὰ ὁποῖα λείπει ὁ κυβερνητικός νοῦς» φ. 199.

Κεφ. ΙΗ'. Περὶ τῆς κυβερνήσεως τοῦ κόσμου. Ἀρχ. «Εἶναι πρᾶγμα ἀληθέστατον» φ. 210.

Κεφ. ΙΘ'. Περὶ τῆς ζωῆς καὶ περὶ τοῦ θανάτου. Ἀρχ. «Ἐπαινεῖται ἀπὸ πολλοὺς τῶν παλαιῶν» φ. 228.

Τελευτᾷ δ' οὕτω τὸ τεῦχος «τέλος, Θεῷ δὲ τῷ τρισηλίῳ χάρις».

«Οἱ ἀναγνώσοντες πάντες μέμνησθέ μου»
«Τοῦ Ἰωάννου θερμῶς πεπονηκότος»
«καὶ σύγγνωτέ μοι ὧν εὕρητ' ἐγκλημάτων».

13

Τεῦχος μουσικὸν ἤτοι δοξαστάριον τῆς ιζ.' ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων στιλπνοῦ χάρτου 245 ἔχον ὕψος 0,214 καὶ πλάτος 0,159 ἐκ γραμμῶν εἰς ἑκάστην σελίδα 12. Ἐν τῷ ἐξωφύλλῳ ὑπάρχει ἡ σημεί-

ωσις «δοκίμιον τοῦ κοντειλήου καὶ τῆς μελάνης» ἐν δὲ τῷ 2 φύλλῳ «ἐκ τῶν τοῦ συνοδικοῦ τοῦ Παναγίου Τάφου καὶ ὅποιος τὸ ἀποξενώσει τῆς τούτου ἐξουσίας εἴη ὑπόδικος τῷ ἀφορισμῷ τῶν ἁγίων Πατέρων καὶ τοῦ θειοτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων». Ἐν τοῖς τελευταίοις φύλλοις προσετέθη μεταγενεστέρως τὸ κατὰ τὴν ἔξοδον τοῦ ἐπιταφίου ψαλλόμενον ᾆσμα «Τὸν ἥλιον κρύψαντα».

14

Τεῦχος μουσικὸν τῆς ἐνεστώσης ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων στιλπνοῦ χάρτου 135 ἐξ ὧν τὰ μὲν 119 εἰσὶ γεγραμμένα τὰ δὲ λοιπὰ ἄγραφα καὶ ἔχον ὕψος μὲν 0,205, πλάτος δὲ 0,145, καλῶς γεγραμμένον καὶ ἀνῆκον, ὡς ἐξάγεται, ἐκ τῆς ἐν τῷ φ. 1 σφραγίδος εἰς τὸν ἐκ Σιγῆς ἀείμνηστον Καμαράσην τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Κοινοῦ κατὰ τὸ 1865 Θεοφάνη.

Ἀρχ. «Ἐκλογὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ περιέχουσα ἀπὸ παντὸς εἴδους τῶν παπαδικῶν μαθημάτων τὰ εἰς χρῆσιν ἁρμοδιώτερα, ἅπερ ἐρανίσθησαν ἀπὸ τὴν μεγάλην παπαδικὴν καὶ συνετέθησαν εὐαρμόστως ἐν τῇ παρούσῃ βίβλῳ».

15

Τεύχος χαρτῷον τῆς ΙΣΤ' ἑκατ. ἔχον ὕψος 0,205 καὶ πλάτος 0,15 καὶ φύλλα 91. Ἐπιγράφεται δ' οὕτως· «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ Ἁγίῳ τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ ἀναιτίῳ: Περὶ τοῦ ἀστρονομικοῦ βιβλίου. Καὶ ἡ ἀρχὴ ἀπὸ 12 αἰτίων τοῦ Διὸς ἤγουν τοῦ Ἡλίου καὶ ὅσα ἀποτελεῖ περιπολεύων τοὺς 12 οἴκους τοῦ Ζωδιακοῦ κύκλου, Ζωροάστρου». Ἀρχ. «Ὁ Ζωδιακὸς κύκλος τέτμηται εἰς τέσσαρας οἴκους ἐαρινούς.»

16

Τεῦχος χαρτῷον τῆς ΙΖ' ἑκατ. ἐκ φύλλων χάρτου 34 ἔχον ὕψος 0,205 καὶ πλάτος 0,15 ἄριστα γεγραμένον σχεδὸν ἐν εἴδει τύπου. Ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ πρώτου φύλλου ὑπάρχει ὡραῖον ἰχνογραφημένον ἄνθος.

1. «Ἀκολουθία εἰς τὸν ἅγιον καὶ ἔνδοξον Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγελιστὴν Λουκᾶν, ποιηθεῖσα καὶ συνταχθεῖσα ὑπὸ Νικολάου ἱερέως τοῦ Μαλαξοῦ, πρωτοπαπᾶ Ναυπλίου. Ψάλλεται δὲ ἡ τοιαύτη ἀκολουθία εἰς τὴν 18 Ὀκτωβρίου». Ἀρχ. «Ττὴν κιθάραν τοῦ Πνεύματος» φ. 1.

2. Ἀπόστιχα. Ἀρχ. «Μύστης τῶν ἀρρήτων τοῦ Χριστοῦ». Κατὰ τὸ «ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν».

3. Μακαριστάρια εἰς τὸν ἅγιον καὶ ἔνδοξον Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγελιστὴν Λουκᾶν, ποιηθέντα ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ πρωτοπαπᾶ τοῦ Μαλαξοῦ ὧν ἡ ἀκροστιχίς. «Εὐαγγελιστὴν Λουκᾶν ὑμνῶ προφρόνως, θύτης Μαλαξὸς Πρωτοπαπᾶς Ναυπλίου». Στάσις α΄. ἦχος Πλ. ά. Ἀρχ· «Μεγαλύνομέν σε Ζωοδότα Χριστέ» φ. 25. Ἐν τέλει ὑπάρχουσιν τάδε τὰ σημειώματα «Ἐτελιώθη ἡ παροῦσα ἑορτὴ ἐν μηνὴ Σεπτεμβρίῳ εἰς τὴν κα΄. εἰς τοὺς αχνη΄.. ἐδῶ εἰς τὸ κάστρω. «Ἐγράφη ἡ παροῦσα ἑορτὴ ὑπ᾽ ἐμοῦ Ἀκακίου μοναχοῦ τοῦ Σηνιόλου. Ἐδώθη δ᾽ αὕτη ἡ ἑορτὴ τῷ κυρίῳ Ἰωάννῃ τῷ Μακρυγένῃ· ὅστις δ ἱερεὺς τύχει ἐν ταύτῃ τῇ ἑορτῇ οἷον ἐφημέριος μνημονευέτω τὰ κάτωθεν ὀνόματα ἔν τε τῇ ἁγίᾳ προθέσει καὶ ἐκτενῇ· εἰ δὲ καὶ οὐ ποιεῖ ἐχέτω τὸν μέγαν Ἀπόστολον ἐναντίον ἐν ὥρᾳ κρίσεως, Ἰωάννου, Μαρίας καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς, Ἀκακίου, Φραγγηά, Νικολάου· καὶ κυμιμένων Λουκᾶ καὶ Μαρίας, Νικολάου, Μιχαὴλ, Ἑλένης καὶ Ματθίας, Γεωργίου, καὶ Γεωργίου, Νικολάου ἱερέως Χριστίνης Καλῆς Ἄννης, Θεοδώρας, Καταφυγῆς μοναχῆς».

17

Τεῦχος χαρτῷον γραφὲν κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ΙΗ΄. ἑκατονταετηρίδος ἔχον ὕψος 0,157 καὶ πλάτος 0,16 καὶ συνιστάμενον ἐκ φύλλων 114. Ἐν τῷ πρώτῳ φύλλῳ δηλοῦνται οἱ κατὰ διαφόρους ἐποχὰς κτήτορες τοῦ τεύχους οὕτως «καὶ τὸ δὲ πρὸς τοῖς ἄλλοις Ἰωάννου Νικηφόρου νῦν δὲ ἐπριάθη παρ᾽ ἐμοῦ Καλλινίκου Ἱερομονάχου ἀπὸ τὸν αὐτὸν Ἰωάννην ἐδῶ εἰς τὸ Βουκουρέστιον τῆς Βλαχίας διὰ ἀσλάνια δύο παλαιά. 1744 9|βρίου 7 μετὰ τὸν βίαιον θάνατον τοῦ μακαρίτου μητροπολίτου Μύρωνος, κτῆμα Δημητρίου Μουρούζη σπαθαρίου». Ἐν δὲ τῷ τέλει τοῦ βιβλίου δηλοῦται ὁ ἀντιγρα-

φεὺς διὰ τῶν ἑξῆς « τετέλεσται τὸ παρὸν βιβλίον ὑπὸ χειρὸς Ἰωάννου».

1. Ἀρχ. «Τοῦ ἐν Ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας τοῦ Μεγάλου πρὸς Ἀντίοχον ἄρχοντα περὶ πλειόνων καὶ ἀναγκαίων ζητημάτων, τῶν ἐν ταῖς θείαις γραφαῖς ἀπορουμένων καὶ παρὰ πᾶσι Χριστιανοῖς γινώσκεσθαι ὀφειλομένων. Περὶ τῆς Ἁγίας Τριάδος. Ἐρώτησις α.' Πιστεύσαντες καὶ βαπτισθέντες εἰς Τριάδα ὁμοούσιον» φ. 1.

2. Τοῦ ἐκ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας τοῦ μεγάλου ῥήσεις καὶ ἑρμηνείας παραβολῶν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Ἐρώτησις α'. Ἀρχ. « Ἀπέλθετε εἰς τὴν ἀπέναντι κώμην» φ. 55.

3. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας ἐρωτήσεις. Ἐρώτησις ά. Ἀρχ. «Τί ἐστὶ Θεός;» φ. 88.

4. Τοῦ αὐτοῦ μεγάλου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου περὶ ὅρων· Ἀρχ. «Ὅροι διάφοροι κατὰ τὴν παράδοσιν καὶ πίστιν» φ. 99.

5. Ἀπάντησις ὠφέλιμος καὶ πολλὰ συντείνουσα εἰς γνῶσιν τῆς θείας γραφῆς. Κατὰ Ἰουδαίων λόγος Ἀρχ. «Καθὼς ἡ τροφὴ τρέφει τὸ σῶμα». 109. Ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ ὑπάρχει ἑρμηνεία τοῦ 2 ψαλμοῦ καὶ ὁ ὁρισμὸς τῆς ἐλεημοσύνης.

18

Τεῦχος χαρτῷον τῆς ΙΕ.' ἑκατονταετηρίδος μήκους 0,205, καὶ πλάτους 0,145 ἐκ φύλλων 77 καὶ γραμμῶν 18 ἐν ἑκάστῃ σελίδι, κτῆμα τῆς Σιναϊτικῆς βιβλιοθήκης ὡς ἐξάγεται ἐκ τοῦ σημειώματος τοῦ ἐν τῷ τέλει τῆς πρώτης σελίδος ὑπάρχοντος «τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης τῶν Σιναϊτῶν». Ἕτερον μεταγενέστερον σημείωμα ἐν τέλει ὅτι «ἐγὼ Ἰωακεὶμ ἱεροδιάκονος κατέγραψα τὰ ἄνωθεν».

1. Μὴν Ἰούλιος εἰς τὰς δ'. τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου Κρήτης, καὶ τῆς ὁσίας Μάρθας (παλαιὰ μηναῖα ἔχουσι Μαρίας ἐκτὸς τοῦ Συναξαριστοῦ) μητρὸς τοῦ ἁγίου Συμεὼν τοῦ Θαυμαστορείτου. Καὶ προεόρτια τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ. Στιχ. ἦχος ά. «Τὰς ἡδονὰς τοῦ γεώδους μισήσας σώματος». Κατὰ τῶν οὐρανίων ταγμάτων. φ. 1.

2. Τῷ αὐτῷ μηνὶ Ε'. τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ ποιοῦμεν ἀγρυπνίαν.

Ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ. Στιχ. ἦχος ά. Ἀρχ. «Θείας ταπεινώσεως θερμῶς» φ. 13.

3. Ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ . . ἱστῶμεν στιχηρὰ 8 ἦχος β'. Στιχ. «Ποίων εὐφημιῶν ἔπαινον» φ. 14.

4. Μηνὶ τῷ αὐτῷ στ'. Μεθέορτα τοῦ ὁσίου πατρός ἡμῶν Ἀθανασίου, καὶ τοῦ ὁσίου πατρός ἡμῶν Σισώη τοῦ μεγάλου. Στιχ. ἦχος πλ. β'. Ἀρχ. «Ὅλην ἀρνησάμενος τὴν τῶν ρεόντων φροντίδα» κατὰ τὸ ὅλην ἀποθέμενοι» φ. 39β. Τὰ φύλλα ἀπὸ τοῦ 64 μέχρι τοῦ 65 εἰσίν ἄγραφα.

5. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ φ. 65.

6. Οὗτος ὁ κανὼν ψάλλεται εἰς τὰς 4. τοῦ μηνὸς ἐν τοῖς ἀποδείπνοις τῆς ὁσίας Μαρίας μητρός τοῦ ἁγίου Συμεὼν τοῦ Θαυμαστορείτου, ᾠδὴ Α'. ἦχος πλ'. τοῦ Δ'. Τῷ Ἐκτινάξαντι. Ποίημα Γεωργίου. Ἀρχ. «Τῷ θείῳ ἔρωτι τετρωμένη» φ. 72β.

Τῶν ἁγίων αἱ ἀκολουθίαι διαφέρουσι κατά τι τῶν ἐν τοῖς μηναίοις ὡς καὶ ὁ ποιητής αὐτῶν ἀγνοεῖται ἐκτὸς τοῦ κανόνος τῆς Μάρθας, ὅστις ἐστὶν ἔργον τοῦ προρρηθέντος Γεωργίου.

19

Τεῦχος χαρτῷον τῆς ΙΗ'. ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων 67, ὅπερ ἔχει μῆκος μὲν 0,21, πλάτος δὲ 0,15. Κατὰ τὴν ἐν τῷ τέλει τῆς πρώτης σελίδος σημείωσιν ἀφιερώθη τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Κοινοῦ ὑπὸ τοῦ ἱεροδιακόνου Γρηγορίου Πιπίδου ἁγιοταφίτου Χίου ἐν ἔτει 1894. Περιέχει δὲ τοῦτο τὰς ἑξῆς ἁγίων ἀκολουθίας.

1. Μηνὶ Ὀκτωβρίου 20 μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Ματρώνης τῆς Χιοπολίτιδος, ἑσπέρας, προσόμοια ἦχος δ'. Ἀρχ. «Τοὺς σοὺς ἀγῶνας Ματρῶνα Πανολβία» φ. 1.

2. Μηνὶ Μαΐου 16 τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου ἀρχιεπισκόπου Μιτυλήνης, πρότερον οὖσα Ἀπριλίου 7, ἀλλὰ διὰ τὸ

ἐμπίπτειν ἔσθ' ὅτε τῇ Μεγάλῃ τεσσαρακοστῇ καὶ τῇ Ἁγίᾳ ἑβδομάδι, συνετέθη μηνὶ Μαΐου 16 ἑσπέρας μετὰ τὸν προοιμιακὸν ψαλμὸν στιχηρὰ προσόμοια τῆς τυχούσης ἑορτῆς, εἶτα τοῦ ἁγίου Γεωργίου προσόμοια ἦχος ά. Ἀρχ. «Πάτερ Γεώργιε Χριστοῦ, τὴν σεπτὴν καὶ ἄχραντον» φ. 10.

3. Ἐν τέλει τῆς ἀκολουθίας ταύτης ἐν φύλλῳ 19β ὑπάρχουσι δύο μεγαλυνάρια εἰς τὸν ἅγιον Γεώργιον ποίημα Μελετίου (ἴσως Ἀρχ. Κωνσταντινουπόλεως) καὶ οἱ ἑξῆς στίχοι.

« Τῇ παρακλήσει τοῦ Χατζῆ Δημητρίου»
« τοῦ Μιτυλήνης, ἁγίου Γεωργίου »
« Συνεθέμην ἅπασαν ἀκολουθίαν,»
« καίπερ μὴ ἔχων ὡς πρέπει τὴν σοφίαν »
« Ἀθανάσιος Λίνδιος Ἰβηρίτης »
« μελανείμων ἄναγνος ὁ ρακενδύτης »
« Ἐξ εὐλαβείας κ' ἀγάπης τῆς τῶν δύο»
« τῆς πρὸς τὸν Δημήτριον καὶ Γεώργιον θεῖον ».

«Τέλος τῆς Ἱερᾶς ἀκολουθίας τοῦ ἐν Ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου Μιτυλήνης ».

4. Μηνὶ Ἰουλίου 10 μνήμην ἐπιτελοῦμεν τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ἐπισκόπου Ἀσσοῦ. Ἑσπέρας. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχους ή. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια ἦχος Πλ. 6'. Ἀρχ. «Ὅλος ἐκ νεότητος, τὰς ἡδονὰς τὰς τοῦ βίου» φ. 20.

5. Ἐν φύλλῳ 35β ὑπάρχουσιν ὡσαύτως δύο μεγαλυνάρια ἐξ ὧν τὸ μὲν ἐστι ποίημα τοῦ Μελετίου ἀρχ. Κων)πόλεως, τὸ δ' ἕτερον Γεωργίου τοῦ γραμματικοῦ καὶ ἡ ἑξῆς σημείωσις. «Αἱ παροῦσαι τρεῖς ἀκολουθίαι, τῆς ὁσίας μητρός ἡμῶν Ματρώνης τῆς Χιοπολίτιδος, καὶ τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν τοῦτε Γεωργίου ἀρχιεπισκόπου Μιτυλήνης καὶ Γρηγορίου Ἐπισκόπου Ἀσσοῦ, ἐγράφησαν κατὰ τὸ 1777 ἔτος ἐν μηνὶ Ἰουλίου κη'. διὰ χειρὸς κἀμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ, Γεωργίου τουπίχλιν Φωτὶ, τοῦ ἐκ τῆς νήσου Μιτυλήνης. Εὔχεσθε οἱ ἐντυγχάνοντες τὸ παρὸν βιβλιαρίδιον».

6. Μηνί Μαΐου κγ'. τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μιχαὴλ τοῦ ὁμο-

λογητοῦ ἐπισκόπου Συνάδων. Ἑσπέρας εἰς τὸ Κύριε Ἐκέκραξα ἦχος πλ. δ'. Ἀρχ. « Πάτερ Μιχαὴλ θεόπνευστε τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγήν» φ. 36.

7. Κανὼν παρακλητικὸς πρὸς τὸν ἅγιον Ἱερομάρτυρα Χαραλάμπη ψαλλόμενος ἐν φέβρ. πανώλης. Ἀρχ. «Τῷ ἀθλοφόρῳ Χαραλάμπη προσέλθομεν (ποίημα Ἰωάσαφ)» φ. 44. Ἐν τέλει τοῦ κανόνος ὑπάρχει τόδε τὸ σημείωμα· «1823 Ἰανουαρίου 18: Μιτυλήνη· ἐγράφθη παρ' ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ δούλου τοῦ ἁγίου Θεοῦ Φωτεινοῦ Γεωργίου Γρημανίδη ὄντας μου ἐν τῇ νήσῳ Μιτυλήνῃ καὶ ἡ χάρις τοῦ ἁγίου νὰ μᾶς ἀπαλάξῃ.» « Καὶ τόδε σὺν τοῖς ἄλλοις πέφυκε »

« καμοῦ τοῦ Φωτεινοῦ Γεωργίου»

Γρημανιάδους » φ. 49.

8. Ἐν φύλλῳ 51 ὑπάρχει ἕτερον σημείωμα διαλαμβάνον τάδε. « Βίβλος περιέχουσα ἅπασαν τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Ἱερομάρτυρος Θεράποντος ψαλλομένην κατὰ τὴν εἰκοστὴν ἑβδόμην τοῦ μηνὸς Μαΐου, διὰ τὸ μὴ εἶναι αὐτὴν ἐν τοῖς μηναίοις ὡς δεῖ γεγραμμένην κατὰ τὴν τάξιν τε καὶ τὸ ἔθος τῶν λοιπῶν ἑορταζομένων ἁγίων, ἐγράφη ἐνταῦθα ἀνελλειπῶς διὰ προτροπῆς τοῦ πανιερωτάτου ἁγίου Μιτυλήνης, κυρίου Ἱερεμίου, καὶ διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἀναξίου Ἱεροθέου Λεσβίου, ἥτις καὶ ἀφιερώθη τῷ πανσέπτῳ καὶ θειοτάτῳ ναῷ τοῦ ὁσίου καὶ Θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν τοῦ Στυλίτου. Ἐγράφη δὲ ἐν Μιτυλήνῃ ἐν ἔτει σωτηρίῳ αψκζῳ ἐν μηνὶ Μαΐῳ λα'.»

«Μέμνησθε δε μοι ἀδελφοί τῆς ἐπιμελείας»

«καὶ σύγγνωτέ μου τῆς πρὸς τὸ γράφειν ἀπειρίας.»

« Ιερόθεος Ἱερομόναχος Λέσβιος καὶ ἐφημέριος»

«τοῦ αὐτοῦ ναοῦ».

9. Μηνὶ Μαΐου κζ'. τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Ἱερομάρτυρος Θεράποντος, ἑσπέρας εἰς τὸ λυχνικὸν μετὰ τὸν προοιμιακόν ψαλμὸν στιχολογοῦμεν τὸ πρῶτον ἀντίφωνον, τὸ μακάριος ἀνήρ, εἰς δὲ τὸ Κύριε Ἐκέκραξα ἱστῶμεν στιχηρά ϛ' καὶ ψάλλομεν στιχηρά προσόμοια ἦχος δ. Πανεύφημοι μάρτυρες ἡμᾶς. Ἀρχ. « Τοῦ ἱερομάρτυρος πιστοὺς συγκαλεῖται σήμερον » φ. 52.

Ἐν τέλει τῆς ἀκολουθίας ταύτης ἐν φύλλῳ 67β ὑπάρχουσι δύο μεγαλυνάρια εἰς τὸν ἅγιον ποίημα κύρ Ἀγαπίου. Ὑπ' αὐτὸ δὲ τὸ

σημείωμα «ταῦτα τὰ ἔπη συνετέθησαν παρ' αὐτοῦ τοῦ κὺρ Ἀγαπίου Ἀρχιδιακόνου τοῦ Ἁγίου Μιτυλήνης Παρίου». Εἶτα οἱ στίχοι·

« Μνήσθητι δέσποτα Χριστέ κἀμοῦ τοῦ ἀναξίου.
« Λιταῖς τοῦ σοῦ Θεράποντος, Ἀγαπίου Παρίου »
« τοῦ ἐπιδιορθώσαντος δέλτον τὴν τοῦ Ἁγίου »
« χάριν εὑρεῖν καὶ ἔλεον παρὰ σοῦ τοῦ Κυρίου »
« τοῦ ἀρχιδιακόνου τε αὐτοῦ τοῦ Μιτυλήνης »
« Ἱερεμίου τοῦ σοφοῦ τοῦ ὄντος ἐκ τῆς Κρήτης »
« ἐν ἔτει τῷ χιλιοστῷ ἑπτακοσιοστῷ τε »
« πέμπτῳ τῷ σωτηρίῳ δὲ τῷ ὀγδοηκοστῷ τε »
« οἱ Ἱερεῖς οἱ ψάλλοντες μέμνησθέ μου πλουσίως »
« τῶν δὲ σφαλμάτων ἕνεκα μὴ μέμνησθε τελείως »
τῆς γνώμης».

20

Τεῦχος ἐκ χάρτου τῆς ΙΖ'. ἑκατονταετηρίδος ἀριθμοῦν φύλλα 28 μήκους 0,215, καὶ πλάτους 0,175. « Πασχάλιον Παντοτινόν ».

1. Πρόλογος. Ἀρχ. «Τοῖς ἐντευξομένοις χαίρειν. Πολλὰ εἶναι ὅπου συμβάλλουσιν εἰς τὴν κατάστασιν. Τέλος. Ὁ ἐλάχιστος ἐν πρεσβυτέροις Ματθαῖος ὁ Τζιγάλας ὁ Κύπριος » φ. 1--2.

2. « Πασχάλιον αἰώνιον » ἀρχόμενον ἀπό Χριστοῦ 1627--2158 φ. 3--10

3. « Σεληνοδρόμιον » σύντομον φ. 12.

4. «Προγνωστικὰ τοῦ καιροῦ». « Ὁ Ματούσχκας διηγεῖται» φ. 13.

5. Κανόνες τῆς ἀεροκρασίας συνταχθέντες ὑπό τινος ἐμπείρου γεωργοῦ. Ἀρχ. «Ὅταν τὴν ἄνοιξιν » φ. 20β.

6. Κανόνες τοῦ εὑρίσκειν τὴν παραμονὴν τῶν Χριστουγέννων καὶ ἅπαντα τὰ ἄλλα ἀκόλουθα φ. 23--24.

7. Προγνωστικά τῆς μεταβολῆς τοῦ καιροῦ ἐκ τῶν ἀραχνῶν Ἀρχ. « Ἡ ἠλεκτρικὴ ὕλη » φ. 26β.

21

Τεῦχος χαρτῷον γραφὲν κατὰ τὴν ΙΖ'. ἑκατονταετηρίδα συγκεί-

μενον ἐκ φύλλων 206 καὶ ἔχον ὕψος μὲν 0,26, πλάτος δὲ 0,172. Τὸ κείμενον αὐτοῦ ἐστι μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 26. Τὰ δύο πρῶτα φύλλα στερούμενα ἀριθμῶν διαλαμβάνουσι περὶ Σιβύλλης τῆς Ἐρυθραίας ὑπὸ Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου. Ἃ δὲ τὸ τεῦχος ἐμπεριέχει τάδ' ἐστιν.

1. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Ἀρχιεπισκόπου Κων(πόλεως τοῦ Θεολόγου λόγος α'. εἰς τὸ Πάσχα καὶ εἰς τὴν βραδύτητα. Ὑπόθεσις. Ἀρχ. «Ἄκων εἰς Ἱερωσύνην ἀχθείς». Ἐξήγησις τοῦ Κύρ Νικήτα τοῦ Σερρῶν φ.1.

2. Τοῦ αὐτοῦ λόγος β'. εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα. Πρόλογος. Ἀρχ. «Τοῦτον τὸν λόγον μεμελετημένως ἐξέδωκεν» φ. 11.

3. «Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὴν ἁγίαν Πεντηκοστήν. Ἀρχ. Πανηγυρικὴν ἰδέαν καὶ οὗτος ὁ λόγος ὑπισχνεῖται» φ. 84β.

4. Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς Γρηγόριον τὸν ἀδελφὸν Βασιλείου ἐπιστάντα μετὰ τὴν χειροτονίαν. Ἀρχ. «Ἔδοξε Γρηγόριος ἐκ τοῦ νῦν» φ. 112.

5. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον, Ἀρχιεπίσκοπον Καισαρείας. Ὁ προκείμενος οὗτος λόγος μετὰ τὴν ἀπὸ Κων)πόλεως ἐκδημίαν τοῦ Θεολόγου ἐπὶ τῷ τάφῳ τοῦ μεγάλου Βασιλείου ἐξεφωνήθη, διό ἡμιεπιτάφιος ὠνομάσθη. Ἀρχ. «Ἔμελλεν ἄρα» φ. 118β.

6. Ἐν ποίοις μέρεσιν ἕκαστος τῶν 12 Ἀποστόλων ἐκήρυξε τὸ Εὐαγγέλιον φ. 169β.

7. Ἐν φύλλῳ 171 ἑρμηνεῖαι διαφόρων ὀνομάτων καὶ ἀποφθέγματα τοῦ φιλοσόφου Θαλοῦ.

8. Τοῦ αὐτοῦ Θεολόγου πατρὸς ἴαμβοι παραινετικοί μονόστιχοι κατὰ στοιχεῖον. Ἑρμηνεία τοῦ Νικήτα τοῦ καὶ Δαυΐδ, ἀρχὴν ἁπάντων καὶ τέλος ποιοῦ Θεόν. Ἀρχ. «Χρή φησι τὸν Θεόν» φ. 172.

9. Τοῦ αὐτοῦ μεγάλου πατρὸς Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἐπιγράμματα ἐπικήδεια, εἴτε ἐπιτάφια εἰς τὸν Μέγαν Βασιλειον διὰ στίχων ἡρωελεγείων, συντιθέμενα, συνταχθέντα καὶ ἑρμηνευθέντα παρὰ Νικήτα φιλοσόφου τοῦ Παφλαγόνος δύο καὶ δέκα τὸν ἀριθμὸν ὄντα, ἅπερ ἐπάνω τοῦ Βασιλείου ὁ μέγας Γρηγόριος τέθεικεν. Ζα-

χαρίου ἱερέως· οἶμαι εἶναι καὶ ταύτην τὴν παράφρασιν καὶ οὐχ ἑρμηνείαν, Νικήτα τοῦ καὶ Δαβὶδ λεγομένου, τοῦ καὶ τὰ ἕτερα ἑρμηνεύσαντος τοῦ μεγάλου Γρηγορίου ἔπη Παράφρασις Α. Ἀρχή. «Σῶμα δίχα ψυχῆς» φ. 186.

10. Ἀποδημία Παύλου τοῦ Ἀποστόλου. Ἀρχ. «Ἀπὸ Δαμασκοῦ ἤρξατο» φ. 118.

11. Εὐθαλίου διακόνου περὶ τῶν χρόνων τοῦ κηρύγματος τοῦ ἁγίου Παύλου καὶ περὶ τῆς διὰ μαρτυρίου αὐτοῦ τελειώσεως. Ἀρχ. «Ἀναγκαῖον ἡγησάμην» φ. 188 β.

12. Ὑπόθεσις τῆς πρὸς Ρωμαίους ἐπιστολῆς. Ἀρχ. «Ταύτην ἐπιστέλλει ἀπὸ Κορίνθου» φ. 190β.

13. Ὑπόθεσις τῆς πρὸς Κορινθίους πρώτης. Ἀρχ. «Ταύτην ἐπιστέλλει ἀπὸ Ἐφέσου τῆς Ἀσίας» φ. 191β.

14. Ὑπόθεσις τῆς πρὸς Κορινθίους δευτέρας. Ἀρχ. «Ταύτην ἐπιστέλλει ἀπὸ Μακεδονίας» φ. 192.

15. Θεοδωρήτου εἰς τὴν αὐτήν. Ἀρχ. «Τί δήποτε καὶ δευτέραν τίθησιν ἐπιστολὴν ζητεῖς»; φ. 193.

16. Ὑπόθεσις τῆς πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῆς. Ἀρχ. «Ταύτην ἐπιστέλλει ἀπὸ Ρώμης ἑωρακὼς αὐτοὺς ἤδη» φ. 193.

17. Θεοδωρήτου εἰς αὐτήν. Ἀρχ. «Τί μὲν προοίμιον καὶ πᾶσα σχεδὸν ἡ ἐπιστολή» φ. 193β.

18. Ὑπόθεσις τῆς πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολῆς. Ἀρχ. «Ταύτην ἐπιστέλλει ἀπὸ Ρώμης, οὔπω μὲν αὐτοὺς ἑωρακώς». φ. 194.

19. Θεοδωρήτου εἰς τὴν αὐτήν. Ἀρχ. «Ἡ Ἔφεσος μητρόπολις μέν ἐστι τῆς Ἀσίας» φ. 194β.

20. Ὑπόθεσις τῆς πρὸς Φιλιππησίους ἐπιστολῆς. Ἀρχ. «Ταύτην ἐπιστέλλει ἀπὸ Ρώμης, ἑωρακὼς αὐτοὺς ἅμα καὶ διδάξας» φ. 194.

21. Θεοδωρήτου εἰς τὴν αὐτήν. Ἀρχ. «Οἱ Φιλιππήσιοι τῆς Μακεδονίας ἦσαν» φ. 195.

22. Ὑπόθεσις τῆς πρὸς Κολασσαεῖς, ἐπιστολῆς. Ἀρχ. «Ταύτην ἐπιστέλλει ἀπὸ Ρώμης, οὐχ ἑωρακὼς μὲν αὐτούς» φ. 195β.

23. Θεοδωρήτου εἰς τὴν αὐτήν. Ἀρχ. «Ἐν πολλοῖς ὁ Ἀπόστολοι δηλοῖ» φ. 196.

24. Ὑπόθεσις τῆς πρὸς Θεσσαλονικεῖς ἐπιστολῆς. Ἀρχ. «Ταύτην ἐπιστέλλει ἀπὸ Ἀθηνῶν ἑωρακὼς πρότερον αὐτοὺς καὶ διδάξας» φ. 196β.

25. Ὑπόθεσις τῆς πρὸς Θεσσαλονικῆς δευτέρας. Ἀρχ. «Ταύτην ἐπιστέλει ἀπὸ Ῥώμης» φ. 197

26. Θεοδωρήτου εἰς τὴν αὐτήν. Ἀρχ. «Ἐπειδὴ ἐν τῇ πρώτῃ ἐπιστολῇ ἔγραψεν» φ. 197β.

27. Ὑπόθεσις τῆς πρὸς Τιμόθεον πρώτης. Ἀρχ. «Ταύτην ἐπιστέλλει ἀπὸ Λαοδικείας» φ. 197β.

28. Θεοδωρήτου εἰς τὴν αὐτήν. Ἀρχ. «Τί δήποτε καὶ ἄλλους ἔχων μαθητὰς ὁ Παῦλος» φ. 198.

29. Ὑπόθεσις τῆς πρὸς Τιμόθεον δευτέρας. Ἀρχ. «Ταύτην ἐπιστέλλει πάλιν ἀπὸ Ῥώμης» φ. 198.

30. Θεοδωρήτου εἰς τὴν αὐτήν. Ἀρχ. «Τί δήποτε δευτέραν γράφει» φ. 198β.

31. Ὑπόθεσις τῆς πρὸς Τίτον Ἐπιστολῆς. Ἀρχ. «Ταύτην ἐπιστέλλει ἀπὸ Νικοπόλεως» φ. 199.

32. Θεοδωρήτου εἰς τὴν αὐτήν. Ἀρχ. «Ὁ Τίτος θαυμάσιός τις ἦν μαθητὴς τοῦ Παύλου» φ. 199.

33. Ὑπόθεσις τῆς πρὸς Φιλήμονα ἐπιστολῆς. Ἀρχ. «Ταύτην ἐπιστέλλει ἀπὸ Ῥώμης» φ. 199β.

34. Θεοδωρήτου εἰς αὐτήν Ἀρχ. «Ὁ Φιλήμων θαυμάσιός τις ἦν ἀνὴρ» φ. 199β.

35. Ὑπόθεσις τῆς πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς. Ἀρχ. «Ταύτην ἐπιστέλλει ἀπὸ Ἰταλίας» φ. 199--200.

36. Θεοδωρήτου εἰς τὴν αὐτήν. Ἀρχ. «Τίνος ἕνεκεν ἐθῶν» φ. 200β.

37. Θεοδωρήτου περὶ τῶν καθολικῶν ἐπιστολῶν. Ἀρχ. «Καθολικαὶ λέγονται αὗται» φ. 201.

38. Ὑπόθεσις τῆς καθολικῆς ἐπιστολῆς Ἰακώβου. Ἀρχ. «Ταύτην ἐπιστέλλει τοῖς ἀπὸ τῶν δώδεκα» φ. 201β.

39. Ὑπόθεσις τῆς πρώτης Πέτρου ἐπιστολῆς. Ἀρχ. «Ταύτην ἐπιστέλλει ὁ Μακάριος Πέτρος» φ. 201β.

40. Θεοδωρήτου εἰς τὴν αὐτήν. Ἀρχ. «Τοῖς ἐκ περιτομῆς καὶ οὗτος ἐπιστέλλει» φ. 202.

41. Ὑπόθεσις τῆς δευτέρας Πέτρου καθολικῆς. Ἀρχ. «Ἐπιστέλλει ταύτην πάλιν αὐτὸς ὁ Πέτρος» φ. 202.

42. Ὑπόθεσις τῆς πρώτης Ἰωάννου καθολικῆς. Ἀρχ. «Ταύτην αὐτὸς ὁ Ἰωάννης ὁ τὸ εὐαγγέλιον γράψας» φ. 202β.

43. Ὑπόθεσις τῆς δευτέρας ἐπιστολῆς Ἰωάννου. Ἀρχ. «Ταύτην ὁ πρεσβύτερος γράφει» φ. 203β.

44. Ὑπόθεσις τῆς Ἰούδα καθολικῆς ἐπιστολῆς. Ἀρχ. «Ταύτην τὴν ἐπιστολὴν γράφει τοῖς ἤδη πιστεύσασιν» φ. 203β.

22

Τεῦχος χαρτῷον ἐλλιπὲς ἐν τέλει τῆς ΙΗ'. ἑκατονταετηρίδος μήκους 0,215 καὶ πλάτους 0,155 ἐκ φύλλων 324 καὶ γραμμῶν 25 ἐν ἑκάστῃ σελίδι. Τὸ μὲν 138 φύλλον ἐλλείπει ὡς καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ 137—141, τὸ δὲ 257 ἐστιν ἄγραφον. Τῆς ἀρχῆς ἐν τρισὶ φύλλοις προηγεῖται κατάλογος ἐλλιπὴς τοῦ περιεχομένου μέχρι τῆς 155 σελίδος. Ἐν τῷ ἐξωφύλλῳ ὑπάρχει ἡ σημείωσις «Τὸ παρὸν βιβλίον Πατερικὸν εἶναι κτῆμα τῆς Μονῆς τοῦ Ἁγ. Σάββα», ἐν δὲ τοῖς φύλλοις 285, 303 καὶ ἄλλοις τισὶν ἡ ὑπογραφὴ «Βαρθολομαῖος διάκονος Κύπριος ἀπὸ χωρίον Ἀκρωτῆρι». Περιέχει δὲ τάδε.

1. Λόγος ἁπλῶς καὶ ὠφέλιμος περὶ τοῦ ἀπέχεσθαι ἔργου τὴν ἁγίαν Κυριακήν. Ἀρχ. «Πᾶσαν νύκτα». φ. 1.

2. Λόγος ὠφέλιμος περὶ τοῦ ἀποδέχεσθαι ἐν κενοδοξίᾳ καὶ ὑπερηφανείᾳ. Ἀρχ. «Δὲν ἀγαπᾷ ὁ φιλάνθρωπος Θεός» φ. 2β.

3. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου περὶ τοὺς ἱερεῖς πῶς πρέπει νὰ περιπατοῦν. Ἀρχ. «Πρέπει τοὺς ἱερεῖς» φ. 8β.

4. Ἡ Ἀποκάλυψις τοῦ ἁγίου ἀποστόλου ἐπιστηθίου φίλου τοῦ Χριστοῦ ἠγαπημένου παρθένου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου λόγος. Ἀρχ. «Ἐγὼ Ἰωάννης ὁ Θεολόγος μετὰ τὴν Ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου ἐπῆγα εἰς τὸ Θαβώριον ὄρος» φ. 9.

5. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Ρωμαίου. Ἀρχ. « Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, θαυμαστὸν εἶναι ὅσοι ἤκουσαν » φ. 14β.

6. Τῷ αὐτῷ μηνὶ 26. Ἡ μετάστασις τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου. Ἀρχ. « Οὗτος ὁ Ἀπόστολος » φ. 25.

7. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἀββᾶ Σαραπίου. Ἀρχ. « Ἐδιηγήσατο ἡμᾶς » φ. 34.

8. Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς μετονομασθείσης Μαρῖνος. Ἀρχ. « Εἰς τὸν καιρὸν ἐκεῖνον » φ. 38.

9. Διήγησις περὶ τοῦ μοναχοῦ ὅπου ἤθελεν νὰ γίνῃ ὡσὰν τὸν Ἰσαὰκ καὶ ὡσὰν τὸν Ἰακὼβ καὶ τὸν ἐπῆρεν ὁ διάβολος. Ἀρχ. « Ἕνας μοναχὸς » φ. 41.

10. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Νικήτα. Ἀρχ. « Ὁ τῆς ἀληθείας λόγος » φ. 44.

11. Διηγήσεως ψυχωφελοῦς καὶ πίστεως εἰλικρινοῦς. Ἀρχ. « Διηγήσατό τις τῶν ἁγίων πατέρων » φ. 49.

12. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παύλου τοῦ Θηβαίου. Συγγραφὴ παράδοξος. Ἀρχ. « Ἕνας ἀββᾶς ἐζήτησεν » φ. 51.

13. Περὶ τοῦ Μοναχοῦ ὅπου κατῴκισεν εἰς τὸ σπήλαιον καὶ τὸν ἐπλάνησαν οἱ δαίμονες. Ἀρχ. « Διηγήσατο ἡμῖν ἕνας ἀπὸ τοὺς παλαιοὺς πατέρας » φ. 55β.

13. Μηνὶ Ἰανουάριος τῇ ζ'. Τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου. Ἀρχ. « Ἐπὶ τὴν αὔριον » φ. 59.

14. Περὶ τοῦ Μαγιστριανοῦ τοῦ τῶν νεκρῶν ἐνδύσαντος. Ἀρχ. « Ἀπὸ τοὺς παλαιοὺς ἁγίους ἔλεγεν » φ. 60β.

15. Διήγησις πάνυ ὠφέλιμος τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου. Ἀρχ. « Πορευόμενός ποτε » φ. 62.

16. Κατὰ τῆς ὑπερηφανίας ὑπόδειγμα ὡραιότατον. Ἀρχ. « Κατὰ πολλὰ εἶναι μισητή » φ. 67.

17. Περὶ ἀγάπης ἕτερον ὑπόδειγμα εὐγαλμένον ἀπὸ τὴν Π. Διαθήκην τὸ ὁποῖον εἶναι ὡραῖον καὶ πανευφρόσυνον εἰς δόξαν τῶν γυναικῶν. Ἀρχ. « Πολλαῖς γυναῖκες ἐκάμασιν » φ. 72β.

18. Διήγησις ὠφέλιμος περὶ ἱερωσύνης. Ἀρχ. « Ἐν τοῖς χρόνοις ὅταν ἐμαρτύρησεν ὁ ἅγιος μεγαλομάρτυς Μερκούριος » φ. 81.

19. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νήφωνος τοῦ ἐρημίτου καὶ μερικὴ διήγησις, λόγος ὠφέλιμος. Ἀρχ. « Ὁ μακάριος δοῦλος τοῦ Χριστοῦ » φ. 85

20. Διήγησις περὶ ἐλεημοσύνης ὡραία. Ἀρχ. « Ἀπὸ ὅλαις ταῖς ἀρεταῖς » φ. 101.

21 Μαρτύριον τῆς ἁγίας ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος καὶ πανσόφου Αἰκατερίνης. Ἀρχ. « Ἀφότης ὁ κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς ἀνελήφθη » φ. 112.

22. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρός ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου. Ἀρχ. « Βίον καὶ πολιτείαν ἀνδρὸς δικαίου βούλομαι » φ. 127.

23. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρός ἡμῶν Γρηγορίου Ἀρχιεπισκόπου Κων)πόλεως τοῦ Θεολόγου. Ἀρχ. « Εἰς τὸν τόπον τῆς δευτέρας τῶν Καππαδόκων » φ. 134β.

24. Ἐκ τῶν Γεροντικῶν. Ἀρχ. « Γέρων τις ἐκάθητο » φ. 141. Ἑτέρα περί τινος παρθένου. Ἀρχ. « Διηγήσατό μοι τις γέρων » φ. 141β.

25. Περὶ ἀκτημοσύνης ἐν τῷ βίῳ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου περί τινος στυλίτου. Ἀρχ. « Στυλίτης ἐν Ἐδέσσῃ τῇ πόλει » φ. 143.

26. Ἐν τῷ βίῳ τῆς ἁγίας Εὐγενείας. Ἀρχ. « Γυνή τις ὀνόματι Μαρανθία » φ. 145β.

27. Ἐν τῷ βίῳ τοῦ ὁσίου Ἰσαάκ. Ἀρχ. « Τὸν μέγαν Ἰσαάκ ». Τοῦ ἁγίου Μαξίμου. Ἀρχ. « Ἀκτήμων ἐστίν ὁ ἀποταξάμενος ». Περὶ ἀνεξικακίας. Ἀρχ. « Ἀδελφοί μου, μὴ ἀντισταθῆτε τῷ πονηρῷ ». Ἐν τῷ βίῳ τοῦ ἁγίου Ζωσιμᾶ. Ἀρχ. « Ἔλεγεν ὁ ἅγιος Ζωσιμᾶς » φ. 146.

28. Ἐν τῷ Γεροντικῷ. Ἀρχ. « Ἔλεγον περί τινος γέροντος ὅτι συμφωνήσας μετὰ καλλιγράφου » φ. 146β.

29. Τοῦ αὐτοῦ. Ἀρχ. « Ἔλεγεν ὁ μακάριος ὅτι εἶπέ μοι τις ἀββᾶς » φ. 146β.

30. Διήγημα. « Ὅτι ποτὲ ἐκαθήσαμεν εἰς τὴν λαύραν τοῦ ἀββᾶ Γερασίμου » φ. 147.

31. Τοῦ ἀββᾶ Ζωσιμᾶ. Ἀρχ. « Ἔλεγεν ὁ Ἀββᾶ Ζωσιμᾶς » φ. 148. Τοῦ ἁγίου Ἐπιφανίου. Ἀρχ. « Ἦν τις διάκονος ἐν τῷ ἐπισκοπείῳ » φ. 148β.

32. Εἶπεν ὁ ἅγιος Ἐφραὶμ ὅτι μέγα ναυάγιον ψιλόν ἐστίν ὅπου κανόνες καὶ κυβέρνησις οὐ πολιτεύεται. Τοῦ ἀββᾶ Γελασίου. Ἀρχ. « Ἔλεγον περὶ τοῦ Ἀββᾶ Γελασίου » φ. 148β.

33. Ἐν τῷ βίῳ τοῦ Ἁγίου Παλάμονος. Ἀρχ. « Ἀγρυπνοῦντος ποτὲ » φ. 149. Τοῦ αὐτοῦ. Ἀρχ. « Ἄλλοτε πάλιν ὕφαινε ψαθίον » φ. 149β.

34. Ἐκ τοῦ Λαυσαϊκοῦ. Ἀρχ. « Εἶπεν ὁ ἅγιος Κασσιανὸς » φ. 150. Ἑτέρα διήγησις. Ἀρχ. « Μακρὸν ἂν εἴη » φ. 150β.

35. Ἐκ τοῦ Πατερικοῦ. Ἀρχ. « Τινί τῶν ἀδελφῶν ἐφάνη ὁ Διάβολος » φ. 151β. Ἐν τῷ Γεροντικῷ. Ἀρχ. Ἀδελφός ἐκάθητο ἡσυχάζων φ. 151β.

36. Ἐκ τοῦ Λαυσαϊκοῦ. Ἀρχ. « Οὐάλης τις τὸ γένος Παλαιστιναῖος » φ. 152. Ἐκ τοῦ αὐτοῦ. Ἀρχ. « Ἀδελφός τις Ἀλεξανδρεὺς τὸ γένος » φ. 153

37. Ἐκ τοῦ Λαυσαϊκοῦ. Ἀρχ. « Ἄλλος τις πάλαι Πτολεμαῖος ὀνόματι » φ. 154.

38. Περὶ προχειρίσεων ἐξουσιῶν καὶ ὅτι πάσας τὰς ἐξουσίας οὐ προχειρίζεται ὁ Θεὸς καὶ ὅτι προχειρίζει καὶ ἀναξίους ὁ Θεός πρὸς παιδείαν τῶν ἁμαρτανόντων. Ἀρχ. « Τοῦ Ἀποστόλου λέγοντος » φ. 116. Τοῦ Χρυσοστόμου. Ἀρχ. « Οὔτε γάρ βασιλεὺς » φ. 155β.

39. Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου. Ἐρώτησις. Ἀρχ. « Ἆρα πάντα τὰ κακά » φ. 156.

40. Ἐκ τῆς Ἐξόδου. Ἀρχ. « Εἶπεν ὁ Κύριος ». Βασιλείου. Ἀρχ. « Σφαγαὶ δὲ καὶ πόλεων ἁλώσεις » φ. 157.

41. « Εἶπέ τις τῶν πατέρων ὅτι κατὰ ἀριθμόν τῶν ἐθνῶν εἰσιν οἱ ἄγγελοι » φ. 157β.

42. Τοῦ ἁγίου Ἐπιφανίου. Ἀρχ. « Ἑκάστῳ ἔθνει » φ. 157β. Ἕτερον. Ἀρχ. « Εἶπέ τις τῶν πατέρων ». Ἐρωταπόκρισις. Ἀρχ.

«Τίνος χάριν». Ἐκ τοῦ Λαυσαϊκοῦ. Ἐρώτησις. Ἀρχ. «Πόσοι τρόποι». Ἀποκρίσεις Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου. Ἀρχ. «Πολλοὶ μὲν εἰσι» φ. 158.

43. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας. Ἀρχ. «Τὰ τῶν πιστῶν νήπια». Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου. Ἀρχ. «Ὁ μὲν Προφήτης Νάθαν» φ. 169. Ἐρώτησις. «Πόθεν ὁρῶμέν τινας πιστοὺς σωματικὰ πταίσματα ποιουμένους, ὑπὸ Θεοῦ εὐεργετουμένους καὶ κινδύνων διασωζομένους». Ἀπόκρισις. Ἀρχ. «Τὰ τοῦ Θεοῦ κρίματα» φ. 159β.

44. Ἕτερον. «Τίνος οὖν ἕνεκεν» φ. 160.

45. Ἐκ τῶν ἐρωτήσεων Ἀλεξάνδρου πρὸς τὸν Μ. Εὐσέβιον Πατριάρχην Ἀλεξανδρείας. Ἀρχ. «Ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν» φ. 161.

46. Ἐν τῷ βίῳ τοῦ μεγάλου Ἀντωνίου. Ἀρχ. «Ἐάν τις ἄρξηται περιπατᾶν ἐκ τῆς Θηβαΐδος». Περὶ Θείων κριμάτων τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ. Ἀρχ. «Ἐν πολλῷ ὑμῖν ἀδελφοί» φ. 162.

Ἐν τῷ Γεροντικῷ. Ἀρχ. «Ἔλεγεν ὁ ἀββᾶ Ἀγαθόνικος» φ. 165β.

47. Ἑτέρα διήγησις. Ἀρχ. «Καθημένων ποτέ». Ἰωάννου τοῦ Κλίμακος. Ἀρχ. «Ὁ μὲν ἐχέφρων». φ. 166.

48. Τοῦ Χρυσοστόμου ἐκ τοῦ ψαλμοῦ. Ἀρχ. «Βλέπεις δικαίους καὶ ἁμαρτωλούς». Τοῦ ἀββᾶ Ἰσαάκ». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ ὠφέλιμός ἐστιν». Τοῦ αὐτοῦ. Ἀρχ. «Οἱ γὰρ ἀπὸ τῆς πατρικῆς ῥάβδου» φ. 166β.

49. Ἐν τῷ Γεροντικῷ. Ἀρχ. «Ἦν τις ἀναχωρητὴς ἐνάρετος» φ. 197.

50. Περὶ διαφορᾶς εὐνούχων καὶ πόθεν τοῦτο ἔλαβε τὴν ἀρχὴν καὶ περὶ τοῦ κατὰ φύσιν εὐνούχων καὶ περὶ πορνείας. Τοῦ Χρυσοστόμου. Ἀρχ. «Εἰσὶν εὐνοῦχοι» φ. 168.

51. Ἐκ τῶν Τίτου ἐπιστολῶν. Ἀρχ. «Οἱ εὐνουχισθέντες». Τοῦ Ἁγίου Ἐπιφανίου. Ἀρχ. «Ὅσοι εἰς τὸ χεῖρον» φ. 189.

52. Τοῦ ἁγίου Βασιλείου περὶ Παρθενίας. Ἀρχ. «Ὁ μὲν οὖν ἐκ κοιλίας μητρὸς εὐνοῦχος» φ. 170. Τοῦ αὐτοῦ. Ἀρχ. «Τί νῦν; μηδὲ σωφροσύνη» φ. 170.

53 Τοῦ Νηστευτοῦ νόμος. Ἀρχ. « Ὅτι γὰρ καὶ οἱ φωστῆρες τῆς ἐκκλησίας » φ. 171—171β.

54. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων κανὼν να΄. Ἀρχ. « Ὁ ἀκρωτηριάσας ἑαυτόν » φ. 172.

55. Τοῦ Νηστευτοῦ. Ἀρχ. « Ἐὰν δέ τις παιδίον ἐν » φ. 172.

56. Ὑποδείγματα μετανοίας καὶ ἐξαγορεύσεως καὶ συγχωρήσεως ἁμαρτιῶν καὶ περὶ ἐξόδου ψυχῆς. Ἀρχ. « Ἀδελφός τις ἐκάθητο » φ. 172—172β.

57. Ἐν τῷ Γεροντικῷ. Ἀρχ. « Τίς ποτε μετανοήσας ἡσύχασεν ». Ἐκ τοῦ αὐτοῦ. Ἀρχ. « Γυνὴ δέ τις ἀπελθοῦσα πρός τινα γέροντα » φ. 173·

58. Ἑτέρα διήγησις. Ἀρχ. « Πρεσβύτερός τις οἰκῶν » φ. 174.

59. Διάλεξις περὶ ἐξόδου ψυχῆς. Ἀρχ. « Μετὰ τοῦ ἀοιδίμου πρεσβυτέρου Πέτρου » φ. 175β.

60. Ἰωάννου τοῦ Κλίμακος. Ἀρχ. « Πρὸς δὲ τούτοις ἀκούσωμεν ψυχωφελοῦς καὶ ἐλεεινοτάτου διηγήματος » φ. 177.

61 Ἀπόδειξις τοῦ λογοθεσίου. Ἀρχ. « Φησὶ γὰρ ὅτι » φ. 178. Τοῦ αὐτοῦ. Ἀρχ. « Λίαν θεοφιλῶς καὶ μάλα πρεπόντως» φ. 178.

62 Τοῦ ἁγίου Μαρκιανοῦ τοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ. Ἀρχ. «Μηδεὶς τοίνυν τῶν καλῶς τρεχόντων» φ. 178.

63 «Τοῦ ἁγίου Μάρκου. Ἀρχ. «Λέγει δὲ καὶ ὁ ἅγιος Μάρκος». Ἀναστασίου Σιναΐτου ἐρώτησις. Ἀρχ. « Ἐάν τις ἡμαρτηκὼς μετανοήσῃ». Τοῦ ἁγίου Βασιλείου. Ἀρχ. « Ὁ ἐν προκοπῇ γενόμενος» Τοῦ ἁγίου Νείλου. Ἀρχ. «Οἷον εὕρω σε » φ. 179. Ἐρώτησις πρὸς τὸν Μέγαν Διονύσιον περὶ ποῖα ἁμαρτήματα συγχωροῦνται μετὰ θάνατον διὰ τῶν λειτουργιῶν καὶ ἔχει μνημόσυνον. Ἀρχ. «Περὶ τούτων ὁ μέγας Διονύσιος» φ. 179.

64 «Ὅρα ποῖα ἁμαρτήματα συγχωροῦνται Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου». Ἀρχ.« Ἐὰν τὰ πραχθέντα ἁμαρτήματα» φ. 180.

Ἕτερον. «Ἕνας ἄνθρωπος ἦτον αἰχμάλωτος». Τῶν θείων διδασκάλων περὶ τὰ σαραντάρια ὅπου δίδονται εἰς τοὺς ἱερεῖς διὰ ζῶντας καὶ νεκρούς. Ἀρχ. «Ἕνας ἄρχοντας εἰς τὴν Νικομήδειαν» φ. 181.

65 Ἐκ τοῦ πατερικοῦ. Ἀρχ. «Ἕνας γέροντας ἱερεύς» φ. 182.

66 Περὶ τί εἶναι αἱ μερίδες· καὶ περὶ ποίους συμφέρει νὰ προσφέρωνται. Ἀρχ. «Αἱ μερίδες εἶναι ἀντὶ τῶν προσώπων» φ. 183β.

67 Διὰ ποίας αἰτίας γίνονται τὰ μνημόσυνα μετὰ θάνατον τῶν ἀνθρώπων εἰς γ΄. θ΄. καὶ μ΄. Ἀρχ. «Ὁ ἄνθρωπος δεῖ ὅταν ἀποθάνῃ» φ. 184.

68 Ὅτι οὐ κρίνειν τοὺς ἱερεῖς εἴτε δικαίους οὔτε ἀδίκους ἢ ἐξετάζειν αὐτοὺς καὶ ὅτι οὐ δεῖ ὁρᾶν τὰ παρ' αὐτῶν τελούμενα. Ἀρχ. «Συμβαίνει γὰρ λαϊκοὺς ἐν εὐσεβείᾳ ζῆν» φ. 184.

69 Ἐν τῷ Γεροντικῷ. Ἀρχ. «Ἕνας καλόγηρος ἀναχωρητὴς ἰδιώτης» φ. 185. Ὅρασις καὶ θαῦμα. Ἀρχ. «Ἐν ταῖς τῶν βασιλέων Λέοντος καὶ Ἀλεξάνδρου ἄρχων τις». φ. 185β. Ἕτερον. «Ἔλεγον περί τινος διακόνου» φ. 187. Σχολαρίου φοβερὸν καὶ ἐπικίνδυνον τοῖς *ἀσθενέσι* κατὰ ψυχῆς ἀναδέχεσθαί τινας ἐξαγορίας καὶ πῶς τὰ τοιαῦτα μετέρχεσθαι χρή. Ἀρχ. «Τινὲς τὸ τῆς ἀναδοχῆς κρίμα εἰς οὐδὲν λογισάμενοι» φ. 187.

70. Τοῦ Ἀββᾶ Ἰσαάκ. Ἀρχ. «Εἶπεν ὁ ἅγιος Ἰσαάκ». Τοῦ Ἁγίου Ἐφραίμ. Ἀρχ. «Ἐὰν μὴ πιστευθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἁγ. Πνεύματος». Τοῦ ἀββᾶ Ἡσαΐου. Ἀρχ. «Ἐὰν ἧς ἀσθενὴς ἐν τοῖς πάθεσιν». Ἰωάννου τοῦ νηστευτοῦ. Ἀρχ. *Ὅτι κείμενον ἀναστῆσαι θέλων*». Ἐκ τοῦ Λαυσαϊκοῦ. Περὶ τῶν θαυμάτων Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου καὶ Μακαρίου Ἀλεξανδρείας. Ἀρχ. «Ἀνήρ τις Αἰγύπτιος ἄσωτος» φ. 188β. Μακαρίου Ἀλεξανδρέως. Ἀρχ. «Συνέτυχον δὲ τῷ ὁμονύμῳ καὶ ὁμοτρόπῳ» φ. 191. Περὶ τῶν Ταβεννισιωτῶν. Ἀρχ. «Ἀκούσας ὁ μέγας Μακάριος» φ. 194β.

71. Ὅτι μέγα τῆς συκοφαντίας ἁμάρτημα καὶ ὅτι πρὸς δόξαν τῶν συκοφαντουμένων ἐστὶ καὶ ὅτι οἱ συκοφάνται οὐ φεύξονται

τῆς τοῦ Θεοῦ ὀργῆς. Ἀρχ. Πρεσβυτέρου «τινὸς θυγάτηρ παρθένος» φ. 197. Ἐν τῷ Γεροντικῷ. Ἀρχ. « Διηγήσατο περὶ ἑαυτοῦ ὁ ἀββᾶ Μακάριος φ. 199β.

72. Ἐν τῷ Γεροντικῷ. Ἀρχ. « Διηγήσατό μοι τις γέρων» φ. 200. Ἐν τῷ Γεροντικῷ. Ἀρχ. «Ἦν τις τῶν πατέρων ὀνόματι Νίκων.» φ. 200. Ἐκ τοῦ Γρηγορίου τοῦ διαλόγου· θαυμαστόν. Ἀρχ. « Ἐν ὅσῳ περὶ τὰ τῶν μεγάλων ἀνδρῶν ἔργα διηγοῦμαι» φ. 201. Ἀντιόχου τοῦ Πανδέκτου. Ἀρχ. « Δεῖ ἡμᾶς καὶ τοῦτο εἰδέναι » φ. 202β.

73. Ἐκ τοῦ Λαυσαϊκοῦ περί τινος τεθνεῶτος. Ἀρχ. « Ἐν τοῖς *Τουδώρεος* πόλεως μέρεσι» φ. 204. Ὅτι οὐ δεῖ θάπτειν νεκροὺς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Ἀρχ. «Ὅτι ζωή· εὐλαβέστατος ἀνὴρ Φῆλιξ ὁ τῆς πόλεως τοῦ Πόρτου ἐπίσκοπος» φ. 205. 74). Περὶ τῶν βιούντων περὶ Ἰνδίας ἐθνῶν καὶ περὶ τῶν Βραγμάνων ἤγουν τῶν μακάρων. Ἀρχ. « Ἡ πολλὴ φιλοπονία σου » φ. 207 75). Ἀπόδειξις ἐναργὴς περὶ τῆς θείας καὶ ἐνδόξου σαρκώσεως τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀρχ. « Ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως Ἰουστινιανοῦ » φ. 211. 76) Ἑτέρ. «Μοναχός τις ὀνόματι Ἀββακούμ » φ. 216. 77). Εἰς τὴν μονὴν τοῦ Καλαμῶνος τοῦ ἀββᾶ Γερασίμου. Ἀρχ. « Ἐν ταύτῃ τῇ Λαύρᾳ » φ. 220β. 78). Ἐκ τοῦ Πατερικοῦ. Ἀρχ. «Εἰς ἕνα μοναστήριον» φ. 222. 79). Ἑτέρα. Ἀρχ. «Καθεζόμενοί τινες μοναχοὶ » φ. 224. 80). Ἑτέρα. Ἀρχ. « Γράφει εἰς ἕνα βιβλίον » φ. 225. 81). Ἑτέρα ὠφέλιμος. Ἀρχ. « Εἰς ἕνα μοναστήριον ἦταν μερικοὶ μοναχοί » φ. 226. 82). Περὶ ἐλεημοσύνης. Ἀρχ. « Ὁ μακάριος Γρηγόριος εἰς τοὺς βίους » φ. 227. 83). Ἕτερον τοῦ αὐτοῦ. Ἀρχ. « Ὁ τοῦ Θεοῦ ἅγιος Βονιφάτιος ὁ γενόμενος ἐπίσκοπος » φ. 227. 84) Περὶ τοῦ ἀββᾶ Βενεδίκτου. Ἀρχ. « Ποτὲ τὴν Καμπανίαν λιμοῦ συνέχοντος βαρυτάτου » φ. 229β. 85). Εἰς τὸν βίον τοῦ ὁσίου Λουκᾶ Ἀδάδη. Ἀρχ. « Ὁ ὅσιος Λουκᾶς ὁ νέος παιδίον ὅτε » φ. 230. 86) Ἐν τῷ βίῳ τοῦ ἁ-

γίου Εὐθυμίου. Ἀρχ. « Τοῦ μεγάλου πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου » φ. 230. 87) Εἰς τὸν βίον τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου. Ἀρχ. « Ὁ ἅγιος οὗτος εἶχε συνήθειαν νὰ ἐρευνᾷ » φ. 230β. 88). Ἐν τῷ Γεροντικῷ. Ἀρχ. « Μανιχαῖός τις ἤθελεν ὁδεῦσαι εἴς τινα φίλον αὐτοῦ » φ. 231. 89) Ἕτερον. Ἀρχ. « Μοναχός τις Θηβαῖος ἔσχε τὸ χάρισμα τῆς ἐλεημοσύνης » φ· 231β. 90). Περί τινος πόρνης, ἥτις ἐσώθη θαυμασίως. Ἀρχ. « Ἔλεγον περί τινος νεωτέρας ὅτι ἐτελεύτησαν οἱ γονεῖς αὐτῆς » φ. 231β. 92) Διήγησις καὶ ὀπτασία ὠφέλιμος ὀρθοδόξου τινὸς Δημητρίου συγγραφεῖσα παρὰ Μητροφάνους ἱερομονάχου προτροπῇ τοῦ πνευματικοῦ πατρὸς καὶ διδασκάλου αὐτοῦ κυρίου Διονυσίου καὶ ῥήτορος συντεθεῖσα δὲ εἰς κοινὴν φράσιν παρὰ Λαυρεντίου ἱερομονάχου. Ἀρχ. « Ἀδελφοὶ καὶ Πατέρες ἐλάτε νὰ ἀκούσητε φοβερά » φ. 233.93). Διήγησις πάνυ ὠφέλιμος καὶ ὡραία ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου. Εὐλόγησον. Ἀρχ. « Ἀκούσατε μίαν διήγησιν περὶ τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου » φ. 243. 94) Διήγησις περὶ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ ὄφεως. Ἀρχ. « Ὡμοιώθη ἡ ζωὴ ἡμῶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ » φ. 249. 95). Διήγησις περὶ κληρικῶν ἱερέων μοναχῶν τῶν μὴ ψαλλόντων παραδεδομένων ἄνωθεν ὑπὸ τῶν ἁγίων πατέρων ἐκκλησιαστικῶν ἀκολουθιῶν ἤγουν μεσονυκτικῶν ὄρθρου, ὡρῶν, ἑσπερινοῦ καὶ ἀποδείπνου . . Ἀρχ. « Ἦν τις Εὐτρόπιος ὄνομα ὅσιος καὶ μέγας τῷ βίῳ ὑπάρχων » φ. 253β. 96.) Ἐκ τῆς β΄. ἐπιστολῆς τοῦ ἁγίου Μάρκου. Ἀρχ. « Τῶν ἀκουόντων τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ ποιούντων ἀγαθὸν καρπόν » φ. 254. 97). Ἀποφθέγματα τῶν ἁγίων πατέρων μαζομένα ἐκ τοῦ πατερικοῦ καὶ ἐκ τῶν βίων τῶν ἁγίων. Ἀρχ. « Εἰπέ τις τῶν ἁγίων πατέρων ὅτι πολλὰ καλὴ εἶνε ἡσυχία » φ. 258--324.

23

Τετραευαγγέλιον μεμβράνινον τῆς ΙΑ΄. ἑκατ. ἔχον μῆκος 0,195 καὶ πλάτος 0,125 ἐκ φύλλων 348 ἐξ ὧν τὸ 19 καὶ τὸ 20 ὡς καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ 27--48 εἰσὶ βομβύκινα πλὴν τοῦ 39 μεμβρανίνου ὄντος. Τῆς ἀρχῆς προηγοῦνται δύο φύλλα καὶ ταῦτα βομβύκινα

διαλαμβάνοντα κατάλογον τοῦ περιεχομένου. Τὸ κείμενον ἄριστα γεγραμμένον ἐστὶ μονόστηλον ἔχον γραμμὰς ἐν ἑκάστῃ σελίδι 20. Πρὸ τῆς ἀρχῆς ἑκάστου εὐαγγελίου ὑπάρχει μεμβράνινον ἄγραφον φύλλον ἐφ' οὗ ὑπάρχει προσκεκολλημένον ἕτερον μεμβράνινον φύλλον ἔχον τὴν εἰκόνα ἑκάστου Εὐαγγελιστοῦ, ἐκτὸς τῆς εἰκόνος τοῦ Μάρκου ἐλλειπούσης. Σημείωσίς τις ἐν τῷ ἐξωφύλλῳ διαλαμβάνει τάδε. « Ἀμὴ *σῶσον ἀντώνην Λαγὼς ἐν τοι Θῦ βασιλεία μηνὺ Νωευρίου εἰς τὴν κζ'. ἡμέρα β'. ηρθα εἰς τὰ γαιρωσώλλιμα καὶ αἰπρωσκύνοισα τοὺς ἁγίους τόπους 1527*».

24

Τεῦχος χαρτῷον τῆς ΙΖ'. ἑκατ. ἔχον μῆκος 0,195 καὶ πλάτος 0,24, ὅπερ περιέχει φύλλα 312. Τὸ κείμενον καλῶς γεγραμμένον ἀνήκει ἐκ τρεῖς διαφόρους ἀντιγραφεῖς. Ἑκάστη σελὶς περιέχει γραμμὰς 20. Ἐν μὲν τῷ ἐξωφύλλῳ ὑπάρχει τὸ σημείωμα: « *Τὸ ἐδιάβασα καὶ ἠνεπολὰ ὠφέλιμον βιβλίον καὶ ἔχυ ὡρεὄτατον γράψημων, διάβασε νὰ ὀφεληθῆς καὶ εὔχου ἠπερέμοῦ τοῦαμάτολοῦ :* «Χεὶρ Ἀγαπίου εὐτελοῦς ρακενδύτου: Χεὶρ Ἀθανασίου Συλιγάρδου τοῦ Τζοῦχο». Περιεχόμενον.

1. «Συναγωγὴ τῶν θεοφθόγγων ρημάτων καὶ διδασκαλιῶν τῶν θεοφόρων Πατέρων ἀπὸ πάσης Γραφῆς θεοπνεύστου συναθροισθεῖσαι καὶ προσφόρως ἐκτεθεῖσαι πρὸς ὠφέλειαν τῶν ἐντυγχανόντων παρὰ Διονυσίου ἱερομονάχου τοῦ ἐν τῇ τῆς Ἁ. Ἄννης σκήτῃ ἀσκήσαντος. Τοῦ ἀββᾶ Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου. Ἀρχ. «Δεῖ τὸν μοναχὸν ἐν πᾶσι τοῖς ἑαυτοῦ πράγμασι» φ. 1. 2.

2. Τοῦ Ἁ. Βασιλείου λόγος περὶ ἀσκήσεως πῶς δεῖ ἀσκεῖσθαι τὸν μοναχόν. Ἀρχ. «Δεῖ τὸν μοναχὸν προπάντων» φ. 2β.

3. Περὶ γαστριμαργίας. Ἀρχ. « Ὦ γαστρίμαργε ὁ τὴν ἰδίαν ζητῶν θεραπεῦσαι γαστέρα» φ. 6β.

4. Εὐαγρίου ὑποτύπωσις μοναχικῆς ἀσκήσεως. Ἀρχ. « Ὁ ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ τοῦ Κυρίου» φ. 7β.

5. Νικηφόρου μοναχοῦ λόγος περὶ φυλακῆς καρδίας. Ἀρχ. «Ὅσοι τῆς μεγαλοπλρεποῦς τοῦ Σ. ἡμῶν Ἰ. Χριστοῦ θεϊκῆς φωτοφανείας» φ. 17.

6. Στίχοι τῆς ἱερᾶς προσευχῆς τοῦ νέου Θεολόγου. Ἀρχ. «Ὅστις βούλεται τὸ φῶς ἐκεῖνο βλέψαι ὀφείλει ταῦτα φυλάττειν» φ. 19. 7). «Ἐκ τοῦ Συμεὼν τοῦ νέου Θεολόγου περὶ τῆς τρίτης προσευχῆς» φ. 19. 8) Ἀπὸ τοῦ λόγου τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου περὶ νήψεως καὶ προσευχῆς. Ἀρχ. «Ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε χωρὶς ὀργῆς» φ. 27. 9) Παλλαδίου ἀπὸ τῆς κατὰ Βραχμάνων ἱστορίας Ἀρχ. «Ἀλεξάνδρου τοῦ τῶν Μακεδόνων βασιλέως» φ. 31. 10). Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου περὶ διαφόρων τρόπων μετανοίας καὶ περὶ σωτηρίας ψυχῶν οὐκ ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων, ἀλλ᾽ ἐκ τῶν ἐπιχειρημάτων τὰ πράγματα ὡς τὰ πολλὰ κρίνεται. Ἀρχ. «Ἕξιν ἔχων ἁμαρτητικήν» φ. 43. 11). Ἐκ τῶν ἀσκητικῶν τοῦ Μ. Βασιλείου. Ἀρχ. «Τὸ τελειότατον ἔργον τῆς ἀσκητικῆς πολιτείας» φ. 44. Ἠθικὸν πάνυ θαυμαστόν. Ἀρχ. «Ἐπὶ τὸν Θεὸν ὁ νοῦς ἡμῶν» φ. 47β. 12) Τῆς 5 συνόδου κανὼν μϐ΄. Ἀρχ. «Τοὺς λεγομένους ἐρημίτας» φ. 52β. 13). Ἐκ τοῦ πολιτικοῦ νόμου. Ἀρχ. «Προνοίᾳ τοῦ ἐπισκόπου» φ. 53. 14). Ἀπόκρισις τοῦ ἁγίου Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου Ἀρχ. «Τὸ ἐάν τινων ἀφῆτε ἀφεθήσεται» φ. 53. 15). Τοῦ Σειράχ. Ἀρχ. «Συντήρησον καὶ φύλαξον ἀπὸ πονηροῦ» φ. 56. 16). Τοῦ Χρυσοστόμου ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Ἀρχ. «Ὁ ἱερεὺς κἂν τὸν οἰκεῖον βίον» φ. 56β. 17) Τοῦ αὐτοῦ περὶ θυμοῦ. Ἀρχ. «Καθαροὶ θυμοῦ ὦμεν» φ. 57.β. 18) Τοῦ αὐτοῦ. Ἀρχ. «Τὸ ὀργισθῆναι παρ᾽ ἡμῖν» φ. 58. 19). Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ περὶ ἱερωσύνης Ἀρχ. «Τὸ νηστεύειν» φ. 58β. 20). Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ καταλάττεσθαι τοῦ πλησίον. Ἀρχ. «Ἐὰν προσφέρῃς τὸ δῶρόν σου» φ. 59β. 21). Ἐκ τοῦ εὐαγγελίου περὶ συγκαταθέσεως τῆς πορνείας. Ἀρχ. «Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις» φ. 60. 22) Τοῦ ἁγίου Κασσιανοῦ. Ἀρχ. «Δεῖγμα τοῦ τὴν ἀρετὴν τῆς σωφροσύνης» φ. 62. 23) Τοῦ τῆς Κλίμακος Ἰωάννου. Ἀρχ. «Σωφροσύνη ἐστὶ καθολικὴ» φ. 63. 24). Ἐκ τῆς τοῦ Στουδίτου Διαθήκης πρὸς ἡγούμενον. Ἀρχ. «Οὐ φιλιάσεις μετὰ κανονικῆς» φ. 64. 25). Ἐκ τοῦ εὐαγγελίου περὶ ἀνεξικακίας. Ἀρχ. «Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις» φ. 64β. 26). Περὶ ἀκακίας καὶ ἀφελότητος καὶ ὅτι ἀκακίας ἐστὶ τὸ μὴ περί τινος καταλογίζεσθαι

(τοῦ Χρυσοστόμου). Ἀρχ. « Ἐὰν μὴ στραφῆτε» φ. 67β. 27) Τοῦ ἁγίου Βαρσανουφίου. Ἐρώτησις. Ἀρχ. « Διάκρινόν μοι τὸ ἀγαθόν» φ. 68β. 28) Τοῦ ἁγίου Ἰσαάκ. Ἐρώτησις. Ἀρχ. «Τί ἐστὶν ἡ καθαρότης» φ. 68β. 29) Ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἁγίου Φιλήμονος. Ἀρχ. « Ἀδελφὸς ἠρώτησε τὸν μέγαν Φιλήμονα» φ. 69. 30) Τοῦ ἁγίου Νείλου. Ἀρχ. «Μὴ ζήτει ὅλως μορφήν τινα» φ. 71. 31) Εὐχὴν παρά τινων ἐπιζητῶν αὐτὸς δὲ ἀμελῶν οὐδὲν ὠφελεῖται κἂν ἅγιός ἐστιν ὁ εὐχόμενος. Ἀρχ. «Καὶ ὅτι οὐδὲ ἐκ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος» φ. 71β.

32. Τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὸν Ζ'. ψαλμόν. Ἀρχ. « Τὸ γὰρ ἀκούεσθαι εὐχομένους» φ. 73.

33. Τοῦ αὐτοῦ. Ἀρχ. « Πῶς σὺ δέδοικας » φ. 74.

34. Τοῦ ἁγίου Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου ἐρώτησις. Ἀρχ. «Τινὲς ἀποστάντες ἐκ τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς ἁγίας ἐκκλησίας » 75β.

35. Τοῦ αὐτοῦ. Ἀρχ. « Ψυχὴ Θεοῦ ἔχουσα » φ. 76.

36. Ἐρώτησις. Συμεών. Ἀρχ. « Ἐὰν ποιήσῃ ἄνθρωπος » φ. 77.

37. Νείλου μοναχοῦ πρὸς Βενοῦστον. Ἀρχ. « Ὁ μεταβαίνων ἀπὸ τόπον εἰς τόπον μοναχός » φ. 79.

38. Τοῦ αὐτοῦ. Ἀρχ. « Οὐ μόνον γαστριμαργεῖν » φ. 79.

39. Τοῦ αὐτοῦ. Ἐλευθερίῳ. « Τῶν κοινῇ παρατιθεμένων » φ. 80.

40. Τοῦ Χρυσοστόμου. Ἀρχ. « Μέλλων ἔρχεσθαι » φ. 80β.

41. Τοῦ ἁγίου Ἀναστασίου. Ἀρχ. « Ἁγνεύουσι δέ τινες » φ. 80β.

42. Τοῦ Χρυσοστόμου. Ἀρχ. « Μιμησώμεθα τὴν Σαμαρεῖτιν » φ. 81.

43. Τοῦ ἁγίου Μαξίμου. Ἀρχ. « Τὴν δέησιν ὁπόταν ὁ τῆς εὐχῆς » φ. 81.

44. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Ἀρχ. Μὴ ὄκνει αἰτούμενος » φ. 81β.

45. Τοῦ αὐτοῦ. Ἀρχ. « Θεὸς ἔθετο τὸν Ἀδὰμ ἐν τῷ Παραδείσῳ » φ. 82.

46. Τοῦ ἁγίου Ἀναστασίου. Περὶ ἱερέως. Ἀρχ. « Εἶδον ἐγὼ πολλούς » φ. 83.

47. Τοῦ ἀββᾶ Ἡσαΐου. Ἀρχ. « Χρὴ τὴν προσβολὴν » φ. 84.

48. Τοῦ πανσόφου κὺρ Μιχαὴλ τοῦ Ψελλοῦ διδασκαλία παντοδαπὴ καὶ πάντη ἀναγκαιοτάτη ἔκθεσις τῆς ἡμῶν πίστεως. Ἀρχ. « Πιστεύω εἰς ἕνα Θεὸν τὴν πάντων ἀρχὴν καὶ αἰτίαν » φ. 84β.

49. Περὶ ὁμοουσίου. Ἀρχ. « Ὁ ὁμοούσιος λέγεται » φ. 85.

50. Περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀντιδόσεως. Ἀρχ. « Πρόσεχε Δέσποτά μου » φ. 86.

51. Περὶ φύσεως ἀπαθοῦς. Ἀρχ. « Ὀφείλεις ὁμολογεῖν » φ. 87β.

52. Ἐκ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νείλου, πρὸς Μαυριανὸν μοναχόν. Ἀρχ. Ἐὰν ἡσυχάζωμεν » φ. 88.

53. Λιριανῷ. Ἀρχ. « Λέγει ὅτι ἤθελόν ποτε » φ. 88.

54. Κυρίλλου. Ἀρχ. « Οὐδὲ ὄναρ » φ. 88β.

55. Ἐπιστολαὶ τοῦ ἁγίου Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου ὅτι λίαν ἱερωσύνη βασιλείας ὑψηλοτέρα. Ἑρμογένει πρεσβυτέρῳ. Ἀρχ. « Κυριώτερος μὲν ἐπίτροπος » φ. 89.

56. Πρὸς τοὺς ἐρῶντας ἐπισκοπῆς. Λεοντίῳ. Ἀρχ. « Οὐκ ἔστι τῶν τυχόντων ἐπισκοπῆς ἐρᾶν » φ. 89β.

57. Ὅτι μεγάλης δεῖται ψυχῆς ἡ ἐπισκοπὴ κἂν μυρίας γέμει τὸ πρᾶγμα κινδύνων. Εὐσεβίῳ ἐπισκόπῳ. Ἀρχ. « Ὁ τοῦ Θεοῦ ἱερεύς » φ. 89β.

58. Ἡρακλείῳ ἐπισκόπῳ Ἀρχ. « Ὅσον κρείττω » φ. 89β.

59. Ὅτι οὐ μόνον οἱ ἀνάξιοι χειροτονούμενοι, ἀλλὰ καὶ οἱ ψηφιζόμενοι ἀνάξιον καταχριθήσονται. Ἀρχ. « Ἐπίσκοπος ἐξ αὐτοῦ τοῦ ὀνόματος τὴν οἰκείαν » φ. 90.

60. Ὅτι καὶ τῶν ἐν ὄρει καὶ σπηλαίοις ἁγίων, ἁγιώτερος ὀφείλει εἶναι ὁ ἱερεὺς καὶ προσήκει αὐτῷ πάσῃ δυνάμει φεύγειν τὰς τῶν γυναικῶν ὁμιλίας. Παλλαδίῳ ἐπισκόπῳ. Ἀρχ. « Φεῦγε, ὦ βέλτιστε » φ. 91.

61. Ὅτι ἄμεινον ἐν συγκρίσει τοῦ λέγειν καλῶς τὸ πράττειν χρηστῶς. Ἱέρακι λαμπροτάτῳ. Ἀρχ. « Βίος ἄνευ λόγου μᾶλλον ὠφελεῖν πέφυκε » φ. 92β.

62. Παλλαδίῳ διακόνῳ. Ἀρχ. « Κομιδῇ γελοῖον. ἑτέρων ἄρχειν ἐπιχειρεῖν » φ. 92β.

63. Ὅτι οὐδὲν ἀρετῆς ὑψηλότερον. Εὐτονίῳ διακόνῳ. Ἀρχ. « Τοσοῦτον οἱ συνοικοῦντες τὴν ἀρετήν » φ. 93.

64. Ὅτι πόνῳ ἡ ἀρετὴ κατορθοῦται. Λεοντίῳ πρεσβυτέρῳ. Ἀρχ. « Πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ὀρέγονται μὲν ἀρετῆς » φ. 93.

65. Διοδώρῳ. Ἀρχ. « Τοσοῦτον χρησιμεύει πρὸς σωτηρίαν » φ. 93.

66. Θαυμασίῳ. Ἀρχ. « Ἐμοὶ τὴν μετρίαν εἴδησιν » φ. 93.

67. Ὅροι ἀσκήσεως. Ἱέρακι. Ἀρχ. «Οὐκ ἀρκεῖ μόνη ἡ βρῶσις » φ. 84.

68. Ἀθανασίῳ. Ἀρχ. « Τί τὴν στενὴν ἑλόμενος » φ. 94.

69. Ἥρωνι διακόνῳ. Ἀρχ. « Τὸν φιλάρετον πάντα » φ. 94β.

70. Περὶ αὐταρκείας βρωμάτων. Παλλαδίῳ. Ἀρχ. « Τὸ σῶμα, ὦ βέλτιστε, τροφῆς δεῖται » φ. 95.

71. Περὶ οἴνου καὶ μέθης. Λυσιμάχῳ. Ἀρχ. « Ἀσθενοῦντι στομάχῳ » φ. 95.

72. Πρὸς μοναχοὺς περὶ κτισμάτων. Θέωνι. Ἀρχ. « Τὴν Ἐλισσαίου μᾶλλον εὐτέλειαν ζήλου» φ. 95β.

73. Κύρῳ. Ἀρχ. « Τοῦ ἄρτου ἔνδεια οὐκ ἔστι λιμός » φ. 95β.

74. Περὶ σωφροσύνης. Παύλῳ πρεσβυτέρῳ. Ἀρχ. « Οὐ μόνον τὸ σῶμα » φ. 96.

75. Περὶ λοιδορίας. Ἀρχ. « Εἰ νηστεύεις ἀπὸ βρωμάτων» φ. 96.

76. Ὅτι οὐκ ἀπὸ τῆς ἐκβάσεως ἀλλὰ ἀπὸ τῆς προαιρέσεως δεῖ κρίνειν τὰ πράγματα· οὐ γὰρ πάντες τῇ βουλήσει καὶ ἡ δύναμις ἕπεται. Ἀρχ. « Τὸν βουληθέντα εὐεργετῆσαι » φ. 96β.

77. Ὅτι οἱ καλοὶ καὶ οἱ κακοὶ ἐκ τῶν καθ' ἑαυτοὺς εἰώθασι καὶ περὶ ἑτέρων ψηφίζεσθαι. Ἡσαΐα στρατιώτῃ. Ἀρχ. « Πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων » φ. 96β.

78. Ἑρμήνῳ κόμητι. Ἀρχ. «Τῶν ἀθανάτων φρόντιζε πραγμάτων » φ. 97.

79. Περὶ μετανοίας. Ζωσίμῳ πρεσβυτέρῳ. Ἀρχ. « Ταπεινὲ Ζώσιμε· ἐσχάτη ὥρα ἐστί » φ. 97.

80. Περὶ ψυχῆς. Αἰγυπτίῳ Πρεσβυτέρῳ. Ἀρχ. « Θείαν μὲν εἶναι ἡγούμεθα τὴν ψυχὴν » φ. 97.

81. Ὅτι ἀθάνατος ἡ ψυχή. Ἡσαΐα στρατιώτῃ. « Συγγνώμην οὔτ' ἔχεις οὔθ' ἕξεις » φ. 98. Τοῦ αὐτοῦ. Ἀρχ. « Ἐν τοῖς πταίσμασι » φ. 98β.

82. Τοῦ Χρυσοστόμου. Ἀρχ. «Οὐκ ἔστι μόνον φιλαργυρία» φ. 99. Τοῦ αὐτοῦ. Ἀρχ. « Κενοδοξία ἐστιν » φ. 99.

83. Τοῦ Ἁγίου Μαξίμου. Ἀρχ. « Ψευδοπροφῆταί εἰσιν οἱ λογισμοί » φ. 99β.

84. Περὶ τοῦ ναοῦ τῆς ἁγίας κορυφῆς τοῦ Σινᾶ. Ἀρχ. « Πρὸ τοῦ μολυθῆναι καὶ καταρρυπωθῆναι ὑπὸ τῶν ἐθνῶν» φ. 100.

85. Τοῦ ἁγίου Μαξίμου περὶ ταπεινώσεως. Ἀρχ. « Πολλοὺς ἔχει ὁ κόσμος πτωχούς » φ. 102.

86. Ἐκ τῶν κεφαλαίων ἐπισκόπου Ἰωάννου Καρπάθου Ἀρχ. Πάσῃ δυνάμει ἀσφαλίζου » φ. 103.

87. Τοῦ ἁγίου Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου. Ἐρώτησις. Ἀρχ. « Ἄν τις αἰσχυνόμενος » φ. 104.

88. Τοῦ Χρυσοστόμου. Ἀρχ. « Μὴ τοίνυν ἀπογνῷς σεαυτοῦ » φ. 105.

89. Τοῦ ἁγίου Βασιλείου. Ἀρχ. « Ὁ γὰρ ἐν προκοπῇ γενόμενος ἀγαθῶν » φ. 106.

90. Τοῦ Σιναΐτου. Ἀρχ. « Ὅτι αἱ ἁμαρτίαι συγχωροῦνται μετὰ θάνατον » φ. 106.

91. Τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ. Ἀρχ. « Ἐὰν μὴ ἐπυρώθῃς ὑπὸ ἁγίου Πνεύματος » φ· 107.

92. Τοῦ Χρυσοστόμου περὶ προσευχῆς. Ἀρχ. « Οὕτω δεῖ τὸν εὐχόμενον » φ. 107.

93. Τοῦ Στηθάτου. Ἀρχ. « Εἰ φιλεῖς χρυσὸν, Χριστὸν οὐ φιλεῖς » φ. 108β.

94. Βασιλείου. Ἀρχ. « Ἁμαρτία τελεία ἐστί » φ. 109.

95. Συμεών. Ἀρχ. « Ἀπάθειά ἐστιν » φ. 109β.

96. Βασιλείου. Ἀρχ· « Ἄρχειν τοὺς χείρονας » φ. 109β.
97. Ἰσαάκ. Ἀρχ. « Δειλὸς ἄνθρωπος σημαίνει » φ. 109β.
98. Ὅτι τῶν ἀγγέλων οὐδὲν ἀπεῖχον οἱ περὶ τὸν Ἡλίαν. Τοῦ Χρυσοστόμου. Ἀρχ. « Τί γὰρ τῶν ἀγγέλων ἀπεῖχον εἰπέ μοι » φ. 109β.
99. Γρηγορίου Νύσσης. Ἀρχ. «Τί πλανᾶσθε διὰ τοῦ βίου » φ. 111.
100. Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου. Ἀρχ. « Μακαρία ἡ πόλις » φ. 111.
101. Ἐκ τῶν ἐρωτήσεων τοῦ Μακαρίου Ἀλεξάνδρου πρὸς τὸν Μέγαν Εὐσέβιον. Ἀρχ. « Ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν » φ. 112.
102. Τοῦ ἁγίου Μάρκου τοῦ ἀσκητοῦ συμβουλεία νοὸς πρὸς τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν. Ἀρχ. « Ἄκουε ψυχὴ λογική » φ. 116.
103. Ἰωάννου τοῦ Καρπαθίου. Ἀρχ. « Μηδαμῶς ἕνεκεν τῆς χρείας τοῦ σώματος » φ. 119β.
104. Νείλου μοναχοῦ εἰς τοὺς ὀκτὼ λογισμούς. Περὶ γαστριμαργίας. Ἀρχ. « Ἀρχὴ καρποφορίας ἄνθος » φ. 121β.
105. Περὶ πορνείας. Ἀρχ. « Σωφροσύνη τίκτει ἐγκράτειαν » φ 122.
106. Περὶ φιλαργυρίας. Ἀρχ. « Φιλαργυρία ἐστὶ ῥίζα πάντων τῶν κακῶν » φ. 124.
107. Περὶ ὀργῆς. Ἀρχ. « Ὀργὴ πάθος ἐστὶ μανιῶδες » φ. 126.
108. Περὶ λύπης. Ἀρχ. « Λύπη ἐστὶ κατήφεια ψυχῆς » φ. 127β.
109. Περὶ ἀκηδίας. Ἀρχ. « Ἀκηδία ἐστὶ ἀτονία ψυχῆς » φ. 128β.
200. Περὶ κενοδοξίας. Ἀρχ. « Κενοδοξία πάθος ἐστὶν ἀνάλογον » φ. 129β.
201. Περὶ ὑπερηφανείας. Ἀρχ. « Ὑπερηφάνεια οἴδημά ἐστι ψυχῆς » φ. 130β.
202. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου λόγος περὶ τῆς ἀδιαλείπτου νηστείας, καὶ τοῦ συνάξαι ἑαυτὸν ἐν ἑνὶ τόπῳ, καὶ τί τὰ ἐκ τούτων γινόμενα καὶ ὅτι ἐν γνώσει τῆς διακρίσεως

ἐδιδάχθη τὴν ἀκρίβειαν τῆς χρήσεως τῶν τοιούτων. Ἀρχ. « Ἐν πολλῷ καιρῷ » φ. 132β.

113. Τοῦ αὐτοῦ περὶ σιωπῆς καὶ ἡσυχίας. Ἀρχ. «Τὸ ἀεὶ σιωπᾶν » φ. 141.

114. Τοῦ αὐτοῦ περὶ σιωπῆς καὶ ἡσυχίας, τάξεως μοναχικῆς πολιτείας, συντομίας τε καὶ διαφορᾶς καὶ πῶς τίκτονται αἱ ἀρεταὶ ἀπ' ἀλλήλων. Ἀρχ. « Ἐκ τῆς ἐργασίας » φ. 142.

115. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ὁδῶν πλησιάζειν Θεῷ ποιουσῶν. Ἀρχ. « Μὴ νομίσῃς, ὦ ἄνθρωπε » φ. 143.

116. Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ γραφεῖσα πρός τινα ἀδελφὸν ἀγαπῶντα τὴν ἡσυχίαν. Ἀρχ. «Διότι γνωρίζω σε ἀγαπῶντα τὴν ἡσυχίαν » φ. 147β.

117. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ὑπομονῆς τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ καὶ πόση ἀντίληψις εὑρίσκεται ἐν αὐτῇ. Ἀρχ. « Ὅσον καταφρονήσει ἄνθρωπος τοῦ κόσμου τούτου » φ. 151β.

118. Τοῦ αὐτοῦ περὶ μετανοίας. Ἀρχ. « Χάρις μετὰ χάριν ἐδόθη τοῖς ἀνθρώποις » φ. 154.

119. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ μὴ συνέρχεσθαι ταῖς θλίψεσι τοῦ σώματος τῶν σπουδαίων. Ἀρχ. « Εἰπέ τις τῶν ἁγίων » φ. 156.

120. Τοῦ αὐτοῦ πῶς ὀφείλει ὁ διακριτικὸς ἐν ἡσυχίᾳ καθέζεσθαι. Ἀρχ. « Ἄκουσον ἀγαπητέ » φ. 157β.

121. Ἐπιστολὴ ὡραιοτάτη ἀββᾶ τινος ἐναρέτου πεμφθεῖσα πρός τινα πνευματικὸν ἐρωτήσαντα αὐτόν. Ἁρμόζει δὲ αὐτὴ παντὶ μοναχῷ κελλιώτῃ. Ἀρχ. « Ἐδεξάμην σου, Πάτερ πνευματικέ » φ 162.

122. Γρηγορίου Νύσσης περὶ τῶν ἐν ἀνέσει βιούντων. Ἀρχ. « Οἱ ἐν ἀνέσει ζῶντές φησι καὶ τρυφῇ » φ. 170.

123. Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου. Ἀρχ. « Ὁ ἔχων ἀνάπαυσιν » φ. 170β.

124. Ἐπιφανίου. Ἀρχ. « Οὐ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ κατοικεῖ » φ. 170β.

125. Ἰωάννου τοῦ Κλίμακος. Ἀρχ. « Ἐκτὸς πένθους κάθαρσις οὐ γίνεται » φ. 171.

126. Τοῦ Χρυσοστόμου, περὶ σωφροσύνης. Ἀρχ. « Ἀνάρμοστον τοῖς ἀποφυγοῦσι » φ. 171.

127. Τοῦ αὐτοῦ. Ἀρχ. «Φεῦγε, μοναχὲ, τὸν κόσμον» φ. 172.

128. Τοῦ ἁγίου Μαξίμου. Ἀρχ. «Ὥσπερ τὸ σῶμα ἔχει κόσμον τὰ πράγματα» φ. 172.

129. Τοῦ ἁγίου Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου λόγος ὃς ὀφείλει καθ' ἡμέραν ἀναγινώσκεσθαι. Ἀρχ. «Τὶς τῶν πατέρων τῶν ἁγίων ἔγραψε ταῦτα» φ. 175.

130. Τοῦ ἁγίου Θεοδώρου ἐπισκόπου Ἐδέσσης νουθεσία πρὸς τοὺς ἐν ὑπακοῇ. Ἀρχ. «Πατρὶ συνοικήσας πνευματικῷ καὶ αἰσθανθείς» φ. 179.

131. Περὶ ἐγκρατείας. Ἀρχ. «Ἁρμόδιός ἐστι τοῖς πᾶσιν ἐγκράτεια καὶ μάλιστα» φ. 177.

132. Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου λόγος περὶ διαγωγῆς μοναχοῦ ἀρχαρίου. Ἀρχ. «Τὸ πνεῦμα ὅπου θέλει πνεῖ» φ. 181б.

133. Περὶ ἀπροσπαθείας τοῦ ἁγίου Κυρίλλου. Ἀρχ. «Οὐχ οὕτω βασιλεύς» φ. 187.

134. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου. Ἀρχ. «Περίελε ἀπὸ σοῦ ὄνειδος ἀμελείας» φ. 189.

135. Τοῦ μεγάλου Βασιλείου περὶ ἐγκρατείας. Ἀρχ. «Ἡ ἐγκράτεια κοινόν ἐστι πάντων τῶν ἀρετῶν ἐπώνυμον» φ. 192.

136. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Σιναΐτου πῶς δεῖ καθέζεσθαι ἐν τῇ εὐχῇ. Ἀρχ. «Ποτὲ μὲν ἐπὶ σκάμνου τὸ πλεῖστον διὰ τὸ ἐπίπονον» φ. 193.

137. Τοῦ ἁγίου Δωροθέου περὶ μοναχῶν. Ἀρχ. «Ὁ κόσμος σταυροῦται» φ. 207б.

138. Ἐπιφανίου Κύπρου. Ἀρχ. «Ὁ μέν τοι γε διαδράναι» φ. 212.

139. Παράδειγμα ἐκ τοῦ ἀββᾶ Παχωμίου. Ἀρχ. «Τὸν γῦρον τοῦ κόσμου ὁδεύσαντες» φ. 213.

140. Τοῦ ἀββᾶ Ἠσαΐα. Ἀρχ. «Ταπείνωσίς ἐστι τὸ λογίζεσθαι ἑαυτόν» φ. 213.

141. Ὅτι μέγα κακὸν ἡ λαθροφαγία διὸ καὶ μόνη δύναται τὸν μοναχὸν ἀπολέσαι. Γρηγορίου. Ἀρχ. «Μονάστριά τις ἐκ τοῦ μοναστηρίου» φ. 217б.

142. Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου λόγος λϛ΄. Ἀρχ. « Ἀγωνιῶ ἀδελφοὶ καὶ φρίττω καὶ τῇ ψυχῇ τιτρώσκομαι » φ. 218.

143. Τοῦ Ἁγίου Νείλου. Κεφ. ρνφ΄. Ἀρχ. « Εἰ βούλει ἀληθῶς προσεύξασθαι φρόντισον » φ. 223β.

144. Τῇ Κυριακῇ τῆς ἀποκρέου λόγος Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ περὶ τῆς δευτέρας παρουσίας. Ἀρχ. « Ὅσοι τὰ τοῦ βίου μάταια καὶ ἀπολύμενα » φ. 225β.

145. Περὶ ἐλπίδος. Ἀρχ. « Γέρων τίς ποτε φησιν ἐν τῷ τῶν πανάγνων νηστειῶν ἡγιασμένῳ καιρῷ » φ. 229.

146. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας λόγος διὰ κεφαλαίων πρὸς τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ πᾶσι τοῖς ἀποταξαμένοις καὶ θέλουσι σωθῆναι. Ἀρχ. « Ἀγαπητοὶ φροντίσωμεν τῆς σωτηρίας ἡμῶν ὅτι καιρός » φ. 234.

147. Τοῦ ὁσίου καὶ Θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ λόγος ψυχωφελὴς καὶ θαυμάσιος τοῖς τὴν ἀσκητικὴν μετερχομένοις πολιτείαν. Ἀρχ. « Ἰστέον ὅτι διπλοῦς ἐστιν ὁ ἄνθρωπος » φ. 241β.

148. Περὶ τοῦ λογιστικοῦ. Ἀρχ. « Ἡ ψυχὴ διαιρεῖται εἰς τρία » φ. 145β.

149. Περὶ τοῦ ἐπιθυμητικοῦ. Ἀρχ. « Τοῦ ἐπιθυμητικοῦ τὰ ἁμαρτήματά εἰσι ταῦτα » 246.

150. Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου ἐκ τῶν χρονικῶν. Ἀρχ. « Μετὰ τὸ πληρωθῆναι πενταχισχίλια ἔτη » φ. 251.

151. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ ἐπιστολὴ πρὸς γράψαντα αὐτῷ καὶ ἐρωτήσαντα περὶ ἐξομολογήσεως. Ἀρχ. « Ὑπέταξας τῇ εὐτελείᾳ ἡμῶν πάτερ καὶ ἀδελφέ » φ. 254.

152. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωσὴφ τοῦ Βρυεννίου τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Πέμπτῃ εἰς τὴν σταύρωσιν τοῦ Κυρίου. Ἀρχ. « Πάντων τῶν συμπαρεκτεινομένων τῇ συστάσει τοῦ κόσμου ἐτῶν » φ. 265β. (¹)

153. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου

(¹) Ὁ λόγος οὗτος διαφέρει ἐν πολλοῖς τῶν μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντων.

Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου, μαργαρῖται. Κεφάλαια πάνυ ὠφέλιμα. Ἀρχ. « Δύο ὁδοί εἰσιν ἀγαπητοὶ ζωῆς καὶ θανάτου » φ. 286.

25

Τεῦχος ἐκ στιλπνοῦ χάρτου καὶ φύλλων 117 τῆς ΙΗ'. ἑκατονταετηρίδος, ἔχον μῆκος 0, 20, καὶ πλάτος 0,135, καὶ οὗ τὸ κείμενόν ἐστι μονόστηλον. Διαλαμβάνει δὲ τὰ ὑπὸ τοῦ ἱερέως λεγόμενα ἐν τῷ ἑσπερινῷ καὶ τῷ ὄρθρῳ· τὰς λειτουργίας Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Βασιλείου τοῦ μεγάλου μετὰ τῶν εἰκόνων αὐτῶν, καὶ τὴν τῶν προηγιασμένων μετὰ τῆς εἰκόνος τοῦ Διαλόγου. Πρὸς δὲ καί τινα ἀποστολοευαγγέλια κατὰ τὴν τάξιν, ἥτις γίνεται ἐπὶ χειροτονίᾳ ἀναγνώστου, διακόνου καὶ πρεσβυτέρου.

26

Τεῦχος χαρτῷον γραφὲν κατὰ τὰς ἀρχάς τοῦ παρελθόντος αἰῶνος ἐκ φύλλων 344 καὶ ἔχον ὕψος μὲν 0,24, πλάτος δὲ 0,144. Τὸ κείμενον καλῶς γεγραμμένον ἔχει γραμμὰς ἐν ἑκάστῃ σελίδι 24. Τὸ τεῦχος εἰ καὶ νεώτερόν ἐστι πολύτιμον, διότι διαλαμβάνει πλήρη τοῦ Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου ἑρμηνείαν τῶν κανόνων τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν τῶν μελοποιηθέντων ὑπὸ Κοσμᾶ καὶ Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, ἐν ᾧ ἐν τῇ ἐκδόσει τοῦ Migne τεμάχια μόνον ἑρμηνείας τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ καὶ τοῦ κανόνος τοῦ Μ. Σαββάρου ὑπάρχουσιν. Ἄρχεται δὲ τὸ χειρόγραφον ἀπὸ τῆς ἑρμηνείας τοῦ κανόνος τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ οὕτως.

1. Ἰησοῦ προηγοῦ καὶ φώτιζέ με ».

Τοῦ Προδρόμου τοῦ φιλοσόφου κυρίου Θεοδώρου ἐξήγησις εἰς τοὺς ἐν ταῖς ἱεραῖς Δεσποτικαῖς ἑορταῖς ἐκθέντας κανόνας παρὰ τῶν ἁγίων μελῳδῶν Κοσμᾶ καὶ Ἰωάννου. Ἀρχ. « Ἔοικας, ὦ ἄνθρωπε, τοῦ Θεοῦ » φ. 1.

2. Ἕτερος τοῦ αὐτοῦ ἁγίου εἰς τὰ ἅγια τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Σριστοῦ Γενέθλια. Ἀρχ.

« Ἐπειδὴ κατὰ τὸ τῆς παρούσης προοίμιον ἐγχειρήσεως τοῖς ἡλιακοῖς καθυπεσχόμεθα δρόμοις » φ. 21β.

3. Ἕτερος δι' ἰάμβων κανὼν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν ἁγίων Γενεθλίων. Ἀρχ. « Ἀλλ' ἄγε δὴ μεταβῶμεν, καὶ ἄλλον κόσμον ἀείσωμεν » φ. 42.

4. Κανὼν εἰς τὰ ἅγια Φῶτα τοῦ ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ ποιητοῦ. Ἀρχ. « Ἡδύ τι χρῆμα ὡς ἀληθῶς ἡ μεταβολή » φ. 52·

5. Ἕτερος δι' ἰάμβων τοῦ ἐν ἁγίοις Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ. Ἀρχ. « Ἐστὶ παρὰ τοῖς παλαιοῖς χορείας ὅρμος οὕτω καλούμενος, κανὼν ἐφήβων τε καὶ παρθένων παρ' ἕνα χορευόντων » φ. 68β--69.

6. Ἕτερος τοῦ ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ ποιητοῦ εἰς τὴν Ὑπαπαντήν, ἤτοι τὴν εἰς τὸν ναὸν τεσσαρακονθήμερον, τὸ κατὰ σάρκα τοῦ κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ προσαγωγήν ». Ἀρχ. « Καὶ τίς οὕτω νωθεὶς τὰ θεῖα » φ. 80.

7. Ἕτερος κανὼν τοῦ ἁγίου ποιητοῦ Κοσμᾶ εἰς τὰ Βαΐα. Ἀρχ. « Εἰ δέ τις βασιλέα πυθόμενος » φ. 91.

8. Ἀκολουθία τῆς Μ. ἑβδομάδος. Ἀρχ. « Φέρε δὴ μεταβῶμεν ἐκ τῶν προλαβόντων ἱερῶν κανόνων » φ. 107β.

9. Τριῴδιον. Τῇ ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Δευτέρᾳ ποίημα τοῦ ἁγίου Κοσμᾶ, οὗ ἡ ἀκροστιχίς, «Τῇ δευτέρᾳ». Ἀρχ. «Εἷς μὲν ὑπέστρωται ἴαμβος τῇ δευτέρᾳ, τῇ τρίτῃ καὶ τετάρτῃ » φ. 108.

10. Τῇ ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Τρίτῃ τοῦ αὐτοῦ ποιητοῦ, οὗ ἡ ἀκροστιχίς, « Τρίτῃ τε ». Τῷ δόγματι. Ἀρχ. « Μάταιος ἂν εἴη καὶ πέρα τοῦ μετρίου φιλεπεξηγήμων ἐξηγητής » φ. 116.

11. Τριῴδιον τῇ ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Τετάρτῃ τοῦ αὐτοῦ Κοσμᾶ. Ὠδὴ τρίτη. Τῆς πίστεως ἐν πέτρᾳ με στερεώσας. Ἀρχ. « Ὥσπερ ἐν τῷ τῆς δευτέρας τριῳδίῳ » φ. 120.

12. Τῇ Ἁγ. καὶ Μεγάλῃ Πέμπτῃ τοῦ ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ ποιητοῦ, οὗ ἡ ἀκροστιχίς. « Τῇ μικρᾷ πέμπτῃ μακρὸν ὕμνον ἐξᾴδω» Ὁ Εἱρμός. Τμηθείσῃ τμᾶται πόντος Ἐρυθρός. Ἀρχ. « Τὴν περὶ τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν θαυματοποιΐαν » φ. 128β.

13. Τῇ Ἁγ. καὶ Μ. Παρασκευῇ τριῴδιον οὗ ἡ ἀκροστιχίς, « προσάββατον ». Ἀρχ. « Ἡ τοῦ παρόντος Τριῳδίου ἀκροστιχὶς τμῆμα μέν ἐστιν ἰάμβου » φ. 149β.

14. « Ὁ κανὼν τοῦ Ἁγ. καὶ Μ. Σαββάτου » φ. 158β.

15. Κανὼν ἀναστάσιμος εἰς τὴν ἁγίαν καὶ Μ. Κυριακὴν τοῦ Πάσχα τοῦ κυρίου Ἰωάννου τοῦ ἐκ Δαμασκοῦ. Ἀρχ. « Εἰ συνεσταυρώθημεν Χριστῷ » φ. 184β.

16. Ἕτερος κανὼν εἰς τὴν ἁγίαν Πεντηκοστὴν καὶ τὴν τοῦ Ἁ. Πνεύματος κάθοδον. Ποίημα τοῦ ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ μελουργοῦ. Ἀρχ. « Τὰ μὲν δὴ τοῦ Ἰησοῦ πέρας ἔχει » φ. 200.

17. Ἕτερος κανὼν εἰς τὴν ἁγίαν Πεντηκοστὴν φέρων ἀκροστιχίδα ἡρωελεγεῖον τεσσάρων στίχων· ἀλλ' οὐδὲ τοῦ παρόντος κανόνος ἑρμηνεία τοῦ Προδρόμου κυροῦ Θεοδώρου. Ἀρχ. « Θειογενὲς λόγε » φ. 213.

18. Ἐξήγησις τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν ἐπὶ τῇ ἁγίᾳ Μεταμορφώσει τοῦ Σωτῆρος, τῷ αὐτῷ ἁγίῳ καὶ θείῳ μελῳδῷ Κοσμᾷ κανόνα. Ἀρχ. « Εἰ δὲ φῶς ἡμέρας » φ. 220β

19. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν ἐπὶ τῇ Μεταμορφώσει ἕτερον τοῦ Κυρίου κανόνα, οὗ ποιητὴς ὁ μέγας Ἰωάννης. Ἀρχ. « Ἐν τῷ τῆς Μεταμορφώσεως θαύματι » φ. 240--241.

20. Κανὼν εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου, Κοσμᾶ φέρων ἀκροστιχίδα τήνδε. Πανηγυρίσωμεν οἱ θεόφρονες. Ἀρχ· « Ἧς οὐρανὸς δύσληπτος » φ. 255.

21. Ἕτερος κανὼν εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτὴν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. Ἀρχ. « Ὁ παρὼν τῆς Θεοτόκου κανὼν » φ. 263β.

22. Προοίμιον. Ἀρχ. « Εἰς σὴν χαρὰν, μακαριώτατε ἀδελφὲ » φ. 271. Τέλ.. « καὶ ἀναλόγου τῷ ὅλῳ πονήματι τοῦ μεγαλοφυοῦς ἐκείνου πατρός ».

23. Σχόλιον ἱερέως Ζαχαρίου. « Ἐκ τοῦδε τοῦ προοιμίου δεδήλωται ὅτι καὶ ὁ θεῖος Ζωναρᾶς τὰ τετράστιχα ταῦτα τοῦ μεγάλου πατρὸς Γρηγορίου ἑρμήνευσεν, καίτοι ἡ αὐτοῦ πᾶσα ἑρμηνεία, οὔπω μοι ἐντετύχηκεν, εἰμή τε καὶ ἡ παροῦσα Νικήτα φιλοσόφου καὶ τοῦ Δαυίδ ».

« Γρηγορίου πόνος εἰμὶ, τετραστιχίην δὲ φυλάσσω »
« Γνώμας πνευματικὰς μνημόσυνον σοφίης ».

Ἀρχ. « Οἱ δύο οὗτοι στίχοι » φ. 275.

24. Τοῦ αὐτοῦ μεγάλου πατρὸς Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἐπιγράμματα ἐπικήδεια εἴτε ἐπιτάφια εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον διὰ στίχων ἡρωελεγείων συντιθέμενα συναχθέντα παρὰ Νικήτα φιλοσόφου τοῦ Παφλαγῶνος δυοκαίδεκα τὸν ἀριθμὸν ὄντα, ἅπερ ἐπάνω τοῦ τάφου τοῦ μεγάλου Βασιλείου ὁ μέγας Γρηγόριος τέθηκεν. Ζαχαρίου ἱερέως. *Εἰν καὶ* ταύτην τὴν παράφρασιν καὶ οὐχ ἑρμηνείαν Νικήτα τοῦ καὶ Δαυὶδ λεγομένου τοῦ καὶ τὰ ἕτερα ἑρμηνεύσαντος τοῦ μεγάλου πατρὸς Γρηγορίου ἔπη. Ἀρχὴ τῶν ἐπῶν. « Σῶμα δίχα ψυχῆς ». Ἀρχὴ τῆς παραφράσεως. « Φίλε Χριστὲ καὶ λάτρι » φ. 339β.

25. Στίχοι ἰαμβικοὶ τοῦ φιλοσόφου κυρίου Νικήτα τοῦ καὶ Δαυὶδ τοῦ ἑρμηνεύσαντος τά τε τετράστιχα καὶ τὰ λοιπὰ ἔπη τοῦ μεγάλου πατρὸς Γρηγορίου. Ἀρχ. « Σὺ μὲν σύνοψις πρακτικῆς θεωρίας » φ. 342β.

26 Τοῦ εὐγενεστάτου κυρίου Ἀνδρέου Λονδάνου φιλοσόφου.
« Σώματος Ἱπποκράτεος παθέων βίβλος ἔξοχος ἄλλων »
κἂν τ' ἐθέλῃς ψυχῆς αἰδ' ὑποθυμοσύναι ».

27. Ἰωάννου Γεωμέτρου ἐκ τῶν τοῦ γεροντικοῦ. Εἰς ποιητικὴν τάξιν ἧς ἐπιγραφὴ « Παράδεισος ὅτι ἀθάνατος τοῖς ἀναγινώσκουσιν ἡ ὠφέλεια ». Ἀρχ. « Ἀνθεμόεις παράδεισος » φ. 943.

27

Τεῦχος χαρτῷον ἐκ φύλλων 48 ἔχον ὕψος μὲν 0, 20, πλάτος δὲ 0, 145. Σημείωσίς τις ἐν φύλλῳ 40 διαλαμβάνει τάδε « *Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ πόνος, Ἰωάννου* ἱερέως. *Ἐτελειώθη τὸ παρὸν εἰς τοὺς* ᾳψξη' *Ἀπριλίου λ' μὲ κόπον πολὺν τοῦ αὐτοῦ Ἰωάννου* ἱερέως ἡμέρα τετράδη ἀφόντης ἥμουν στὸ *Κωτριτζιάνι μοναστήρι ἐφημέριος Μπουκουρέστι Βλαχία καὶ* τὸ *ἔγγραψα* δι' ἐνθύμησιν».

Διαλαμβάνει δὲ τὸ τεῦχος διαφόρους διατάξεις περὶ ἀρχιερέων, κληρικῶν, μοναχῶν, ἱερομονάχων καὶ κοσμικῶν.

28

Τετραευαγγέλιον μεμβράνινον ἐλλιπὲς ἐν τῷ τέλει, τῆς Γ'.

ἑκατονταετηρίδος ἔχον ὕψος 0,165, καὶ πλάτος 0,21 ἐκ φύλλων 226. Τὸ κείμενον αὐτοῦ μονόστηλον ὃν ἔχει γραμμὰς ἐν ἑκάστῃ σελίδι 25. Ἐν ἀρχῇ τῆς πρώτης σελίδος ἑκάστου εὐαγγελίου ὑπάρχει ὡραῖον τετράγωνον πλαίσιον περικλεῖον διάφορα ποικίλοις χρώμασι κοσμήματα. Ὡσαύτως ἐν ταῖς σελίσι 65β, 109β καὶ 176 ὑπάρχουσιν αἱ εἰκόνες (0,135Χ0,10) τῶν εὐαγγελιστῶν Μαρκου, Λουκᾶ καὶ Ἰωάννου ὀλίγον ἐφθαρμέναι. Ἔν τισι δ' ἄλλοις φύλλοις τὸ ὄνομα « Παπᾶ Συμεὼν » καὶ ἐν φύλλῳ 109 τὸ ὄνομα « *ὁ ταπηνὸς Νεόφυτος Μητροπολίτης Λήδδης* ». Ἐν τέλει δὲ τὸ σημείωμα «1681 *Δεκεμβρίου 17 ἐφάνη ἐν τῷ οὐρανῷ κομήτης μὲ φουλάμπουρον ὡς νάτουν ἀπὸ τὴν Δύσιν πρὸς τὴν Ἀνατολὴν* ».

29

Ψαλτήριον μεμβράνινον τῆς Θ' ἢ Ι' ἑκατονταετηρίδος, ὅπερ πρότερον ἦν ἐν τῇ Λαύρᾳ τοῦ ἁγίου Σάββα. Συνίσταται δ' ἐκ φύλλων 287 μήκους 0,125 καὶ πλάτους 0,95 ἐξ ὧν τὸ 261, 262, καὶ 263 εἰσὶν ἄγραφα. Τὸ κείμενον αὐτοῦ μονόστηλον ὂν συνίσταται ἐκ γραμμῶν 16 ἐν ἑκάστῃ σελίδι. Ἔχει δὲ τὰς ἐπιγραφὰς τῶν ψαλμῶν καὶ τὰ ἀρχικὰ γράμματα ἑκάστου ἐδαφίου ὁλόχρυσα. Τὸ τεῦχός ἐστι πολυτιμότατον α'.) διότι ἐστὶ κατὰ ἐδάφια γεγραμμένον καὶ οὐχὶ χύμα, β') διὰ τὴν ὀρθὴν αὐτοῦ γραφὴν, γ') διὰ τὰς διπλὰς ἐνιαχοῦ ἐν τῷ κειμένῳ γραφὰς, αἵτινές εἰσι σύγχρονοι τῷ κειμένῳ, καὶ δ') διὰ τὸ διάφορον τῶν ἐπιγραφῶν ψαλμῶν τινων. Δυστυχῶς ὅμως τοῦ τεύχους ἐλλείπει ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος. Καὶ ἐκ μὲν τῆς ἀρχῆς ἐλλείπουσι οἱ 6 πρῶτοι ψαλμοὶ καὶ αἱ ἀρχαὶ τοῦ 7, ὅστις ἄρχεται ἐν τῷ τεύχει ἀπὸ τοῦ μέσου τοῦ 6 ἐδαφίου « Καὶ ἐξεγέρθητι Κύριε ὁ θεός μου » τελευτᾷ δ' ἐν τῷ 19 ἐδαφίῳ τοῦ 144 ψαλμοῦ. Καὶ αἱ ᾠδαὶ ἐν αὐτῷ ἄρχονται ἐκ τοῦ τέλους τοῦ 13 ἐδαφίου τῆς α' ᾠδῆς Μωϋσέως καὶ υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ λήγουσιν εἰς τὸ 7 ἐδάφιον τῆς προσευχῆς τοῦ Μανασσῆ.

30

Τεῦχος μουσικὸν μεμβράνινον τῆς ΙΓ' ἑκατονταετηρίδος ἔχον ὕψος 0,283, πλάτος 0,205 καὶ συνιστάμενον ἐκ φύλλων 143 ἐξ ὧν ἡ τοῦ φ. 2 γραφὴ ἐστι μεταγενεστέρα. Τὸ τελευταῖον φύλλον ἔχει ἄγραφον. Τὸ κείμενον αὐτοῦ μονόστηλον ὃν διαλαμβάνει γραμμὰς ἐν ἑκάστῃ σελίδι 25. Ἐν τῇ ἐπικεφαλίδι τοῦ πρώτου φύλλου ὑπάρχει πλαίσιον (0,18X0,75) ἐν σχήματι παραλληλογράμμου, ὅπερ εἰς δύο διαιρούμενον ἐν μὲν τῷ πρώτῳ μέρει ὑπάρχουσιν αἱ εἰκόνες τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ, τῆς Θεοτόκου, τοῦ Κυρίου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ· ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ μέρει αἱ εἰκόνες Συμεὼν τοῦ Στυλίτου, Συμεὼν τοῦ νέου, τοῦ ἁγίου Νικολάου καὶ τοῦ ἁγίου Βασιλείου.

Ἄρχεται δ' οὕτω μεγάλοις δεδεμένοις γράμμασι. « Στιχηράριον σὺν Θεῷ ἁγίῳ ἔχον τὴν ἅπασαν ἀκολουθίαν τοῦ ὅλου χρόνου » φ. 1.

31

Τεῦχος μουσικὸν ἐκ χάρτου τῆς ΙΕ' ἑκατονταετηρίδος πολυτιμότατον ἔχον ὕψος μὲν, 0, 105, πλάτος δὲ 0, 135 καὶ φύλλα 452 ὧν τινα ἐλλείπουσι. Καὶ ἐν μὲν τῷ φύλλῳ 386 ὑπάρχει τὸ σημείωμα. « *Ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου μέχρις ἐνταῦθα, εἰσὶν γράψιμον Ἰωσὴφ ἱερομονάχου πλὴν ἑνὸς τετραδίου τῆς Ζωηφόρου Ἀναστάσεως* ». Ἐν δὲ τῷ φύλλῳ 423[6] οἱ ἑπόμενοι στίχοι.

« *Παμμεδέοντι πατρὶ, σὺν υἱέϊ πνεύματι δόξα* »
« *Χριστὲ παράσχει, τοῖς ἐμοῖς πόνοις χάριν* ».
« *Γραφὴ γραφέντα ἐκ χειρὸς* δομεστίκου »
« Ματθαίου *τοῦ τάλανος* ἀλίτου ξένου ».
« Ἀνάκτων *δόξα καὶ* κράτος ἐπὶ πάντας »
« Ἀνάστησόν *με τὸν χαμαὶ* πεπτωκότα ».
« Ἐγράφη *ἐντὸς τοῦ Βατοπεδίου ἐν τῷ ἁγίῳ* »
« *Ὄρει ἐν ἔτη* ϛϡμη' (*). Ἰνδικτιῶνος Γ'. »

(*) 1440.

« *Ἡγουμενεύοντος τῷ καιρῷ ἐκείνῳ Γενναδίου ἱερομονάχου τοῦ μεγάλου φωστῆρος καὶ πνευματικωτάτου κατὰ ἀλήθειαν*»·

« *Ἐκκλησιαρχεύοντος δὲ Δωροθέου ἱερομονάχου τοῦ Ζαβαρνίκεως*».

1. Ἄρχεται δὲ τὸ τεῦχος οὕτω « Στιχηρὰ ψαλλόμενα ἐν ταῖς ἐπισήμοις ἑορταῖς τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ ἀρχόμενα τῇ 1 τοῦ Σεπτεμβρίου, ποιήματα διαφόρων ποιητῶν παλαιῶν τε καὶ νέων; συνετέθησαν δὲ σαφέστατα παρὰ κυροῦ Ἰωάννου πρωτοψάλτου τοῦ Γλυκέως καὶ παρὰ τῶν αὐτοῦ μαθητῶν τοῦ τε κυροῦ Ἰωάννου Μαΐστρου τοῦ κυροῦ Κουκουζέλη, καὶ τοῦ πρωτοψάλτου Ξένου τοῦ Κορώνη, καὶ τὰ μὲν εἰσι τελέως αὐτῶν ποιήματα, τὰ δὲ καλλωπίσματα. Στιχηρὰ τῆς Ἰνδίκτου· « Ποίημα τοῦ Βασιλικοῦ ». Ἀρχ. « Ἐπέστη ἡ εἴσοδος » φ. 1.

Πλὴν τῶν ἀνωτέρω μουσικῶν, τὸ τεῦχος διαλαμβάνει καὶ πολλοὺς ἄλλους ποιητὰς καὶ μελοποιοὺς ἐξ ὧν τινας οὐχ εὗρον εἰς τὴν Συμβολὴν τῆς ἱστορίας τῆς Ἐκκλ. μουσικῆς Γ. Ι. Παπαδοπούλου, διὸ καὶ παρατίθεμαι αὐτοὺς ὧδε κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν.

2. Ἀνδρέας φ. 18. Ἀνανεώτης καὶ Ἀνεώτης φ. 105 καὶ 235. Ἀναπαπαρδᾶς φ. 154. Ἀνδρόνικος φ. 171. Ἀθανάσιος φ. 313.

3. Βασιλικὸς φ. 1. Βαρθολομαῖος μοναχὸς φ. 4. Βασιώτης φ. 66.

4. Γερμανὸς μοναχὸς φ. 5. Γεώργιος Κοντοπετρὴ φ. 19, 54, 22. Γρηγόριος ὁ Γλυκὺς δομέστικος φ. 155. Γαβριὴλ ἱερομόναχος ἐκ τῆς μονῆς τῶν Ξανθοπούλων φ. 175. 249. Γραφέως φ. 208. Γρηγόριος Ἀλυάττης φ. 220. Γεώργιος Συμεὼν τοῦ Ψυρέτζη φ. 297.

5. Δαυὶδ Ραιδεστινὸς φ. 153.

6. Πρωτοψάλτης Εὐνοῦχος Φιλανθρωπινὸς φ. 46. Εὐγενικὸς φ. 370.

7. Θεόδωρος Ἀγαλλιανὸς φ. 30. Θεόδωρος Θαλασσινὸς φ. 78. Θεόδωρος μοναχὸς φ. 178. Θωμᾶς Μανουγρᾶς φ. 71, 146.

8. Ἰωάννης μαΐστωρ Κουκουζέλης φ. 6, 16, 24, 26, 45,

79, 125, καὶ ἀλλαχοῦ. Ἰωάννης Γλυκὺς φ. 11, 20. Ἰωάννης Φωκᾶς φ. 21. Ἰωάννης Λαμπαδάριος φ. 7, 74, 82, 104. Ἰωακεὶμ μοναχὸς ὁ Χαρσιανίτης φ. 282. Ἰωάννης Λάσκαρι. Ἰωσὴφ ὑμνογράφος φ. 62. Ἰωάννης τοῦ Λάσκαρι φ. 422.

9. Κάλλιστος μαΐστωρ φ. 124. 179. Καμπᾶς φ. 98. Καρδουναριώτης δομέστικος φ. 60. Καμπάνης φ. 139. Κορνήλιος ἀρχιμανδρίτης φ. 136. Κωνσταντῖνος Μαγουλᾶς φ. 25, 291.

10. Μακάριος ἱερομόναχος Ξανθόπουλος φ. 32. Μανουὴλ Λαμπαδάριος ὁ Χρυσάφης φ. 64. Μανουὴλ πρωτοσεκρίτης Νεοκαισαρίτης φ. 191. Μάρκος ἱερομόναχος νῦν δὲ Κορίνθου φ. 152. Ματθαῖος ἱερομόναχος ἐκ Γοτθίας φ. 313. Μιχαὴλ τῆς Πατζάδος φ. 294. Μάρκος Μητροπολίτης Κορίνθου ἐκ τῆς μονῆς τῶν Ξανθοπούλων φ. 152. Μιχαὴλ Ἀμυρούτζης ἐκ Τραπεζοῦντος φ. 411.

11. Νικηφόρος Ἠθικὸς φ. 9, 11, 77, 133, 135, 195, Νικόλαος Ρανταχινὸς φ. 22. Νικόλαος Κλωδᾶς φ. 131.

12. Ξένος Κορώνη φ. 13, 43, 44, 46, 73, 90, 92, 94, 96, 197.

13. Πολιτῶν Κωνσταντινουπόλεως καλλωπισμὸς φ. 245.

14. Εἰς τὴν εὐφημίαν τῶν βασιλέων, λέγε ἀπ' ἔξω τὸ « πολλὰ τὰ ἔτη » καὶ εὐθὺς τὸ « Πολυχρόνιον ». « Πολυχρόνιον ποιῆσαι ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν βασιλείαν σας, εἰς πολλὰ ἔτη, εἰς πολλὰ ἔτη » φ. 57.

15. Ὅτε δὲ μέλλουσι πολυχρονίσαι τοὺς βασιλεῖς καλοφωνίζουσι τοῦτο. Ἀρχ. « Πολυχρόνιον . . . φ. 58».

16. Πεντηκοστάριον ψαλλόμενον εἰς τὸ γεῦμα τοῦ βασιλέως ἀπὸ χοροῦ. Ἀρχ. « Μετὰ ποιμένων μάγοι ἐκ Περσίδος προσκυνήσατε τῷ βασιλεῖ, τῷ βασιλεῖ. πάλιν· τῷ βασιλεῖ τῶν δυνάμεων, τῷ ἐκ Παρθένου ἀνατείλαντι· σὺ δὲ Ἰωσὴφ πάλιν μηκέτι στύγναζε· ἀλλὰ προσκύνει μὲν ἐκβοῶν ». Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ. Πολυχρόνιον φ. 59.

17. Στιχηρὸν, νέα ὁδὸς, εἰς τὸ Γενέσιον τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ποιήματα ταῦτα πάντα τοῦ κὺρ Μανουὴλ Λαμπαδαρί-

ου τοῦ Χρυσάφη ἐποίησε δὲ ταῦτα ἐν τῇ νήσῳ Κρήτῃ. Ἀρχ. « Στεῖρα ἄγονος » φ. 64. Τὸ φύλλον τοῦτο ὅπερ ἐστὶ ἓν καὶ μόνον διαφέρει τῶν φύλλων τοῦ λοιποῦ τεύχους κατὰ τὴν γραφήν.

18. Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῶν στιχηρῶν τῶν καλοφωνικῶν τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ. Ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἰνδίκτου μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ Αὐγούστου μηνός. Μηνὶ Σεπτεμβρίῳ 1 στιχηρὸν τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν τοῦ Στυλίτου. Ἐποιήθησαν μὲν παρὰ διαφόρων ποιητῶν, ἐκαλλωπίσθησαν δὲ παρὰ τοῦ μαΐστορος κὺρ Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλη. Τοῦτο ψάλλεται καὶ εἰς τὴν ἁγίαν Θεοδοσίαν καὶ εἰς ἑτέρας ὁσίας. Ποίημα τοῦ πρωτοψάλτου κὺρ Ἰωάννου τοῦ Γλυκέως. Ἀρχ. « Ἡ τῶν λειψάνων σου θήκη » φ. 65..

19. Τὸ αὐτὸ καλοφωνικώτερον, ψάλλεται δὲ καὶ εἰς γεῦμα βασιλέως. Ἀρχ. « Ὅπου γὰρ βασιλέως παρουσία καὶ ἡ τάξις παραγίνεται (τρίς), δράμωμεν ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην (δίς), ἴδωμεν πάντες (δίς), τὸν Ἰωάννην πῶς βαπτίζει κορυφὴν ἀχειροποίητον καὶ ἀναμάρτητον » φ. 171.

Ἔνια τῶν ᾀσμάτων τῶν ἀνωτέρω ποιητῶν καὶ μελοποιῶν οὐχ ὑπάρχουσιν ἐν τοῖς μηναίοις (ἰδέ φ. 7, 22 131, 135, 191, 192, 193, 194, 218, 227, 241). « Ὡς εἰς Ἰωάννην τὸν Δαμασκηνὸν εἰς ἦχον α΄. ὑπάρχει τὸ ἑπόμενον ᾆσμα, ποίημα τοῦ Ἠθικοῦ. « Τὴν χεῖρα τὴν σὴν Ἰωάννη πάτερ ὑπὲρ τῶν θείων εἰκόνων ἐξέτεμον : ὧν αἱ χεῖρες εἰς αἱμάτων χύσιν γεγόνασιν ἕτοιμοι: ἀλλὰ ταύτην αὖθις ἀπέλαβες προστασίᾳ τῆς ἁγνῆς Θεοτόκου : παρὰ τοῦ μόνου δημιουργήσαντος : χερσὶν ἰδίαις τὸν ἄνθρωπον : ὡς ἂν δι' αὐτῆς : λόγῳ γράφης : τὰ θεῖα μορφώματα καὶ κινῇς ταύτην : εἰς τὴν τῶν θείων εἰκόνων ἐκτύπωσιν : σὺ δὲ καὶ σαυτὸν κατὰ ἄλλον τρόπον εἰκόνα πεποίηκας τοῦ Θεοῦ τὸ κατ' εἰκόνα τηρήσας ἀλώβητον καὶ Θεὸς κατὰ χάριν ἐντεῦθεν γενόμενος » φ. 135.

32

Τεῦχος μουσικὸν βομβύκινον τῆς ΙΕ΄ ἑκατ. ἔχον ὕψος 0,215,

καὶ πλάτος 0,25 καὶ φύλλα 485, ὅμοιον ἐν πολλοῖς τῷ προηγουμένῳ τεύχει καὶ ἔχον τοὺς αὐτοὺς ποιητὰς καὶ μελοποιοὺς ἐκτὸς τῶν ἑπομένων, Γεωργίου Σγουροπούλου φ. 398. Θεοφυλάκτου Σγουροπούλου φ. 127. 203. Ἰωάσαφ μοναχοῦ φ. 82. 426. Ἰωάννου Λάσχαρι τοῦ Συρπαγάνης φ. 166. Κουρτέση φ. 163. Κωνσταντίνου Ἀσάνη φ. 165.

Μανουὴλ Σάμβιου φ. 415. Μανουὴλ Καναβούρη φ. 423. Ὡσαύτως ἐν τῷ τεύχει ὑπάρχουσιν οἱ μουσικοὶ ὅροι, ἀναγραμματισμός, ἀναποδισμός, παρεκβολή, πρόλογος, σημαντὴρ Κουκουζέλου φ. 216, μακρὸς σημαντὴρ φ. 225, τατάρικον Ἰωάννου Λαμπαδαρίου φ. 247, μέλος Θεσσαλονικέων φ. 57, Κωνσταντινουπόλεως φ. 436, καὶ ποιήματα ἀπὸ Κρήτης φ. 244, καθ' ὑπομίμησιν τοῦ σημαντῆρος φ. 250.

Ἐν φύλλῳ 240 ὑπάρχουσιν οἱ στίχοι.

«Ἣν πάλαι προεκήρυξαν τῶν προφητῶν χορεῖαι
Ἀπόστολοι ἐδίδαξαν παρθένον μετὰ τόκον,
Μάρτυρες ὡμολόγησαν κυρίως Θεοτόκον, Δεῦτε συμφώνως καὶ ἡμεῖς ὑμνήσωμεν ἀπαύστως.
Καὶ μεγαλύνωμεν αὐτὴν ὡς τοῦ Θεοῦ μητέρα,
Καὶ τὴν φωνὴν τοῦ Γαβριὴλ εἴπομεν τῇ Παρθένῳ.
Χαῖρε χαρᾶς ἡ πρόξενος χαῖρε ἀρᾶς ἡ λύσις,
Χαῖρε Ἀδὰμ ἀνάκλησις καὶ λύτρωσις τῆς Εὔας.
Χαῖρε παγκόσμιος χαρὰ χαῖρε ἀγγέλων δόξα
καὶ βάθος δυσθεώρητον τοῖς ὀφθαλμοῖς τοῖς τούτων.
Χαῖρε καθέδρα θαυμαστὴ τοῦ πάντων Βασιλέως
καὶ κλίνη καὶ παλάτιον καὶ πόκε δροσοφόρε.
Χαῖρε νεφέλη φωτεινὴ φέρουσα θεῖον ὄμβρον,
καὶ τὰς ψυχὰς ποτίζουσα τῶν σὲ μακαριζόντων,
Χαῖρε ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν καὶ βάτος ἡ πυρφόρος,
Χαῖρε ἡ στάμνος ἡ χρυσῆ ἡ φέρουσα τὸ μάννα,
καὶ πλὰξ ἡ θεοχάρακτος καὶ πύλη κεκλεισμένη.
Χαῖρε ἡ νέα κιβωτὸς ἡ σωστικὴ τοῦ κόσμου,
καὶ κλῖμαξ ἡ οὐράνιος δι' ἧς Θεὸς κατῆλθε,
καὶ τῶν βροτῶν ἐθέωσε τὴν φύσιν ὑπὲρ φύσιν.

Χαῖρε παντάνασσα σεμνὴ πανύμνητε παρθένε,
ἀπείρανδρε Θεόνυμφε Μαρία Θεοτόκε,
ἄσπιλε παναμώμητε ἄφθορε Παναγία.
Χαῖρε ἁγία τράπεζα φέρουσα θεῖον ἄρτον,
καὶ τρέφουσα τοὺς εὐσεβῶς σὲ καθομολογοῦντας,
καὶ προσκυνοῦντας σχετικῶς ὡς τοῦ Θεοῦ μητέρα.
Χαῖρε βασίλισσα βροτῶν Δέσποινα τῶν ἀγγέλων,
χωρίον τὸ εὐρύχωρον πλήρωμα τῶν χαρίτων,
ἀπηλπισμένων ἡ ἐλπὶς ῥῶσις τῶν ἀσθενούντων.
Χαῖρε πιπτόντων ἔγερσις ἀσφάλεια ἑστώτων,
ἐκκλησιῶν ὁμόνοια Πατριαρχῶν ἡ δόξα,
ἀνάκτων τὸ κραταίωμα ἰσχὺς τῶν στρατοπέδων,
τῶν ἱερέων καλλονὴ τῶν μοναστῶν τὸ κλέος.
Χαῖρε λαμπὰς ἡ φωτεινὴ φωτὸς ἀκατασβέστου,
πεπλανημένων ὁδηγὲ τυφλῶν ἡ βακτηρία,
τῶν θλιβομένων ἡ χαρὰ ἀδικουμένων ῥύστις.
Χαῖρε βάθος μυστηρίων τοῦ Θεοῦ τῶν ἀποκρύφων.
Χαῖρε κόρη χαῖρε πύλη κεκλεισμένη καὶ,
πηγὴ ἐσφραγισμένη.
Χαῖρε σκέπη χαῖρε χώρα,
Χαῖρε ὕψος τῶν Ἀγγέλων,
καὶ κατάπτωσις τῶν δαιμόνων.
Χαῖρε πάντων ἡ χαρὰ καὶ ἡ ἀντίληψις
Χαῖρε ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ
τὸν κτίστην τῶν ἁπάντων καὶ Θεὸν,
χρυσοῦν θυμιατήριον καὶ γέφυρα μετάγουσα
τοὺς ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν.
Χαῖρε ἰσχὺς, χαῖρε τροφὴ, στολὴ, ἀντίληψις
δόξα πνοὴ, προστάτης, πορφύρα θεοΰφαντε.
στάμνε, ῥάβδε, πόκε, τόκε, κούφη νεφέλη.
Σὲ μακαριοῦμεν, σὲ δοξολογοῦμεν, σὲ ὑμνολογοῦμεν
τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ ».

33

Τεῦχος χαρτῷον τῆς ΙΗ' ἑκατ. ἔχον ὕψος 0,23 καὶ πλάτος 0,65 καὶ φύλλα 182 ἐξ ὧν τὸ μὲν 60 καὶ 61 εἰσὶν ἄγραφα, ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ 147--154 σὺν τοῖς τελευταίοις τρισὶ φύλλοις. Τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ ἐστι τὸ ἑπόμενον.

1. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ἐπισκόπου Ναζιανζοῦ, περὶ καθ' ἑαυτὸν ἔπη, δι' ὧν παροξύνει λεληθότως ἡμᾶς πρὸς τὸν ἐν Χριστῷ βίον. 'Αρχ. « Χριστὲ ἄναξ, ὃς ἁγναῖς ποτ' ἀειρομέναις παλάμησι » (μετὰ σημειώσεων) φ. 1.

2. Τοῦ αὐτοῦ Γρηγορίου τοῦ θεολόγου ἐπισκόπου Ναζιανζοῦ ἐγκώμιον περὶ παρθενίας. 'Αρχ. « Παρθενίην στεφάνοις ἀναδήσομεν » φ. 14.

3. Τοῦ αὐτοῦ εἰς ἐπισκόπους. 'Αρχ. « Ὦ θυσίας πέμποντες ἀναιμάκτους ἱερῆες » φ. 29.

4. Τοῦ αὐτοῦ κατὰ τοῦ πονηροῦ. 'Αρχ. « Ἤλυθες, ὦ κακόεργε, νοήματα σεῖο γινώσκω » φ. 33β.

5. Τοῦ αὐτοῦ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ὑποθῆκαι παρθενίας. 'Αρχ. « Νίκη μὲν δὴ σεῖο, καὶ ὃς μάλα σαρκὸς ἑταῖρος » φ 34.

6. Θρῆνος περὶ τῶν τῆς αὐτοῦ ψυχῆς παθῶν. 'Αρχ. « Δύσμορος οἷα πάθον; τίς μοι γόος ἄξιος ἔσται » φ. 47β.

7. Γενναδίου μοναχοῦ τοῦ Σχολαρίου εὐχαὶ ἔμμετροι εἰς τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα ἡρωϊκαί. 'Αρχ. « Ὦ πάτερ ἄμβροτε οὐρανίων ὑπερήμενε θώκων » φ. 55.

8. Εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. 'Αρχ. « Ἄναξ Ἰησοῦ τῶν βροτῶν σῶτερ γένους » φ. 55β.

9. Εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον. 'Αρχ. » Ὦ μέγα παρθενίης κλέος » φ. 57β.

10. Εἰς τὸν τίμιον Σταυρόν. 'Αρχ. « Σὺ κρυφίοισι λόγοισιν » φ. 58.

11. Εἰς τὸν τίμιον Πρόδρομον. 'Αρχ. « Ὦ Χριστοῖο ἄνακτος κῆρυξ » φ. 58β.

12. Εἰς τοὺς ἁγίους Ἀποστόλους. 'Αρχ. « Ὦ Χριστοῦ βασιλῆος λάτριες ἀγγελέες τε » φ. 59.

13. Τὸ πάτερ ἡμῶν διὰ στίχων ἡρωϊκῶν. Ἀρχ. « Ὦ βροτέης γενεῆς πάτερ » φ. 59β.

14. Τὸ αὐτὸ δι' ἰάμβων. Ἀρχ. « Πάτερ βροτῶν ὕψιστε ναίων ἐν πόλῳ » φ. 59β.

15. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἐπισκόπου Ναζιανζοῦ ἐξήγησις εἰς τὰ περὶ καθ' ἑαυτὸν ἔπη δι' ὧν παροξύνει λεληθότως ἡμᾶς πρὸς τὸν ἐν Χριστῷ βίον. Ἀρχ. « Ὦ Χριστὲ βασιλεῦ ὁ ὁποῖος ἕνα καιρὸν μὲ τὰς χεῖρας τὰς ἁγνάς » φ. 62.

16. Ἐξήγησις εἰς τὸ περὶ παρθενίας ἐγκώμιον τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἐπισκόπου Ναζιανζοῦ. Ἀρχ. « Ὦ ἄνθρωποι ἂς στεφανώσωμεν, ἐπαινέσωμεν, ἐγκωμιάσωμεν » φ. 82.

17. Ἰλιάδος α' Ὁμήρου ῥαψῳδίας. Ἄλφα λιτάς, Χρύσου, λοιμὸν στρατοῦ, ἔχθος ἀνάκτων. Ἀρχ. « Μῆνιν ἄειδε θεὰ Πηληιάδεω Ἀχιλῆος » (μετὰ διαφόρων σημειώσεων ἔν τε τῷ κειμένῳ καὶ τοῖς περιθωρίοις) φ. 192.

18. Ἰλιάδος β' Ὁμήρου ῥαψῳδίας. Βῆτα δ' ὄνειρον ἔχει ἀγορὴν καὶ νῆας ἀριθμῶν. Ἀρχ. « Ἄλλοι μὲν ῥα θεοί τε καὶ ἀνέρες » φ. 114β.

19. Γράμμα δ' ἄρ ἀμφ' Ἑλένης οἴους μόθος ἐστὶν ἀκοίταις. Ἀρχ. « Αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν » φ. 124β.

20. Δέλτα θεῶν ἀγορή, ὅρκων χύσις, Ἄρεος ἀρχή. Ἀρχ. « Οἱ δὲ θεοὶ παρ' Ζηνὶ καθήμενοι ἠγορόωντο » 133β.

21. Ἐξήγησις εἰς τὸ ἄλφα τῆς Ἰλιάδος, τῆς τοῦ Ὁμήρου ῥαψῳδίας, ἑρμηνευθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἱερολογιωτάτου ἐν ἱεροδιδασκάλοις κυρίου Κυρίλλου. Εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς ῥαψῳδίας. Ἀρχ. Ἡ παροῦσα ῥαψῳδία τοῦ ἄλφα διαλαμβάνει » φ. 154.

22. Αὐτὴ ἡ ῥαψῳδία τοῦ βῆτα διαλαμβάνει τὸ δρᾶμα, ὅπου ἔστειλεν ὁ Ζεὺς εἰς τὸν Ἀγαμέμνονα καὶ τὴν συνάθροισιν ὅπου ἔκαμεν ὁ Ἀγαμέμνων καὶ ἐπαριθμεῖ τὰ πλοῖα. Ἀρχ. « Οἱ μὲν ἄλλοι ἐπίλοιποι θεοὶ καὶ ἄνθρωποι » φ. 170.

34

Τεῦχος χαρτῷον γραφὲν περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς παρούσης ἑκατονταετηρίδος καὶ ἔχον ὕψος 0,21, πλάτος 0,15 καὶ φύλλα 58.

Τὸ τεῦχος πάνυ πολύτιμον ὂν διαιρεῖται εἰς δύο μέρη. Καὶ τὸ μὲν πρῶτον μέρος οὗ ἡ ἀρχὴ « Ἀφήγησις περὶ ἀρχῆς καὶ προόδου τῆς μουσικῆς » διαλαμβάνει συνοπτικῶς τὴν ἱστορίαν τῆς μουσικῆς παρά τε τοῖς Ἑβραίοις καὶ ἀρχαίοις Ἕλλησι μετὰ καταλόγου ὅλων τῶν μελοποιῶν τῆς Ἐκκλησίας κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τοῦ παρελθόντος αἰῶνος καὶ μετ' ἐνδιαφερουσῶν σημειώσεων περὶ τοῦ βίου καὶ τῶν ἔργων ἑκάστου ἐξ αὐτῶν· τὸ δὲ δεύτερον μέρος εἰσαγωγὴν « Εἰς τὸ θεωρητικὸν καὶ πρακτικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς ». Ἐν φύλλῳ 24 ὑπάρχει κατάλογος τοῦ περιεχομένου τοῦ πρώτου βιβλίου· ἐν δὲ τοῖς φύλλοις 49β καὶ 50β αἱ σημειώσεις· « *Εἰς τὰ 1821 κατὰ μῆνα Ἀπρίλιον ἠκολούθησε ἡ ἀποστασία τῶν μπέϊδων* εἰς *Βλαχοπογδανίαν* ὅτε ἔφυγεν Ἀλέξανδρος ὁ Ὑψηλάντης καὶ Μιχαὴλ Βεϊδᾶς» καὶ « *εἰς τὰ 1821 Μαρτίου* ς *ἀρχίνησαν τὰ πεδία τὸ στηχιράρη καὶ Ἰουνίου πάλε* ἕξη *ἀρχίνησαν τὴν Παπαδικὴν Αὐγούστου δὲ πάλιν* 22 ἡμέρα 6 *ἀρχίνησαν τὰ ἀνοιξαντάρια ἤτοι τὸν πρῶτον τόμον τῆς ἀνθολογίας. Ἀπριλίου* 24 *ἄρχισαν τὸ καλοφωνικὸν ἠρμολόγη* ». Τὸ χειρόγραφον τοῦτο συνιστῶ πρὸς ἔκδοσιν.

35

Τεῦχος χαρτῷον τῆν ΙΘ' ἑκατ. ἐκ φύλλων γεγραμμένων 34 καὶ ἐχόντων ὕψος μὲν, 0,21 πλάτος δὲ 0,17. Περιέχει δὲ τὴν ἀκολουθίαν τῆς λειτουργίας Ἑλληνιστὶ καὶ Ἰβηριστὶ, ἀλλὰ τὴν Ἰβηρικὴν Ἑλληνικοῖς γράμμασιν.

36

« Κατάλογος ἐκ δύο τόμων τῶν χειρογράφων βιβλίων τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει βιβλιοθήκης τοῦ Κοινοῦ τοῦ Π. Τάφου ἐκπονηθεὶς κελεύσει τοῦ Σ. Μ. καὶ ἀντιπροσώπου τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων Σκυθουπόλεως κυρίου κυρίου Γερασίμου ὑπὸ τοῦ ὑποτακτικοῦ πνευματικοῦ αὐτοῦ παιδὸς καὶ διακόνου Ἡσυχίου Α. Παπαδοπούλου τοῦ ἐκ Πελοποννήσου ἐν ἔτει 1781 ». Οὗτοι περιγράφουσι χειρόγραφα τὸ ὅλον 410 ἐξ ὧν ὁ μὲν πρῶτος τόμος 410, ὁ δὲ δεύτερος τὰ ἐπίλοιπα.

37

Θέατρον τῆς Ἁγίας Γῆς ὑπὸ Νεοφύτου ἱερομονάχου διορθωθὲν ὑπὸ Διονυσίου Κλεόπα ἐκ σελίδων χάρτου 94. Τὸ ἔργον ἐστὶν ἀτελές.

38

Κῶδιξ τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Μ. Π. τῶν Ἱεροσολύμων κ. κ. Κυρίλλου αωξβ΄ μετὰ προλόγου μικροῦ καὶ ὑπογραφῆς τοῦ ἀειμνήστου Πατριάρχου.

39

Τεῦχος χαρτῷον (0, 225 X 0, 17) τῆς ΙΗ΄ ἑκατ. ἐκ φύλλων 19 καὶ ὅπερ διαλαμβάνει τὴν « Ἀκολουθίαν τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Δοσιθέου τοῦ ὑποτακτικοῦ κατὰ τὴν 13 τοῦ μηνὸς Αὐγούστου, ὅτε τελεῖται ἡ μνήμη αὐτοῦ ». Ἀρχ. « Τριάδος ἀκτῖνες τριλαμπεῦς » φ. 3. Ἐν φύλλῳ 1 ὑπάρχει ἡ ἀφιέρωσις « *Τῷ σεβασμιωτάτῳ ἁγίῳ Σκυθοπόλεως, καὶ ἐπιτρόπῳ τοῦ Ἱεροσολύμων Πατριάρχου κυρίῳ κυρίῳ Δοσιθέῳ* ». Ἐν τῷ αὐτῷ δὲ φύλλῳ καὶ τὰ ἑπόμενα ἡρωϊκὰ ἐπιγράμματα ἐξ ὧν ἐξάγεται ὅτε ποιητὴς αὐτῶν καὶ ὁ τῆς ἀκολουθίας τοῦ ἁγίου.

« Αἰθὴρ ὕμνυσ' ὕπερθε, κάτω δ' ἐπιύμνυσι γαῖα,
τοῖον ὑπείροχον ἄλλον ἄτυφον μηδὲν ἰδέσθαι,
ὡς Δοσίθειον ἀμύμονα, πειθήμονα ἐπίκλην,
εὐσεβέας, πάτερ! καὶ Σκυθοπόλιος ἀρχιερῆα,
οὔνομα ἠὲ τρόπους ὁμὸν ἶφι εἰρύσσειας,
ἄλκαρ τ' ἔνθα γεγὼς τῷ ἦμαρ θ' ὅτ' ἔκδικον ἔλθῃ ».

Ἕτερον ἡρωελεγεῖον εἰς τὸν ποιητὴν τῆς παρούσης.

« Πάτμιος κῆρυξ ἱρὸς Παΐσιος, λειμῶνος »
« ὡς πάνυ ἀτρεκέως οἷα μέλισσα, γραφῶν »
« θείων, νοστήσας πέρι, δρέψας τ' ἀνθῶν, »
« σύνθετο, κάτθετ' ὔμμιν θ' ὑβλαῖον μέλι τό ».

Τὸ εὐπειθέστατον τέκνον, Θωμᾶς Ἀναστασιάδης Χαρταλιμιώτης.

Ἐν φύλλῳ 2 ὁ ἑξῆς πρόλογος. « Σεβασμιώτατε, Ἔννοιά ποτέ μοι ἐγένετο, ὅσαι πρὸς ταῖς κοιναῖς ἴδιαι πανηγύρεις ἐνταῦθα διὰ παντὸς συνάγονται, αἱ μὲν ὑπὸ τῶν λοιπῶν σεβασμίων ἀρχιερέων, αἱ δὲ ὑπὸ τῶν ἁγίων γερόντων, ἑκάστου τὸν ὁμώνυμον αὐτοῖς ἅγιον ἐν τιμῇ ἐχόντων. Πολλοὺς δὲ τούτων δοκεῖ μοι καταμεμαθηκέναι, χάριν εἰδότας τοῖς τε κοινῇ ἐν ταύταις συνερχομένοις, τοῖς τε ἰδίᾳ αὐτοῖς ἐπ' εὐχῇ προσεπιφοιτῶσι, τοῖς δ' ἄλλως ἔχουσι καί, οἷα εἰκός, δυσανασχετοῦντας.

Ἐπειδὴ δὲ ἐνενόησα, ὅτι Δοσίθεος ἐγένετο ὑποτακτικός, ὅς καίτοι, κατὰ τὴν σοφίαν, τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς, πολλοὺς μὲν ἐν τοῖς τῆς ἀσκήσεως ὑπερνικήσας ἀγῶσι, πάντας δὲ τοὺς κατ' αὐτὸν ἐν τῷ ὑποτάσσεσθαι (ὃ δὴ οὖν αὐτῷ καὶ ἐπωνυμία) ὑπερενεγκών· ἐκ τούτου ἐπῆλθέ μοι μὴ οὔτε ὅσιον, οὔτε ὠφέλιμον εἶναι, τὸν τῇ ἁγιότητι τηλικοῦτον οὐδ' ὁτιοῦν ἐπαίνου τυγχάνοντα, ἄμισθον τελεῖν. Μισθὸς γάρ, φησίν, ἀρετῆς ἔπαινος. Διὸ καὶ ταύτην αὐτῷ μὴ ἔχοντι ποιήσας τὴν ἀκολουθίαν, μικρὸν τῷ μεγάλῳ ἔπαινον, τῇ σῇ προσφέρῳ Σεβασμιότητι, ὁμωνυμίᾳ πρὸς αὐτὸν κεχρημένῃ ὅπως ἂν δι' αὐτῆς, εἰς πανήγυριν ὁμοίως ἐν τῇ αὐτοῦ μνήμῃ συγκαλούσης ἑόρτιον, τῶν ἴσων τοῖς ἁγίοις ὡς ἅγιος παρ' ἡμῖν ἀξιοῖτο, ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς αὐ-

τὸν εὐφημοῦσι πνευματικαῖς. Δεξάμενος τοιγαροῦν, Σεβασμιώτατε Δέσποτα! ταύτην εὐμενῶς, διὰ πολλοῦ ὑγιῶς τε καὶ εὐθύμως χρήσαιο, ὑπερευχόμενος τοῦ ἀκόμψως μὲν, λίαν δὲ προθύμως ποιήσαντος Π. Δ».

40

Τεῦχος χαρτῷον (0,25 X 0,214) ἐκ φύλλων 63 τῆς ΙΗ' ἑκατ. γραφὲν κατὰ τὴν ἐν τῷ τέλει τοῦ τεύχους σημείωσιν ἔνδον τοῦ Π. Τάφου ὑπὸ τοῦ ἱερομονάχου Ἀναστασίου ἐν ἔτει 1780 Αὐγούστου 13.

1. Πᾶσι τοῖς εὐλαβῶς ἀναγινώσκουσι τὸν παρόντα ψυχοσωτήριον λόγον, εἴη αὐτοῖς σωτηρία ἔλεος καὶ εὐλογία παρὰ Κυρίου. Ἀρχ. « Ἀγαπητοί μου ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, χαίρετε ἐν αὐτῷ » φ. 1.

2. Γνῶμαι καὶ νουθεσίαι διάφοροι, ἐκλεκταί, τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν, λίαν ψυχοφελέσταται. Τοῖς πᾶσιν. Ἀρχ. « Ἀδελφὸς ἠρώτησε τὸν ἀββᾶν Σιλουανόν » φ. 21.

3. Ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὸν τέκνον μου (ὁ δεῖνα) ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἴη μετὰ σοῦ, συνετίζων καὶ φωτίζων σε εἰς τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ. Ἀρχ. « Πάλιν καὶ πολλάκις » φ. 44β.

4. Τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Σουδίτου ὠφελιμωτάτη ἠθικὴ ἑρμηνεία. Ἀρχ. « Εἶπεν ὁ ἅγιος Θεόδωρος ὁ Στουδίτης » φ. 51.

5. Παύλου τοῦ ἁπλοῦ ὠφελιμωτάτη καὶ ὡραία διήγησις. Ἀρχ. « Ὁ ὅσιος πατὴρ ἡμῶν Παῦλος » φ. 54β.

41

Τεῦχος χαρτῷον (0, 25 X 0, 595) τῆς παρούσης ἑκατονταετηρίδος διαλαμβάνον α') τὴν κατὰ τὴν 20 Μαΐου ἀκολουθίαν ἐπὶ τῇ ἀνακομιδῇ τοῦ λειψάνου τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ καὶ β') ἐν φύλλῳ 7 οἴκους ἱκετηρίους καὶ κατανυκτικοὺς ΚΔ εἰς τὸν αὐτὸν ἅγιον. Ἀρχ. « Ἄγγελος οὐρανόφρων, ἐγνωρίσθης ἐν κόσμῳ, ὦ Νικόλαε» φ. 7.

42

Τεῦχος χαρτῷον (0, 165 X 0, 225) τῆς ΙΗ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 79, ὅπερ κατὰ τὸ 1791 ἦν κτῆμα τοῦ ἐκ Πελοποννήσου Σαμουὴλ ἱερομονάχου. Τὸ χειρόγραφον διαλαμβάνει δύο τινὰ α') « Ἑρμηνείαν τῆς ὑπηρεσίας τῶν μυστηρίων καὶ β') Περὶ ἐξομολογήσεως » ἔργα ἀμφότερα τοῦ οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Καλλινίκου τοῦ Δ'. Καὶ ἡ μὲν ἑρμηνεία τῆς ὑπερησίας τῶν μυστηρίων ἐστὶ μετάφρασις ἐκ τοῦ Σλαβωνικοῦ ὡς ἐξάγεται ἐκ τοῦ προλόγου. Ἄρχεται δ' οὕτω τὸ τεῦχος.

1. « Τοῖς ἐντευξομένοις τῷ παρόντι εὐλαβεστάτοις ἱερεῦσι τοῖς λειλουργοῖς τοῦ Θεοῦ ἀγαπητοῖς ἀδελφοῖς τῆς ἡμῶν μετριότητος ἐν ἁγίῳ πνεύματι χάριν ἄνωθεν πρὸς ἔργα σωτηριώδη ». Πρόλογος. Ἀρχ. « Τὰ τῆς ἁγίας ἡμῶν ἐκκλησίας μυστήρια, ὦ κλῆρος τοῦ Θεοῦ ἐκλτκτὸς » φ. 1-2.

Ἐν τέλει ἡ ὑπογραφή. « Πρώην Κωνσταντινουπόλεως Καλλίνικος καὶ ἐν Χριστῷ εὐχέτης ὑμῶν ».

2. Ἀρχ. « Ἑρμηνεία, πῶς χρεωστεῖ ὁ ἱερεὺς καὶ ὁ διάκονος νὰ ὑπηρετῶσιν εἰς τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν » φ. 2 — 33. Τελευτᾷ δ' οὕτως. « Πολλὰ τῶν ἐν τῷ παρόντι ὡς πολλὰ περίεργα (ἴσως ἀκανόνιστα δέονται συνοδικῆς διασκέψεως ἐπικρίσεως καὶ ἀποφάσεως). Ἐθεωρήθη παρὰ τῆς συνόδου διὰ διδασκάλου. Ἔρρωσθε οἱ ἐντυγχάνοντες καὶ εὔχεσθε ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ὁ ἀφαιρέσας γράφει ὁ πατὴρ ἡμῶν καὶ πατριάρχης Καλλίνικος) ἀφωρισμένος ἀπὸ Θεοῦ καὶ ἄλυτος μετὰ θάνατον ».

3. Τοῖς ἐντευξομένοις τῷ παρόντι εὐλαβεστάτοις ἱερεῦσι καὶ πνευμαχικοῖς πατράσι, καὶ λαϊκοῖς τέκνοις καὶ ἀδελφοῖς τῆς ἡμῶν μετριότητος ἐν ἁγίῳ πνεύματι χάριν ἄνωθεν πρὸς ἔργα σωτηριώδη. Πρόλογος. Ἀρχ. « Τὰ τῆς ἁγίας ἡμῶν ἐκκλησίας ἱερὰ μυστήρια » φ.33β. Τελευτᾷ δ' ὁ πρόλογος οὕτω· « Διδασκαλία περὶ ἐξομολογήσεως κατ' ἐρωταπόκρισιν ὠφέλιμος διὰ τοὺς πνευματικοὺς πῶς νὰ ἐξομολογοῦν, καὶ διὰ τοὺς κοσμικοὺς πῶς νὰ ἐξομολογοῦνται συλλεχθεῖσα παρὰ τοῦ πατριάρχου Κων|πόλεως Καλ-

λινίκου, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ ἐπίσκοπος ἐρωτᾷ καὶ ὁ πνευματικὸς ἀποκρίνεται ». Ἐπίσκοπος καὶ πνευματικός. « Τί ζητεῖς πνευματικὲ πάτερ; Τὸ ζήτημά μου πνευματικὲ πάτερ » φ. 36β.

43

Τεῦχος χαρτῷον, ὅπερ διαλαμβάνει διάφορα ἐλλιπῆ τετράδια ποικίλης ὕλης.

1. Προσκυνητάριον τοῦ ἁγίου ὄρους τοῦ Ἄθωνος. Τῇ πολυωνύμῳ καὶ πολυϋμνήτῳ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ τὴν ἐκ ψυχῆς εὐλαβεστάτην προσκύνησιν ἀπονέμω. Ἀρχ. « Πᾶν δώρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστι » φ. 1.

2. Διήγησις παραδόξου καὶ πανθαυμάστου θαύματος. Ἀρχ. « Ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Σουλτὰν Μουσταφᾶ » φ. 52.

3. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου ἀρχιεπισκόπου Κορίνθου. Ἀρχ. « Οὗτος ὁ μακάριος » φ. 58.

4. Τετράστιχα Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου φ. 60.

5. « Ἑρμηνεία τῶν τετραστίχων εἰς τὴν κοινὴν διάλεκτον » φ. 64.

6. Τὰ τῆς θείας λειτουργίας σημαινόμενα φ. 81.

7. Λόγος (ἄνευ ἀρχῆς) περὶ μελλούσης ζωῆς εἰς κοινὴν διάλεκτον ὑπὸ Λαμπρινοῦ μοναχοῦ ἐν ἔτει 1704.

8. Ἐν φύλλῳ 88 τὰ ἑξῆς σημειώματα· « ᾳψλ΄ ἀπεστάλθημεν παρὰ τοῦ μακαριωτάτου ἡμῶν Δεσπότου ὁμοῦ μὲ τὸν ἀρχιδιάκονον εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, τὸν μὲν ἀρχιδιάκονον τὸν *ἔστειλε διὰ νὰ* χειροτονηθῇ μητροπολίτης διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ Βουκουρέστιον ἐπειδὴ καὶ ἐζητήθη παρὰ τοῦ ὑψηλοτάτου ἀφθέντου Νικολάου βοεβόδα τοῦ κτήτορος. Ἐγὼ δὲ μὲ τὸ νὰ εἶμουν εἰς τὴν ἁγίαν αὐτοῦ Μακαριότητα ἔτη ὀκτὼ καὶ δὲν εἶχα ὑπάγει εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ νὰ προσκυνήσω νὰ ἰδῶ καὶ τὸ σπήτιον ὁποῦ ὑποκλήθην νὰ δουλεύσω, ἀπεστάλθην λοιπὸν νὰ προσκυνήσω καθὼς προεῖπον καὶ πάλιν νὰ ἐπιστέψω εἰς τὴν Μακαριότητά του. Ἦτον δὲ ἐπίτροπος τῆς Μακαριότητός του ὁ γέρων κὺρ Καισάρειος ».

9. Σεισμολόγιον ἐλλιπές φ. 89.

10. Γνωμικὰ τοῦ Εὐριπίδου, ἅτινά εἰσιν ἐν τοῖς λόγοις τοῖς περὶ Ἑκάβης καὶ Ὀρέστου. Ἀρχ. « Σοφὸν κἂν κακοῖς ἃ δεῖ φρονεῖν » φ. 106. Ἐν τῇ ὤᾳ τοῦ τετραδίου ὑπάρχουσι τὰ ὀνόματα «Γερβασίου υἱοῦ Συμεὼν καὶ πρωτοσυγκέλου νῦν δὲ Γερμανοῦ ἱερομονάχου. Ὁ Θαβωρίου Γερβάσιος ».

11. «Μεγαλυνάρια ψαλλόμενα εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Παρ' Ἀντωνίῳ τῷ Πινέλλῳ τυπωθέντα δαπάνῃ καὶ σπουδῇ εὐλαβείας, τοῦ κυρίου Ἐμμανουὴλ Τζανφορνάρου ἐν ἔτει α χ κ ϛ' ».

« Ἐμμανουήλου τοῦ μεγάλου ῥήτορος μεγαλυνάρια εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας. Μετὰ τὴν ἐννάτην ᾠδὴν πρὸ τῶν ἐξαποστειλαρίων, εἰ βούλεται ὁ προεστὼς οὔσης τῆς ἁγίας εἰκόνος ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἐκκλησίας, ἤγουν τῆς κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, ἵστανται οἱ ἱερεῖς, ἐνηλλαγμένοι ἅπασαν τὴν ἱερατικὴν στολὴν γύρωθεν· ὁ δὲ ἱερεὺς λαβὼν θυμιατὸν ἔμπροσθεν τῆς εἰκόνος θυμιῶν σταυροειδῶς, ἄρχεται ψάλλειν τὸ πρῶτον τροπάριον, εἰς ἦχον πλ'. α'. Ἀρχ. «Μεγαλύνομέν σε Θεοτόκε ἁγνή » φ. 119.

12. Τροπάρια μεγαλυνάρια ᾀδόμενα εἰς τὸν Πανάγιον καὶ Ζωοδόχον Τάφον πρὸς τὸ Ἀπόστολοι ἐκ περάτων. Ἀρχ. « Δεδοξασμένε Κυρίου » φ. 129[б].

13. Λόγος εἰς τὸν Ἀδάμ. Ἀρχ· « Οἶδα χρεώστην ἐμαυτὸν « φ. 130.

14. Ἑρμηνεία εἰς τὰς καταβασίας τῶν Χριστουγέννων φ. 136.

15. Ἐκλογὴ τοῦ ψαλτηρίου παντὸς εἴς τε δοξολογίαν καὶ αἴτησιν, συλλεγεῖσα μὲν παρὰ Νεοφύτου ἱεροδιακόνου τοῦ Πελοποννησίου, νῦν δὲ πρῶτον τύποις ἐκδοθεῖσα ἀνετέθη τῇ Παναχράντῳ τοῦ Θεοῦ Λόγου Μητρὶ ἐπὶ τῆς ἡγεμονείας τοῦ γαληνοτάτου αὐθέντου πάσης Οὐγκροβλαχίας κυρίου Ἰωάννου Γρηγορίου Ἀλεξάνδρου Γκίκα βοεβόδα, ἀρχιερατεύοντος τοῦ πανιερωτάτου μητροπολίτου Οὐγκροβλαχίας κυρίου Γρηγορίου παρὰ τοῦ ἐν ἱερομονάχοις ἐλαχίστου Παρθενίου Συμελιώτου Τραπεζουντίου τοῦ μεταξοπώλου ἐν τῇ κατὰ τὸ Βουκουρέστιον νέᾳ τυπογραφίᾳ ἔτει τῷ σωτηρίῳ α ψ ξ θ'.

« Τῇ Παναχράντῳ τοῦ Θεοῦ Μητρὶ Μαρίᾳ ». Ἀρχ. « Τῶν ἐμῶν ἀγαθῶν, ἡ τὸν δοτῆρα τῶν ἀγαθῶν » φ. 144.

44

Τεῦχος χαρτῷον ἐκ διαφόρων ἐλλιπῶν τετραδίων συνιστάμενον καὶ ὧν τὸ περιεχόμενον τόδε.

1. Λόγος τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου. Περὶ τοῦ ὄφεως. Ἀρχ. « Ὅταν τὸ ἐδαπάνητον τῆς ζωῆς ἡμῶν » φ. 1.

2. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Νικήτα. Ἀρχ. « Πολλῆς ὠφελείας καὶ σωτηρίας » φ. 17.

3. Λόγος ὠφέλιμος περὶ μετανοίας καὶ ἐξομολογήσεως. Ἀρχ. « Μέγα τίποτες καλὸν εἶναι » φ. 31.

4. Λεπτομερὴς ἀφήγησις τῆς κατασκευῆς τοῦ τρούλλου τοῦ Π. Τάφου ἐν ἔτει 1867. Ἀρχ. « ᾳωξζ′ Ἰανουαρίου α′. ἡμέρᾳ δευτέρᾳ ἤρχισαν οἱ ἀρχιτέκτονες » φ. 52.

Ἐν τέλει τοῦ τεύχους ὑπάρχει ἡ ἑξῆς σημείωσις: « Ταῦτα ἐγράφησαν παρὰ τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχ. κυρίου Γρηγορίου Γραμματικάκη τοῦ Κρητὸς ἀπὸ χωρίον Καβοῦσα τοῦ χρηματίσαντος ἀντιπροσώπου τοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ πατριάρχου Κυρίλλου β′ ἐπὶ δεκαπενταετίαν παρὰ τῷ πασσᾷ καὶ ἐν τῷ δικαστηρίῳ τῆς Ἱερουσαλὴμ διὰ τὰς ὑποθέσεις τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν Μοναστηρίου τούτου. Τὸ σημειωματάριον τοῦτο εἰς ἀνάμνησιν τῶν τότε διατρεξάντων δωροῦμαι τῇ βιβλιοθήκῃ χάριν τῆς ἱστορίας τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Κοινοῦ ».

5. Ἀποσπάσματα ἐκ διαφόρων πρακτικῶν ἰατροσοφείων φ. 52.

45

Τεῦχος ἐκ διαφόρων ἐλλιπῶν τετραδίων συνιστάμενον ἐξ ὧν τινα διαλαμβάνουσι περὶ τῶν φυσικῶν τοῦ Ἀριστοτέλους, ἕτερα δ' ἐπιστολὰς Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, μοναχικὰς διατάξεις καὶ εἰσαγωγὴν εἰς τὴν βίβλον τοῦ Ἰώβ. Ἐν τέλει « Λόγος ἐπικήδει-

ος εἰς τὸν ἀείμνηστον μητροπολίτην Εἰρηνουπόλεως καὶ Βατοπεδίου Γρηγόριον. Σχεδιασθεὶς ὑπὸ πρωτοσπαθαρίου Θεοδοσίου Χριστοδούλου Φηνίτου Ἠπειρώτου Ζαγορισίου Σκαμνελίτου πληρεξουσίου ἐπιτρόπου καὶ μέλους ἐπὶ ζωῆς τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς ἑταιρίας τῶν Ἀθηνῶν. Ἐξεφωνήθη ἑλληνιστὶ τῇ ζ' Ἰανουαρίου τοῦ ͵αωμϛ' ἐν Κισσινεβίῳ τῆς Βασσαραβίας. Ἀρχ. «.Ὁ γηραρὸς μητροπολίτης Εἰρηνουπόλεως». Ἐν τέλει τοῦ λόγου « Ἐπιτύμβιον εἰς τὸν ἀείμνηστον μητροπολίτην Εἰρηνουπόλεως καὶ Βατοπεδίου Γρηγόριον ὑπὸ τοῦ συνθέτου τοῦ λόγου σχεδιασθέν.

Ἕλλην τὸ γένος Ἐφέσιος τὴν πατρίδα
Εἰρηνουπόλεως καὶ Βατοπεδίου
Μητροπολίτης Γρηγόριος
Ἐν πολυθαήτῳ ναῷ θυγατρός
Φίλης τε ἀδελφῆς ὁμοσπόνδου
ἐτῶν πέντε καὶ ὀγδοήκοντα
Νήδυμον ὕπνον ἤδη εὕδει.

Τῇ 8 Ἰανουαρίου τῷ ͵αωμϛ'. ·ἔτει».

« Ἀντὶ τοῦ ἀνωτέρω ἐπιτυμβίου, ὁ μετὰ τὸν ἱεράρχην μείνας ἐνταῦθα ἱερομόναχος Μελέτιος, λαβὼν παρὰ τοῦ ἐξ Οἰκονόμων Οἰκονόμου τῷ κατωτέρω ἡρωελεγεῖον ἐχάραξε τῷ μνήματι τοῦ ἱεράρχου Γρηγορίου.

« Σκῆνος Γρηγορίοιο θεουδέος ἀρχιερεῖος »
« Ἐν πολυξαήτῳ θέντο Θεοῦ τεμένει »
«τόνδ' Ἔφεσος τέκε. Θρέψε, δ' Ἄθως, κλήιστο δὲ ποιμὴν»
« Εἰρηνουπόλεως· νῦν δ' ἄρ Ὄλυμπον ἔχει ».
« Μνῆμα μέγ' εὐσεβείης, σοφίης τ' ἀρετῆς τελελογλῶς »
« Ἑλλάδα καὶ Δακίην καὶ χθόνα Ρωσσιάδα ».

46

Τετράδια τὸ ὅλον 10, ποικίλης ὕλης καὶ διαφόρου ἐποχῆς, ἅπερ εἰς ἓν συνήρμοσα.

Τετράδιον 1. Διδασκαλία περὶ τοῦ ἀκραιφνοῦς τρόπου τοῦ δι-

δάσκειν τὸ θεῖον καὶ ἱερὸν εὐαγγέλιον, ἐκδοθεῖσα παρὰ Γερασίμου Βλάχου τοῦ Κρητὸς ταπεινοῦ τῶν ἐπιστημῶν διδασκάλου, κήρυκος τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελίου καὶ καθηγουμένου τοῦ τῆς Παλαιοπόλεως σεβασμίου μοναστηρίου. Προοίμιον ἐν εἴδει χρείας. Ἀρχ. « Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα » φ. 1—48.

Τετράδιον 2. Περὶ τῶν ἀξιοσημειώτων συμβάντων τῇ Ὀθωμανικῇ ἐπικρατείᾳ κατὰ τὸ ᾳωζ΄. ἔτος κατὰ μῆνα Μάϊον.

Ἀρχ. « Ἐστάθησαν ἱστορικοὶ μεγάλων τε πραγμάτων »
« Θαυμάτων βεβαιότατα καὶ τερατουργημάτων » φ. 1-8.

Τετράδιον 3. Ἐν ἔτει χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ πρώτῳ, σημειοῦνται ἐνταῦθα τὰ μὴ καταστρωθέντα ἐν τῷ ἱστορικῷ τῆς Ἱερουσαλὴμ τὰ ἀπὸ ἐκείνου τοῦ χρόνου δηλονότι μέχρι τοῦ ἤδη τρέχοντος. Ἀρχ. « Παρθένιός τις » φ. 1--8

Τετράδιον 4. Τὸ τετράδιον τοῦτο δυστυχῶς ἐλλιπὲς τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος διαλαμβάνει ἐπιστολὰς τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπιτρόπων τοῦ Π. Τάφου πρὸς τοὺς ἐν Ἱεροσολύμοις δι᾽ ὧν ἐξιστοροῦνται αὐτοῖς τὰ σοβαρὰ καὶ σύντονα μέτρα τὰ ὑπὸ τοῦ ἔθνους ἡμῶν ληφθέντα πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ κατὰ τὸ 1808 πυρποληθέντος πανιέρου ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως φ. 1--8.

Τετράδιον 5. Τραγῴδιον τοῦ οἰκουμενικοῦ Νεοφύτου, ποίημα Ἰακωμῆ. Ἀρχ.

« Ὦ Μαΐου νουμηνία καὶ πρωτομηνιὰ αἰσία »
« καὶ ἡμέρα τερπνοτάτη, καὶ κοινῆς χαρᾶς γεμάτη »

τὸ ὅλον ἐκ στίχων 20. Τὰ λοιπὰ φύλλα ἀπὸ 1—16 διαλαμβάνουσι τίτλους πρὸς οὕς γράφει τις.

Τετράδιον 6. Ἐπιγράμματα εἰς τὸ ὄρος Σινᾶ ἐκ φύλλων 2.

Τετράδιον 7. Τὰ ξένια τοῦ διαδόχου τῆς Αὐστρίας ἐν τῇ ἁγίᾳ Πόλει. Ἀρχ. « Δἰ ἰδίας ναυαρχίδος κατέπλευσεν εἰς Ἰόππην » φ. 1--4.

Τετράδιον 8. Σημειωματάριον τῶν συμβάντων κατὰ τὴν ἐπισκευὴν τοῦ θείου τρούλλου τῆς τοῦ Κ. ἡμῶν Ἀναστάσεως. Ἀρχ. « Μετὰ πολλὰς καὶ ποικίλας περιπετείας » φ. 1--2.

Τετράδιον 9. Κατάλογος τῶν ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ Κ. τοῦ Π. Τάφου εὑρισκομένων διπλῶν καὶ πολλαπλῶν ἐντύπων βιβλίων.

Τετράδιον 10. Οἱ συλλεχθέντες ὅροι καὶ βεβαιωθέντες κατὰ τὸ ͵αψξε΄. (1765) ἐν μηνὶ Μαίῳ ἐν Ἱερουσαλήμ. Ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων ἐπιβεβαιοῖ. Ἀρχ. « Ὥσπερ ἀπὸ τῶν φθορέων ποιμνίων » φ. 1.

Καὶ τελευταῖον· ἀντίγραφον τὸ πλεῖστον κατεστραμμένον εὐχαριστηρίου ἐπιστολῆς τῶν μοναχῶν τοῦ Ἁ. Σάββα πρὸς τὴν εὐγενεστάτην δέσποιναν καὶ κυρίαν πάσης Μολδοβλαχίας Ρωξάνδραν καὶ πρὸς τὸν σύζυγον αὐτῆς Ἀλέξανδρον καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν Μπογδάνον; Μιχαὴλ, Κωνσταντῖνον, Ἀναστασίαν, Ἀνυσίαν καὶ Μαρίκαν δι᾽ ἀφιέρωμά τι πρὸς τὸν Ἁ. Σάββαν καὶ διὰ τὸν ζῆλον ὃν ἐπεδείξατο ἡ ἡγεμονὶς πρὸς ἀνακαίνισιν τῶν θείων καὶ ἱερῶν προσκυνημάτων.

ΕΤΕΡΑ ΛΕΙΨΑΝΑ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΩΝ

47

Φύλλα μεμβράνινα τὸ ὅλον 22 τῆς ΙΒ' ἢ ΙΓ' ἑκατ. διαφόρου μεγέθους, ἅτινα ἀπέσπασα ἐκ τοῦ δεσίματος ἐντύπου μηναίου. Τούτων τὰ μὲν ἀπὸ τοῦ φ. 1--14 ἔχουσι κείμενον μονόστηλον καὶ διαλαμβάνουσι τεμάχια τῶν λόγων Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ φ. 14--19 ἔχουσι κείμενον δίστηλον ἐξ ὧν τὸ μὲν 15 διαλαμβάνει περὶ πενίας, τὸ δὲ 16 περὶ δημιουργίας, τὸ δὲ 17 τεμάχια τῶν πρὸς τὴν Ὀλυμπιάδα ἐπιστολῶν τοῦ Χρυσοστόμου, τὸ 18 τεμάχια ἐκ τῶν τοῦ Ἰεζεκιὴλ, τὸ 19 Σλαβωνικὸν, τὸ 20 περὶ νόμων, τὸ 21 καὶ 22 βίους ἁγίων.

48

Φύλλα τὸ ὅλον 22 ἐξ ὧν 6 μεμβράνινα ἀποτελοῦντα ἄλλοτε μέρος ἀρχαίου μηναίου τοῦ ΙΓ' αἰῶνος καὶ 17 χάρτινα τοῦ ΙΑ' αἰῶνος διαλαμβάνοντα κείμενον τῆς Κ. Διαθήκης.

49

Πρᾶξις ἐπὶ μεμβράνης μεθ' ὑπογραφῆς ἰδιοχείρου τοῦ πατριάρχου Παϊσίου σὺν τῇ τότε πατριαρχικῇ σφραγῖδι τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Κοινοῦ, διαλαμβάνουσα τὰ κατὰ τὴν ἐκλογὴν ὡς μητροπολίτου Ναζαρὲτ τοῦ κὺρ Ἀντωνίου.

50

Πρᾶξις ἐπὶ μεμβράνης ἐπὶ Δοσιθέου πατριάρχου γενομένη ἐν ἔτει 1672 δι' οὗ ὁ ἱερομόναχος Ἰωάσαφ ἐκλέγεται μητροπολίτης Πτολεμαΐδος.

51

Φύλλα μεμβράνινα (0, 33 Χ, 0, 25) δύο τῆς Ι΄ ἢ ΙΑ΄ ἑκατ. ὧν τὸ κείμενον δίστηλον καὶ ἅτινα ἀποτελοῦντα τὸ δέσιμον ἐντύπου μηναίου ἀπέσπασα ἕνεκα τῆς ἀξίας αὐτῶν. Ἄρχονται διὰ τῶν λέξεων «Πάντων τῶν ἐν πίστει τελούντων» καὶ τελευτῶσι «Παρρησίαν ἔχων πρὸς τὸν Κτίστην». Διαλαμβάνουσι δὲ ταῦτα δύο ἀκολουθίας τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου, τὴν τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος κατὰ τὴν 17, καὶ τὴν τοῦ ἁγίου Βλασίου κατὰ τὴν 11 τοῦ αὐτοῦ, ταύτην ὅμως ἐλλιπῆ. Ἡ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου ὑπάρχει τελεία καὶ δύναται νὰ συμπληρώσῃ τὴν ἐν τῷ μηναίῳ ἀτελῆ ἀκολουθίαν τοῦ ἁγίου. Ἔχει δ' αὕτη οὕτως «Στιχηρὰ προσόμοια κατὰ τὸ Χαίροις ἀσκητικῶν «Χαίροις μαρτυρικῶν ἀληθῶς». Δόξα «Ἀθλητικὴν ἀνδρείαν» τονισμένον μουσικοῖς σημείοις. Ἀπόστιχα κατὰ τὸ Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν «Δῶρον ὁ Χριστὸς πλουτοποιόν». Κανὼν (ἀνέκδοτος) οὗ ἡ ἀκροστιχὶς «Πλήρωσον τὰς παρακλήσεις ἡμῶν μάκαρ». Ἀρχ. «Πεποικιλμένος τῇ δόξῃ τῇ θεϊκῇ» κατὰ τὸ Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ.

52

Τριάκοντα χάρτινα φύλλα ἀρχαίου ἀπολεσθέντος τυπικοῦ τῆς ΙΔ΄ ἑκατ. ἐξ ὧν καταδείκνυται τὸ σαφὲς καὶ συνοπτικὸν αὐτοῦ.

53

Θήκη ἥτις διαλαμβάνει α΄) Φύλλα ἐκ βόμβυκος 13 τῆς ΙΓ΄ ἢ ΙΔ΄ ἑκατ. ὧν τὸ κείμενον ἐκ τοῦ εὐαγγελίου, ὅπερ εὐαγγέλιον ὡς ἐξάγεται ἐκ τῆς κατωτέρω σημειώσεως ἀνῆκεν εἰς τὴν ἐν Ἰορδάνῃ μονὴν τοῦ Τιμίου Προδρομου. «Τὸ παρὸν *ἱερώτατον* Εὐαγγέλιον ὁλοχρονικὸν ἐνιαύσιον ὑπάρχει τῆς ἁγίας Βασιλικῆς μονῆς τοῦ τιμίου Προδρόμου τοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ καθὼς γράφει καὶ ἡ ὑπογραφὴ ἀραπικῶς [ἄνωθεν] ὅπερ εὑρέθη ἐν ἔτει τῆς . . . ». β΄) Φύλλα χάρτινα 19 τῆς ΙΔ΄ ἑκατ. ὧν τὸ περιεχόμενον ἐκ τῶν λόγων Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. γ΄) Φύλλον χάρτου 1 ἐκ τῶν Νι-

κομάχου Γερασίνου δύο βιβλίων ἀριθμητικῆς. δ´) Φύλλον τυπικοῦ 1 ἐκ χάρτου. ε´) Φύλλον ἀρχαίου μηναίου 1 ἐκ χάρτου καὶ οὗ τὸ κείμενόν ἐστι διάφορον τοῦ μηναίου τῆς 26 Ἰουλίου. στ´) Φύλλον ἐκ χάρτου περιέχον ποίημα ἐπιγραφόμενον « Κατηγορία τῶν γουνῶν ὑπὸ Ἰακώβου Ρίζου καὶ οὗ ἡ ἀρχὴ « Ἡ φρόνιμός μου καὶ ἀνδρεία ράχη: χειμῶνα γοῦνα δὲν στέργει νάχῃ ». ζ´) Φύλλον χάρτου δίστηλον περιέχον ἑρμηνείαν εἰς τὴν Ἁ. Γραφήν.

54

Πρᾶξις ἐπὶ μεμβράνης μεθ᾽ ὑπογραφῆς Ἱερεμίου τοῦ Β´ Πατριάρχου Κων|πόλεως δι᾽ ἧς οὗτος ἐπὶ τῆς τρίτης αὐτο πατριαρχείας χειροτονεῖ μητροπολίτην Κιέβου τὸν ἱερομόναχον Μιχαήλ. Ἔχει δ᾽ οὕτως.

« Ἱερεμίας ἐλέῳ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως νέας Ρώμης καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης. Τριὰς ἡ ὑπεράπειρος, ἑνιαία τε καὶ τρισήλιος φύσις, ἡ τοῦ παντὸς συνεκτικὴ τε καὶ δημιουργικὴ φύσις, ἡ φῶς ἀπρόσιτον καὶ ἀΐδιον οὖσά τε καὶ νοουμένη ἐν τρισὶ διακόσμοις τὴν νοερὰν καὶ ἄϋλον ὑποστησαμένη πᾶσαν τῶν ἀγγελικῶν καὶ χερουβικῶν δυνάμεων φύσιν, ἢ φῶτα δεύτερα εἰπεῖν τοῦ πρώτου φωτὸς δεκτικὰ καὶ λειτουργικὰ πνεύματα τρισὶ καὶ τοῖς ἁγιασμοῖς τὴν ἑνιαίαν καὶ τριττὴν θεολογεῖν ἐρρυθμίσατο τὴν τούτων οὐσίωσιν καὶ παραγωγήν, πλείω δὲ τὰ εὐεργετούμενα εἶναι βουληθεῖσα κατὰ τὸ αὐτῆς ὑπεράπειρον ἀγαθότητος πέλαγος, τὴν ὁρωμένην ἅπασαν νεύματι παρήγαγε κτίσιν καὶ οἷόν τι τῆς ἑαυτοῦ σοφίας θαυμάσιον γνώρισμα ὕστατον, καθ᾽ ὁμοίωσιν καὶ κατ᾽ εἰκόνα τῆς ἑαυτοῦ κυριότητος τὸν ἄνθρωπον ἔπλασεν· οὗ τὴν πρώτην καὶ ἄφθαρτον ἀπολέσαντος ὡραιότητα, δι᾽ ἑαυτοῦ πρὸς τὸ ἀρχέτυπον ἐπανήγαγεν ὁ πλάστης πλαστούργημα, σαρκωθεὶς ἐπ᾽ ἐσχάτων καὶ ἄνθρωπος τέλειος γεγονὼς τὰ ἄνω τοῖς κάτω τε μίξας καὶ τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθοῦς πίστεως πανσόφως ἐπιγνῶναι πεποίηκεν, ἁγιασμὸν τε διὰ τῆς ἑνώσεως τοῖς κάτω καὶ φθαρεῖσι πλουσιοπαρόχως διενείματο· κλήσεώς τε ἐπουρανίου μετόχους ἀνέδειξε, δι᾽ αὐτῆς καὶ τὴν προσαγωγὴν ἔχομεν πρὸς αὐτόν, τέλος ἢ στάσιν εἰπεῖν φύσεως ἀνθρωπίνης οὖσαν ὡς

εἶδος τῇ ὕλῃ ἐγγινόμενον δι᾿ ἐπιγνώσεως τελικὸν δὲ τούτων τὴν ἱεραρχίαν οὖσαν τοῖς κάτω διετάξατο ὡς καὶ τοῖς ἄνω πρὸς διαδοχὴν ἁγιασμοῦ τῶν ἐσομένων ἀνθρώπων καὶ μετάδοσιν, τὰς χειροτονίας τῶν τοιούτων ὑπουργημάτων διὰ τῶν πρώτων καὶ ἁγιαστικῶν ἀξιωμάτων τὴν μέθεξιν καὶ ἱερουργίαν ἀπεφήνατο πνεύματος ἁγίου πυρίνων γλωσσῶν ἐν εἴδει κατελθόντος καὶ τοὺς ἁγίους αὐτοῦ μαθητὰς ἀξίους τοῦ ἐγχειρήματος ἀποτελέσαντος. Ἀλληλοδιαδόχως δὲ καὶ εἰς ἡμᾶς διαβάσης ταύτης τῆς ἀξίας ἐλέει ἀφάτῳ καὶ κρίμασιν ἀρρήτοις, ἐπεὶ τὴν ἁγιωτάτην μητρόπολιν Κυέβου, Χαλιτζίου, καὶ πάσης Ρωσσίας ἀπροστάτευτον καὶ πνευματικοῦ ποιμένος ἄμοιρον ἡ μετριότης ἡμῶν εὑροῦσα, ὡς τοῦ πρώην μητροπολίτου κυροῦ Ὀνησιφόρου οἰκείᾳ βουλῇ καὶ προαιρέσει παραιτησαμένου τόν τε θρόνον καὶ τὴν ἀρχιερωσύνην διὰ τὸ κατὰ συναρπαγὴν ἀκανονίστως χειροτονηθῆναι, ἔρευναν τοίνυν ποιησαμένη ποιμένα ταύτῃ ἐγκαταστῆσαι ἄξιον, καὶ δυνάμενον ταῖς τοῦ τόπου ἀνωμαλίαις καὶ συγχύσεσιν ἀντιπαλαίειν, εὗρε τὸν ὁσιώτατον ἐν ἱερομονάχοις καὶ ἀρχιμανδρίτην κὺρ Μιχαὴλ ἄνδρα ταῖς κατὰ Θεὸν ἀρεταῖς ἐγκοσμημένον ἐν μοναστηρίῳ τε ἀποκαρθέντα ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων, καὶ τοὺς τῆς ἱερωσύνης βαθμοὺς κατὰ τάξιν ἀμείψαντος, ψήφῳ καὶ δοκιμασίᾳ τῶν καθευρεθέντων ἀρχιερέων, τοῦ τε Μονεμβασίας κυρίου Ἱεροθέου καὶ ἐξάρχου πάσης Πελοποννήσου, καὶ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Μιγλένων κυρίου Θεοφάνους τῇ ἐπικλήσει τοῦ Παναγίου καὶ Ζωαρχικοῦ πνεύματος ἐχειροτόνησεν αὐτὸν μητροπολίτην Κυέβου Χαλίτζ καὶ πάσης Ρωσσίας, ὀφείλει τοίνυν ὁ ἱερώτατος μητροπολίτης Κυέβου, Χαλίτζ καὶ πάσης Ρωσσίας ὁ ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ συλλειτουργὸς ἀπελθεῖν εἰς τὴν λαχοῦσαν θεόθεν αὐτῷ ἐκκλησίαν, ἐπιλαβέσθαι αὐτῆς τε καὶ πάντων τῶν αὐτῆς κτημάτων καὶ εἰσοδημάτων τῶν ἀπό τε συνοικεσίων, ἱερολογιῶν, καὶ τῶν ἄλλων πάντων εἰσοδημάτων ὡς ἡ παλαιὰ συνήθεια ἐπεκράτησεν. Εἰσηγεῖσθαι δὲ καὶ διδάσκειν τὸν ἐν αὐτῇ χριστώνυμον λαὸν τοῦ Κυρίου πάντα τὰ ψυχωφελῆ καὶ σωτήρια καὶ ταῖς ἀπὸ τῶν θείων γραφῶν διδασκαλίαις ταῖς τε ἀπὸ γλώττης νουθεσίαις, μάλιστα δὲ ταῖς ἀπὸ τῶν ἰδίων ἔργων πράξεσιν ἐνάγειν αὐτοὺς πρὸς θεο-

γνωσίαν καὶ τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν ἐργασίαν, καὶ ἀποστολικῶς εἰπεῖν τὰ πάντα τοῖς πᾶσι γίνεσθαι, ἵνα πάντας ἢ τοὺς πλείονας κερδίσῃ· ἔχειν τε ἄδειαν καὶ ἐξουσίαν ἱερουργεῖν ἐν αὐτῇ ἀκωλύτως μετὰ καὶ τῆς τοῦ ἰδίου θρόνου ἐγκαθιδρύσεως· ἐπισκόπους τε χειροτονεῖν νομίμους ἀναγνώστας σφραγίζειν ὑποδιακόνους τε χειροτονεῖν, καὶ εἰς τὸ τοῦ πρεσβυτέρου προβιβάζειν ἀξίωμα, θείους καὶ ἱερούς ναοὺς καθιεροῦν, ἀρχιμανδρίτας ἐγκαθιστᾶν τά τε ἄλλα πάντα ἀρχιερατικὰ ἐπιτελεῖν ὡς γνήσιος μητροπολίτης Κυέβου Χαλὶτζ καὶ πάσης Ρωσσίας καὶ ὢν καὶ ὀνομαζόμενος ὀφειλόντων πάντων τῶν ἐν τῇ αὐτοῦ μητροπόλει θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων, ὁσιωτάτων ἀρχιμανδριτῶν καὶ πάντων τῶν ἄλλων ἱερέων τε καὶ διακόνων ἀρχόντων τε καὶ παντὸς τοῦ χριστωνώμου λαοῦ πείθεσθαι αὐτῷ καὶ ὑπείκειν κατὰ νόμους ἀποφαινομένῳ· καὶ οὓς ἂν ἀργήσῃ, ἀργοὶ μενέτωσαν, ἕως παιδευθέντες μάθωσι θεῷ καὶ ποιμένι ὑποτάσσεσθαι· διγάμους καθῄρειν καὶ μηδὲ ἀκοῦσαι τούτους ἐν τῇ αὐτοῦ ἐπαρχίᾳ ὀνομάζεσθαι. Ἔτι δὲ ἐντελλόμεθα καὶ ἐν ἁγίῳ παρακελευόμεθα Πνεύματι, ἐν τριετίᾳ ἐξέρχεσθαι καὶ τούτους πάντας ἐπισκέπτεσθαι, καὶ ὡς ζιζάνια, ἢ μέλη σεσηπότα ἐκβάλλειν, καὶ ἀποτέμνειν, καὶ διιθύνειν ὡς οἱ νόμοι διακελεύονται, παρὰ πάντων ὡς δίκαιον μετ᾽ εὐλαβείας ἀκουομένου καὶ τιμωμένου, ἡ γὰρ πρὸς αὐτὸν τιμὴ καὶ εὐπείθεια πρὸς τὴν ἡμῶν ἀναβαίνει μετριότητα· καὶ δι᾽ αὐτῆς εἰς Θεὸν οὗ τὸν τύπον ἐπέχει ὁ ἐπίγειος ἀρχιερεύς· ὅστις δὲ τολμήσει ἐναντιωθῆναι τούτῳ ἐν τοῖς διαληφθεῖσι πᾶσιν ἐπίσκοπος ὢν ἢ ἀρχιμανδρίτης ἢ ὅλως τοῦ ἱερατικοῦ καταλόγου ἀργὸς ἔστω πάσης ἱερατικῆς τάξεώς τε καὶ στάσεως καὶ ἀφρονῶν δὲ τῆς ἀργίας, καὶ ἀφωρισμένος· τῶν ἀρχόντων δὲ ἢ λαϊκὸς ἀφωρισμένος ἔστω καὶ κατηραμένος ἀπὸ Θεοῦ καὶ ἄλυτος μετὰ θάνατον. Ἕνεκεν τούτων πάντων ἐγράφη καὶ ἡ παροῦσα πρᾶξις τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ ἐπεδόθη τῷ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Κυέβου Χαλὶτζ καὶ πάσης Ρωσσίας καὶ ἐπεδόθη αὐτῷ ἐν ἔτει ͵ζϞζʹ. ἐν μηνὶ Ἰουλίῳ, Ἰνδικτιῶνος 6ʹ. Ἱερεμίας ἐλέῳ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως νέας Ρώμης καὶ οἰκουμενικὸς Πατριάρχης».

ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Κείμενα ἐν τῇ μικρᾷ βιβλιοθήκῃ τοῦ μοναστηρίου Ἀβραὰμ τῇ πρὸ μικροῦ καταρτισθείσῃ ὑπὸ τοῦ Σ. γέροντος καὶ Σκευοφύλακος τοῦ Π. Τάφου κ. Εὐθυμίου.

1

Σλαβωνικὸν λειτουργικὸν Εὐαγγέλιον ἐκ βομβυκίνης τῆς ΙΒ′ ἑκατονταετηρίδος, πολυτιμότατον, γραφὲν ἐν Μολδοβλαχίᾳ τῇ κελεύσει τοῦ ἡγεμόνος βοεβόδα Εὐστρατίου διὰ τὴν μονὴν τοῦ Κασίν. Τὸ δέσιμον αὐτοῦ ἐκ χονδροῦ ξύλου καλύπτεται ὑπὸ ἐρυθροῦ φαιοῦ ὑφάσματος. Τὸ τεῦχος ἔχει καθόλου μῆκος μὲν 0, 42, πλάτος δὲ 0, 275 καὶ ἀριθμεῖ φύλλα 341 ἐξ ὧν τὸ 164, 263 καὶ 270 εἰσὶ μεμβράνινα. Τὸ κείμενον (0, 26 X 0, 15) μονόστηλον ὂν ἀριθμεῖ γραμμὰς εἰς ἑκάστην σελίδα 22. Ἐν φ. 5 ὑπάρχει πλαίσιον (0, 31 X 0, 11) ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὁποίου ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἰχνογράφηται κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ὅτε ἡγεμὼν καὶ ἡ ἡγεμονὶς μεταξὺ τῶν ὁποίων ὑπάρχει σταυρὸς τις οὗτινος ἐφάπτονται ταῖς χερσὶν αὐτῶν. Τὰ βάθρα τοῦ πλαισίου κρατοῦσι διὰ τοῦ στόματος αὐτῶν δύο ζῶα· τὸ δ' ὅλον πλαίσιον ὑποβαστάζει χείρ τις. Ἐντὸς δ' αὐτοῦ τόδε τὸ σημείωμα.

« *Εὐδοκίᾳ τοῦ πατρὸς καὶ συνεργίᾳ τοῦ υἱοῦ καὶ τῇ ἐ-* »
« *πελεύσει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος συνεγράφη τὸ ἱερὸν τοῦ-* »
« *το Εὐαγγέλιον τῇ κελεύσει τοῦ αὐθέντου ἡμῶν Ἰωάννου* »
« *Εὐστρατίου Βοέβοδα καὶ ἡγεμόνος τῆς χώρας Μολδαβίας* ».

« καὶ τῆς συζύγου αὐτοῦ Αἰκατερίνης. Ἐδόθη εἰς τὸ ἱερὸν »
« μοναστήριον τὸ καλούμενον Κασίν, ἔνθα ὑπάρχει ὁ να- »
« ὸς τῆς Συνάξεως τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ, Γαβριὴλ »
« καὶ Ραφαὴλ καὶ πασῶν τῶν ἐπουρανίων δυνάμεων ».«Εἰς μνήμην τῶν προπατόρων καὶ γονέων αὐτοῦ, Ἐν ἔτει 1173 Ἰανουαρίου 16 ». Ἑτέρα τις σημείωσις ἐν τῷ τέλει τάδε σημειοῖ. « Τοῦτο τὸ εὐαγγέλιον συνέγραψα ἐγὼ ὁ ἁμαρτωλὸς ἱερομόναχος Ταράσιος ἐν τῷ μοναστηρίῳ Ρομπουσκὶν ἐν ἔτει 1173 Ἰανουαρίου 17 ». Ἐν φύλλοις 6, 100, 163 καὶ 263 ὑπάρχουσιν αἱ εἰκόνες (0, 25 X 0, 16) τῶν Εὐαγγελιστῶν ὡς καὶ ταινιῶδες κόσμημα πρὸ τῆς ἀρχῆς ἑκάστου Εὐαγγελίου. Ἡ ἐπιγραφὴ ἑκάστου Εὐαγγελίου ὡς καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ σεσημείωται μεγάλοις χρυσοῖς γράμμασιν. Ἔχει δ᾽ οὕτως ἡ διαίρεσις αὐτοῦ.

1. « Κατάλογος τῶν εὐαγγελίων τοῦ Ματθαίου » φ. 1.

2. « Θεοφυλάκτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀχρίδος προλεγόμενα εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον ». Ἀρχ. « Ὅστις οὖν πρὸ τοῦ νόμου » φ. 2[6] — 5.

3. « Βίβλος γενέσεως Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως » φ. 7 — 95.

4. « Κατάλογος τοῦ κατὰ Μάρκον εὐαγγελίου » φ. 97 — 98.

5. Προλεγόμενα Θεοφυλάκτου. Ἀρχ. « Τὸ κατὰ Μάρκον Εὐαγγέλιον μετὰ 10 ἔτη τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἀναλήψεως ἐγράφη ἐν Ρώμῃ » φ. 98 — 99.

6. « Ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου τῆς Κυριακῆς πρὸ τῶν Φώτων » φ. 104 — 158.

7. « Κατάλογος τοῦ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγελίου » φ. 159 — 160[6].

8. Προλεγόμενα τοῦ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγελίου » Ἀρχ. « Ὁ θεῖος Λουκᾶς » φ. 160 — 161.

9. « Κατάλογος τοῦ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίου » φ. 258 — 326.

10. «Προλέγόμενα εἰς τὸν Ἰωάννην». Ἀρχ. «Ἡ χάρις τοῦ πνεύματος ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται» φ. 258 — 259.

11. «Διάταξις ὁρίζουσα τὴν χρῆσιν ἑκάστου τῶν Εὐαγγελιστῶν κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ» φ. 328.

2

Εὐαγγέλιον Σλαβωνικὸν μεμβράνινον τῆς ΙϚ' ἑκατ. γραφὲν ἐν ταῖς Παραδουναβίοις χώραις καὶ ἔχον μῆκος μὲν 0, 337, πλάτος δὲ 0, 237 καὶ συνιστάμενον ἐκ φύλλων 259. Τὸ κείμενον μονόστηλον ὂν καὶ ἄριστα γεγραμμένον ἀριθμεῖ γραμμὰς εἰς ἑκάστην σελίδα 21. Τῆς ἀρχῆς προηγοῦνται 6 μεμβράνινα φύλλα. Σημείωσίς τις δυσεξήγητος ἐν τῷ τέλει διαλαμβάνει τάδε. «*Τοῦτο τὸ Εὐαγγέλιον ἐγράφη τῇ κελεύσει τοῦ αὐθέντου ἡμῶν χειρὶ τοῦ ἐλαχίστου μοναχοῦ Μιχαὴλ διακόνου. (Ἐκεῖνος ἦτο Ρῶσσος) ἐκάθητο εἰς τὴν κώμην τοῦ Σουτσάβου. ἤρχισα 7|-βρίου 21 καὶ ἐτελείωσα Μαΐου 21 ἐν ἡμέρᾳ Παρασκευῇ ὥρᾳ 13; ἠρξάμην ἐν ἡμέρᾳ Παρασκευῇ ὥρᾳ 1 τῆς ἡμέρας*». Ἑτέρα τις σημείωσις ἐν τῷ 6 φύλλῳ διαλαμβάνει τάδε. «*1680: κατὰ μῆνα 7|βρίον μετήνεγκα τὸ παρὸν ἅγιον Εὐαγγέλιον ἀπὸ τοῦ σεβασμίου μοναστηρίου τοῦ ἁγίου Νικολάου κείμενον ἐν Μολδοβλαχίᾳ ἐπιλεγόμενον Πόμπρατα εἰς Ἱεροσόλυμα, ὅπερ μοναστήριον λαβὼν σεσαθρωμένον καὶ εἰς ἀπώλειαν ἀποβλέπον καὶ λαβὼν ἀπὸ Ἀντωνίου Βοεβόδα Κωνσταντινοπολίτου τοῦ Ρουσέτου ἀνήγειρα σὺν Θεῷ καὶ ἀνῳκοδόμησα καὶ χάριν τοῦ Ἁγίου Τάφου λαβὼν πρὸς τοῖς ἄλλοις τόδε ἀπήνεγκα ἐκεῖσε. Σημειωτέον διὰ μνήμης ἕνεκα ὅτι καὶ τὸ μονοστήριον Μπόστριτζα καὶ Τοξλόου καὶ Κασίνω, τότε διεφθαρμένα λαβόντες ἀνεγείραμεν, σὺν Θεῷ τοῦ μὲν Κασίνου τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὰ πλείω, τῶν δὲ λοιπῶν τὰ πλείονα*». Ἕπεται ἡ ὑπογραφὴ «*ὁ Ἱεροσολύμων Πατριάρχης Δοσίθεὸς ἐστιν ὁ ἄνω εἰρημένος. Μνήσθητι κύριε καὶ τῶν γονέων αὐτοῦ Νικολάου καὶ Ἄννης*». Τὸ εὐαγγέλιον κατά τε τὴν τάξιν καὶ διαίρεσίν ἐστιν ὅμοιον καθ' ὅλα τῷ προηγουμένῳ.

πείρων ὀλίγαι πρός τινας τῶν ἀρχιερέων, ἱερομονάχων, χριστιανῶν μουφτίδων, πασάδων καὶ ἄλλων ἀξιωματικῶν ἐθνικῶν καὶ αἱ πρὸς τοὺς εὐσεβεστάτους αὐθέντας καὶ καθολικοὺς καὶ ἀρχιερεῖς καὶ πετοπάλισσας καὶ αὐθεντοπούλους καὶ περιβλέπτους ἄρχοντας τῆς τε Ἄνω καὶ Κάτω Ἰβηρίας καὶ πρῶτον αἱ πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον Γάζης» φ. 183.

Χριστοδούλῳ Γάζης. Ἀρχ. «Τὴν 18 Ἰουλίου γεγραμμένην ἐπιστολήν σου» σ. 185.

43. Τῷ αὐτῷ. Ἀρχ. «Θεοφιλέστατε ἀδελφὲ ἅγιε Γάζης» σ. 187.

44. Τῷ αὐτῷ. Ἀρχ. «Τὸ μὲν ποιμαίνειν» σ. 188.

45. Τοῖς ἐν Ἱεροσολύμοις καὶ ἁγίας Βηθλεὲμ Χριστιανοῖς. Ἀρχ. «Φυλάξει ὁ Θεὸς δὲν εἶσθε καινούριοι χθεσινοὶ Χριστιανοί» σ. 192.

46. Τῷ Σαλὴχ πασᾶ. Ἀρχ. «Ἐνδοξότατε, ὑψηλότατε καὶ τιμιώτατε αὐθέντα» σ. 193.

47. Τῷ μουφτῇ τῆς Ἱερουσαλήμ. Ἀρχ. «Ἐνδοξότατε περιφανέστατε ἀφέντη» σ. 194.

48. Τῷ αὐτῷ. Ἀρχ. «Ἐνδοξότατε καὶ ὑψηλότατε ἀφέντη» σ. 149.

49. Τῷ αὐτῷ. Ἀρχ. «Ἐλάβομεν τὰ γράμματά σας» σ. 195.

50. Τῷ σιὲχ Μουσταφᾶ Ἀλεμῆ. Ἀρχ. «Ἀπὸ γράμμα τοῦ μητροπολίτου Γάζης» σ. 195.

51. Τῷ Ναζίρῃ τοῦ ποτὲ Ἱεροῦ. Ἀρχ. «Ὁ ἄνθρωπός σας ἦλθεν ἀπ' ἐδῶ» σ. 196.

52. Τῇ Γερουσίᾳ χωρίου τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου. Ἀρχ. «Ἀπ' αὐτοῦ ἔρχονται χατζῆδες» σ. 196.

53. Νεοφύτῳ ἱερομονάχῳ. Ἀρχ. «Παπᾶ κὺρ Νεόφυτε» σ. 497.

54. Τῷ αὐτῷ. Ἀρχ. «Ἔλαβον τὰ γράμματα» σ. 197.

55. Ἀρτζήλῃ τῷ πρώην ἡγεμόνι τῆς Ἄνω Ἰβηρίας. Ἀρχ. «Καὶ ἀπὸ τὰ γράμματα ὅπου ἦρθασι».

56. Τῷ καθολικῷ τῆς Ἄνω Ἰβηρίας. Ἀρχ. «Μακαριώτατε καὶ θεοσεβέστατε ἀρχιεπίσκοπε καὶ καθολικὲ Νικόλαε» σ. 169.

57. Τῇ Τετοπάλῃ ἤτοι βασιλίσσῃ τῆς Ἄνω Ἰβηρίας. Ἀρχ. «Ἐκλαμπροτάτη ἐνδοξοτάτη καὶ εὐγενεστάτη κυρία κυρία Θάμαρ Τετοπάλη πάσης τῆς Ἄνω Ἰβηρίας τέκνο νὲν Κυρίῳ» σ. 201.

58. Ροδάμῃ τῇ αὐθεντρίᾳ· Ἀρχ. «Εἰς τοὺς ἀνθρώπους ὅπου εἶναι σαρκικοί» σ. 201.

59. Μαρίᾳ Τετοπάλῃ. Ἀρχ. «Εἰς τὸν κόσμον κυρία μου» σ. 202.

60. Λέοντι αὐθεντοπούλῳ. Ἀρχ. «Τοῖς φρονίμοις λέγουσιν οἱ σοφοί» σ. 203.

61. Ἀσωτάνῃ αὐθεντοπούλῳ. Ἀρχ. «Ὁ λέων λέγουσιν».

62. Ντεημοράζῃ τῷ αὐθεντοπούλῳ. Ἀρχ. «Ἀφοῦ ὁ ἄνθρωπος» σ. 204.

63. Ἰωσὴφ ἐπισκόπῳ Τιφλιζίου. Ἀρχ. Ἀπὸ τοὺς ἡμετέρους πατέρας ἐμάθομεν» σ. 205.

64. Εὐδαίμονι ἐπισκόπῳ Μαγκλελίου. Ἀρχ. Τὸ ἡμέτερον γράμμα ἐλάβομεν» σ. 205.

65. Ρεβὰζ τῷ Ἐριστάβῃ τῆς Ἄνω Ἰβηρίας. Ἀρχ. «Ὅσοι δίκαια καὶ θεάρεστα» σ. 206.

66. Γγίβῃ τῷ ἐνδοξοτάτῳ Ἐμηραχώρῃ. Ἀρχ. «Ἐκείνων ὅπου εἶναι οἱ ἔπαινοι» σ. 206.

67. Τζήτζῃ ἄρχοντι. Ἀρχ. «Καὶ ἡ ἐντιμότης σου» σ. 207.

68. Βαχτὰν τῷ ἐνδοξοτάτῳ Ντιβάμπες. Ἀρχ. «Τὸ γράμμα τῆς εὐγενείας σου» σ. 207.

69. Ἡρακλείῳ ἡγεμόνι Καχετίου ὄντι ἐν τῷ Ἰσπαχάνῃ. Ἀρχ. «Ἐκλαμπρότατε, ἐνδοξότατε, εὐσεβέστατε» σ. 208.

70. Κοινὴ εἰς ὅλον τὸ Καχέτη. Ἀρχ. «Ἱερώτατοι, θεοσεβέστατοι μητροπολῖται . . . Πάντοτε ὁ κοινὸς τῆς σωτηρίας ἐχθρός» σ. 209.

71. Τῷ αὐθέντῃ τῆς Κάτω Ἰβηρίας. Ἀρχ. «Ἐκλαμπρότατε ἐνδοξότατε κὺρ Λέων Δαδιανέ» σ. 210.

72. Παγκρατίῳ ἡγεμόνι Ἰμερετίου καὶ πάσης Ἰβηρίας. Ἀρχ. «Ἡμεῖς ἐκ διαδοχῆς ἔχομεν» σ. 211.

73. Μέραπ Σασβερέλῃ καὶ Γεωργίῳ ἄρχοντι. Ἀρχ. «Δύο στράταις εἶναι εἰς τὸν κόσμον» σ. 212.

74. Γεδεὼν μητροπολίτῃ Καχετίου. Ἀρχ. Τὴν ἀρχιερωσύνην σου» σ. 212β.

75. Δαυὶδ διακόνῳ. Ἀρχ. «Ὁ μακαρίτης Ἱλαρίων» σ. 272.

76. Γεωργίῳ μέπε Καρτελίου. Ἀρχ. «Εὐσεβέστατε, ὑψηλότατε κὺρ Γεώργιε» σ. 213.

77. Μαρίᾳ Τετοπάλῃ. Ἀρχ. «Εὐλογητὸς ὁ Θεός» σ. 214.

78. Λέοντι Αὐθεντοπούλῳ. Ἀρχ. «Οὐδὲν κρυπτόν» σ. 214.

79. Ντεημοράζῃ αὐθεντοπούλῳ. Ἀρχ. «Ἰδοὺ δή τι καλόν» σ. 214β.

80. Τοῖς ἀδελφοῖς τοῦ αὐθέντος. Ἀρχ. «Οἱ καλῶς προεστῶτες πρεσβύτεροι» σ. 215.

81. Τῷ καθολικῷ. Ἀρχ. «Μακαριώτατε καὶ θειότατε καθολικέ Καρτελίου, Καχετίου, Ἀλβανίας καὶ πάσης τῆς Ἰβηρίας κύριε κύριε Δομέτιε» σ. 216.

82. Ἀνδρονίκῳ πρωτονοταρίῳ τῆς Μεγάλης ἐκκλησίας. Ἀρχ. «Πρὸ ἡμερῶν τεσσάρων ἐδέχθην» σ. 219.

83. Νεοφύτῳ Ἀδριανουπόλεως. Ἀρχ. «Ἐμοὶ πολλὴ μὲν ὕλη· σ. 220β.

84. Νικολάῳ Ποστελνίκῳ. Ἀρχ. «Μαρτίου 4 γεγραμμένον» σ. 220

85. Ἴσον τοῦ πρὸς τὴν ἐν Ἱεροσολύμοις Σύναξιν τοῦ μακαριωτάτου ἡμῶν αὐθέντου καὶ δεσπότου κυρίου κυρίου Παρθενίου γράμματος. Παρθένιος ἐλέῳ.. Ἀρχ. «Ἱερώτατοι μητροπολῖται, εἰς κάθε πρᾶγμα ἡ εὔτακτος ἁρμονία» σ. 222β.

86. Ἐπιστολαὶ τοῦ Ἀδριανουπόλεως Νεοφύτου καὶ Λαρίσσης Διονυσίου, οἵτινες ὕστερον καὶ Πατριάρχαι Κων)πόλεως ἐχρημάτισαν πρὸς τὸν μακαριώτατον ἡμῶν αὐθέντην καὶ δεσπότην, ἅςτινας εὗρον ἔν τινι παλαιῷ τετραδίῳ. Τοῦ Ἀδριανουπόλεως. Τῷ μακαριωτάτῳ ἡμῶν δεσπότῃ Καισαρείας ἔτι τυγχάνοντι. Ἀρχ. «Οὐδὲν κρεῖττον φιλίας» σ. 267.

87. Ὁ αὐτὸς τῷ αὐτῷ. Ἀρχ. « Μὴ τὴν παρ' ἡμῶν ἀγάπην » σ. 267.

88. Ὁ αὐτὸς τῷ αὐτῷ. Ἀρχ. « Τῷ μακαριωτάτῳ καὶ λογιωτάτῳ . . . . κυρίῳ κυρίῳ Δοσιθέῳ ὁ Ἀδριανουπόλεως Νεόφυτος εὖ πράττειν. Ἀρχ. « Ἐξ οὗπερ τῆς σῆς» σ. 268.

89. Δοσιθέῳ τῷ μακαριωτάτῳ Ἱεροσολύμων, Διονύσιος ὁ Λαρίσσης. Ἀρχ. « Ἀμύθητόν μοι τὴν ἡδονήν » σ. 169.

90. Τῷ αὐτῷ. Ἀρχ. « Τὰ παρὰ τῆς σῆς ἀντιτοξευθέντα μοι» σ. 269.

91. Ὁ αὐτὸς τῷ αὐτῷ. Ἀρχ. « Καθάπερ ἡδύπνοός τις ἠχὼ » σ. 299.

92. Τῷ αὐτῷ Βασίλειος ἰατρὸς Σμυρναῖος. Ἀρχ. « Μεγίστην ὄντως ἡμῖν ἀγαλλίασιν » σ. 270.

93. Ἐπιστολὴ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπιτρόπων τοῦ Π. Τάφου πρὸς τὴν ἱερὰν τῶν ἁγιοταφιτῶν Σύναξιν ἀπόντος τοῦ Μακαριωτάτου. Ἀρχ. « Πανιερώτατοι καὶ αἰδεσιμώτατοι ἅγιοι ἀρχιερεῖς » σ. 271. Ὡς ἐπίτροποι δὲ τότε τοῦ Π. Τάφου ὑπογράφονται οἱ ἑξῆς ».

Ὁ εἰς τοὺς ὁρισμοὺς Μανολάκης, Διαμαντῆς, Γιαννάκης Ραμανδάνης, Τζαπρατζλῆς, Γιαννάκης δραγουμάνος, Πρωτονοτάριος Ἀνδρόνικος, Γιαννάκης Σπαντωνῆς, Ἀρίσταρχος, Χ'' Μπαλάσης, Σταμάτης, Γεωργάκης Καρὰ Κόστας, Πολύδωρος, Γεωργάκης Ζαγιατζῆς, Γιαννάκης σιὲρ ὀγλάνης, Ροῦσσος, Κράλης.

94. Ἐπιστολὴ τοῦ μεγάλου δραγουμάνου τῆς βασιλείας κυροῦ Ἀλεξάνδρου πρὸς τὴν ἐν Ἱεροσολύμοις Σύναξιν. Ἀρχ. « Πανιερώτατοι ἅγιοι ἀρχιερεῖς καὶ ὁσιώταται ἅγιοι πατέρες» σ. 275.

«Κατάλογος σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν ἱερῶν σκευῶν καὶ πραγμάτων ἄλλων διαφόρων καὶ πολλῶν, ἅπερ ὁ μακαριώτατος καὶ σοφώτατος ἡμῶν δεσπότης, πατριάρχης τῆς ἁγίας Πόλεως κύριος κύριος Δοσίθεος ἀποδημήσας ἔπεμψεν, ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ Ζωοδόχῳ Τάφῳ, ἤτοι ἀπὸ τοῦ ᾳ χ π ζ'. ἔτους τῆς ἡμῶν σωτηρίας ». ([1])

([1]) Καὶ ἀναφέρονται ταῦτα ἐν τῷ καταστίχῳ μετὰ μεγάλης ἀκριβείας.

«**1687.** Σεπτεμβρίου 24, τί πράγματα στείλλομεν σὺν Θεῷ εἰς Ἱεροσόλυμα μὲ τὸ Γαλούνη, μὲ τὸν παπᾶ κὺρ Νεύφυτον, καὶ κὺρ Σαμουήλ».

«**1688.** Κατάστιχον τί ἐδώσαμεν τοῦ Γερμανοῦ νὰ ὑπάγῃ σὺν Θεῷ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα».

«**1689.** Ὅσα ἔπεμψεν ὁ δεσπότης μὲ τὸν γέροντα Κύριλλον».

«**1690.** Ὅσα ὁ θειότατος πατὴρ ἡμῶν καὶ δεσπότης ἔστειλε μετὰ τοῦ γέροντος Σεραφεὶμ διὰ τὸν ἅγιον Τάφον».

«**1690.** Ὅσα διὰ τοῦ ὄπισθεν γέροντος Σεραφεὶμ ἔπεμψεν ἐν τῷ μοναστηρίῳ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ».

«Ἴσα καὶ κατὰ πάντα ὅμοια δύο κατάστιχα, ἅπερ μετὰ τὴν καταγραφὴν τῶν ὄπισθεν ἐνετύχομεν ἔν τινι ἱερῷ κώδικι τοῦ πατριαρχείου οὗ ἡ ἀρχή. Τὰ ὅσα ἐστείλλετε ἀπὸ Ἀδριανουπόλεως καὶ ἀπ᾿ ἐκεῖνα ὁποῦ ἤφεραν τῶρα εἰς τὴν πόλιν οἱ πατέρες ἐπήραμεν».

«**1691.** Ἰουνίου 16. Τὰ εἴτι ἐστείλαμεν μὲ τὸν ἅγιον Λύδδης. 1694. Τὰ εἴτι ἔστειλλεν ὁ μακαριώτατος καὶ σοφώτατος καὶ ἁγιώτατος ἡμῶν αὐθέντης καὶ δεσπότης, πατὴρ καὶ Πατριάρχης τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ καὶ πάσης Παλαιστίνης κύριος κύριος Δοσίθεος, μὲ τὸν παπᾶ κὺρ Λεόντιον. Ἴσον τοῦ καταστίχου».

«**1695.** Τὰ εἴτι ἔπεμψεν ὁ μακαριώτατος, καὶ ἁγιώτατος ἡμῶν αὐθέντης καὶ δεσπότης εἰς τὴν ἁγίαν Ἱερουσαλὴμ μὲ τὸν ἅγιον γέροντα κὺρ Ἀθανάσιον».

«αχϥη΄. Ὅσα ἔπεμψεν ὁ θειότατος ἡμῶν αὐθέντης καὶ δεσπότης μὲ τὸν ἅγιον Λύδδης τὸ βον».

«αψ΄. Ὅσα ἔπεμψε μὲ τὸν Νεόφυρον Βλάχον».

«αψβ΄. Ἴσον καταστίχου τῶν πραγμάτων ὁποῦ ἔπεμψεν ὁ μακαριώτατος καὶ σοφώτατος ἡμῶν αὐθέντης καὶ δεσπότης μετὰ τοῦ λογιωτάτου ἁγίου ἀρχιμανδρίτου κυρίου Χρυσάνθου».(1)

«αψγ΄. Ὅσα ἔπεμψεν ὁ μακαριώτατος καὶ θειότατος ἡμῶν

(1) Μεταξὺ τῶν δωρητῶν ἀναφέρεται καὶ ὁ Χατμάνος Καζακίας κύριος Ἰωάννης.

αὐθέντης καὶ δεσπότης, μὲ τὸν θεοφιλέστατον ἅγιον Λύδδης, καὶ γέροντα κὺρ Δαυῒδ καὶ κὺρ Ἰωακεὶμ. ᾳψε΄. Ἴσον καταστίχου τῶν ἱερῶν πραγμάτων ὁποῦ ἔστειλεν ὁ μακαριώτατος ἡμῶν αὐθέντης καὶ δεσπότης μετὰ τοῦ κὺρ Ἰωακεὶμ καὶ παπᾶ Χριστοφόρου».

«ᾳχπα΄. Ἰουλίου α΄. Κατάστιχον σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν ἐξόδων τῆς α^{ης} οἰκοδομῆς τῆς λαύρας τοῦ ἁγίου μοναστηρίου τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ ἡγιασμένου». ([1])

«ᾳχψϛ΄. Ἔβρεξεν ὑπερβολικῶς, καὶ ἐκατέβη σέλι μεγάλον εἰς τὸ μοναστήριον τοῦ ἁγίου Σάββα, καὶ ἐκρήμνισεν ἐκ θεμελίων πολλοὺς τοίχους καὶ κελλία, ἀλλὰ καὶ ἡ μεγάλη ἐκκλησία ἐσχίσθη ἀπὸ τὸν μεγάλον κτύπον τῶν τοιχῶν ἐξ ἁμαρτιῶν ἡμῶν. Ὅθεν ἐκάμαμεν εὐθὺς κέσφι, διὰ νὰ γράψωμεν πόσα τοιχία ἐχάλασαν, καὶ ὅτι φόνοι δὲν ἔγιναν, εἰς τὸ ὁποῖον κέσφι ἐξοδιάσαμεν εἰς τὸν κατήν, καὶ μουσελήμην, καὶ μεϊμάρην· πασᾶς δὲ ὢν τότε τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ Νεαπόλεως ὁ ἀδικώτατος Μεχμὲτ πασιᾶς ὁ λεγόμενος ἀμπουσιαβάρης, καὶ εὑρισκόμενος εἰς Ναπλούσιον, ἐσκανδαλίσθη πῶς ἔγινε τὸ κέσφι χωρὶς νὰ τὸν ἐρωτήσωμεν, καὶ ἔπεμψε τὸν κεχαγιὰν του καὶ ἔβαλεν εἰς τὸν χαλὲν ὅλους σχεδὸν τοὺς τούρκους ὁποῦ ἐπῆγαν εἰς τὸ κέσφι, καὶ τοὺς ἐτζερεμέτισεν, ἐπῆρε καὶ ἀπὸ ἡμᾶς τζερεμὲν μὲ πολλὰς τιμωρίας. Ἀπὸ τὸν ὁποῖον πασιὰν ἐπήραμεν θέλημα καὶ ἐκτίσαμεν τὴν ἀπάνω πόρταν τοῦ ἁγίου Σάββα, μὲ πέτραις καὶ ἀσβέστην, καὶ σίδηρον, ἐκτίσαμεν καὶ τοὺς τοίχους ὁποῦ ἐκρήμνισαν, ξηρόλιθον, καὶ ἐξοδιάσαμεν».

1706. «Ὅσα ἐξοδιάσαμεν σὺν Θεῷ ἁγίῳ εἰς τὴν ὕλην τοῦ μοναστηρίου. Γίνονται σοῦμα ὅλα τὰ ἔξοδα τῆς β^{ας} οἰκοδομῆς τῆς λαύρας τοῦ ἁγίου Σάββα ἀσλάνια $21694\frac{1}{2}$».

«Πάντα τὰ ἄνωθεν ἄσπρα τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ἁγίου μοναστηρίου ἔπεμψεν ὁ μακαριώτατος σοφώτατός τε καὶ παναγιώτατος ἡμῶν πατήρ, αὐθέντης καὶ δεσπότης, ὁ πατριάρχης τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ, ὁ ἀοίδιμος καὶ τρισμακάριστος κύριος, κύριος Δοσίθεος, καὶ αἰωνία ἡ μνήμη αὐτοῦ, ἀμήν· ὅστις ἐκοιμήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς τοὺς ᾳψζ΄. ἐν τῷ ἐκεῖσε μετοχίῳ τοῦ Παναγίου Τάφου Φεβρουαρίου 7. ἡμέρα παρασκευὴ καὶ ἐτάφη ἐν-

([1]) Καὶ καταγράφονται μετὰ μεγάλης ἀκριβείας ἅπαντα τὰ ἔξοδα.

«**1687.** Σεπτεμβρίου 24, τί πράγματα στείλλομεν σὺν Θεῷ εἰς Ἱεροσόλυμα μὲ τὸ Γαλούνη, μὲ τὸν παπᾶ κὺρ Νεύφυτον, καὶ κὺρ Σαμουήλ».

«**1688.** Κατάστιχον τί ἐδώσαμεν τοῦ Γερμανοῦ νὰ ὑπάγῃ σὺν Θεῷ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα».

«**1689.** Ὅσα ἔπεμψεν ὁ δεσπότης μὲ τὸν γέροντα Κύριλλον».

«**1690.** Ὅσα ὁ θειότατος πατὴρ ἡμῶν καὶ δεσπότης ἔστειλε μετὰ τοῦ γέροντος Σεραφεὶμ διὰ τὸν ἅγιον Τάφον».

«**1690.** Ὅσα διὰ τοῦ ὄπισθεν γέροντος Σεραφεὶμ ἔπεμψεν ἐν τῷ μοναστηρίῳ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ».

«Ἴσα καὶ κατὰ πάντα ὅμοια δύο κατάστιχα, ἅπερ μετὰ τὴν καταγραφὴν τῶν ὄπισθεν ἐνετύχομεν ἔν τινι ἱερῷ κώδικι τοῦ πατριαρχείου οὗ ἡ ἀρχή. Τὰ ὅσα ἐστείλλετε ἀπὸ Ἀδριανουπόλεως καὶ ἀπ' ἐκεῖνα ὁποῦ ἤφεραν τῶρα εἰς τὴν πόλιν οἱ πατέρες ἐπήραμεν».

«**1691.** Ἰουνίου 16. Τὰ εἴτι ἐστείλαμεν μὲ τὸν ἅγιον Λύδδης. 1694. Τὰ εἴτι ἔστειλλεν ὁ μακαριώτατος καὶ σοφώτατος καὶ ἁγιώτατος ἡμῶν αὐθέντης καὶ δεσπότης, πατὴρ καὶ Πατριάρχης τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ καὶ πάσης Παλαιστίνης κύριος κύριος Δοσίθεος, μὲ τὸν παπᾶ κὺρ Λεόντιον. Ἴσον τοῦ καταστίχου».

«**1695.** Τὰ εἴτι ἔπεμψεν ὁ μακαριώτατος, καὶ ἁγιώτατος ἡμῶν αὐθέντης καὶ δεσπότης εἰς τὴν ἁγίαν Ἱερουσαλὴμ μὲ τὸν ἅγιον γέροντα κὺρ Ἀθανάσιον».

«αχϞη'. Ὅσα ἔπεμψεν ὁ θειότατος ἡμῶν αὐθέντης καὶ δεσπότης μὲ τὸν ἅγιον Λύδδης τὸ βον».

«αψ'. Ὅσα ἔπεμψε μὲ τὸν Νεόφυρον Βλάχον».

«αψβ'. Ἴσον καταστίχου τῶν πραγμάτων ὁποῦ ἔπεμψεν ὁ μακαριώτατος καὶ σοφώτατος ἡμῶν αὐθέντης καὶ δεσπότης μετὰ τοῦ λογιωτάτου ἁγίου ἀρχιμανδρίτου κυρίου Χρυσάνθου».(1)

«αψγ'. Ὅσα ἔπεμψεν ὁ μακαριώτατος καὶ θειότατος ἡμῶν

---

(1) Μεταξὺ τῶν δωρητῶν ἀναφέρεται καὶ ὁ Χατμάνος Καζακίας κύριος Ἰωάννης.

αὐθέντης καὶ δεσπότης, μὲ τὸν θεοφιλέστατον ἅγιον Λύδδης, καὶ γέροντα κὺρ Δαυὶδ καὶ κὺρ Ἰωακείμ. ᾳψε΄. Ἴσον καταστίχου τῶν ἱερῶν πραγμάτων ὁποῦ ἔστειλεν ὁ μακαριώτατος ἡμῶν αὐθέντης καὶ δεσπότης μετὰ τοῦ κὺρ Ἰωακείμ καὶ παπᾶ Χριστοφόρου».

«ᾳχπα΄. Ἰουλίου α΄. Κατάστιχον σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν ἐξόδων τῆς ας οἰκοδομῆς τῆς λαύρας τοῦ ἁγίου μοναστηρίου τοῦ ὁσίου καὶ Θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ ἡγιασμένου». (¹)

«ᾳχψϛ΄. Ἔβρεξεν ὑπερβολικῶς, καὶ ἐκατέβη σέλι μεγάλον εἰς τὸ μοναστήριον τοῦ ἁγίου Σάββα, καὶ ἐκρίμνισεν ἐκ θεμελίων πολλοὺς τοίχους καὶ κελλία, ἀλλὰ καὶ ἡ μεγάλη ἐκκλησία ἐσχίσθη ἀπὸ τὸν μεγάλον κτίπον τῶν τοιχῶν ἐξ ἁμαρτιῶν ἡμῶν. Ὅθεν ἐκάμαμεν εὐθὺς κέσφι, διὰ νὰ γράψωμεν πόσα τοιχία ἐχάλασαν, καὶ ὅτι φόνοι δὲν ἔγιναν, εἰς τὸ ὁποῖον κέσφι ἐξοδιάσαμεν εἰς τὸν κατήν, καὶ μουσελήμην, καὶ μεϊμάρην· πασᾶς δὲ ὢν τότε τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ Νεαπόλεως ὁ ἀδικώτατος Μεχμὲτ πασιᾶς ὁ λεγόμενος ἀμπουσιαβάρης, καὶ εὑρισκόμενος εἰς Ναπλούσιον, ἐσκανδαλίσθη πῶς ἔγινε τὸ κέσφι χωρὶς νὰ τὸν ἐρωτήσωμεν, καὶ ἔπεμψε τὸν κεχαγιὰν του καὶ ἔβαλεν εἰς τὸν χαλὲν ὅλους σχεδὸν τοὺς τούρκους ὁποῦ ἐπῆγαν εἰς τὸ κέσφι, καὶ τοὺς ἐτζερεμέτισεν, ἐπῆρε καὶ ἀπὸ ἡμᾶς τζερεμὲν μὲ πολλὰς τιμωρίας. Ἀπὸ τὸν ὁποῖον πασιὰν ἐπήραμεν θέλημα καὶ ἐκτίσαμεν τὴν ἀπάνω πόρταν τοῦ ἁγίου Σάββα, μὲ πέτραις καὶ ἀσβέστην, καὶ σίδηρον, ἐκτίσαμεν καὶ τοὺς τοίχους ὁποῦ ἐκρίμνισαν, ξηρόλιθον, καὶ ἐξοδιάσαμεν ».

1706. «Ὅσα ἐξοδιάσαμεν σὺν Θεῷ ἁγίῳ εἰς τὴν ὕλην τοῦ μοναστηρίου. Γίνονται σοῦμα ὅλα τὰ ἔξοδα τῆς βας οἰκοδομῆς τῆς λαύρας τοῦ ἁγίου Σάββα ἀσλάνια 21694½ ».

«Πάντα τὰ ἄνωθεν ἄσπρα τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ἁγίου μοναστηρίου ἔπεμψεν ὁ μακαριώτατος σοφώτατός τε καὶ παναγιώτατος ἡμῶν πατήρ, αὐθέντης καὶ δεσπότης, ὁ πατριάρχης τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ, ὁ ἀοίδιμος καὶ τρισμακάριστος κύριος, κύριος Δοσίθεος, καὶ αἰωνία ἡ μνήμη αὐτοῦ, ἀμήν· ὅστις ἐκοιμήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς τοὺς ᾳψζ΄. ἐν τῷ ἐκεῖσε μετοχίῳ τοῦ Παναγίου Τάφου Φεβρουαρίου 7. ἡμέρα παρασκευὴ καὶ ἐτάφη ἐν-

(¹) Καὶ καταγράφονται μετὰ μεγάλης ἀκριβείας ἅπαντα τὰ ἔξοδα.

δον τοῦ ναοῦ τῆς ἁγίας Παρασκευῆς εἰς τὸ Χάσ κιοΐ οὗ καὶ αὖθις αἰωνία ἡ μνήμη ».

« ᾳψη΄. Ἦλθεν ἕτερος κατῆς εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ ὀνομαζόμενὸς Μουσταφᾶ ἐφέντης, ὅστις ἐδούλωσε τὰ χοτζέτια τοῦ ἁγίου Σάββα, καὶ μᾶς ἐπῆρε δυναστικῶς φλωρία τουραλήτικα 600. Τῷ αὐτῷ ἔτει ἦλθεν ἕνας καπιτζίμπασης ἀπὸ Κων)πόλεως καλούμενος Ὀσμάναγας, μὲ βασιλικὸν ὁρισμόν, καὶ ἐσήκωσε τὸν ἄνωθεν κατῆν καὶ ὅλους τοὺς σέχιδες τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ τοῦ ἁγίου Σάββα, εἰς τὸ ὁποῖον κέσφι ἐξοδιάσαμεν, ἤτοι μᾶς ἐπῆρεν ὁ κατῆς δυναστικῶς. Μετὰ δὲ τὸ ἄνωθεν κατηραμένον κέσφι ἦλθεν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ πασιᾶς ὁ λεγόμενος Ἰσλὰμ πασιᾶς, καὶ μᾶς ἐδυνάστευσε νὰ πάρῃ ἄσπρα ὡσὰν καὶ τὸν κατῆν, καὶ μὴ δίδοντές του ἐπῆγε μοναχός του εἰς τὸν ἅγιον Σάββαν καὶ ἐκύταξε τὸ κτίριον, καὶ ὕστερον τοῦ ἐδώσαμεν διὰ νὰ μὴ στείλῃ ἄρτζι κακὸν εἰς τὴν βασιλείαν ἀσλάνια 500. ᾳχπε΄. Ἶσα τῶν καταστίχων τῆς οἰκοδομῆς, ἤτοι ἀνακαινίσεως τῶν Ἰβηρικῶν ἕξ μοναστηρίων ».

«Εἰς τοὺς ᾳχπδ΄. ἦλθεν εἰς τὴν ἁγίαν Ἱερουσαλὴμ ὁ μακαριώτατος καὶ σοφώτατος ἡμέτερος αὐθέντης καὶ δεσπότης, πατὴρ καὶ πατριάρχης τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ καὶ πάσης Παλαιστίνης, κύριος κύριος Δασίθεος, καὶ εἰς τοὺς ᾳχπε΄. ἐπλήρωσε τὸ χρέος τὸ μέγα καί πολὺ τῶν Ἰβήρων, καθὼς διαλαμβάνουν τὰ χοτζέτια· καὶ τῷ αὐτῷ ἔτει ἀπελθὼν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπρόσταξε τὸν ἐπίτροπον αὐτοῦ μητροπολίτην κὺρ Ἰωάσαφ, ἵνα ἀνακαινίσῃ τὰ ἕξ μοναστήρια τῶν Ἰβήρων, ἅτινα ὑπῆρχον κριμνισμένα καὶ σεσαθρωμένα, ἤτοι τοῦ τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ ἔξω τῆς ἁγίας Ἱ)λὴμ καὶ τὰ ἔνδον Ἱερουσαλήμ, ἅγιον Νικόλαον, ἅγιον Βασίλειον, ἅγιον Θεόδωρον, ἅγιον Γεώργιον, καὶ Σανταναΐαν ».

«Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν καθολικῶν ἐξόδων, χωρίς τῶν πολλῶν πουγγίων, ὁποῦ ἐπῆρεν ὁ Σαλὴχ πασιᾶς ἀπὸ τὸν μακαριώτατον ἡμῶν Δεσπότην. ᾳχπε΄. 8)βρίου α΄.»

« Ἀρχὴ τῶν ἐξόδων τοῦ Τιμίου Σταυροῦ 1685 8)βρίου 20. Τοῦ γέροντος κὺρ Νεοφύτου καθηγουμένου τοῦ Σταυροῦ, διὰ σιτάρι καὶ ὄσπρια, καὶ ἄλλα ἀναγκαῖα τῆς οἰκοδομῆς. 1685 8)βρίου α΄.

Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν ἐξόδων τοῦ ἁγίου Νικολάου, καὶ τῶν ἐργατῶν καὶ μαστόρων ὁποῦ ἄνοιξαν τὰ θεμέλια.»

1685. Ὀκτωβρίου 15. Ἀρχὴ τῶν ἐξόδων τοῦ ἁγίου Βασιλείου σὺν Θεῷ ἁγίῳ».

1685. 8βρίου 20. Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῶν ἐξόδων τοῦ ἁγίου Θεοδώρου.

1685. Ὀκτοβρίου 25. Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν ἐξόδων τῆς Σανταναίας. 1685 Δεκεμβρίου α΄. Ἀρχὴ τῶν ἐξόδων τοῦ ἁγίου Γεωργίου.

«α χ ϟ ζ΄. Ἴσον σὺν Θεῷ ἁγίῳ τοῦ καταστίχου τῆς ἐξοδίας τοῦ τοίχου τοῦ μοναστηρίου τῆς ἁγίας Θέκλης».

«α χ ϟ ζ΄. Μαΐου γ΄. Ἴσον σὺν Θεῷ ἁγίῳ τοῦ καταστίχου τῶν ἐξόδων τῆς ἀνακαινίσεως τοῦ ἁγίου μοναστηρίου τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῶν καλογράδων».

«Ἐδώσαμεν τῷ Μουστάφαγα Χαλεπλῆ διὰ τὸν πασιὰν καὶ διὰ λόγου του ἀσλάνια 500. Ἔτι τῷ Μουστάφαγα μουσελίμη ὅταν τὸν ἀνταμώσαμεν διὰ νὰ πάρωμεν θέλημα, τζόχα λουτρίνα πῆχες 6 καὶ ἔξοδα ... 1697 Ἰουλίου 28. Τὰ ὅσα ἐξοδιάσθημεν εἰς τὸ δεύτερον κέσφι τῆς Παναγίας καὶ τῆς ἁγίας Θέκλης».

«α ψ΄. Ἀπριλίῳ μηνί. Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν ἐξόδων τοῦ ἁγίου μοναστηρίου τοῦ Πατριάρχου Ἀβραάμ».

«Ἔξοδος εἰς τὴν ὕλην τοῦ μοναστηρίου Ἀβραὰμ καὶ εἰς μαστόρους καὶ ἐργάτας. . . .
εἰς τὸ δεύτερον κέσφι . . . .
ἔτι εἰς τὸ γιαπὶ τοῦ Ἀβραάμ. . . .»

«Τέλος Ἰανουαρίου 25 ἐβούλωσεν ὁ κατῆς τὰ χοτζέτια τοῦ Ἀβραὰμ καὶ ἔβαλε εἰς τὸν ὁρισμὸν εἰς τὸ κάητι, καὶ τοῦ ἐδώκαμεν ἀσλ. 500».

«α ψ ι α΄. Μαΐῳ μηνί. Κατάστιχον σὺν Θεῷ βοηθῷ τῶν ἐξόδων ὁποῦ ἐκάμαμεν εἰς τὴν οἰκοδομὴν καὶ ἀνακαίνισιν τοῦ Ἁγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου καὶ τοῦ Πατριαρχείου, χωρὶς ἀπ' ἐκεῖνα ὁποῦ ἐξοδίασεν εἰς τὴν Κων)πολιν ὁ μακαριώτατος ἡμῶν αὐθέντης καὶ δεσπότης, τὰ ὁποῖα ἡμεῖς δὲν ἠξεύρομεν, ἀλλὰ εἶναι γνωστὰ εἰς τὴν ἁγίαν αὐτοῦ μακαριότητα, καὶ χωρὶς τὰ φαγητά, καὶ πιοτά, καὶ ἄλλα πολλὰ ἔξοδα ὁποῦ ἐκάμαμεν εἰς τοὺ μαστόρους,

καὶ ἐργάτας, καὶ ἐπιστάτας Τούρκους καὶ Χριστιανούς. Τοῦ Μουλᾶ διὰ τὸν μουρασελὰν ὁποῦ μᾶς ἔδωσεν νὰ φτιάξωμεν ἀπὸ μέσα τὸν κουμπέ. Τοῦ Μουλᾶ διὰ τὸ ἄρτζι ὁποῦ μᾶς ἔδωσεν νὰ ἀσπρίζωμεν τὸν ἅγιον Τάφον. Τοῦ κατῆ διὰ τὸν μουρασελὲν ὁποῦ μᾶςἔδωσε νὰ μερεμετίσωμεν τὸ ἔξωθεν τοῦ ἁγίου βήματος τοῦ ἁγίου Τάφου, ἤγουν τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας. Ὅσα ἐδώσαμεν τῷ ὑψηλοτάτῳ Ἠμπραὴμ πασιᾷ. Τῷ αὐτῷ ὅταν ἐσκεπάζαμεν τὸν κουμπὲν τῆς καθολικῆς ἐκλησίας μὲ πλάκες. Ἦλθεν ὁ πασιᾶς εἰς τὸ μοναστῆρι μας νὰ ἰδῇ τὸν μέγαν κουμπὲν καὶ ἦλθεν εἰς τὸ κελλεῖον μας καὶ ὕστερον μᾶς ἐπῆρεν δυναστικῶς. φλωρία ἀσύγκριτα.. Ἦλθεν ὁ πασιᾶς εἰς τὸ μοναστῆρι μας νὰ ἰδῇ τὸν κουμπὲν ὅταν ἐτελείωσεν καὶ ὕστερον μᾶς ἐγύρεψεν ἔξοδα, καὶ τοῦ ἐδώσαμεν εἰς τὸ μερτικόν μας.. Τῷ αὐτῷ ἐνδοξοτάτῳ Ἠμπραὴμ πασιᾷ εἰς τὸ ὕστερον κέσφι καὶ τὸ μπογιουρτὶ ὁποῦ μᾶς ἔδωκεν. Ὅσα ἐξοδιάσαμεν εἰς τὴν ὕλην, καὶ μαστόρους, καὶ ἐργάτας, καὶ εἰς τὴν οἰκοδομὴν τοῦ ἁγίου Τάφου.. Εἰς πέτραις λεπταῖς διὰ τὸ μεραμέτι τοῦ κουμπὲ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας.. Ὅσα ἐξοδιάσαμεν εἰς τὸ ἄσπρισμα τοῦ Παναγίου Τάφου καὶ τοῦ ἁγίου Ἰακώβου καὶ τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου. Ὅσα ἐδώσαμεν τῷ ὑψηλοτάτῳ Ἠμπραὴμ πασιᾷ διὰ τὸ μπογιουρτὶ ὁποῦ μᾶς ἔδωκε νὰ ἀσπρίζωμεν τὰς ἁγίας ἐκκλησίας μέσα εἰς τὸν ἅγιον καὶ Ζωοδόχον Τάφον, ἤγουν τὴν Μεγάλην ἐκκλησίαν, τὸν ἅγιον Γολγοθᾶ, τὴν ἐκκλησίαν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ἀκανθίνου Στεφάνου, καὶ τὰ λοιπὰ παρακκλήσια, καὶ ἔξο τὰς τρεῖς ἐκκλησίας ἤγουν τοῦ ἁγίου Ἰακώβου, τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, ἤτοι τῶν Μυροφόρων γυναικῶν, καὶ τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα μαρτύρων, καὶ εἰς τὸ Πατριαρχεῖον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου Κωνσναντίνου. Τῷ αὐτῷ ὅταν ἦλθεν μέσα εἰς τὸν Ἅγιον Τάφον νὰ ἰδῇ τὸ ἄσπρισμα, ἐδώσαμεν εἰς τὸ μερτικόν μας. Τῷ αὐτῷ διὰ τὸ μπουγιουρτὶ ὁποῦ μᾶς ἔδωσε νὰ ἀλλάξωμεν τὸν πατριαρχικὸν θρόνον ὅπου ἐτζακίσθη ἀπὸ τὰ μεγάλα ξύλα τῆς σκαλοσιᾶς. Ὅσα ἐδώσαμεν τῷ ἐνδοξοτάτῳ Μουλᾶ διὰ τὸ ἄσπρισμα. Διὰ τὸν μουρασελὲν, καὶ τὸ θέλημα ὁποῦ μᾶς ἔδωκε νὰ ἀσπρίζωμεν τὸν ἅγιον καὶ Ζωοδόχον Τάφον. Τῷ αὐτῷ διὰ τὸ θέλημα ὁποῦ μᾶς ἔδωκε νὰ

ἀσπρίζωμεν τὸ Πατριαρχεῖον ἤγουν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου. Τῷ αὐτῷ διὰ τὸ ὕστερον καὶ τελευταῖον χοτζέτι τοῦ ἀσπρίσματος.»

«Ὅσα ἐξοδιάσαμεν εἰς τοὺς μαστόρους καὶ ἐργάτας ὁποῦ ἄσπρισαν τὸν Ἅγιον Τάφον, καὶ τὰς πέριξ αὐτοῦ ἁγίας ἐκκλησίας, χωρὶς τὸ φαγητόν τους. Εἰς πλάκας ὁποῦ ἐστρώσαμεν τὸ ἔδαφος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας καί εἰς ἄλλους τόπους μέσα εἰς τὸν ἅγιον Τάφον».

«Τοῦ ἁ. Κωνσταντίνου ὅσα ἐδαπανήσαμεν».

«Φήμη πρὸς πατριάρχην τῶν Χριστουγέννων καὶ τῶν Θεοφανείων».

6

Τεῦχος χαρτῷον (0, 31 X 0, 205) ἐκ φύλλων 178 γραφὲν κατὰ τὸ 1705 ὡς ἐξάγεται ἐκ τῆς ἐν τῷ τέλει τοῦ τεύχους σημειώσεως «Τέλος καὶ τῷ Θεῷ δόξα: ἔτος α ψ ε΄ ἐν μηνὶ Φεβρουαρίῳ 1. Ἡ μὲν χεὶρ ἡ γράψασα τήνδε τὴν βίβλον, σαπήσεται φεῦ καὶ γενήσεται κόνις. Τάφῳ προσεγγίσει ται σωματοφθόρῳ. Ὑμεῖς δὲ ἅπαντες οἱ τοῦ Χριστοῦ μερίδος εὔχεσθαι πρὸς Κύριον εὑρεῖν σφαλμάτων λύσιν ναὶ δυσωπῶ μετὰ κλαυθμοῦ ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, δέξασθε μοι δέησιν οἰκτράν, ὢ θείασος ἁγία. Ἐγράφη διὰ χειρὸς Κωνσταντίνου». Τὸ τεῦχος τοῦτο ἐδωρήθη τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως ὑπὸ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἰορδάνου κ. Ἐπιφανίου ὅτε ἦν καθηγητὴς ἐν τῇ Θ. Σχολῇ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ὡς ἐξάγεται, ἔκ τινος σημειώσεως τοῦ ἰδίου ὑπαρχούσης ἐν φύλλῳ 2. Τὸ κείμενον ἔχει μονόστηλον. Περιεχόμενον τοῦ τεύχους. «Ποίημα κὺρ Ἀκακίου μοναχοῦ καὶ Σαββαΐτου, τοῦδε φέροντος τὴν Ἑρμηνείαν τοῦ μεγάλου καὶ ἱεροῦ Κανόνος τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου Κρήτης τοῦ Ἱεροσολυμήτου.» Ἀρχ. «Βοηθὸς καὶ σκεπαστής». Ἑρμηνεία. «Ἀπὸ τῆς ᾠδῆς τῆς ἐξόδου ἀνεξελέξατο». Ἡ ἑρμηνεία τοῦ κανόνος ἐστὶ πλήρης.

Ἐν φύλλῳ 177. ὑπάρχει τὸ σύμβολον τοῦ Μ. Ἀθανασίου «Εἴ τις θέλει σωθῆναι».

7

Τεῦχος χαρτῷον (0, 321 Χ 0, 214) ἐκ σελίδων 287 γραφὲν κατὰ μῆνα Νοέμβριον τοῦ ἔτους α ω ξ ε΄. ἐπὶ πατριαρχείας Κυρίλλου τοῦ Β΄ τῇ ἐπιμελείᾳ καὶ τῇ προτροπῇ τοῦ γέροντος ἁγίου Σκευοφύλακος κυρίου Σεραφεὶμ τοῦ Λεσβίου.

Τὸ τεῦχος τοῦτό ἐστιν ἀντιγραφὴ τοῦ 43 μεμβρανίνου κώδικος τῆς συλλογῆς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τοῦ διαλαμβάνοντος τὴν διάταξιν τῆς ἀκολουθίας τὴν γιγνομένην ἐν τῷ Ναῷ τῆς Ἀναστάσεως κατά τε τὴν Μεγάλην ἑβδομάδα καὶ τὴν Κυριακὴν τοῦ Πάσχα. (Κατάλ. Κ. Παπαδοπούλου Τόμ. Γ΄ σ. 98).

8

Τεῦχος χαρτῷον (0, 28 Χ 0, 19) ἐκ φύλλων 254 ἐξ ὧν 37 εἰσιν ἄγραφα. Ἐν τῇ ὤᾳ τοῦ 1 φύλλου ὑπάρχει ταινιῶδες κόσμημα ἐνέχον κεφαλαίοις γράμμασι τὴν χρονολογίαν τοῦ τεύχους ὡς ἑξῆς. « Ἐν ἔτει καθ' ὃ γέγραπται α ψ κ α΄. Αὐγ. 21 παρὰ Κωνσταντίνου μαθητοῦ τοῦ σοφωτάτου κυρίου Θεοδώρου τοῦ Δακίου βασιλικοῦ διδασκάλου χρηματίσαντος».

Περιεχόμενον τοῦ βιβλίου. « Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυρίου Θεοφίλου τοῦ Κορυδαλλέως τοῦ Ἀθηναίου εἰς τὰ περὶ ψυχῆς τοῦ Ἀριστοτέλους βιβλία. Ὑπομνήματα. Προλεγόμενα ἐν τῷ περὶ ψυχῆς βιβλίῳ αφ. Ἀρχ. « Τὸ φυσικὸν ἢ τὸ φυσιολογικόν » φ. 1. Τὰ περιθώρια τοῦ βιβλίου γέμουσι σημειώσεων ἐπεξηγουσῶν τὸ κείμενον.

9

Τεῦχος χαρτῷον τῆς παρελθούσης ἑκατονταετηρίδος (0, 325 Χ 0, 21) ἐκ σελίδων 465, φέρον τὴν ὀνομασίαν « Γεροντικὸν λεγόμενον Παράδεισος ».

1. Ἐν τοῖς ἐξωφύλλοις προηγεῖται «Διασάφησις τοῦ σοφωτάτου κὺρ Εὐγενίου Βουλγάρεως περὶ τοῦ ποῦ ὁ Παράδεισος καὶ

ποῦ ἡ κόλασις, καὶ τί ταῦτά ἐστιν. Ἀρχ. «Εἶδον τὸ ἐρώτημα ὅπου ἐρωτᾶτε».

2. Ἐν πρώτοις πόθεν ἡ βλασφημία τίκτεται καὶ πῶς θεραπεύεται. Ἀρχ. « Ἀδελφὸς τις ἐπολεμήθη » σ. 3.

3. Τοῦ ἁγίου Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου. Ἐρώτησις. Ἀρχ. « Πόθεν ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου » σ. 3.

4. Λόγος συνοπτικὸς καὶ παραινετικὸς ὠφέλιμος. Ἀρχ. « Προπάντων φοβοῦ θεόν» σ. 9.

5. Εἰς τὸ ἀνιστάμενος ἀπὸ τοῦ ὕπνου. Λόγος διδασκαλικὸς μεγάλου τινὸς γέροντος πρὸς τὸν ἑαυτοῦ μαθητήν. Ἀρχ. « Ἀνιστάμενος ἀπὸ τοῦ ὕπνου» σ. 10.

6. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν τοῦ Νέου Θεολόγου· περὶ ἀρχῆς βίου λίαν ἐπωφελοῦς καὶ σωτηρίου, ἁρμοζούσης τοῖς ἄρτι τῷ κόσμῳ ἀποτασσομένοις καὶ πρὸς τον μοναδικὸν ἀποτρέχουσι βίον καὶ διδασκαλία εἰς ἀρχαρίους λυσιτελεστάτη. Ἀρχ. « Πᾶς ἄνθρωπος ἀδελφοί » σ. 18.

7. Ἰωάνου τοῦ Χρυσοτόμου· περί τί ἐστι γυνή. Ἀρχ. « Γυνή ἐστιν ἐπὶ γῆς ναυάγιον » σ. 38.

8. Τοῦ αὐτοῦ. «Τί ἐστι σελήνη, τί ἐστιν ἄνθρωπος, τί ἐστι φίλος, τί ἐστιν ὕπνος, τί ἐστι θάνατος, τὶ ἐστι θεός, τί ἐστι πλοῦτος, τί ἐστι πενία» σ. 34.

9. «Τί ἐστι πλοῖον, τί ἐστιν Ἥλιος, τί ἐστιν ἡμέρα, τί ἐστι θάνατος, τί ἐστι γεωργός. Τί ἐστι γῆ, τί ἐστι γῆρας, τί ἐστι κόσμος» σ. 35.

10. «Τί ἐστι καλός, τί ἐστι μοναχός, τί ἐστι ναύτης.» Ἀποφθέγματα τῶν ἁγίων Πατέρων. Ἀρχ. « Ὁ ἀββᾶς. Σισώης ». Περὶ Ὤρ τοῦ πατρὸς ἡμῶν ». Ἀρχ. « Ἐν τῷ ὄρει τῆς Νιτρίας » σ. 36.

11. Περὶ Εὐσταθίου τοῦ Ἀναγνώστου τῆς συκοφαντίας. Ἀρχ. « Πρεσβυτέρου τινὸς θυγάτηρ ἐν Καισαρείᾳ τῆς Παλαιστίνης » σ. 42.

12. « Περὶ Ἀπολλωνίου τοῦ ἀπὸ πραγματευτῶν ». Ἀρχ. « Ἀπολλώνιός τις ὀνόματι » σ. 46.

τόν». «Περὶ τοῦ μὴ εἶναι λοίδωρον». Ἀρχ. «Μακάριος καὶ τρισμακάριος» σ. 101.

27. Περὶ λοιδωρίας καὶ λοιδώρων. Ἀρχ. «Ὁ ἐπὶ λοιδωρίᾳ ἑτέρων ἡδόμενος.» Περὶ τοῦ ἔχοντος ἐγκράτειαν. Ἀρχ. «Μακάριος ἀληθῶς καὶ τρισμακάριος» σ. 102.

28. Διηγήσεις ἐκ τῶν τοῦ Μόσχου ἀπὸ τῆς σελίδος 106 — 115.

29. Πρόλογος περὶ βίου καὶ ἀσκήσεως τῶν μακαρίων καὶ ἁγίων πατέρων. Ἀρχ. «Ὁ ὢν ἐν ἀρχῇ» σ. 116.

30. Περὶ ἐγκρατείας, σωφροσύνης, ἀκτημοσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀνδρείας, κρυπτῆς ἐργασίας, μὴ κρίνειν, διακρίσεως, ἀδιαλείπτως προσεύχεσθαι, φιλοξενίας, ὑπακοῆς, ταπεινοφροσύνης, ἀνεξικακίας. Ἀρχ. «Ὁ Κύριος εἶπεν» σ. 119—126.

31. Διηγήσεις ἐκ τοῦ Μόσχου. Ἀρχ. «Παρεβάλομεν εἰς τὸ κοινόβιον τοῦ ἀββᾶ Σάββα» σ. 126.

32. Παράδοσις πολιτείας ἀρίστης καὶ παραίνεσις πατέρων εἰς προκοπὴν τελειότητος» σ. 129.

33. Περὶ κατανύξεως. Ἀρχ. «Εἶπεν ὁ ἀββᾶς Ἀντώνιος» σ. 197.

34. Περὶ ἐγκρατείας, καὶ ὅτι οὐ μόνον περὶ βρωμάτων ταῦτα παραλειπτέον, ἀλλὰ καὶ τῶν λοιπῶν τῆς ψυχῆς κινημάτων ἤγουν καὶ περὶ πορνείας φυλλάττεσθαι. «Ἀδελφοὶ παρέβαλον τῷ ἀββᾷ Ἀντωνίῳ» σ. 225.

35. Ἄρξου δ' ἀναγίνωσκε τοῦ φιλάττεσθαι ἀπὸ πορνείας. Περὶ τοῦ φυλάττεσθαι ἀπὸ τῆς ψυχολέθρου πορνείας. Ἀρχ. «Εἶπεν ὁ ἀββᾶς Κασσιανός» σ. 248.

36. Περὶ ἀκτημοσύνης. Ἀρχ. «Ἀδελφὸς ἀποταξάμενος» σ. 281.

37. Διηγήματα διάφορα πρὸς ὑπομονὴν καὶ ἀνδρείαν ἡμᾶς ἀλείφοντα. Ἀρχ. «Παρέβαλον ἀδελφοὶ τῷ ἀββᾷ Ἀντωνίῳ» σ. 298.

38. Ὀκτωβρίου 9. Περὶ τῶν ἁγίων, Ἀνδρονίκου καὶ Ἀθανασίας. Ἀρχ. «Ἦν τις ἀργυροπράτης ἐν Ἀντιοχείᾳ» σ. 303.

39. Περὶ τοῦ μηδὲν ποιεῖν πρὸς ἐπίδειξιν. Ἀρχ. « Ἤκουσεν ὁ ἀββᾶς Ἀντώνιος » σ. 330.

40. Περὶ τοῦ ἀββᾶ Γερασίμου τοῦ ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ διὰ τὸν λέοντα. Ἀρχ. « Ὡς ἀπὸ ἑνὸς μιλίου » σ. 345.

41. Περὶ καταχρίσεως, τοῦ μὴ κρίνειν τινὰ ἀδελφὸν ἢ ἄλλον τινά. Ἀρχ. « Ἀδελφῷ ποτε συνέβη » σ. 347.

42. Διάφορα ἀσκητικὰ διηγήματα παραινετικά. Ἀρχ. « Διηγήσαντο ἡμῖν τινες τῶν πατέρων τοῦ Σινᾶ» σ. 361—401.

43. Περὶ τῶν 12 Ἀναχωρητῶν μετὰ καὶ ἄλλων διηγημάτων. Ἀρχ. « Ἀναχωρηταί ποτε ἅγιοι σοφοί » σ. 401—424.

44. Διήγησις περὶ ἑτέρου γέροντος σημειοφόρου, καὶ τοῦ βασιλέως Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου μετὰ καὶ ἄλλων διηγημάτων. Ἀρχ. « Γέρων τις ἐκαθέζετο ἐν τῇ ἐρήμῳ » σ. 424.

45. Ἕτερα ἀποφθέγματα κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν. Ἐρώτησις. Ἀρχ. «Πῶς δεῖ εἶναι τὸν μοναχόν» σ. 436.

46. Περὶ τοῦ βαφέως ὅπου ἐχάη καὶ ἐχάθη ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν (μετὰ καὶ ἄλλων παραινετικῶν διηγημάτων). Ἀρχ. « Ἐν τῇ Λυκαονίᾳ τῇ πόλει» σ. 443. Ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ εὕρηται γεγραμμένον τὸ ὄνομα «Παΐσιος ἱεροδιάκονος Χῖος ».

10

Τεῦχος χαρτῷον (0, 31 Χ 0, 22) ὅπερ ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς σελίδος 227 τελευτᾷ ἐν τῇ σελίδι 521.

«Νεοφύτου Κυπρίου γραμματέως τοῦ Π. Τάφου τόμ. Β' Θέατρον τῆς Ἁ. Γῆς, ὅπερ διαλαμβάνει τὴν περιγραφὴν τῶν Ἀνατολικῶν καὶ Νοτίων μερῶν, τῆς Παλαιστίνης. Ἐγράφη δὲ τὸ ἔργον ἐν τῷ Ναῷ τῆς Ἀναστάσεως ἀχθὲν εἰς πέρας κατὰ Μάρτιον τοῦ ἔτους 1841».

11

Ὁ Γ' τόμος τοῦ ἀνωτέρω τεύχους ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ συγγραφέως, ὅστις ἄρχεται ἀπὸ τῆς σελίδος 541—790. Περιέχει δ' οὐ-

τος τὴν τῶν Δυτικῶν μερῶν περιγραφὴν τῆς ἁγίας Γῆς μετὰ τῆς Αἰγύπτου καὶ τῶν Ἀνατολικῶν καὶ Νοτίων μερῶν αὐτῆς.

1. «Κατάλογος πάντων τῶν ἐν τῇ ἁγίᾳ Γῇ τῆς ἐπαγγελίας τῆς ἐρήμου Φαρὰν καὶ τοῦ θείου ὄρους Σινᾶ διαλαμψάντων ἁγίων πατριαρχῶν, δικαίων, προφητῶν, ἀποστόλων, μαρτύρων, ἱεραρχῶν καὶ ὁσίων, ἔτι δὲ καί τινων ἐπισήμων ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν ἀναφερομένων ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ ἱστορίᾳ» σ. 679.

2. «Πίναξ τοῦ θεάτρου τῆς ἁγίας Γῆς, ὀρέων αὐτῆς, ποταμῶν, λιμνῶν, χωρῶν, πόλεων, χειμάρρων, κ. τ. λ. κατὰ ἀλφάβητον» σ. 689.

12

Τεῦχος χαρτῷον (0, 244 X 0, 18) ἐκ φύλλων 46 τῆς παρούσης ἑκατ. ὅπερ διαλαμβάνει περὶ τοῦ πῶς πρέπει νὰ ὑπηρετῶνται τὰ μυστήρια. Ἀρχ. «Τοῖς ἐντευξομένοις τῷ παρόντι εὐλαβεστάτοις ἱερεῦσι καὶ πνευματικοῖς πατράσι τέκνοις καὶ ἀδελφοῖς τῆς ἡμῶν μετριότητος, ἐν ἁγίῳ πνεύματι, χάρις ἄνωθεν πρὸς σωτηρίας ἔργα σωτηριώδη. Τὰ τῆς ἁγίας ἡμῶν ἐκκλησίας μυστήρια» φ. 2.

13

Τεῦχος χαρτῷον (0, 24 X 0, 17) ἐκ φύλλων 40 τῆς παρελθούσης ἑκατονταετηρίδος. «Κατάστιχον περιέχον ὀνόματα προσκυνητῶν μνημονευόμενα κατὰ τὰς διαφόρους τελετὰς τῆς Ἐκκλησίας καὶ κατάλογον συλλογῆς ἐλεῶν ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ Ἀδριανουπόλει».

14

Τεῦχος χαρτῷον (0, 275 X 0, 17) ἐκ σελίδων 108. «Ὑπόμνημα περὶ ἀρχαιολογίας ἐθνῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ τῶν πράξεων αὐτῶν» ὅπερ ἐγράφη παρὰ τοῦ ἐν ἱερομονάχοις κυρίου Νεοφύτου Κυπρίου ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀναστάσεως ἐν ἔτει 1844 Μαΐου 30. Ἄρχεται δ' οὕτως. «Ἡ ἁγία πόλις Ἱερουσαλὴμ».

15

Τεῦχος χαρτῷον (0, 245 X 0, 16) τῆς ΙΗ' ἑκατ. ἐκ σελίδων 590 καὶ περιέχον συλλογὴν ἑρμηνειῶν εἰς τὸν μακάριον Ἰώβ. Ἔχει δὲ τὴν ἑξῆς περίπου διαίρεσιν.

1. Ἐν τῷ τρίτῳ ἐξωφύλλῳ ὑπάρχει κατάλογος τῶν ἑρμηνευτῶν τῆς βίβλου, οἵτινές εἰσιν οἱ ἑπόμενοι. Ἀθανάσιος ὁ μέγας κατὰ τὸ β' δ' καὶ κη' κεφάλαιον.

2. Ἀνεπίγραφος κατὰ τὸ ζ' ιγ' ιδ' ιε' ις' ιζ' ις' κ' κα' κβ' κγ' κε' κς' κεφ.

3. Ἀπολινάριος κατὰ τὸ β' γ' καὶ κς' κεφ.

4. Βασίλειος ὁ μέγας κατὰ τὸ α' β' γ' ζ' ις' λα' κγ' κεφ.

5. Γρηγόριος ὁ Θεολόγος κατὰ τὸ β' ια' ιθ' κη' κεφ.

6. Δίδυμος κατὰ τὸ α' β' γ' δ' ε' ς' ζ' η' θ' ι' ι' κεφ.

7. Διονύσιος Ἀλεξανδρείας κατὰ τὸ α' β' γ' ιζ' ιθ' κεφ.

8. Εὐάγριος κατὰ τὸ β' κη' λγ' κεφ.

9. Ἐφραὶμ κατὰ τὸ β' κεφ.

10. Ἰουλιανὸς κατὰ τὸ β' ε' ζ' θ' ιθ' κ' κγ' κς' κη' κεφ.

11. Ἰσίδωρος κατὰ τὸ γ' ε' ιθ' κ' κεφ.

12. Κλήμης κατὰ τὸ β' κεφ.

13. Κύριλλος κατὰ τὸ κγ' καὶ κη' κεφ.

14. Μεθόδιος Σίδης κατὰ τὸ ζ' ιθ' κς' καὶ κη' κεφ.

15. Νικήτας κατὰ τὸ β' κεφ.

16. Ὀλυμπιόδωρος ἐν πᾶσι τοῖς κεφαλαίοις.

17. Πολυχρόνιος κατὰ τὸ α' β' γ' δ' ε' ς' ζ' η' θ' ι' ια' β' ιγ' ιδ' ιζ κβ' κεφ.

18. Χρυσόστομος κατὰ τὴν ὅλην βίβλον πλὴν τοῦ η' καὶ ις' κεφ.

19. Ὠριγένης κατὰ τὸ β' ιγ' ιδ' ιε' ις' ιθ' κ' κα' κβ' κδ' κη' κεφ.

20. Ἐν τῷ ἑβδόμῳ ἐξωφύλλῳ « Πίναξ κεφαλαιώδης τῶν περιεχομένων ».

21. Ἐν τῷ ὀγδόῳ ἐξωφύλλῳ « Σημείωσις τῆς ὅπου διαφωνοῦσι κατατομῆς τῶν ἐνταῦθα κεφαλαίων καὶ τῶν ἄλλων ἐκδόσεων ».

Ἐν τέλει δὲ ἡ σημείωσις « Οἱ δὲ ἐντυχόντες φιλόχριστοι

μέμνησθε πρὸς Κύριον τοῦ ὁπωσοῦν κοπιάσαντος, καὶ τὰ ἐσφαλμένα εὐγνωμόνως διορθώσατε ὡς ἀπαιτεῖ ὁ λόγος τῆς ἀϊδίου ἀγάπης, ἧς ἄνευ οὐδεὶς εὐαρεστῆσαι δύναται, ὡς τὰ θεῖά φασι λόγια».

22. Τῶν κατὰ κεφάλαιον ἐξηγήσεων εἰς τὸν δίκαιον Ἰὼβ ἀπὸ φωνῆς Ὀλυμπιοδώρου διδασκάλου καὶ ἑτέρων. Ὑπόθεσις Ὀλυμπιοδώρου. Ἀρχ. « Πολλὰ τοῖς παλαιοτέροις » σ. 1.

23. Σημ. « Χάριτι Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ μεθ' οὗ τῷ Πατρὶ ἡ δόξα ἅμα τῷ ἁγίῳ Πνεύματι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ἀντεγράφη ἀπὸ τινος παλαιᾶς βίβλου ἐν τῇ ἁγίᾳ πόλει Ἱερουσαλὴμ ἐν ἔτει τῆς ἀπορρήτου σαρκώσεως α ψ π β. καὶ ἐτελειώθη κατὰ τὴν παραμονὴν τῆς Χριστοῦ γεννήσεως. Ἔστω δὲ τῇ ὑπεραρχικωτάτῃ καὶ ἀπειροτελεστάτῃ καὶ πάντων τῶν ἀγαθῶν χορηγικῇ τε καὶ τελειωτικῇ ὑπεραρρήτῳ θείᾳ Τριάδι δόξα καὶ προσκύνησις εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας. Μάξιμος ὁ ἀντιγράψας, ὁ καὶ τὴν ἄφεσιν καὶ τῶν ἡμαρτημένων».

16

Τεῦχος χαρτῷον (0,205 X 0,145). ἐκ φύλλων 293 ὧν τὸ κείμενόν ἐστι μονόστηλον ἔχον ἐν ἑκάστῃ σελίδι γραμμὰς 20. Ἡ ἐν τῷ τέλει τοῦ τεύχους (φ. 293) σημείωσις δηλοῖ σαφῶς τὸν χρόνον καθ' ὃν ἐγράφη τὸ τεῦχος καὶ ποῦ. « Τὸ παρὸν βιβλίον ἐτελειώθη ἐν μέσῳ τῆς θείας καὶ ἱερᾶς μονῆς τοῦ ἁγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου ἐν τῇ τῆς Χριστοῦ ἡμῶν Ἀναστάσεως διὰ συνδρομῆς καὶ ἐξόδου τοῦ ἐν μοναχοῖς κυρίου Ἀρσενίου, ἐν τῷ ͵ζ π ε' (7085) Ἰνδικτιῶνος ε'. Μηνὶ Μαΐῳ ».

« Θηκαρᾶ ὡρολόγιον ».

1. Εὐχὴ συγχωρητικὴ λέγεται ὑπὸ ἀρχιερέως ἢ ἱερέως. Ἀρχ. « Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν » φ. 1.

2. Μητροφάνους. Ἀρχ. « Ὕμνοι πρὸς τὸ θεῖον ἐρωτικοί » φ. 3β.

3. Ἑρμηνεία πῶς δεῖ καὶ ὅθεν δεῖ μεταγράφειν τοὺς ὕμνους καὶ ὅτι οὐ δεῖ ἀφιέναι τι ἀπὸ τῆς ὅλης ἀκολουθίας. Ἀρχ. « Ὅσοι τὸν ὄγκον τοῦ παρόντος βιβλίου θεάσονται » φ. 4.

4. Εἴτις βούλεται μεταγράψαι τοὺς ὕμνους ἢ καὶ ὅλον τὸ

βιβλίον τοῦτο. Ἀρχ. «Οἱ γὰρ κανόνες ψιλὸς ὕμνος εἰσί» φ. 5.

5. Δίδου δεξιὰν ἀρχὴν Χριστὲ καὶ τέλος. Ὕμνος τριαδικὸς σὺν εὐχῇ εἰς τὸ μεσονύκτιον Λέγεται δὲ εἰς τὴν ἀρχὴν μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸν τρισάγιον ἢ μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸ «πιστεύω εἰς ἕνα Θεὸν» καὶ ἔτι μετὰ τὸν τρισάγιον. Ἐκ τῶν δογματικῶν τοῦ ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου. Ἐκλογὴ καὶ σύνταξις Θηκαρᾶ μοναχοῦ. Ἀρχ. «Δόξα τῇ ἀπειρωτάτῃ καὶ παναιτίῳ» φ. 8. Τοῦ αὐτοῦ εὐχὴ εἰς τὸν μεσονυκτικὸν. Προοίμιον τῆς αης εὐχῆς. Ἀρχ. «Δέσποτα Κύριε Παντοκράτορ» φ. 11.

6. Εὐχὴ ἑτέρα τοῖς προαιρουμένοις. Ἀρχ. «Ἀλλὰ ἄφεσιν μὲν ζητῶν» φ. 19β. Εὐχὴ ἑτέρα τοῖς προαιρουμένοις. Ἀρχ. «Ἀλλὰ δέδοικα καὶ τρέμω Κύριε» φ. 29β.

7. Ἀρχὴ τοῦ ὄρθρου... Εἶτα τὸν ὕμνον τοῦ σοφωτάτου κυρίου Νικηφόρου τοῦ Βλεμύδου. Ἀρχ. «Σὺ μόνος ἀγαθός» φ. 31.

8. Εὐχὴ τοῦ μεγάλου Βασιλείου. Ἀρχ. «Εὐχαριστοῦμέν σοι Κύριε ὁ Θεός» φ. 34. Εὐχὴ ἑτέρα. Ἀρχ. «Ὁ τοῖς ἀσιγήτοις ὕμνοις» φ. 34β. Εὐχὴ ἑτέρα. Ἀρχ. «Σὲ εὐλογοῦμεν ὕψιστε Θεέ» φ. 35. Εὐχὴ ἑτέρα. Ἀρχ «Κύριε σὴ ἐστιν ἡ ἡμέρα καὶ σὴ ἐστιν ἡ νὺξ» φ. 36. Εὐχὴ ἑτέρα. Ἀρχ. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμα ἡμῶν» φ. 36β. Εὐχὴ ἑτέρα. Ἀρχ. «Ὁ ἀειλαμπὴς καὶ ὑπέρφωτος» φ. 37.

9. Καθολικὸν προοίμιον τῶν ᾠδῶν μετὰ τὸ «ἐλέησόν με ὁ Θεός». Ἀρχ. «Δέσποτα Κύριε» φ. 38.

10. Ὠδὴ Μωϋσέως. Ἀρχ. «Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ» φ. 39.

11. Δοξολογία τῇ Κυριακῇ, τῇ δευτέρᾳ καὶ πέμπτῃ. Προοίμιον τῆς εὐχῆς. Ἀρχ. «Οὐκ εἰμι ἄξιος ἀτενίσαι» φ. 40β.

12. Ὕμνος μετὰ τὴν αην ᾠδήν. Ἀρχ. «Δόξα ἐν ὑψίστοις τῷ ὑπερανάρχῳ» φ. 41.

13. Ὠδὴ Μωϋσέως ἐν τῷ Δευτερονομίῳ. Ἀρχ. «Πρόσεχε οὐρανέ» φ. 45.

14. Δοξολογία τῇ τρίτῃ καὶ τῇ παρασκευῇ. Προοίμιον. Σὺν εὐχῇ. Ἀρχ. «Δεῦτε πᾶσα φύσις» φ. 48.

15. Προσευχὴ Ἄννης τῆς μητρὸς Σαμουήλ. «Ἐστερεώθη ἐν Κυρίῳ» φ. 52.

16. Δοξολογία τῇ τετάρτῃ καὶ τῷ σαββάτῳ. Προοίμιον μετ' εὐχῆς 'Αρχ. « Ὑψηγορεῖν καὶ ὑμνεῖν σε » φ. 53.

17. Ὕμνος μετὰ τὴν Γ' ᾠδήν. 'Αρχ. « Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε » φ. 54.

18. 'Αρχὴ τῶν εὐχαριστιῶν καὶ ἡ Δ' αὕτη ᾠδὴ λόγῳ εὐχαριστίας ἐπέχει. 'Αρχ. Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου » 58.

19. Εὐχαριστία τῇ Κυριακῇ, τῇ δευτέρᾳ καὶ τῇ πέμπτῃ. Προοίμιον σὺν εὐχῇ. 'Αρχ. « Τὰ ἐλέη σου Κύριε » φ. 59β.

20. Ὕμνος εὐχαριστήριος μετὰ τὴν Δ' ᾠδήν. 'Αρχ. « Δόξα τῷ πλήθει » φ. 60.

21. Εὐχὴ Ἠσαΐου τοῦ προφήτου. 'Αρχ. 'Εκ νυκτὸς ὀρθρίζει » φ. 63β.

22. Εὐχαριστία τῇ τρίτῃ, καὶ τῇ παρασκευῇ. Προοίμιον μετ' εὐχῆς. 'Αρχ. « 'Εξομολογούμεθά σοι ὁ Θεός » φ. 65.

23. Εὐχαριστία μετὰ τὴν Ε' ᾠδήν. 'Αρχ. « Εὐχαριστοῦμέν σοι » φ. 65.

24. Προσευχὴ Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου. 'Αρχ. « 'Εβόησα ἐν θλίψει μου» φ. 69.

25. Εὐχαριστία τῇ τετάρτῃ καὶ τῷ σαββάτῳ. Προοίμιον εὐχαριστίας. 'Αρχ. « 'Εξομολογήσομαί σοι. Εὐχαριστία μετὰ τὴν ἕκτην ᾠδήν. 'Αρχ. Εὐχαριστῶ σοι μόνε ἀγαθέ » φ. 70.

26. Εὐχή. 'Αρχ. « Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν » φ. 73.

27. Προσευχὴ τῶν τριῶν παίδων. 'Αρχ. « Εὐλογητὸς εἶ Κύριε » φ. 74.

28. Εὐλόγησις τῇ Κυρ. τῇ δευτ. καὶ τῇ πέμπτῃ. Προοίμιον ψιλόν. 'Αρχ. « Εὐλόγει ἡ ψυχή μου » φ. 76β.

29. Ὕμνος τῶν ἁγίων τριῶν παίδων. 'Αρχ. « Εὐλογεῖτε πάντα » φ. 80.

30. Εὐλόγησις τῇ τρίτῃ καὶ τῇ παρασκευῇ. Προοίμ. μετ' εὐχαριστίας. 'Αρχ. « 'Ετοίμη ἡ καρδία μου » φ. 81.

31. Ὠδὴ τῆς Θεοτόκου ἐν τῷ κατὰ Λουκᾶν. 'Αρχ. « Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου » φ. 85.

32. Ὠδὴ Ζαχαρίου. 'Αρχ. « Εὐλογητὸς Κύριος » φ. 85.

33. Εὐλόγησις τῇ τετάρτῃ καὶ τῷ σαββάτῳ. Προοίμιον ψιλόν. 'Αρχ. « Ὕμνος ἅπας ἡττᾶται » φ. 86.

34. Κανὼν χαιρετήσιμος εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον. Ποίημα τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως κὺρ Θεοδώρου τοῦ Λάσκαρη. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά. Ἀρχ. «Χαίροις ἱλαστήριον ψυχῶν» φ. 91β.

35. Ἀκολουθία τῆς Ἀκαθίστου. Ἀρχ. « Χριστοῦ βίβλον ἔμψυχον » φ. 97.

36. Οἱ οἶκοι κατὰ ἀλφάβητον εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον. Ἀρχ. « Τῇ ὑπερμάχῳ » φ. 103β.

37. Εὐχὴ εἰς τὴν Θεοτόκον. Ἀρχ. « Δέχου πανευμενεστάτη » φ. 111.

38. Ἀρξάμενος λέγειν τὴν α' ὥραν, λέγε πρῶτον. Βασιλεῦ οὐράνιε, τρὶς ἅγιος, τὸ Κύριε ἐλέησον 12. Εἶτα τὸν ὕμνον τῆς Α' ὥρας. Ἀρχ. « Δόξα τῇ παντοκρατορικῇ δυναστείᾳ »φ. 111β.

39. Στιχηρὰ καὶ εὐχαὶ συνταχθέντα μετὰ τῶν ὕμνων τῆς ἡμέρας παρὰ Θηκαρᾶ τοῦ ποιήσαντος τοὺς ὕμνους. Τοῖς κατ' ἰδίαν βουλομένοις ἀσκῆσαι. Εὐχὴ προοιμιακή. Ἀρχ. « Πάτερ ὕψιστε » φ. 114.

40. Εὐχὴ τοῦ μεγάλου Βασιλείου. Ἀρχ. « Εὐλογῶ σε Δέσποτα Θεὲ » φ. 115.

41. Εὐχὴ τοῦ ἁγίου Συμεὼν τοῦ Θαυμαστορίτου. Ἀρχ. « Δέσποτα Κύριε » φ. 117.

42. Εὐχὴ τοῦ ἁγίου Συμεὼν τοῦ νέου θεολόγου. Ἀρχ. « Ἐλθὲ ἡ χρυσταλλοειδὴς ζωὴ » φ. 119.

43. Εὐχή. Ἀρχ. « Δέσποτα θεέ » φ. 121. Εὐχή. Ἀρχ. « Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ » φ. 122.

44. Εὐχή. Ἀρχ. « Σοὶ τῷ μόνῳ ἀγαθῷ » φ. 124. Εὐχή. Ἀρχ. « Δέσποτα παντοκράτορ » φ. 126.

45. Ἀρξάμενος λέγειν τὴν Γ' ὥραν λέγε πρῶτον τὸν τρισάγιον. Εἶτα τὴν εὐχὴν ταύτην τοῦ ἁγίου Μακαρίου. Ἀρχ. « Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι » φ. 128.

46. Εὐχὴ ἑτέρα. Ἀρχ. «Παράσχου μοι στόμα» φ. 129.

47. Εὐχή. Ἀρχ. « Ἀγαθὴν μοι τὴν ἡμέραν » φ. 134.

48. Εὐχή. Ἀρχ. « Ἐλθὲ τὸ πάνσεπτον, τὸ παντουργόν » φ. 136.

49. Εὐχή. Ἀρχ. « Εὐχαριστοῦμέν σοι Κύριε » φ. 139.

80. Εὐχὴ τοῦ Βλεμύδου. Ἀρχ. « Δέσποτα παντοκράτορ » φ. 142.

81. Ἀρξάμενος λέγειν τὴν ἕκτην ὥραν . . . λέγε τὴν εὐχὴν ταύτην. Ἀρχ. « Τράνωσόν μου » φ. 144.

82. Εὐχή. Ἀρχ. « Κύριε ρῦσαί με » φ. 149β. Εὐχὴ ἑτέρα. Ἀρχ. « Δόξα σοι ὁ ἀνεχόμενος » φ. 150. Εὐχή. Ἀρχ. « Εὐχαριστοῦμέν σοι πανάγαθε » φ. 151.

83. Εὐχὴ τοῦ Βλεμύδου. Ἀρχ. « Θεέ τοῦ ἐλέους » φ. 153β. Εὐχή. « Δέσποτα Κύριε » φ. 156.

84. Ἀρξάμενος λέγειν τὴν Θ′ ὥραν . . . λέγε εἶτα τὴν εὐχὴν ταύτην. Ἀρχ. « Ἄνοιξόν μου τὸ νοερὸν στόμα » φ. 158. Προοίμ. Ἀρχ. « Αἴνει ἡ ψυχή μου ». Ὕμνος τῆς θ′ ὥρας. Ἀρχ. « Δόξα τῇ ἀφράστῳ » φ. 158. Διαδοχή. Ἀρχ. « Ὑπεραρθήτω ἡ δόξα ». Τριαδικόν. Ἀρχ. « Ὑπεράρχιε. » Στιγμή Α′ Ἀρχ. « Δόξα τῇ ἀφράστῳ » φ. 160. Διαδοχή. « Τίς λαλήσει » φ. 161. Στιγμή Β′. Ἀρχ. « Δόξα τῇ ἀφράστῳ » φ. 161β. Διαδοχή « Ὑψώθητι ἐν τῇ δυνάμει σου » φ. 163. Στιγμή Γ′ εὐχή. « Κύριε δώρησαί μοι » φ. 163. Εὐχὴ τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ. Ἀρχ. Ὁ ἀναμάρτητος » φ. 165. Ἑτέρα εὐχή. Ἀρχ. « Τοῖς ἀσιγήτοις ὕμνοις » φ. 168. Ἑτέρα εὐχή. Ἀρχ. « Δέσποτα Κύριε » φ. 171.

85. Ἀρξαμένου τῶν τυπικῶν . . . λέγε τὸν ὕμνον. Ἀρχ. « Δόξα τῇ θεαρχετύπῳ » φ. 173. Εὐχή. Ἀρχ. « Βασιλεῦ ἐπουράνιε » φ. 177. Εὐχή. Ἀρχ. « Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ » φ. 179. Εὐχή. Ἀρχ. « Ἑσπέρας καὶ πρωΐ » φ. 181.

86. Ἀρξάμενος ψάλλειν τὸν ἑσπερινόν . . . λέγε εἶτα τὴν εὐχὴν ταύτην. « Ἀρχ. « Δός μοι χάριν » φ. 184. Εἶτα τὸ προοίμιον. Ἀρχ. « Εὐλόγει ἡ ψυχή μου ». Ὕμνος εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ἀρχ. « Εὐλογητὸς εἶ μόνε ἀγαθέ » φ. 184. Διαδοχή. Ἀρχ. « Κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἡμέρας » φ. 185β. Τριαδικόν. « Ἐν τρισὶ προσώποις ». Στιγμὴ Α′ « Εὐλογημένον τὸ κράτος » φ. 186. Διαδοχή. Ἀρχ. « Τίς ἀνάλογον τῷ μεγέθει ». Στιγμὴ Β′. « Εὐλογημένος εἶ » φ. 187. Διαδοχή. Ἀρχ. « Οὐκ ἔστιν ἐκφράσαι » φ. 188. Ἀποστροφή. Ἀρχ. « Ἐκ τῆς τούτων ἁπάντων » φ. 189. Στιγμὴ Γ′. Ἀρχ. « Πρόσδεξαι ἡμῶν » φ. 179.

57. Ἐν παντὶ δὲ σαββάτῳ ἑσπέρας, καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἑορταῖς εἴρηται μετὰ τὴν εὐχὴν καὶ οὗτος ὁ ὕμνος ἐκ τοῦ ἁγίου Βασιλείου ὅλος. Ἀρχ. «Ἀλλ' ἐπὶ τὴν θεωρίαν τῆς κτίσεως» φ. 190.

58. Ἀκολουθία τοῦ ἀποδείπνου μετὰ τῆς εὐχῆς «Ἀπέλασον Κύριε τὴν ἀχλὺν» φ. 194.

59. Εὐχὴ τοῦ μεγάλου Βασιλείου λεγομένη εἰς τὸ τέλος τοῦ ἑσπερινοῦ ἢ τοῦ ἀποδείπνου. Ἀρχ. «Εὐλογητὸς εἶ Δέσποτα» φ. 202.

60. «Τοῦ αὐτοῦ εὐχαὶ συλλεχθεῖσαι ἀπὸ τῆς θείας Γραφῆς· τὰ πλεῖστα ἀπὸ τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ. Τοῖς βουλομένοις πολεμῆσαι τὴν ἑαυτῶν πρὸς τὰ πάθη καὶ τὰς ἡδονὰς ἐγκειμένην προαίρεσιν.

Ἰστέον ὅτι μετὰ τὸ ἀπόδειπνον τῆς ἐκκλησίας, ὀφείλει ὁ βουλόμενος εἰς τὸ κελλίον αὐτοῦ κατ' ἰδίαν λέγειν τὰς εὐχὰς ταύτας. Ὁ δὲ θέλων ἐκχῦσαι δάκρυα, πρῶτον ἂς εἴπῃ κανόνας κατανυκτικοὺς ἢ ἀπὸ τὸ Θεοτοκάριον ἢ ἀπὸ τὴν Παρακλητικήν, συλλέγων μόνον ὅσα κατανυκτικά».

Πένθος τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας. Ἀρχ. «Ὡς ἐνώπιον Κύριε» φ. 203.

61. Πένθος τῇ δευτέρᾳ ἑσπέρας. Ἀρχ. «Δέξαι δέησιν» φ. 208.

62. Πένθος τῇ τρίτῃ ἑσπέρας. Ἀρχ. «Οἴμοι ἐν ποίᾳ καταγνώσει» φ. 215.

63. Πένθος τῇ τετάρτῃ ἑσπέρας. Ἀρχ. «Ὁ πόνος τοῦ λέγειν πρὸς Θεὸν» φ. 222.

64. Πένθος τῇ πέμπτῃ ἑσπέρας. Ἀρχ. «Ἰδοὺ πάλιν προσπίπτω» φ. 230

65. Πένθος τῇ παρασκευῇ ἑσπέρας. Ἀρχ. «Ψυχὴ τεθλιμμένη» φ. 237.

66. Πένθος τῷ σαββάτῳ ἑσπέρας. Ἀρχ. «Νῦν ἔτι καὶ σήμερον» φ. 244.

67. Εὐχὴ κατὰ τὸ ἑσπέρας τοῦ σαββάτου. Ἀρχ. «Ἡ χάρις σου δέδωκέ μοι» φ. 252.

68. Θεοδούλου μοναχοῦ διήγησις περὶ τῶν ὕμνων πόθεν δε-

δώρηνται. Ὅσοι ποθοῦσι λέγειν τοὺς παρόντας ὕμνους ἀναγκαῖον αὐτοῖς ἀναγινώσκειν τὴν διήγησιν ταύτην δὶς τοῦ ἐνιαυτοῦ. Ἀρχ. « Δέον ἅπερ καὶ τῇ πείρᾳ ἐγνώκαμεν » φ. 256 — 293. Τὴν διήγησιν ταύτην ὁ κῶδιξ 8 ἀποδίδει τῷ Θεοφάνει.

17

Τεῦχος Ἰβηρικὸν (0, 21 X 0, 15) ἐκ χονδροῦ χάρτου καὶ φύλλων 317 οὗ τὸ κείμενόν ἐστι δίστηλον ἐκ γραμμῶν ἐν ἑκάστῃ σελίδι 19.

18

Τεῦχος χαρτῷον τοῦ ΙΗ' αἰῶνος ὕψους 0, 19 καὶ πλάτους 0, 135 ἐκ φύλλων 126, ἀφιέρωμα τοῦ Παναγίου Τάφου καὶ Ἰσαὰκ πόνος (ἀντιγραφὴ) ὡς ἐξάγεται ἐκ τῆς ἐν τῷ τέλει σημειώσεως ἐχούσης οὕτω. « Τέλος τῶν ἐπιστολῶν Θεοῦ δῶρον καὶ Ἰσαὰκ πόνος. Ἀμήν». Περιεχόμενον αὐτοῦ.

1. Τοῦ σοφωτάτου κυρίου Θεοφίλου τοῦ Κορυδαλλέως τοῦ ὕστερον διὰ τοῦ θείου καὶ μοναχικοῦ σχήματος Θεοδοσίου μετονομασθέντος ἔκθεσις περὶ ἐπιστολικῶν τύπων. Προοίμιον. Ἀρχ. « Τῆς ἐπιστολῆς μὲν ἡδὺ τὸ δημοτικόν » φ. 1.

2. Τοῦ αὐτοῦ κυρίου Θεοφίλου Κορυδαλλέως τοῦ Ἀθηναίου ἐπιστολὴ πρὸς τὸν παναγιώτατον Κων)πόλεως πατριάρχην πρότερον δὲ Ἀλεξανδρείας κύριον Κύριλλον. Θειότατε, θεοπρόβλητε δέσποτα, οἰκουμενικὲ πατριάρχα, εἴη σου τὸ ἔνθεον σκῆνος τῆς τρισολβίας ψυχῆς ὑγιαῖνον, καὶ πάσης ἐπηρείας ἀνώτερον. Ἀρχ. « Τέρπει καὶ ζῶα καὶ φυτά » φ. 58.

3. Διονυσίῳ πατρὶ λογίῳ, πιστῷ φίλῳ, ἀνδρῶν αἰδεσιμωτάτῳ τῷ Μακρῇ, Θεόφιλος ὁ Κορυδαλλεὺς εὖ πράττειν. Ἀρχ. « Εἴπερ ποτε. Ἀθήνηθεν ᾳχιε' » φ. 61.

4. Ὁ αὐτὸς τῷ αὐτῷ. Ἀρχ. « Εὖ σοι γένοιτο πολλῶν ἕνεκα. Ἀθήνηθεν ᾳχις' ἀπὸ Χριστοῦ μηνὸς Ἐλαφηβολιῶνος εἰκάδι» φ. 63.

5. Τῷ ἐν ἱερομονάχοις πανευλαβεῖ καὶ λογίῳ ἀνδρὶ κυρίῳ

Νικοδήμῳ τῷ Μεταξᾷ, Θεόφιλος ὁ Κορυδαλλεὺς τῶν ποθουμένων ἐπίτευξιν. Ἀρχ. « Ἔχει τι δεξιὸν καὶ ἡ διάστασις. Ἀθήνηθεν Βοηδρομιῶνος ἑβδέμῃ ἐπὶ δέκα, ᾳ χ ι θ΄ ἀπὸ θεογονίας » φ. 62β.

6. Ὁ αὐτὸς τῷ αὐτῷ. Ἀρχ. « Οἷς ἀπαιτεῖς μὲ τὸ γράφειν » φ. 65β.

7. Ἐπιστολαὶ Ἑλλήνων μεταγενεστέρων καὶ καθ' ἡμᾶς ἀκμασάντων. Μαξίμου τοῦ Μαργουνίου ταπεινοῦ Κυθήρων ἐπισκόπου περὶ τοῦ τίνα τρόπον ἐν τοῖς οὖσι παρακεχώρηται τὰ κακά, ὡς ἐν εἴδει ἐπιστολῆς πρὸς τὸν παναγιώτατον Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχην κύριον Ἱερεμίαν. Ἀρχ. « Ἐγὼ τὸ τοῦ νοῦ πτερόν. Ἐνετίῃσι Μεταγειτνιῶνος τρίτῃ ἐπὶ δεκάτῃ κατὰ τὸ ᾳ φ η΄ ἔτος τῆς ἐνσάρκου ἡμῶν οἰκονομίας» φ. 66β—77.

8. Μάξιμος ὁ Μαργούνιος, Δαυίδῃ τῷ Ἐσχελίῳ ἀνδρὶ σοφωτάτῳ εὖ πράττειν. Ἀρχ. « Καὶ βασιλεῖ ποτε ὕδωρ προσενεχθέν. Ἐνετίῃσι Μαιμακτηριῶνος πρώτῃ ἐπὶ δεκάτῃ κατὰ τὸ ῳ φ ϟ΄ ἔτος τὸ σωτήριον » φ. 77β.

9. Ὁ αὐτὸς τῷ αὐτῷ. Ἀρχ. « Ὑπεῖξά σου τῷ προστάγματι. Ἐνετίηθεν Ἐλαφηβολιῶνος δ΄ ἱσταμένου κατὰ τὸ ᾳ φ ϟ θ΄ ἔτος τὸ σωτήριον». φ. 78.

10. Ὁ αὐτὸς τῷ αὐτῷ. Ἀρχ. «Τὸ τοῦ ἱεροῦ Νύσσης ἱερώτατον σύγγραμμα. Ἐνετίηθεν Ποσειδεῶνος ὀγδόῃ ἐπὶ δεκάτῃ κατὰ τὸ ᾳ φ ϟ β΄ ἔτος σωτήριον » φ. 79.

11. Μάξιμος ὁ Μαργούνιος ταπεινὸς Κυθήρων ἐπίσκοπος τοῖς περὶ τὴν ἱερὰν ἐσχολακόσι φιλοσοφίαν σωτηρίαν. Ἀρχ. « Τῷ μὲν ἱερῷ Γρηγορίῳ » φ. 80.

12. Κόρραδος ὁ Ριττερσούσιος, Δαυίδῃ τῷ Ἐσχελίῳ, εὖ πράττειν. Ἀρχ. « Πολλῶν μὲν καὶ ἄλλων ἕνεκα λογιώτατε » φ. 81β.

13. Μάξιμος ὁ Μαργούνιος, ταπεινός, Κυθήρων ἐπίσκοπος Κορράδῳ τῷ Ριττερσουσίῳ σοφωτάτῳ ἀνδρὶ εὖ πράττειν. Ἀρχ. « Καὶ τὸ περὶ ἐμέ σου. ᾳ χ΄ ἔτει τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας, Μαρτίου ε΄ ἱσταμένου » φ. 83.

14. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτόν, ἄλλη ἐπιστολή. Ἀρχ. «Πολύ μοι τοῦ πρὸς σὲ φίλτρον. Ἐνετίησιν Αὐγούστου α΄ φθίνοντος κατὰ τὸ ᾳ φ ϟ θ΄ ἔτος σωτήριον » φ. 84.

15. Μάξιμος ὁ Μαργούνιος ταπεινὸς Κυθήρων ἐπίσκοπος Δαυίδῃ τῷ Ἐσχελίῳ ἀνδρὶ σοφωτάτῳ εὖ πράττειν. Ἀρχ. Τὸ ἐπίχαρί σου τῶν τρόπων » φ. 85.

16. Μάξιμος ταπεινὸς Κυθήρων ἐπίσκοπος, Σαμουχλῷ τῷ ὁσιωτάτῳ καὶ σοφωτάτῳ εὖ πράττειν. Ἀρχ. « Λόγους λόγων ἀντιθηρῶμαι. Ἐνετίηθεν Φεβρουαρίῳ ὀγδόῃ φθίνοντος κατὰ τὸ α φ ϛ γ´ ἔτος » φ. 86.

17. Ἐπιστολαὶ Κυρίλλου τοῦ νῦν Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχου πρότερον δὲ Κωνσταντίνου καλουμένου, Κωνσταντῖνος ὁ Λούκαρης, Δαυίδῃ τῷ Ἐσχελίῳ εὖ πράττειν. Ἀρχ. « Καὶ τοῦτο πῶς σοι δοκεῖ » φ. 87.

18. Ὁ αὐτὸς τῷ αὐτῷ. Ἀρχ. « Τὸν σοφὸν Λεόντιον » φ. 87б.

19. Λεόντιος Εὐστράτιος, Δαυίδῃ τῷ Ἐσχελίῳ. Ἀρχ. « Οὐδὲν τούτου πλέον » φ. 88.

20. Ἐπιστολαὶ Φραγγίσκου τοῦ Κόκκου. Τῷ πανιερωτάτῳ καὶ σοφωτάτῳ κυρίῳ Διονυσίῳ τῷ Ἡρακλείας, Φραγγίσκος ὁ Κόκκος εὖ πράττειν. Ἀρχ. « Τί οὖν ἡμῖν, ὦ φίλη καὶ ἱερὰ κεφαλή. α χ ε´. Μαιμακτηριῶνος νουμηνία ἀπὸ Βυζαντίου » φ. 88б.

21. Ὁ αὐτὸς τῷ αὐτῷ. Ἀρχ. « Εἰ τοσοῦτον ἡμᾶς ἐξήρτησεν. Θαργηλιῶνος ἐγδόῃ φθίνοντος α χ ε´ » φ. 90б.

22. Ὁ αὐτὸς τῷ αὐτῷ. Ἀρχ. « Ἐμοὶ μὲν ἐξ ὅτου περ ἔγνωστο. α χ δ´· Γαμηλιῶνος ὀγδόῃ ἐπὶ δέκα » φ. 91б.

23. Ὁ αὐτὸς τῷ αὐτῷ. Ἀρχ. « Ἐγὼ σου τοῖς γράμμασιν ἐντυχών. Ἑκατομβαιῶνος νουμηνία. Ἀπὸ Βυζαντίου » φ. 93.

24. Φραγγίσκος ὁ Κόκκος, τῷ τιμιωτάτῳ καὶ λογιωτάτῳ κυρίῳ Ἰωάννῃ Ματθαίῳ τῷ Βουστρονίῳ χαίρειν. Ἀρχ. « Διττὴν ἐκομισάμην ἐπιστολὴν παρὰ σοῦ προσφιλέστατε » φ. 95.

25. Τῷ ὁσιωτάτῳ καὶ σοφωτάτῳ ἱεροδιακόνῳ κυρίῳ Συμεῶνι, Φραγγίσκος ὁ Κόκκος ὁ μικρὸς ἐν διδασκάλοις εὖ πράττειν. Ἀρχ. « Ἰδοὺ τὰ γράμματα ἀπηγόρευται. Θαργηλιῶνος ὀγδόῃ φθίνοντος α χ ε´ » φ. 96.

26. Ἐπιστολαὶ Μαξίμου ἱερομονάχου τοῦ ἐκ Πελοποννήσου. Μάξιμος Ματθαίῳ ἱερομονάχῳ. Ἀρχ. « Ἐλπὶς ἡμῖν οὐ πάνυ σμικρὰ. ᾳ χ β΄. Γαμηλιῶνος 7 » φ. 98β.

27. Ὁ αὐτὸς Ναθαήλῳ ἱερομονάχῳ. Ἀρχ. « Ὤμην τοῖς πολλοῖς καὶ παντοδαποῖς μου γράμμασι. ᾳ χ β΄ ». Ὁ αὐτὸς Ἀββακοὺμ ἱερομονάχῳ. Ἀρχ. « Οὐδὲν ἄμεινον δοκῶ σοι τυγχάνειν. α χ β΄ » φ. 99β.

28. Ὁ αὐτὸς Γεωργίῳ ἱερεῖ τῷ οἰκονόμῳ Ῥόδου. Ἀρχ. « Τὸ χαίρειν τοῖς χαίρουσι » φ. 100β.

29. Ὁ αὐτὸς Ἀρσενίῳ καὶ Ἀνθίμῳ τοῖς ἱερομονάχοις. Ἀρχ. « Ἔναγχος τοῖς ἡμετέροις φιλικοῖς ἐντυχόντες γράμμασι » φ. 102β. ᾳ χ β΄.

30. Ὁ αὐτὸς Ἰωάννῃ. Ἀρχ. « Ὅτι μὲν ἄριστα ὑμῖν » φ. 104. ᾳ χ β΄.

31. Ὁ αὐτὸς Γαβριὴλ ἱερομονάχῳ. Ἀρχ. « Καλῶς τοὺς θεολόγους εἴρηται » φ. 105.

32. Ὁ αὐτὸς Μιχαὴλ τῷ Κράλῃ. Ἀρχ. « Πενταετῆ φασι τοῖς τῷ Πυθαγόρᾳ φοιτᾶν » φ. 106. ᾳ χ β΄.

33. Νικηφόρος ὁ καθηγούμενος Πάτμου τῷ ὁσιωτάτῳ καὶ λογιωτάτῳ ἐν ἱερομονάχοις κ. Μαξίμῳ εὖ πράττειν. Ἀρχ. « Χαίρω σοφῶν ἐντυγχάνειν γράμμασι. Ἀπὸ τῆς καθ᾽ ἡμᾶς σεβασμίας μονῆς Πάτμου τῇ 7 Μαρτίου ᾳ χ ζ΄ » φ. 107.

34. Ἐπιστολαὶ τοῦ σοφωτάτου καὶ ὑπερτίμου Μιχαήλου τοῦ Ψελλοῦ, ἐπιστολὴ κατηγορητικὴ κατὰ τοῦ ἰδίου πάπα. Ἀρχ. « Καὶ ποταπὸς ἐστιν παπᾶς, ὁ παπᾶς ὁ ἐμός » φ. 108.

35. Τοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίνῳ ἀδελφῷ. Ἀρχ. « Οἶδα ὅτι ἐρᾷς ἐπιστολῶν ἐμῶν » φ. 111.

36. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν ἀδελφὸν εἰς ἀρραβῶνα κληθέντος. Ἀρχ. « Ἀφθέντα καὶ ἀδελφέ » φ. 103.

37. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτόν, μηνυθέντι αὐτῷ παρὰ τοῦ πρώτου ἀδελφιδοῦ ὡς οὐδὲν τῶν ἀσέμνων ἔσται ἐν τῇ τραπέζῃ. Ἀρχ. « Εἰ δέ μοι νόμος » φ. 110.

38. Ὁ αὐτὸς τῷ αὐτῷ, μετὰ τὸ ἀπαντῆσαι εἰς τὸν ἀρρα-

δῶνα τοῦ αὐτοῦ. Ἀρχ. « Ἐγὼ δὲ ᾤμην, ἱερὰ καὶ τριπόθητε κεφαλή » φ. 119.

39. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα τὸν Διογένη μετὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἐκκοπῆναι ἐπιστολὴ παραμυθητική. Ἀρχ. « Ἀπορῶ παντάπασιν ἐπὶ σοί » φ. 121[6].

40. Ἰουλιανοῦ βασιλέως τοῦ παραβάτου, ἐπιστολὴ πρὸς Βασίλειον τὸν Καισαρείας ἀρχιεπίσκοπον. Ἀρχ. « Τὸ ἔμφυτόν μοι ἐκπαιδόθεν » φ. 123[6].

41. Βασίλειος Ἰουλιανῷ χαίρειν. Ἀρχ. « Μικτά σοι τὰ τῆς παρούσης τύχης ἀνδραγαθήματα » φ. 124[6].

42. Λιβάνιος ὁ σοφιστὴς Ἰωάννη τῷ Χρυσοστόμῳ. Ἀρχ. « Δεξάμενός σου τὸν λόγον τὸν πολὺν καὶ καλόν » φ. 126.

19

Ψαλτήριον (0,20Χ0,14) τῆς ΙΕ′ ἑκατονταετηρίδος στερούμενον ἀρχῆς καὶ τέλους καὶ ὅπερ ἀριθμεῖ φύλλα ἐκ χάρτου χονδροῦ 274. Τὸ κείμενον αὐτοῦ μονόστηλον ὂν ἐστιν ἄριστα γεγραμμένον. Γραμμαὶ ἐν ἑκάστῃ σελίδι 16.

20.

Τεῦχος χαρτῷον (0,22Χ15) ἐκ σελίδων 272 οὗ τὸ περιεχόμενόν ἐστι κατὰ τὴν ἐν τέλει σημείωσιν τοῦ ἀντιγραφέως τὸ ἑπόμενον. « Ὁ παρὼν νομοκάνων μετεγράφη διὰ χειρὸς παπᾶ Δαβὶδ Ἀγκυργιανοῦ: 1812: μῆνα Ἰούνιον· καὶ ἔστω μοι συγγνώμη παρὰ τῷ ἀναγινώσκοντι τὰ λάθη καὶ ἀνορθογραφίας, διότι ὡς βλέπων καὶ ὡς δυνάμην μετέγραψα. Ἐν Ἱερουσαλὴμ ». Ἐν ἀρχῇ ἐν πέντε φύλλοις ὑπάρχει ὁ κατάλογος τῶν περιεχομένων.

21

Τεῦχος χαρτῷον (0,20Χ0,15) τῆς ΙΗ′ ἑκατ. ἐκ σελίδων 204 ὅπερ κατὰ τὸ αψξς′ (1766) ἦν κτῆμα τοῦ ἀρχιερέως Προκοπίου. Περιεχόμενον.

1. «Ἐγχειρίδιον περὶ τινων ἀποριῶν, καὶ λύσεων, ἢ περὶ ἐξετάσεως καὶ ἐπιβεβαιώσεως ἀναγκαίων τινῶν τῆς ἐκκλησίας δογμάτων, ποιηθὲν μὲν παρὰ τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου διδασκάλου κυρίου Ἰωάννου Καρυοφύλλου μεγάλου λογοθέτου τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης ἐκκλησίας κατ' αἴτησιν τοῦ πανευγενεστάτου καὶ λογιωτάτου ἄρχοντος κυρὶ Κωνσταντίνου τοῦ Καντακουζινοῦ. Ἐτυπώθη δὲ ἐν ὑστέροις εἰς αὐτὴν τὴν Βλαχίαν παρὰ τοῦ πανοσιωτάτου ἐν ἱερομονάχοις κυρίου Ἀνθίμου τοῦ ἐξ Ἰβηρίας τοῦ τυπογράφου, μετὰ ἐπιδιορθώσεως καὶ ἐπικρίσεως τοῦ λογιωτάτου ἐν διδασκάλοις κυρίου Σεβαστοῦ τοῦ Κυμινίτου τοῦ ἐκ Τραπεζοῦντος, τὰ νῦν δὲ μετεγράφη ὧδε εἰς ὠφέλειαν τῶν μετερχομένων, διὰ δαπάνης τοῦ πανοσιωτάτου ἐν ἱερομονάχοις κυρίου Παρθενίου Κυδονιάτου καὶ πρωτοσυγγέλου τοῦ Π. Τάφου» σ. 1.

2. Τοῖς ἐντευξομένοις. Ἀρχ. «Πολλὰς καὶ μεγάλας χάριτας» σ. 2.

3. Ζητήματα τοῦ εὐγενεστάτου καὶ λογιωτάτου ἄρχοντος κυρίου Κωνσταντίνου Καντακουζινοῦ ἀδελφοῦ τοῦ ἐκλαμπροτάτου καὶ εὐσεβεστάτου αὐθέντου πάσης Οὐγκροβλαχίας κυρίου κυρίου Σαρπάνου Καντακουζινοῦ βοεβόνδα. Πρὸς τὰ ὁποῖα ἀπεκρίθη ὁ ἐν ἱεροδιδασκάλοις σοφώτατος Ἰωάννης Καρυοφύλλης καὶ μέγας λογοθέτης τοῦ οἰκουμενικοῦ θρόνου διατρίβων ἐν Βουκουρεστίῳ. Ἐρώτησις πρώτη. Ἀρχ. «Πολλάκις ἐστάθηκα μὲ ἕνα στοχασμόν» σ. 6.

4. Ἕτεραι ἐρωταποκρίσεις ἀναγκαῖαι ἑκάστῳ εὐσεβεῖ. Ἑρμηνευθεῖσαι παρὰ τοῦ αὐτοῦ σοφωτάτου ἐν διδασκάλοις μεγάλου λογοθέτου τῆς Μεγάλης ἐκκλησίας κυρίου Ἰωάννου Καρυοφύλλου, διατρίβοντος ἐν Βουκουρεστίῳ, πρὸς τὸν αὐτὸν εὐγενέστατον, καὶ λογιώτατον ἄρχοντα κύριον Κωνσταντῖνον Καντακουζινόν. Ἐρώτησις πρώτη. Ἀρχ. «Ἄραγε ἡ δέησις» σ. 86.

5. Ἔκθεσις τῶν ἐπιστολῶν, σὺν Θεῷ ἁγίῳ εἰς κάθε πρόσωπον.

6. Παρθενίου Λαμψάκου ἀκολουθία τοῦ ἑσπερινοῦ καὶ τοῦ ὄρθρου. Ἀρχ. «Τῆς Ἑλλησπόντου τὸ κλέος» σ. 177.

7. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Παρθενίου ἐπισκόπου Λαμψάκων. Ἀρχ. « Τούτου τοῦ ὁσίου καὶ θαυμασίου τὸν βίον » σ. 187—204.

22

«Στοιχεῖα τῆς ὀρθοδόξου χριστιανικῆς δογματικῆς θεολογίας ἐν Χάλκῃ τῷ ᾳ ω μ η΄. Κ. Α. ἁγιοταφίτης». Σημείωσις τις ἐν τέλει διασαφηνίζει ἡμῖν κάλλιον τὰ τοῦ χειρογράφου.

« Τὸ παρὸν χειρόγραφον τεῦχος τὸ ἐπιγραφόμενον Δογματικὴ θεολογία ὑπὸ Κωνσταντίνου Τυπάλδου, ἐμοῦ διδασκάλου, ἦν ἐμὸν κτῆμα καὶ ἤδη πρὸς ἔνδειξιν ἀκραιφνοῦς ἀγάπης δωροῦμαι τῷ ἱερομονάχῳ Εὐθυμίῳ, τῷ ἐν Χριστῷ μοι ἀδελφῷ, τῷ παρασκευοφύλακι τοῦ ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως. Ἔστι δὲ νῦν κτῆμα αὐτοῦ ἀναφαίρετον. Ἐν τῷ Ναῷ τῆς ἁγίας Ἀναστάσεως 1878. Κύριλλος Ἀθανασιάδης ἀρχιμανδρίτης». Σύγκειται δὲ τὸ τεῦχος ἐκ σελίδων 411 καὶ οὗ ἡ ἀρχὴ « Θεολογία κατὰ τοὺς θείους πατέρας » σ. 1.

23

Τεῦχος χαρτῷον τῆς ΙΗ΄ ἑκατονταετ. ἐκ φύλλων 58 οὗ τὸ περιεχόμενόν ἐστι « Ἀκολουθία ἑσπερινοῦ καὶ ὄρθρου κατὰ τοῦ παπισμοῦ ».

24 καὶ 25

Τὰ δύο ταῦτα τεύχη ἀπαρτίζουσι σελίδας τὸ ὅλον 277 καὶ περιέχουσι τὴν ἀκολουθίαν τῆς Μεγάλης ἑβδομάδος ἀντιγραφεῖσαν ἐκ χειρογράφου Συμαίου τοῦ Μαξίμου, οὗτος δὲ πάλιν ἐκ τοῦ γνωστοῦ κώδικος τῆς συλλογῆς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ὑπ᾽ ἀριθμὸν 43. Ἡ ἀκολουθία αὕτη ἀντεγράφη ἐπιμελείᾳ τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει Γέροντος Σκευοφύλακος τοῦ Π. Τάφου Σεραφεὶμ τοῦ Λεσβίου.

1. Ἐν τῷ δευτέρῳ τεύχει ὑπὸ σελίδα 250 εὕρηται ἀκολουθία τῶν κεκοιμημένων κληρικῶν τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Ἀναστά-

σεως τελουμένη κατὰ τὴν 21 τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου. Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ἀρχ. « Ἀρξώμεθα θρηνεῖν τὰ τεφρώδη » σ. 250.

2. Ἐν σελίδι 256 εὕρηται ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ. Ἐν δὲ τῇ σελίδι 277 ἡ σημείωσις. « Αὕτη ἡ ἀκολουθία ἐν ἔτει ᾳ ω ε΄ Ἰουλίου 9 ἐν Ἱερουσαλὴμ ἀντεγράφη παρά τινος βιβλίου μεμβραίνου ἀπὸ τῆς Λαύρας τοῦ ἁγίου Σάββα, ἑξαμηναίου ὀνομαζομένου, ἀρχομένου ἀπ' ἀρχῆς Σεπτεμβρίου καὶ ἀφιερωμένου παρὰ τοῦ Κρήτης Νικηφόρου τῇ σεβασμίᾳ μονῇ τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου τοῦ ἐν Ἰορδάνῃ, μηνὶ Ἰουλίῳ Ἰνδικτιῶνος ιδ΄ ἔτει ἀπὸ Ἀδὰμ ͵ς ω κ δ΄ ἤτοι σωτηρίῳ 1316 ἐπὶ τῶν Γραικο-Ρωμαίων Βυζαντινοῦ αὐτοκράτορος Ἀνδρονίκου β΄ τοῦ Παλαιολόγου». Ἐν τέλει τοῦ τεύχους ἕπεται κατάλογος τῶν βιβλίων, ἅτινα ὁ Γρηγόριος Παλαμᾶς ἐπώλησε τῷ ἀειμνήστῳ Σκευοφύλακι Σεραφείμ.

26

Τεῦχος χαρτῷον (0, 24 X 0, 165) τῆς παρούσης ἑκατ. ἐκ σελίδων 111, ὅπερ τεῦχος κατὰ τὸ 1863 ἦν κτῆμα τοῦ ἱεροδιακόνου τοῦ Π. Τάφου Ματθαίου. Περιεχόμενον.

1. Εὐχὴ ἱκετήριος καὶ κατανυκτικὴ τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ καὶ πρεσβυτέρου. Ἀρχ. « Εὔσπλαχνε πολυέλεε » σ. 1.

2. Εὐχὴ περὶ τοῦ διαβόλου καὶ τῶν αὐτοῦ διαφόρων πειρασμῶν. Ἀρχ. « Ἄπεστιν ὁ πειραστής » σ. 12.

3. Εὐχὴ εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον διὰ στίχων κατὰ ἀλφάβητον, ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ καὶ πρεσβυτέρου. Ἀρχ. Ἀνεσπέρου φωτός » σ. 16.

4. Κανὼν ἱκετήριος εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐπὶ ὀχλουμένους ὑπὸ αἰσχρῶν λογισμῶν οὗ ἡ ἀκροστιχίς : « Ἐμῶν λογισμῶν τὴν ζάλην παῦσον λόγε ». Ποίημα Ἰωσὴφ μοναχοῦ. Ἀρχ. « Ἐπὶ τὴν σὴν καταφεύγω » σ. 20.

5. « Κανὼν ἀναγωγικὸς πρὸς θεῖον ἔρωτα, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς « Τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ Ἰωάννου». Ἀρχ. « Τὰ πάθη μου νέκρωσον » σ. 30.

6. Κανὼν εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν παρακλητικός. Ποίημα Ἀθανασίου. Ἀρχ. « Πολλήν πρὸς τὰ χείρονα » σ. 40.

7. Ὕμνοι εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον κατ' ἀλφάβητον. Ἀρχ. « Ἄνοιξον δέομαι ἁγνή » σ. 48.

8. Τροπάρια καὶ εὐχαὶ λεγόμεναι εὐθὺς μετὰ τὸ τέλος τῶν καθισμάτων. Ἀρχ. « Ἐν ἀνομίαις συλληφθείς » σ. 51.

9. Προσευχὴ ὄρθριος. Ἀρχ. « Ὁ Θεὸς ὁ πατήρ » σ. 101.

10. Προσευχὴ ἐπικοίτιος. Ἀρχ. « Κύριε ὁ τῆς ἡμέρας » σ. 104

11. Εὐχὴ εἰς μέτρον τῶν 24 ὡρῶν τοῦ νυχθημέρου. Ἀρχ. « Κύριε μὴ στερήσῃς με » σ. 106.

12. Εὐχὴ κατανυκτική. Ἀρχ. « Παντοκράτορ Δέσποτα » σ. 109.

27

Τεῦχος χαρτῷον (0, 235 X 0, 165) τοῦ παρόντος αἰῶνος ἐκ σελίδων 134 γραφὲν ἐξ ἀρχαίων χειρογράφων ὑπὸ τοῦ καλλιγράφου μοναχοῦ τοῦ ἁγίου Σάββα Παύλου τῇ προτροπῇ καὶ τοῦτο τοῦ ἀειμνήστου Σκευοφύλακος τοῦ Π. Τάφου Σεραφεὶμ ὡς καταδείκνυται ἔκ τινος ἐπιστολῆς ἐν ἀρχῇ τοῦ τεύχους εὑρισκομένης.

Τὸ ἀρχαῖον δὲ χειρόγραφον ἐξ οὗ τὸ νεώτερον ἀντεγράφη ἔφερε τὴν ἑξῆς σημείωσιν. « Πέρας εἴληφεν ἡ παροῦσα βίβλος ἐντὸς τοῦ Παναγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου τοῦ Δεσποτικοῦ Τάφου, παρὰ τλήμονός τινος, ρακενδύτου ἐπὶ ἔτους ,ϛ λ κ ϛ΄ Μαΐος ια΄ τῷ συντελεστῇ τῶν καλῶν. Θεῷ χάρις: Χριστὲ δίδου τοῖς ἐμοῖς πόνοις χάριν ».

1. Τριῴδια ἀναστάσιμα ψαλλόμενα εἰς τὴν λειτουργίαν ἀπὸ τῆς β-ας τῆς 6΄ ἑβδομάδος τοῦ Πάσχα, μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς Πεντηκοστῆς. Ποίημα Ἰωσὴφ τοῦ ὑμνογράφου. Ἀρχ. « Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ὡς νικητῇ » σ. 1.

2. Τῇ Γ΄ ἐν τοῖς μακαρισμοῖς. Τριῴδιον οὗ ἡ ἀκροστιχίς « Ψαλῶ τῷ Θεῷ Ἰωσήφ». Ἀρχ. « Ψάλλωμεν σήμερον » σ. 5.

3. Τῇ Δ΄. ἐν τοῖς μακαρισμοῖς. Τριῴδιον οὗ ἡ ἀκροστιχὶς « Αἰνῶ Θεὸν Ἰωσήφ ». Ἀρχ. « Ἅγιε ἁγίων » σ. 8.

4. Τῇ πέμπτῃ ἐν τοῖς μακαρισμοῖς. Τριῴδιον οὗ ἡ ἀκροστιχίς «Ὑμνῳδία Ἰωσήφ. Ἀρχ. « Ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ταπεινῶν » σ. 12.

5. Τῇ παρασκευῇ ἐν τοῖς μακαρισμοῖς. Τριῴδιον οὗ ἡ ἀκροστιχίς. «Δόξα τῷ Θεῷ ἀμήν». Ἀρχ. « Δῆμος Ἑβραίων » σ. 15.

6. Τῷ σαββάτῳ ἐν τοῖς μακαρισμοῖς. Τριῴδιον οὗ ἡ ἀκροστιχίς « Πρῶτον μέλπω μέλος ». Ἀρχ. « Προσήλωσαν σῶτέρ σε οἱ παράνομοι » σ. 18.

7. Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Γ' ἑβδομάδος ἐν τοῖς μακαρισμοῖς. Τριῴδιον οὗ ἡ ἀκροστιχίς. «Ἄδει τάδε Ἰωσήφ». Ἀρχ. « Ἀναρτηθεὶς ἐπὶ σταυροῦ ἑκουσίως Χριστέ » σ. 23.

8. Τῇ τρίτῃ ἐν τοῖς μακαρισμοῖς. Τριῴδιον οὗ ἡ ἀκροστιχίς «Χριστὲ σῶσόν με». Ἀρχ. «Χειρί σου ὁ ποιήσας τὸν ἄνθρωπον» σ. 26.

9. Τῇ τετάρτῃ ἐν τοῖς μακαρισμοῖς. Τριῴδιον οὗ ἡ ἀκροστιχίς « Ἠγέρθη ὁ Σωτήρ». Ἀρχ. « Ἡ κτίσις θεωροῦσά σε » σ. 29.

10. Τῇ πέμπτῃ ἐν τοῖς μακαρισμοῖς. Τριῴδιον οὗ ἡ ἀκροστιχίς « Ἆσμα ᾄσω τῷ Θεῷ» Ἀρχ. « Ἀνῆλθες ἐν σταυρῷ δὲ Κύριε» σ. 33.

11. Τῇ παρασκευῇ εἰς τὴν λειτουργίαν. Τριῴδιον οὗ ἡ ἀκροστιχίς« Δόξα Θεῷ Ἀμήν ». Ἀρχ. « Δῆμός ποτε ἀνομούντων Ἑβραίων » σ. 36

12. Τῷ σαββάτῳ ἐν τοῖς μακαρισμοῖς τετραῴδιον. « Ἐκ τοῦ βυθοῦ με ». Ἀρχ. «Αἱ μυροφόροι τὸ μνῆμά σου » σ. 40.

13. Τῇ δευτέρᾳ τῆς δ' ἑβδομάδος ἐν τοῖς μακαρισμοῖς. Τριῴδιον οὗ ἡ ἀκροστιχίς « Ἀνέστη ὁ Σωτήρ ». Ἀρχ. « Ἀναβὰς εἰς ὕψος αἰχμαλωσίαν » σ. 44.

14. Τῇ τρίτῃ ἐν τοῖς μακαρισμοῖς. Τριῴδιον οὗ ἡ ἀκροστιχίς « Ψαλμῳδία Ἰωσήφ». Ἀρχ. « Ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν » σ. 47.

15. Τῇ τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς εἰς τὴν λειτουργίαν ἐκ τῶν κανόνων ᾠδὴ Γ' καὶ ΣΤ'. Τῇ πέμπτῃ ἐν τοῖς μακαρισμοῖς. Τριῴδιον οὗ ἡ ἀκροστιχίς « Αἴνεσις Κυρίῳ » Ἀρχ. « Ἀπορρήτῳ ἑνώσει ὁμοιωθεὶς τοῖς ἀνθρώποις » σ. 51.

16. Τῇ παρασκευῇ ἐν τοῖς μακαρισμοῖς. Τριῴδιον οὗ ἡ ἀκροστιχίς «Δόξα σοι ὁ Θεός» Ἀρχ. «Δεσμούμενος οἰκτίρμων » σ. 54.

17. Τῷ σαββάτῳ ἐν τοῖς μακαρισμοῖς τετραῴδιον οὗ ἡ ἀκρο-

στιχίς τρίτος ἦχος πέφηκεν» Ἀρχ. «Τέτρωσαι τῇ λόγχῃ θείαν πλευράν» σ. 57.

18 Τῇ δευτέρᾳ τῆς Ε'. ἑβδομ. ἐν τοῖς μακαρισμοῖς Τριῴδιον οὗ ἡ ἀκροστιχίς, «Δόξα τῷ Θεῷ ἡμῶν» Ἀρχ. «Δεσμεύσας τοῦ ἐχθροῦ τὸ ὀλέθριον κράτος» σ. 62.

19. Τῇ τρίτῃ ἐν τοῖς μακαρισμοῖς τριῴδιον οὗ ἡ ἀκροστιχίς. «Ὑμνῳδία Ἰωσήφ». Ἀρχ. «Ὕψωσε σταύρωσιν τὴν σὴν εἰκονίζων» σ. 65.

20. Τῇ τετάρτῃ πρωΐ τριῴδιον ψαλλόμενον ἐν τοῖς μακαρισμοῖς οὗ ἡ ἀκροστιχίς. «Αἶνος τῷ Κυρίῳ» Ἀρχ. «Ἀνῆλθες λόγε ἐν σταυρῷ πρὸς ζωὴν ἐπανάγων με» σ. 68.

21. Τῇ πέμπτῃ ἐν τοῖς μακαρισμοῖς τριῴδιον οὗ ἡ ἀκροστιχίς «Ὠδὴ Θεῷ πρέπει». Ἀρχ «Ὡς ἀνυψώθης ἐν ξύλῳ ἐθελουσίως» σ. 71.

22. Τῇ παρασκευῇ ἐν τοῖς μακαρισμοῖς τριῴδιον οὗ ἡ ἀκροστιχίς «Δόξα τῷ Θεῷ Ἀμήν». Ἀρχ. «Δεσμεύμενος Δέσποτα» σ. 74.

23. Τῷ σαββάτῳ ἐν τοῖς μακαρισμοῖς τετραῴδιον οὗ ἡ ἀκροστιχίς «Ἄδω μέλος τέταρτον Ἀρχ. «Ἁπλώσας ἐν σταυρῷ τὰς ἀχράντους παλάμας» σ. 78,

24. Τῇ δευτέρᾳ τῆς ς' ἑβδομάδος τριῴδιον ἐν τοῖς μακαρισμοῖς οὗ ἡ ἀκροστιχίς «Δόξα Θεῷ πρέπει». Ἀρχ. «Διὰ τοῦ σοῦ τιμίου Σταυροῦ Κύριε» σ. 82.

25. Τῇ τρίτῃ ἐν τοῖς μακαρισμοῖς τριῴδιον οὗ ἡ ἀκροστιχὶς «Ὠδὴ αὕτη Ἰωσήφ». Ἀρχ. «Ὥσπερ ἀνύψωσε πάλαι τὸν ὄφιν Μωϋσῆς» σ. 84.

26. Τῇ παρασκευῇ ἐν τοῖς μακαρισμοῖς. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται Ἀρχ. «Ἀναλαμβανόμενος ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν» σ. 87.

27. Τῷ σαββάτῳ ἐν τοῖς μακαρισμοῖς, τετραῴδιον Ἀρχ. «Πληρώσας τὰ ἐπὶ γῆς τῆς δόξης σου» σ. 90

28. Τῇ δευτέρᾳ τῆς Ζ' ἑβδομάδος ἐν τοῖς μακαρισμοῖς. Τριῴδιον. Ἀρχ. «Σοῦ τὴν ἐπὶ γῆς καινοπρεπῶς» σ. 95.

29. Τῇ τρίτῃ ἐν τοῖς μακαρισμοῖς τριῴδιον. Ἀρχ. «Συναυλιζόμενος ἐν τεσσαράκοντα» σ. 98.

30. Τῇ τετάρτῃ ἐν τοῖς μακαρισμοῖς τριῴδιον. Ἀρχ. «Τὴν κατάκριτον καὶ παραβάσει φθαρεῖσαν» σ. 102.

31. Τῇ πέμπτῃ ἐν τοῖς μακαρισμοῖς τριῴδιον. Ἀρχ. « Ὁ ἀπρόσιτος τῇ φύσει » σ. 105.

32. Τῇ κυριακῇ τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς ἑσπέρας. Κανὼν εἰς τὸ ἅγιον Πνεῦμα ψαλλόμενος ἐν τοῖς ἀποδείπνοις οὗ ἡ ἀκροστιχίς « Τὸ Πνεῦμα μέλπω τὸ κτίσαν πᾶσαν φύσιν ». Ἀρχ Τὸ θεῖον Πνεῦμα τὸ ἅγιον » σ. 109.

33. Τῇ δευτέρᾳ πρωὶ εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικὰ καὶ ἐκ τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς Γ΄. καὶ ΣΤ΄. Τῇ τρίτῃ τῆς Πεντηκοστῆς ἐν τοῖς μακαρισμοῖς τριῴδιον « Θεοῦ ἀληθινὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ». Ἀρχ. « Τὸ πνεῦμα τὸ εὐθὲς ὁδὸν εὐθεῖαν ».

34. Τῇ τετάρτῃ ἐν τοῖς μακαρισμοῖς. Τριῴδιον. Ἀρχ. « Ἐστερέωσε τῶν οὐρανῶν τὰς δυνάμεις » σ. 121.

35. Τῇ πέμπτῃ ἐν τοῖς μακαρισμοῖς. Τριῴδιον. Ἀρχ. « Ἀληθοῦς ἐπαγγελίας » σ. 124.

36. Τῇ παρασκευῇ ἐν τοῖς μακαρισμοῖς. Ἀρχ. « Τὸ ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ ἀνάρχου » σ. 127.

37. Τῷ σαββάτῳ πρωὶ ἐν τοῖς μακαρισμοῖς. Τετραῴδιον. Ἀρχ. « Ἐνήργησας πρότερον » σ. 130.

28

Τεῦχος χαρτῷον (0, 225 X 0, 163) ἐκ φύλλων 13 ὅπερ διαλαμβάνει κανόνα παρακλητικὸν εἰς τὸν Πανάγιον καὶ Ζωοδόχον Τάφον, οὗ ἡ ἀρχὴ « Μετὰ θερμῆς καὶ εὐλαβοῦς κατανύξεως » Συνετάχθη ἐπὶ τῆς πατριαρχείας Ἀβραμίου, εἰς ὃν ὑπὸ ἀνωνύμου ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ τεύχους ὑπάρχει καὶ προσφώνησις καὶ ἐγκώμιον μικρόν. Ἐν τέλει ἡ ἑπομένη σημείωσις. « Ἐν ἔτει 1821. Μέμνησθε πρὸς Κύριον, κἀμοῦ τοῦ ἀναξίου Ἰακώβου ἱερομονάχου ».

29

« Αὕτη ἡ ἱερὰ βίβλος περιέχει κανόνας ψαλλομένους κατὰ τὸν δεκαπενταύγουστον μετὰ τὸν ἑσπερινὸν ἀντὶ τῶν ἐν τῷ ὡρολογίῳ παρακλήσεων, εἰς δοξολογίαν τῆς Κυρίας ἡμῶν. Γέγραπται δὲ παρ' ἐμοῦ τοῦ ἱεροδιακόνου Βενιαμίν, καὶ ἀφιέρωται ἐν τῷ ναῷ τοῦ

ἁγίου Κωνσταντίνου εἰς τὸ Πατριαρχεῖον καὶ ὁ ἀφαιρέσων ἐχέτω ἀποδοῦναι λόγον αὐτῇ τῇ Κυρίᾳ. αωκγʹ (1823) Αὐγούστου αʹ. Τὸ τεῦχος χαρτῷον (0, 24 X 0, 17) ὃν ἀριθμεῖ φύλλα 53.

1. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Μάρκου Ἀρχιεπισκόπου Ἐφέσου τοῦ Εὐγενικοῦ. Κανόνες παρακλητικοὶ εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον, ψαλλόμενοι ἐν ταῖς πεντεκαίδεκα τοῦ Αὐγούστου μηνός, πρὸ τῆς ἐνδόξου καὶ σεβασμίας αὐτῆς Κοιμήσεως. Κανὼν αʹ οὗ ἡ ἀκροστιχὶς « Ἀπάρχομαί σοι τῶν ἐμῶν λόγων κόρη». Μάρκος. Ἀρχ. « Ἀρχόμενοι σήμερον τοῦ τελευταίου » φ. 1,

2. Κανὼν δεύτερος οὗ ἡ ἀκροστιχὶς « Τὴν ἐν μάχαις ἄγρυπνον ὑμνῶ προστάτιν». Μάρκος. Ἀρχ. « Τὰ τῆς σῆς χρηστότητος » φ. 4β.

3. Κανὼν τρίτος οὗ ἡ ἀκροστιχίς « Τὴν τῶν νόσων λύτειραν αἰνῶ παρθένον». Μάρκος. Ἀρχ. « Τῆς τρυφῆς ὁ χείμαρρος » φ. 8.

4. Κανὼν τέταρτος οὗ ἡ ἀκροστιχίς « Χαίροις ἔκφανσις ἀρᾶς ἡ λύσις ». Μάρκου. Ἀρχ. « Χαρᾶς ἡμῖν πρόξενος » φ. 11β.

5. Κανὼν πέμπτος οὗ ἡ ἀκροστιχὶς « Ἡ κοσμοχαρμόσυνος ὑμνείσθω Κόρη». Μάρκου. Ἀρχ. « Ἤχουσιν ἐν νεφέλαις φ. 15.

6. Κανὼν ἕκτος οὗ ἡ ἀκροστιχίς « Τὴν τοῦ γένους σώτειραν εὐρύθμως ᾄδω ». Μάρκος. Ἀρχ. « Τὰ τῆς οἰκουμένης συντρέχουσιν » φ. 18.

7. Κανὼν ἕβδομος οὗ ἡ ἀκροστιχίς « Ἔτι προσαυδῶ τοῦ Θεοῦ τὴν μητέρα », Μάρκος. Ἀρχ. « Ἔχουσα τῆς σοφίας τὸν χορηγόν » φ. 22.

8. Κανὼν ὄγδοος οὗ ἡ ἀκροστιχίς « Ἔσχατος ὕμνος τῇ πανυμνήτῳ γέρας » Μάρκου. Ἀρχ. « Ἐκ τῶν περάτων » φ. 28.

9. Ἕτεροι κανόνες ψαλλόμενοι ἐν τῇ τοῦ Αὐγούστου νηστείᾳ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ποιηθέντες δὲ ὑπὸ Μανουὴλ τοῦ μεγάλου ῥήτορος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας. Κανὼν αʹ οὗ ἡ ἀκροστιχίς « Τῇ παντανάσσῃ πρῶτον ἐξᾴδω μέλος ». Μανουήλ. Ἀρχ. « Τείχισον τὸν νοῦν μου ἀγαθή » φ. 29.

10. Κανὼν βʹ οὗ ἡ ἀκροστιχίς « Τῇ βασιλίδι ᾆσμα δεύτερον πλέκω ». Μανουήλ. Ἀρχ. « Τὰ τῆς ψυχῆς τῆς πανάθλίας μου » φ. 32.

11. Κανὼν Γ′ οὗ ἡ ἀκροστιχίς «Τῇ παρθένῳ μέλισμα ἐξᾴδω τρίτον». Μανουηλ. Ἀρχ. «Τὸν βυθὸν ὡς τεκοῦσα» φ. 36.

12. Κανὼν Δ′ οὗ ἡ ἀκροστιχίς «Τέταρτον ᾆσμα μητρὶ τῆς ζωῆς ᾄδω». Μανουὴλ. Ἀρχ. «Τοῦ κόσμου τὰ πέρατα» φ. 39.

13. Κανὼν Ε′ οὗ ἡ ἀκροστιχίς «Πέμπτον προσαυδῶ τῇ Παναγίᾳ μέλος». Μανουήλ. Ἀρχ «Πάντες ἐν εὐφροσύνῃ» φ. 43.

14. Κανὼν Ζ′ οὗ ἡ ἀκροστιχίς «Ἕπτατον ὕμνον ἀναμέλπω τῇ Κόρῃ». Μανουήλ. Ἀρχ. «Ἔφθασεν ἡ ἡμέρα» φ. 46.

15. Κανὼν Η′ οὗ ἡ ἀκροστιχίς. «Ὄχτατον αἶνον προσλαλῶ τῇ παρθένῳ». Μανουήλ. Ἀρχ. «Ὄγδοον πλέκω» φ. 50.

30

Τεῦχος χαρτῷον (0, 25 X 0 19) ἐκ σελίδων 323 γραφὲν ἐν Ἐνετίᾳ κατὰ τὸ 1800. Τῆς ἀρχῆς τοῦ τεύχους προηγεῖται κατάλογος τοῦ περιεχομένου.

1. «Συναγωγὴ τῶν θεοφθέγγων ῥημάτων, καὶ διδασκαλιῶν τῶν θεοφόρων πατέρων ἀπὸ πάσης γραφῆς θεοπνεύστου συναθροισθεῖσα καὶ οἰκείως καὶ προσφόρως ἐκτεθεῖσα εἰς ὠφέλειαν τῶν ἐντυγχανόντων, παρὰ Παύλου τοῦ ὁσιωτάτου μοναχοῦ καὶ κτήτορος μονῆς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Εὐεργέτιδος, νῦν δὲ ἐγράφθη τὸ παρὸν βιβλίον τοῦ Εὐεργετινοῦ, διὰ χειρὸς Ἀγαπίου ἱεροδιακόνου Σαμίου τοῦ διατρίβοντος ἐπὶ μοναστήριον τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς τοῦ Ραπαϊδονίου». Παλλαδίου. Ἀρχ. «Ὅσιος πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης ὁ ἐν Λυκῷ» φ. 1. Ἐν τῷ βίῳ τῆς ἁγίας Συγκλητικῆς. Ἀρχ. «Ἔλεγεν ἡ μακαρία Συγκλητικὴ» σ. 3.

2. Παλλαδίου. Ἀρχ. «Ἔμαθον περὶ Μωϋσέως τοῦ Αἰθίοπος» σ. 5.

3. Τοῦ ἁγίου Ἀμφιλοχίου περὶ τοῦ μὴ ἀπογινώσκειν. Ἀρχ. «Ἀδελφός τις» σ. 10.

4. Τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ. Ἀρχ. «Πρόσεχε ἀδελφέ» σ. 23.

5. Θεολήπτου μητροπολίτου Φιλαδελφίας· λόγος τὴν ἐν Χριστῷ

κρυπτὴν ἐργασίαν διασαφῶν. καὶ δεικνύων τοῦ μοναδικοῦ ἐπαγγέλματος τὸν κόπον. Ἀρχ. « Τὸ μοναδικὸν ἐπάγγελμα » σ. 25.

6. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας λόγος εἰς τὴν Μεγάλην Παρασκευήν. Ἀρχ. « Μέγα μὲν οὐρανὸς δημιούργημα » σ. 42.

7. Περὶ ἀκτημοσύνης λόγος τοῦ ἁγίου Παλλαδίου. Ἀρχ. « Ὁ αὐτὸς ἀδελφός » σ. 49.

8. Τοῦ ἀββᾶ Ἡσαΐου. Ἀρχ. « Ἐὰν ἀπέλθῃς ». Τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ. Ἀρχ. « Μὴ ἀπέλθῃς ». Τοῦ ἁγίου Βαρσανουφίου. Ἀρχ. « Ἀδελφὸς ἠρώτησε » σ. 52.

9. Παλλαδίου. Ἀρχ. « Ποτὲ ἀπὸ Ἱεροσολύμων εἰς Αἴγυπτον ἤλθομεν » σ. 55.

10. Τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ. Ἀρχ. « Μοναχὴ ἐὰν παραβάλῃ σοι μοναχός » σ. 57.

11. Τοῦ ἀββᾶ Ἡσαΐου. Ἀρχ. « Ἐὰν ἔλθῃ πρὸς σὲ ἀδελφὸς ξένος » σ. 58.

12. Τοῦ ἁγίου Βαρσανουφίου Ἀρχ. « Εἰπὲ γέρων » σ. 60

13. Ἐν τῷ βίῳ τοῦ ἁγίου Παχωμίου. Ἀρχ. « Ὁμολογητής τις Διονύσιος » σ. 69.

14. Τοῦ ἁγίου Βαρσανουφίου. Ἀρχ. « Ἀδελφός τις ἠρώτησε γέροντα » σ. 70.

15. Τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ. Ἀρχ. « Ἀδελφὲ ποιμένα ». Ἐκ τοῦ γεροντικοῦ. « Ὁ ἀββᾶς Μακάριος » σ. 73.

16. Τοῦ Πατρός. Ἀρχ. « Ὁρᾷς πῶς ὁ ἅγιος » σ. 75.

17. Τοῦ ἀββᾶ Ἡσαΐου. Ἀρχ. « Ἐὰν ἀπέλθῃς ἐπὶ ξένης εἰς οἶκον σελ. 76. Ἐκ τοῦ γεροντικοῦ ἀπῆλθέ ποτε ὁ ἀββᾶς Ἰσίδωρος σ. 79.

18. Ὑπόθεσις 36. Ὅτι μᾶλλον πασῶν τῶν ἀρετῶν ἐστιν ἡ ἀγάπη καὶ ὅτι ὅστις Θεὸν ἀγαπῶν τὴν τοῦ πλησίου ὠφέλειαν ἢ ἀνάπαυσιν τοῖς ἑαυτοῦ ἐν πᾶσι προκρίνει. Παλλαδίου. Ἀρχ: « Ἀνήρ τις Αἰγύπτιος ὀνόματι Σεραπίων » σ. 89.

19. Ὅτι δεῖ ὑπὲρ τοῦ πλησίον καὶ τὴν ψυχὴν τιθέναι. Παλλαδίου. Ἀρχ. « Ἐν βίβλῳ Ἱππολύτου τοῦ γνωρίμου τῶν Ἀποστόλων » σ. 103.

73. Τοῦ ἀββᾶ Ἡσαίου Ἀρχ. « Εἶπεν ὁ ἀββᾶς Ἡσαΐας ἐὰν ἀσθένειά σε καταλάβῃ » σ. 273.

74. Τοῦ ἁγίου Βαρσανουφιου. Ἀρχ. « Ἀδελφὸς ἠρώτησε γέροντα λέγων » σ. 279.

75. Τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ. Ἀρχ. « Μὴ ἀμέλει ἀρρώστου » σ. 281.

76. Ἐν τῷ βίῳ τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου. Ἀρχ. « Ὁ μέγας Ἀντώνιος » σ. 287.

77. Ἐν τῷ βίῳ τοῦ ἁγίου Ἰωαννικίου τοῦ μεγάλου. Ἀρχ. « Παρέβαλέ ποτε τῷ θαυμαστῷ Ἰωαννικίῳ » σ. 283.

78. Ἐν τῷ βίῳ τοῦ ἁγίου Παλαμίου. « Ἀρχ. « Ἔλεγεν ὁ μέγας Παλάμιος » σ. 284.

79. Ἐν τῷ διηγήματι τῶν περιόδων τοῦ Θεολόγου. Ἀρχ. « Μετὰ τὴν τοῦ Κυρίου Ἀνάληψιν » σ. 285.

80. Τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ. Ἀρχ. « Ἀγαπητέ ἀδελφέ, εἰπέ μοι » σ. 288.

81. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου. Ἀρχ. « Ἀναστάσιός τις ἀνὴρ εὐλαβὴς προεστὼς ἦν μονῆς » σ. 288.

82. Τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ. Ἀρχ. « Ὁ Κύριος ἐν τῷ εὐαγγελίῳ φησὶ τὸν ἐν ὀλίγῳ ἄπιστον ». σ. 292.

83. Ἐν τῷ βίῳ τῆς ἁγίας Συγκλητικῆς. Ἀρχ. « Ὁρῶν ὁ μισόκαλος δαίμων τὴν μακαρίαν Συγκλητικήν » σ. 298.

84. Ἐν τῷ βίῳ τοῦ ἁγίου Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου. Ἀρχ. « Ἑορτὴ ἦν καὶ ἑορτῶν ἡ πρώτη καὶ κυρία » σ. 303.

85. Ἐν τῷ βίῳ τοῦ ἁγίου Σάββα. Ἀρχ. « Τοῦ μακαρίου Σάββα ἐν τῷ καστελλίῳ οἰκοδομῆσαι » σ. 306.

86. Τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ. Ἀρχ. « Ἀδελφέ, ἐὰν συμβῇ σοι ἀσθένεια » σ. 310.

87. Τοῦ ἀββᾶ Ἡσαίου. Ἀρχ. « Ἀδελφὲ πρόσεχε σεαυτῷ ἀκριβῶς » σ. 311.

88. Τοῦ ἁγίου Ἰσαάκ. Ἀρχ. « Ἐὰν πιστεύῃς ὅτι ὁ Θεὸς πρόνοιάν σου ποιεῖται » σ. 312.

89. Τοῦ ἁγίου Μαξίμου. Ἀρχ. « Πάντα ἄνθρωπον ἐκ ψυχῆς ἀγαπητέον » σ. 313.

90. Τοῦ ἁγίου Ἰσαάκ. Ἀρχ. « Νεφέλη μικρὰ σκεπάζει τὸν κύκλον τοῦ ἡλίου » σ. 316.

91. Ἐν τῷ βίῳ τοῦ ἁγίου Παχωμίου. Ἀρχ. « Ὁ μέγας Παλάμων, ὁ τοῦ ὁσίου Παχωμίου διδάσκαλος » σ. 317.

92. Ἐν τῷ βίῳ τοῦ ἁγίου Λουκᾶ τοῦ ἐν Ἑλλάδι. Ἀρχ. « Ποτὲ ὁ ἐχθρὸς ὄντι τῷ ἁγίῳ ἐν τῇ νήσῳ » σ. 318.

93 Τοῦ ἁγίου Μάρκου. Ἀρχ. « Ἐάν ἀκηδιάσῃς ὑπὸ κακίας » σ. 223.

94. Τοῦ ἁγίου Μαξίμου. Ἀρχ. « Πάντα τὰ ἄλλα πάθη » σ. 323.

31

Τεῦχος χαρτῷον (0,235Χ0,172) ἔχον κείμενον δίστηλον καὶ ἀριθμοῦν φύλλα 137 γραφὲν κατὰ τὴν ἐν τῷ τέλει σημείωσιν « Τῇ 19 Ἰουνίου ἐν ἔτει α ψ ξ α΄ εἰς τὸ μοναστήριον τῆς ἁγίας Βηθλεὲμ διὰ χειρὸς τοῦ ἀναξίου δούλου τοῦ Θεοῦ Χάννα Βηθλεεμίτη καὶ μαθητοῦ τοῦ ἁγίου διδασκάλου κυρίου Ἰακώβου ». Κατὰ δὲ μῆνα Σεπτέμβριον τοῦ α ω κ ς΄ ἡ βίβλος ἀφιερώθη εἰς τὸν πανίερον ναὸν τῆς Ἀναστάσεως ὑπὸ τοῦ τότε πατριαρχικοῦ ἐπιτρόπου Μητροπολίτου Ναζαρὲτ κ. Δανιήλ. Διαλαμβάνει δὲ τοῦτο Ἑλληνιστὶ καὶ Ἀραβιστὶ τὰ καθήκοντα καὶ τὴν τάξιν τοῦ ἱερέως ἔν τε τῷ ἑσπερινῷ καὶ τῷ ὄρθρῳ καὶ τὰς λειτουργίας Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Βασιλείου τοῦ μεγάλου καὶ τῶν προηγιασμένων, εἶτα τὰς εὐχὰς τῆς μεταλήψεως καὶ τὸν τύπον τῶν ἀπολύσεων κατὰ τὰς Δεσποτικὰς καὶ Θεομητορικὰς ἑορτάς. Τὸ τεῦχός ἐστι πολλοῦ λόγου ἄξιον διὸ καὶ συνιστῶ αὐτὸ ὡς ἔχει εἰς τύπωσιν.

23

Τεῦχος χαρτῷον ὀγκῶδες ἐκ φύλλων 470 προωρισμένον διὰ λεξικὸν Ἑλληνο-Τουρκο-Ἀραβικὸν διὰ τὴν μίαν σελίδα καὶ Ἰταλο-Ρωσσο-Βουλγαρικὸν διὰ τὴν ἑτέραν.

33

« Ἐξακολούθησις τῆς ἱστορίας τῶν ἐν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ ἢ τῷ θρόνῳ τῶν Ἱεροσολύμων διατρεξάντων ἀπὸ τοῦ α ω μ α΄ Μαρ-

τίου 1 καὶ ἑξῆς συγγραφείσης παρὰ Νεοφύτου Κυπρίου. Τόμος Γ' ὅστις ἄρχεται ἐκ τῆς σελίδος 257—450. Ἀρχ. « Περὶ τῶν βασιλικῶν ὁρισμῶν διὰ τὴν ἐπισκευήν. Ἀλλ' ἐπανέλθωμεν ἤδη ». Τέλ. « Τὰ δὲ λοιπὰ ἀφῆκαν ἀπέλ . . . »

34

Τεῦχος χαρτῷον (0, 235 X 0, 146) τῆς παρούσης ἑκατονταετηρίδος ἐκ σελίδων 383 ὧν αἱ ἀπὸ τῆς 360 καὶ ἐφεξῆς εἰσιν ἄγραφοι.

1. Κατάλογος τῶν πατριαρχῶν τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ ἀρχόμενος ἀπὸ τῆς πρώτης μέχρι τῆς δεκάτης ὀγδόης σωτηριώδους ἑκατονταετηρίδος· ἤτοι ἀπὸ τοῦ πρώτου ἱεράρχου τῶν Ἱεροσολύμων Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, μέχρι τοῦ ἤδη Μακαριωτάτου πατριάρχου κυρίου κυρίου Πολυκάρπου. ἱστορία τε καὶ συνοπτικὴ διήγησις, τῶν ὑπὸ τῶν ἑτεροδόξων, περὶ τῶν πανσέπτων προσκυνημάτων διατρεξάντων, ἐρανισθεῖσα, παρὰ πολλῶν μὲν καὶ ἄλλων ἱστορικῶν, ἐκ συγγραφῆς δὲ μάλιστα τῶν μακαριωτάτων πατριαρχῶν Δοσιθέου, Χρυσάνθου, Μελετίου καὶ Παρθενίου, τῶν ἀοιδίμων· καὶ ἐξ ὑπομνημάτων πρὸς τούτοις καὶ ὑποσημειώσεων τοῦ ἐν μοναχοῖς Προκοπίου ἁγιοταφίτου Ναζιανζηνοῦ παρ' οὗ καὶ συνοπτικῶς συνετέθη πρὸς χάριν τῶν ζηλωτῶν συγκοινοβιατῶν αὐτοῦ, φιλοτίμῳ δὲ δαπάνῃ . . . πρῶτον ἐν τύποις δέδοται . . ἐπιστασίᾳ καὶ ἐπιμελείᾳ τοῦ . . . ἐν ἔτει σωτηρίῳ 1820».

2. Τοῖς ἐντευξομένοις. Ἀρχ. « Ἡ Ἐκκλ. ἱστορία » φ. 1.

3. Ἰάκωβος ἀδελφόθεος α' ἱεράρχης Ἱεροσολύμων. Ἀρχ. « Μετὰ τὴν Ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου » φ. 2.

4. Μετάφρασις τοῦ ἱεροῦ βασιλικοῦ αὐτογράφου ἤτοι χάττιχουμαγιοῦ. Ἀρχ. « Ἐνεργείσθω ὁ ἱερὸς μου οὗτος ὁρισμός » σ. 325.

5. Πρὸς τὸν Σὰμ Βαλησὶ καὶ μουλλᾶν τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ νομοδιδασκάλους τῶν τεσσάρων μουσουλμανικῶν δογμάτων, καὶ πρὸς πάντας ἐν γένει τοὺς ἐξουσιαστὰς καὶ προκρίτους τῶν ἐντοπίων καὶ τελεσιουργοὺς ἄνδρας Ἱερουσαλήμ. Ἀρχ. « Ὁ ἀοίδιμος πρόγονος μου Σουλτὰν Σελίμ » σ. 343.

6. Ἔλεγχος καὶ ἀπόκρισις εἰς ὅσα ψευδῆ καὶ ἀσύστατα λέγουσιν οἱ Ἀρμένιοι διὰ τὰ προσκυνήματα τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ διὰ τὸ χάττι, τοῦ Σουλτὰν Σελίμη. Ἀρχ. « Εἰς τὸν καιρὸν καθ' ὃν ἐπῆγε καὶ παρέλαβε τὴν Ἱερουσαλὴμ » σ. 353.

Ἐν σελίδι 321 ὑπάρχει τὸ σημείωμα « Ἕως ἐδῶ παύει ἡ ἱστορία τοῦ μακαρίτου ὁσιολογιωτάτου ἐν μοναχοῖς Προκοπίου συνοπτικῶς σχεδιασθεῖσα, ἐπειδὴ τῷ ἑπομένῳ ἔτει δηλ. τῷ ᾳ ω κ β' ἔτει Ἰουλίου η' κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν τοῦ συνωνύμου αὐτοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Προκοπίου, τὸ ζῆν ἐξεμέτρησε κρίμασιν οἷς οἶδε Κύριος ὡς ρηθήσεται ἐν τῷ ἑξῆς β' τόμῳ ».

35

Ἰβηρικὸν μεμβράνινον (0, 25 X 0, 175) Εὐαγγέλιον ἐκ φύλλων 246. Τὸ κείμενον αὐτοῦ μονόστηλον ὂν διαλαμβάνει γραμμὰς εἰς ἑκάστην σελίδα 25. Τὸ 2 καὶ 3 φύλλον ἔχει τὸ κανόνιον τῶν ἀναγινωσκομένων περικοπῶν ὅπερ ὁ καλλιγράφος ἐνέγραψεν ὑπὸ στήλας μετὰ ἀψίδων καὶ θόλων κεχρωματισμένων. Ἐν τοῖς φύλλοις 36^{6}. 70^{6}, 109^{6} καὶ 179^{6} ἐζωγράφηται ἡ εἰκὼν ἑκάστου Εὐαγγελιστοῦ.

36

Τεῦχος χαρτῷον (0, 225 X 0, 175) τῆς παρούσης ἑκατ. ἐκ φύλλων 131 καὶ προωρισμένον εἰς τὴν ἀναγραφὴν διαφόρων ἐπισήμων γεγονότων ἐξ ὧν ἐρανιζόμεθα τὰ ἑπόμενα.

1. Μετάφρασις τῆς γενομένης τῷ Μ. Π. τῶν Ἱεροσολύμων ἐπισήμου διακοινώσεως τῆς ὑψηλῆς Πόρτας περὶ τοῦ ἐκ Ρωσσίας ἀποστελλομένου εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀρχιερέως. Νουνεχέστατε φίλε. Ἀρχ. « Ἐπειδὴ ὑπῆρχεν ἀνέκαθεν » φ. 1.

2. Ἀντίγραφον ἐπιστολῆς τῆς ἁγιωτάτης διοικούσης Συνόδου τῆς Ρωσσίας πρὸς τὸν Μ. Π. τῶν Ἱεροσολύμων συνιστώσης τὸν ἐν Ἱεροσουλὴμ ἀποστελλόμενον πανιερώτατον ἐπίσκοπον Μελιτουπόλεως κ. Κύριλλον, Ἀρχ. « Καθῆκον ἡμῶν ἱερώτατον » φ. 3.

3. « 1848. Σημείωσις ἐθίμων τινῶν τῶν θυρωρῶν τῆς ἁγίας Πόρτας » φ. 6.

4. « Σημείωσις τῶν μεγάλων ἀνοιγμάτων ἤτοι τῶν Παρρησιῶν » φ. 9ϐ.

5. « Σημείωσις ἄλλων τινῶν διακονητῶν (περὶ εὐταξιάδων) φ. 11.

6. « Ἐπισκευαὶ ἐν τῷ ναῷ ὑπὸ τῶν Δυτικῶν γενόμεναι τῇ συγκαταθέσει τῶν ἡμετέρων » φ. 14—16.

7. « Ἱστορία τῆς ἐν τῷ Σκευοφυλακείῳ σπάθης τοῦ Μ. Πέτρου » φ. 17.

8. « Ὑπόμνημα περὶ τῶν ἐκτὸς τῆς ἁγίας ταύτης Πόλεως μεγάλων οἰκοδομῶν τῶν ὀρθοδόξων ἀδελφῶν ἡμῶν Ῥώσσων. Ἀρχ. « Ἡ πρὸ ἱκανῶν ἐτῶν συρροὴ ἀτόμων » φ. 19.

9. « Προσθήκη περὶ τῶν κτηρίων τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν Ῥώσσων » φ. 22.

10. « 1869. Ὀκτωβρίου 23. Ἄφιξις εἰς τὴν ἁγίαν Πόλιν τοῦ διαδόχου τοῦ Πρωσσικοῦ θρόνου Φρειδερίκου Γουλιέλμου » φ. 26.

11. « 1849. Ἄφιξις ἐπισήμων Ῥώσσων εἰς προσκύνησιν τῶν ἁγίων Τόπων » φ. 101—105.

37

Τὸ τεῦχος τοῦτο ἐκ φύλλων 50 διαλαμβάνει οὐχὶ πλήρη τὴν καθαρὰν ἀντιγραφὴν τοῦ 34 χειρογράφου περὶ τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις πατριαρχευσάντων ὑπὸ Προκοπίου Ναζιανζηνοῦ.

38

« Τὸ παρὸν φυλλάδιον ὅπερ ἐστὶ καὶ ἀτελὲς εἰς τὴν ἀρχὴν εὑρέθη μεταξὺ τῶν βιβλίων τοῦ μακαρίτου γέροντος κὺρ Νεοφύτου εἰς τετράδια, ἅπερ συνειρμολογήθησαν διὰ τὸ ἀξιοπερίεργον αὐτῶν, ὡς ἐμπεριέχοντα τὴν ἐξιστόρησιν τῆς τοῦ θείου Ναοῦ οἰκοδομῆς μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως αὐτοῦ, ὑπὸ τοῦ τότε διδασκάλου τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Καταστήματος κὺρ Μαξίμου ἱερομονάχου τοῦ ἔντος

τότε τῶν κατ' αὐτὴν τὴν ἐποχὴν συμβάντων ἐμποδίων. Τοῦτο δὲ πρὸς ὁδηγίαν τὸ ἀναγινώσκοντος. Ἐν ἔτει ͵αωξα' ὁ δοῦλος τῆς ὑμετέρας θεοδοξάστου Παναγιότητος ὁ παπᾶ Μάξιμος ». Τὸ τεῦχος χαρτῷον (0, 23 X 0, 17) ὃν ἀπαρτίζεται ἐκ φύλλων 31.

39

Τεῦχος χαρτῷον ἐκ φύλλων 21 μετὰ 5 εἰκόνων. « Σιωνίτης ὑμνῳδός ».

40

Σιωνίτης ὑμνῳδὸς ἐκ φύλλων χάρτου 35 καὶ εἰκόνων 12, γραφεὶς κατὰ μῆνα Ἰανουάριον τοῦ 1843 ὑπὸ Γρηγορίου Χρηστίδου.

41

Τεῦχος χαρτῷον (0, 19 X 0, 115) τῆς παρελθούσης ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων 97 περιέχον διάφορα ἀσκητικὰ διηγήματα καὶ γραφὲν ὑπὸ τοῦ ἱερομονάχου Γερασίμου. Ἐν τέλει ὑπάρχει τὸ μήνυμα καθ' ὃ ὁ ἀρχιδιάκονος Ἀνανίας διὰ τῶν ψήφων τοῦ Πέτρας κὺρ Θεοφάνους, τοῦ Πτολεμαΐδος κὺρ Λαυρεντίου, τοῦ Θαβωρίου κὺρ Λεοντίου, προάγεται εἰς μητροπολίτην Βηθλεὲμ διαδεξάμενος τὸν ἀποθανόντα Μαλαχίαν.

42

Τεῦχος χαρτῷον (0, 216 X 0, 15) τῆς ΙΕ' ἑκατ. ἔχον κείμενον δίστηλον καὶ φύλλα 163 καὶ ὅπερ ἐστὶ καθ' ὅλα ὅμοιον τῷ τεύχει 31. Ἐν τέλει ἰδιόχειρον Ἀραβικὸν σημείωμα τοῦ μητροπολίτου Χαλεπίου Μελετίου δηλοῖ ὅτι τὸ ἔργον του τοῦτο ἀφιεροῖ εἰς τὰς ἐν Ἱεροσολύμοις μονὰς τῶν Ἀρχαγγέλων καὶ τοῦ ἁγίου Σάββα.

43

Τεῦχος Ἰβηρικὸν μεμβράνινον (0, 24 X 0, 175) ἐκ φύλλων 229 ὧν τὸ κείμενόν ἐστι μονόστηλον.

44

Τὸ τεῦχος τοῦτό ἐστι καθ' ὅλα ὅμοιον τῷ χειρογράφῳ 42.

45

Τεῦχος μουσικὸν χαρτῷον (0, 215 X 0, 16) τῆς ΙΖ' ἑκατ. ἐκ φύλλων στιλπνοῦ χάρτου 619 καὶ γραμμῶν ἐν ἑκάστῃ σελίδι 15. Τὸ τεῦχός ἐστι πολύτιμον, διότι ἐστὶν ἁπλοποίησις ἀρχαιοτέρου μουσικοῦ συστήματος Οἱ ἐν αὐτῷ ἀναφερόμενοι μουσικοί εἰσιν οἱ ἑξῆς. Μανουὴλ Χρυσάφης, Γρηγόριος Ἀλυάττης, Ξηρός, Ξένος τοῦ Κορώνη, Ἰωάννης Καμπάκης, Πλουσιαδινός, Ἰωάννης, Κουκουζέλης, Ἰωάννης Γλυκύς, Πανάρετος, Ἰωάννης Κλαδᾶς. Χαληβούρης, Γεννάδιος ἐξ Ἀγχιάλου, Μπαλάσιος ἱερεὺς ὁ καὶ Παλατιανός, Χριστόφορος Μυστάκονος, Κουκουμᾶς μαΐστωρ, Κωνσταντῖνος Μαγουλᾶς, Ἐμμανουὴλ Γαζῆς, Κορνήλιος μοναχός, Γεώργιος Πλαγίτης, Ξενοφῶν, Γρηγόριος δομέστικος, Ἰωάννης Θηβαῖος, Ἀνδρέας Σιγηρός, Θεοφύλακτος Ἀργυρόπουλος, Ἀγάθων, Ἰωάννης Βατάτζης, Νικηφόρος ἠθικός, Πέτρος μελῳδὸς Μπερεκέτης, Κοσμᾶς ἱερομόναχος Ἰβηρίτης, Ἀθανάσιος ἱερομοναχος, Δαμιανὸς ἱερομόναχος Βατοπεδινός, Γεώργιος Ραιδεστινός, Λέων ὁ σοφός, Μελχισεδὲκ ἐπίσκοπος Ραιδεστοῦ, Γερμανὸς ἀρχιερεύς, Θεόδουλος μοναχός, Παγκράτιος μοναχός, Ἄνθιμος δομέστικος τῆς Λαύρας, Θεοφάνης Καρίκη, Ἀθανάσιος πατριάρχης, Ἀρσένιος ὁ μικρός, Κωνσταντῖνος Μαγουλᾶς, Φίλιππος, Γαβαλλᾶς, Δαυῒδ Ραιδεστινός, Γεράσιμος μοναχὸς καὶ Βαρθολομαῖος. Ἐν ἀρχῇ τοῦ τεύχους ὑπάρχει ἑρμηνεία τοῦ Τερερέ.

1. « Εἰς τοὺς χιλίους ἑξακοσίους τεσσαράκοντα ἐννέα χρόνους ἀπὸ Χριστοῦ ἔγινεν αὕτη ἡ ἐρωταπόκρισις διὰ τό, Τερερέ, διατὶ ψάλλεται εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἀποκρίνεται. Τερερὲ εἰς τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν ψάλλομεν ὅσον ἐγὼ ἠμπορῶ νὰ φέρω λογαριασμὸν κατὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς ἡλικίας μου καὶ τῆς πράξεως, ἀφίνοντας, εἰς ἄλλους μείζονα καὶ πλειοτέραν πλουσιωτέραν τε τὴν ἀπόκρισιν. Γέγονε δὲ αὕτη ἡ ἀπόδειξις ἐξ αἰτίας τοιᾶσδε. Ἥρως

τις ἐκ τῶν Ἐνετῶν (Ἰάκωβος τοὔνομα τοὐπίκλην βάρβαρος) ἐξητήσατο τὸν ἐκ Κρήτης πρωτοψάλτην Δημήτριον ταμίαν, δι ἣν αἰτίαν τὸ τερερὲ ἐν τῇ Ἀνατολικῇ ἐκκλησίᾳ ψάλλουσιν, δέδωκε δὲ τὴν ἀπόκρισιν, Γεράσιμος ἱερομόναχος ὁ Βλάχος καὶ Κρὴς παρακληθεὶς ἐκ τοῦ ἄνω εἰρημένου Δημητρίου ταμία. Ἑρμηνεία θαυμάσιος τοῦ τερερέ, καὶ ἀπόδειξις παρὰ διαφόρων διδασκάλων, ὅτι καλῶς καὶ εὐλόγως παρὰ Γραικοῖς, ᾄδεται ἐν τῇ ἁγίᾳ τοῦ Θεοῦ Καθολικῇ καὶ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ πρόσεχε καλῶς». Ἀρχ. « Πρέπει νὰ ἠξεύρωμεν πῶς ὁ τερετισμός » φ. 1.

2. Ἑτέρα ἑρμηνεία θαυμάσιος καὶ πρόσεχε. Ἀρχ. « Οὐδένα πρᾶγμα ἡ τοῦ Χριστοῦ Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία » φ. 2β.

3. Ἐρωταπόκρισις περὶ τοῦ τί ἐστι χειρονομία. Ἀρχ «Χειρονομία ἐστὶ νόμος » φ. 4β.

4. Ἑρμηνεία τῆς παραλλαγῆς τοῦ κὺρ Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλους, περὶ τοῦ τροχοῦ. Ἀρχ. « Ἡ διπλοφωνία ἔχει οὕτως » φ. 7β.

5. Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν σημαδίων τῆς ψαλτικῆς τέχνης τῶν τε ἀνιόντων καὶ κατιόντων, σωμάτων τε καὶ πνευμάτων καὶ πάσης χειρονομίας καὶ ἀκολουθίας συντεθειμένης εἰς αὐτὴν παρὰ τῶν κατὰ καιροὺς ἀναδειχθέντων ἡμῖν ποιητῶν παλαιῶν τε καὶ νέων. Ἀρχ. « Ἀρχὴ μεση τέλος καὶ σύστημα » φ. 6.

6. Ἀρχὴ τῶν κατ' ἦχων ἠχημάτων φ. 11.

7. Σημάδια ψαλλόμενα κατ' ἦχον μετὰ πάσης χειρονομίας καὶ συνθέσεως ποιηθέντα παρὰ τοῦ μαΐστορος κὺρ Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλους. Ἄρχου ἀπὸ τὸν α' ἦχον. Ἀρχ. «Ἴσον, ὀλίγον, ὀξεῖα » φ 16.

8. « Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ᾀσμάτων τοῦ ἐνιαυτοῦ ἄνευ μέντοι τῶν κανόνων καὶ τῶν ἰδιομέλων, ταῦτα γὰρ ἐξήρηται, ἃ δὴ πάντων κοινῇ φωνῇ παπαδικῇ ἐπικέκληται, ἀρκτέον οὖν ἀπὸ τοῦ μεγάλου ἑσπερινοῦ κατὰ τὸ ἀκόλουθον, ὅ σ τ ι ς ποιηθὲν παρὰ διαφόρων ποιητῶν καὶ διδασκάλων παλαιῶν τε καὶ νέων » φ. 18.

9. Πληρωθέντων δὲ τούτων, εὐθὺς ἄρχονται οἱ δύο χοροὶ ἡνωμένοι ἀμφότεροι, τὸ «πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας» καὶ ψάλλουσιν αὐτό, ἀργὰ καί, ἴσα, οἱ ὅλοι ἀπὸ χοροῦ καὶ μὲ φόβον Θεοῦ, ποίημα ἀρχαῖον φ. 21.

10. Τὸ παρὸν (μέλος) λέγεται Ἁγιοσοφίτικον. Ἀρχ. «Καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται» φ. 24.

11. Ἕτερος στίχος ποιηθεὶς παρὰ Μανουὴλ τοῦ Χρυσάφη καὶ λαμπαδαρίου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἐποιήθη δέ, διὰ προσταγῆς καὶ ὁρισμοῦ τοῦ ἀοιδίμου καὶ μακαρίου βασιλέως Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου, Ἀρχ. «Ἐγὼ σήμερον γεγένηκά σε» φ. 30.

12. Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ καὶ τῶν προκειμένων τῆς ὅλης ἑβδομάδος, ἤτοι δοχῶν καλουμένων, τῶν τε ἁπλῶν καὶ τῶν ἐντέχνων, συντεθέντων παρὰ τῶν παλαιῶν διδασκάλων μετὰ πλείστης ἐπιμελείας. Κυριακῇ ἑσπέρας. Ἀρχ. «Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε» φ. 70.

13. Ἕτερον Θεσσαλονικαῖον. Ἀρχ. «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν» φ. 46.

14. Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ, καὶ τῆς ἀκολουθίας τοῦ ὄρθρου κατὰ τάξιν μετὰ τὸ ἑξάψαλμον. Ἀρχ «Τὸ Θεὸς κύριος κατὰ τὸν τυχόντα ἦχον» φ. 53.

15. Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ τοῦ πολυελέου τοῦ λεγομένου Λατρινοῦ ψαλλόμενος ἐν Κων)πόλει. Ἀρχ. «Εἰς τὸν ὄρθρον πρὶν τοῦ εὐαγγελίου, ὅστις πολυέλεος ἐποιήθη παρὰ διαφόρων ποιητῶν τε καὶ διδασκάλων» φ. 65.

16. «Πολυέλεος ψαλλόμενος ἐν τῇ πόλει Θεσσαλονίκῃ καὶ ἐν πάσαις ταῖς κατὰ πόλεσιν ἁγίαις τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαις ποιηθεὶς παρὰ τοῦ Κουκουμὰ καὶ Μαΐστορος, ὅστις καὶ Κουκουμὰς καλεῖται, φέρων τὴν ἐπωνυμίαν ἐκ τοῦ ποιητοῦ. ἄρχεται δὲ ὁ δομέστικος τοῦ δεξιοῦ χοροῦ, μετὰ εὐρύθμου φωνῆς καὶ μὲ φόβον θεοῦ καὶ μὲ πολὺν κατάνυξιν» φ. 77.

17. Ἡ καλουμένη «βουλγάρα» κὺρ Ἰωάννου Κουκουζέλους» φ. 82.

18. «Πασαπνοάρια ψαλλόμενα εἰς τὸν ὄρθρον πρὶν τοῦ εὐ-

αγγελίου εἰς τὰς ἑορτὰς τοῦ χρόνου ὅλου καὶ εἰς τὰς Κυριακάς» φ. 236.

19. «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν ἕνδεκα ἑωθινῶν στιχηρῶν ἰδιομέλων, ποιηθέντων παρὰ τοῦ εὐσεβοῦς Λέοντος τοῦ σοφοῦ, τὸ δὲ μέλος παρὰ κὺρ Ἰωάννου τοῦ Γλυκέως» φ. 160β.

20. Δοξολογίαι φ. 166.

21. Τὸ παρὸν ψάλλεται εἰς τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην, ὅταν ἐνδύουσιν αὐτὸν, παλαιόν ἐστι, ἦχος δ'. Ἀρχ. «Πολυχρόνιον ποιήσοι ὁ θεός». Πατριάρχης ἦν ὁ Ἱερεμίας.

22. Τὸ παρὸν ψάλλεται εἰς τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην. ποίημα Μπαλασίου ἱερέως καὶ νομοφύλακος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας. Ἀρχ. «Λόγε Πατρός» φ. 186.

23. Ἕτερον πολυχρόνιον εἰς τὸν ἁγιώτατον θρόνον Ἀλεξανδρείας (Πατρ. Σαμουὴλ) φ. 188.

24. Ἕτερον εἰς τὸν ἁγιώτατον θρόνον τῆς Ἀντιοχείας ποίημα τοῦ αὐτοῦ (Πατρ. Κύριλλος) 9. 189β.

25. Ἕτερον εἰς τὸν ἁγιώτατον θρόνον τῶν Ἱεροσολύμων ποίημα τοῦ αὐτοῦ (Πατρ. Χρύσανθος) φ. 190β.

26. Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἁγιώτατον πατριάρχην. Ποίημα κὺρ Χρυσάφου τοῦ νέου πρωτοψάλτου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας. Ἀρχ. «Δεῦτε χριστοφόροι λαοί» φ. 182.

27. Ἕτερον πολυχρόνιον εἰς μητροπολίτην, τοῦ αὐτοῦ (Μ. Νεόφυτος Νικομηδείας) φ. 191.

28. Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῆς θείας καὶ ἱερᾶς λειτουργίας τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπ. Κων)πόλεως τοῦ Χρυσοστόμου φ. 176.

29. Χερουβικὰ παρὰ διαφόρων ποιητῶν φ. 198.

30. Κοινωνικά φ. 245.

31. Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῆς θείας λειτουργίας τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ διαλόγου φ. 277β.

32. Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν θεοτοκίων μερικῶν μαθημάτων. Τὸ παρὸν ἐποιήθη παρὰ κὺρ Ἰωάννου τοῦ Κλαδᾶ ἦχος Γ'. Ἀρχ. «Τῇ Ἀειπαρθένῳ καὶ Μητρί» φ. 311β.

33. Παρακλητικὸν κατὰ τῶν ἐναντίων, περὶ ἐλευθερίας τῶν Χριστιανῶν. Ἀρχ. « Σῶσον τὸν λαόν σου Κύριε » φ. 315. Καὶ ἕπονται κατὰ σειρὰν ἅπαντα τὰ Θεοτόκια τῶν ἤχων.

34. Ἕτερον Θεοτοκίων ποίημα τοῦ αὐτοῦ, ὅπερ ἔγινεν δι' αἰτήσεως, ὁπόταν ἐκτίσθη ὁ ναὸς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Ἐλπίδος. Ἦχος Πλ. Δ'. Ἀρχ. « Οἱ ἐλπίδα καὶ στήριγμα » φ. 372.

35. Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν καλοφωνικῶν μαθημάτων τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ ἀρχομένων ἀπὸ τοῦ μηνὸς 7)βρίου φ. 373.

36. Τῇ 8 ὀκτωβρίου (;) ἡ σύναξις τῶν παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ καὶ πασῶν τῶν ἐπουρανίων δυνάμεων. Ποίημα τοῦ Χρυσάφη καὶ οἱ λόγοι καὶ τὸ μέλος ἦχος α'. Ἀρχ. « Πυρρίμορφοι Ἀρχάγγελλοι ». φ. 403.

37. Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ καὶ μερικῶν καλοφωνικῶν μαθημάτων τριῳδίου τε καὶ πεντηκοσταρίου » φ. 497.

38. Τῇ α' Κυριακῇ τῶν ἁγίων νηστειῶν, μάθημα παρακλητικὸν ἕνεκεν τῶν αὐτοκρατόρων βασιλέων ἡμῶν. Ποίημα κυρίου Χρυσάφου τοῦ πρωτοψάλτου ἦχος δ'. Ἀρχ. « Λάμπρυνον τῇ θείᾳ δόξῃ σου τοὺς βασιλεῖς ἡμῶν οἰκτίρμων, καὶ παρεμβολαῖς ἀγγελικαῖς τούτους περίφραξον, τὴν τῶν ἐθνῶν θρασύτητα καθυποτάττων αὐτοῖς Δέσποτα » φ. 503β — 505.

39. Ὁ ἀκάθιστος ὕμνος τῆς Θεοτόκου κατ' ἐκλογὴν μελοποιημένος φ. 517β.

40. Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ καὶ τῶν κατ' ἦχων κρατημάτων φ. 517β.

41. Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ καὶ μερικῶν ἐθνικῶν κρατημάτων, τὸ παρὸν ποίημα κὺρ Ἀρσενίου ἱερομονάχου τοῦ μικροῦ ἦχος α' « Ἔξω » φ. 579β.

42. Ἕτερον « Νάϊ » πάνυ ἔντεχον καὶ ὡραῖον ποίημα κὺρ Θεοφάνους πατριάρχου τοῦ Καρύκη ἦχος α'. » φ. 580.

43. Ἕτερον κράτημα ἐθνικὸν ὀνομαζόμενον « ναγμὲς » ὁμοῦ μὲ τὸ « πεστρέφη ». Ποίημα τοῦ Μπερεκέτη ἦχος α' « Ἔσω » φ. 582.

44. Ἕτερον κράτημα ὀργανικὸν καὶ ἡδύτατον ποίημα κὺρ Ἀρσενίου ἱερομονάχου τοῦ μικροῦ κατὰ ἀντιφωνίαν δὶς διαπασῶν ἦχος δ'. « Ἅγια » φ. 586.

45. Ἕτερον κράτημα ὀνομαζόμενον «ψαλτῆρα» ποίημα κὺρ Γρηγορίου Μπούνη τοῦ Ἀλυάττου ἦχος δ' φ. 587β.

46. Ἕτερον κράτημα ἐθνικόν, ποίημα κὺρ Ἀρσενίου ἱερομονάχου τοῦ μικροῦ ὀνομαζόμενον «μεγάλη» ἦχος πλ. α' φ. 590.

47. Ἕτερον κράτημα ἐθνικὸν πάνυ ἔντεχνον, δύσκολον καὶ φθορικόν, ποίημα κὺρ Γρηγορίου τοῦ νέου Ἀλυάττου ἦχος πλ. β' φ. 595β.

48. Ἄμωμος ψαλλόμενος εἰς τοὺς κοιμηθέντας ἱερωμένους τε καὶ λαϊκούς φ. 607.

49. Μαθήματα φ. 610 — 613.

50. «Τὰ παρόντα ἔλαθον τῆς ἀράδος αὐτῶν μὴ εὑρίσκοντάς τα καὶ ἐγράφησαν ὧδε εἰς τὸ τέλος τοῦ βιβλίου». Ἀρχ. «Καθεῖλε δυνάστας» φ. 613.

51. Σύμβολον ἅγιον τῆς ὀρθοδόξου πίστεως παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων. Τόνος δὲ κὺρ Μανουὴλ τοῦ Γαζῆ ἦχος δ' φ. 618 — 619β.

46

Τεῦχος μουσικὸν χαρτῷον (0, 219 X 0, 165) τῆς ΙΗ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 518 διαλαμβάνον ἅπασαν τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἐνιαυτοῦ μελοποιημένην παρὰ τοῦ κὺρ Γερμανοῦ ἀρχιερέως Νέων Πατρῶν.

1. Ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ τεύχους ὑπάρχει μέθοδος παραλλαγῆς πάνυ ὠφέλιμος κὺρ Γρηγορίου τοῦ Ἀλυάττου ἦχος πλ. δ' Ἀρχ. «Νὲ οὕτως ἀνάβαινε οὕτως κατάβαινε» φ. 1.

2. Σημάδια ψαλλόμμενα κατ' ἦχον μετὰ πάσης χειρονομίας καὶ σύνθέσεως, ποιηθέντα παρὰ τοῦ Μαΐστορος κὺρ Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλη. Ἄρχου ἀπὸ τὸν α' ἦχον. Ἀρχ. « Ἴσον, ὀλίγον, ὀξεῖα » φ. 2.

47

Τεῦχος μουσικὸν (0, 215 X 0, 15) ὅπερ εἴληφε πέρας ἐν τῷ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ δεκάτῳ ἕκτῳ ἔτει ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίῳ· ἐκ

φύλλων χάρτου 272 καὶ διαλαμβάνον τὰ « Δοξαστικὰ τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν, τῶν ἁγίων ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ τοῦ τριῳδίου τινὰ μελισθέντα μὲν παρὰ Ἰακώβου πρωτοψάλτου ἐξηγηθέντα δὲ κατὰ τὸ νέον τῆς μουσικῆς σύστημα ὑπὸ Χουρμουζίου διδασκάλου ».

48

Τεῦχος μουσικὸν (0, 205 X 0, 16) ἐκ φύλλων χάρτου 249 περιέχον διάφορα θεοτοκία, χερουβικά, κοινωνικὰ καὶ πολυελέους ὑπὸ Πέτρου τοῦ μελῳδοῦ καὶ Πέτρου τοῦ Γλυκῆ.

49

Τεῦχος μουσικὸν (0, σ25 X 0, 16) ἐκ φύλλων χάρτου 346 διαλαμβάνον χερουβικὰ καὶ κοινωνικὰ Γρηγορίου καὶ Δανιὴλ τῶν πρωτοψαλτῶν.

50

Τεῦχος μουσικὸν (0, 235 X 0, 17) ἐκ φύλλων στιλπνοῦ χάρτου 184 καὶ περιέχον ἅπασαν τὴν ἀκολουθίαν τοῦ τριῳδίου καὶ τῆς Μ. ἑβδομάδος.

51

« Γενικῆς ἱστορίας τόμ. Α′ ὑπὸ Κυρίου Βιλκίου καθηγητοῦ τῆς ἐν Ξηρο-Κρήνῃ σχολῆς, 1846 Σεπτεμβρίου γ′ Κων)τῖνος Ἀθανασιάδης ἐκ Γανοχώρων». Ἐν τῷ μεταξὺ τὸ τεῦχος διαλαμβάνει καὶ μέρος γεωγραφίας. Σύγκειται δὲ ἐκ φύλλων γεγραμμένων 255.

52

Τεῦχος μουσικὸν (0, 22 X 0, 16) ἐκ φύλλων 189 περιέχον τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἑσπερινοῦ καὶ μέρος τοῦ ὄρθρου. Ἀπὸ τοῦ 146—184 ὑπάρχουσιν αἱ διάφοροι τῶν ἤχων κλίμακες.

53

Τεῦχος χαρτῷον (0, 165 X 0, 12) τῆς ΙΗ′ ἑκατ. ἐκ φύλλων 163 οὗ ἡ ἀρχή « Ἐκλογὴ τοῦ ψαλτηρίου παντὸς εἴς τε δοξολογίαν καὶ αἴτησιν» ὑπὸ Νεοφύτου ἱεροδιακόνου τοῦ Πελοποννησίου τοῦ ἐξ Ἑβραίων φ. 1—81.

2. « Εὐχαὶ θεολογικαὶ καὶ κατανυκτικαὶ συναχθεῖσαι παρὰ Θηκαρᾶ μοναχοῦ, τοῦ ποιήσαντος τοὺς θείους ὕμνους, τοῖς κατ' ἰδίαν βουλομένοις ἀσκῆσαι. Ἐγὼ δὲ μετέγραψα ταύτας μόνον, ὡς ἠδυνήθην τὰς πλείους ἀπολιπών » φ. 87.

54

Ψαλτήριον Ἀραβικὸν (0, 16 X 0, 105) ἐκ σελίδων 392 γραφὲν κατὰ τὸ 1816.

55

Τεῦχος χαρτῷον (0, 21 X 0, 165) τῆς ΙΖ′ ἑκατ. σελίδων 1079 ὧν αἱ ἀπὸ τῆς 1—49 καὶ ἀπὸ τῆς 528—535 σελίδος ἐλλείπουσι. Διαλαμβάνει δὲ τάδε.

1. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Ναζιαζηνοῦ τοῦ Θεολόγου εἰς τὴν χειροτονίαν Δοάρων ὁμιλία ἐκδοθεῖσα, Εὐλαλίῳ ἐπισκόπῳ. Ἀρχ. « Δέξασθε τὸν ἡμέτερον λόγον » φ. 49. (Ἅπαν τὸ τεῦχος γέμει σημειώσεων ἐν τοῖς περιθωρίοις ἑρμηνευουσῶν τὸ κείμενον).

2. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς ἐν διαλέξεσιν εὐταξίας, λόγος λ δ′. Ἀρχ. « Ἐπειδὴ συνεληλύθατε » σ. 53.

3. Τοῦ αὐτοῦ γνωμικὰ δίστιχα. « Ἀρχῆς καλῆς» σ. 97.

4. Στίχοι εἰς τὸν Φωκυλίδην. Ἀρχ. « Ὁ Φωκυλίδης ». Εἰς τὸν αὐτὸν ἕτεροι. Ἀρχ. «Ταῦτα δίκης ὁσίῃσι» σ. 110.

5. Ὁ κανὼν τῆς ἁγίας Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ποίημα Ἰωάννου μοναχοῦ σ. 137.

6. Τετράστιχα ἰαμβικὰ ἐν γνωμολογίαις ἠθικαῖς εὐσεβῆ καὶ

πρὸς πάντα ὀρθόδοξον ἀναγκαῖα ἐν λόγῳ παραινέσεως, ποίημα Γεωργίου ἐλαχίστου. Γνωμικὸν α' περὶ πίστεως. Ἀρχ. « Σέβας μὲν ὀρθόν » σ. 134. (Ὑπάρχουσι δὲ τοιαῦτα τὸ ὅλον 34).

7. Οἱ κανόνες τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου Δεσποίνης ἡμῶν καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας. Τοῦ κυρίου Κοσμᾶ οὗ ἡ ἀκροστιχίς « Πανηγυριζέτωσαν οἱ θεόφρονες » Ἀρχ. « Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ σου » σ. 145.

8. Ὁ κανὼν τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Ἀκροστιχίς « Σταυρῷ πεποιθὼς ὕμνον ἐξερεύγομαι » Ἀρχ. « Σταυρὸν χαράξας » σ. 160.

9. Κανὼν τῆς Χριστοῦ γεννήσεως σ. 169.

10. Κανὼν τῶν ἁγίων Θεοφανείων σ. 186.

11. Κανὼν τῆς Ὑπαπαντῆς σ. 204.

12. Κανὼν τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς σ. 212.

13. Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου τετράστιχα. Ἀρχ. « Γρηγορίου πόνος » φ. 223.

14. Γαβρίου ἕλληνος τετράστιχα περὶ ἀνθρώπου καὶ λιθίνου λέοντος. Ἀρχ. « Ἀνδρὸς ποσί » σ. 224.

15. Ἐκ τῶν Σόλωνος ἐλεγειῶν γνωμικά. Ἀρχ. «Μνημοσύνης καὶ Ζηνός » σ. 264.

16. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου εἰς τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν. Ἀρχ. « Ἔργον ἔχει ψυχὴ καὶ μέγα » σ. 270.

17. Τοῦ αὐτοῦ στίχοι ἡρωϊκοί. Ἀρχ. « Ἦν ὅτε Χριστὸς » σ. 280.

18. Τοῦ αὐτοῦ στίχοι ἡμίαμβοι εἰς τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν. Ἀρχ. « Τί σοι θέλεις γενέσθαι »

19. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Σέλευκον. Ἀρχ. « Χαίρειν κελεύων τὸν καλόν τε » σ. 299.

20. Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ τραγῳδίας ὑπόθεσις Χριστὸς πάσχων. Ἀρχ. « Ἐπεὶ δ' ἀκούσας εὐσεβῶς » σ. 309.

21. « Βασιλείου τοῦ Ρωμαίων βασιλέως κεφάλαια παραινετικὰ 66 πρὸς τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν Λέοντα ἔχοντα ἀκροστιχίδα. Βασίλειος ἐν Χριστῷ βασιλεὺς Ρωμαίων Λέοντι τῷ πεποθημένῳ υἱῷ καὶ

συμβασιλεῖ χαίρειν». Περὶ παιδεύσεως. Κεφ. αον. Ἀρχ. « Βιωφελές τι χρῆμα » σ 423.

22. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Θεοφυλάκτου ἀρχιεπισκόπου Βουλγαρίας: Παιδεία βασιλικὴ πρὸς τὸν πορφυρογέννητον Κωνσταντῖνον, πρῶτον μέρος πανηγυρικόν. Ἀξία καὶ τιμὴ τοῦ συντάγματος. Κεφ. αον. Ἀρχ. «Δῶρόν τοι καὶ ἐγώ» σ. 469 — 470.

23. Τοῦ αὐτοῦ Θεοφυλάκτου πρὸς τὸν αὐτὸν πορφυρογέννητον βασιλέα Κωνσταντῖνον. Παιδεία βασιλικὴ μέρος ἕτερον παραινετικόν. Κεφ. αον. Ἀρχ. « Πανάθλιος ὁ βασιλεύς » σ. 482.

24. Κανὼν ἰαμβικὸς τῶν Βαΐων σ. 500.

25. Κανόνες τῆς Μεγάλης ἑβδομάδος. σ. 504.

26. Κανὼν τοῦ ἁγίου καὶ Μεγάλου Σαββάτου σ. 514. Κανὼν τῆς λαμπροφόρου Ἀναστάσεως σ. 519.

27. Κανὼν τῆς ἁγίας Μεταμορφώσεως σ. 522.

28. Ἔκθεσις κεφαλαίων παραινετικῶν σχεδιασθεῖσα παρὰ Ἀγαπητοῦ διακόνου τῆς ἁγιωτάτης τοῦ Θεοῦ μεγάλης Ἐκκλησίας ὧν ἡ ἀκροστιχὶς ὧδέ πως ἔχει. Ἀρχ. « Τῷ θειοτάτῳ καὶ εὐσεβεστάτῳ βασιλεῖ ἡμῶν Ἰουστινιανῷ Ἀγαπητὸς ὁ ἐλάχιστος διάκονος. Τιμῆς ἁπάσης ὑπέρτερον ἔχων ἀξίωμα βασιλεῖ » σ. 535.

29. Ὁμηρόκεντρα ἢ καὶ κέντρονες. Ἀρχ. « Κέκλυτε μυρία φῦλα » σ. 571.

30. Ἡσιόδου τοῦ Ἀσκραίου ἔργα τὸ πρῶτον βιβλίον. Ἀρχ. « Μοῦσαι Πιερίηθεν » σ. 766.

31. Ἡσιόδου ἡμέραι σ. 830.

32. Φωκυλίδου ποίημα νουθετικόν. Ἀρχ. « Ταῦτα δίκης » σ. 836.

33. Πυθαγόρου χρυσᾶ ἔπη 854.

34. Μεγάλου Βασιλείου παραίνεσις πρὸς τοὺς νέους σ. 850.

35. Τοῦ αὐτοῦ ὅτι οὐκ ἔστιν αἴτιος τῶν κακῶν ὁ Θεός. Ἀρχ. « Πολλοὶ τῆς διδασκαλίας οἱ τρόποι » σ. 900.

36. Περὶ τοῦ μὴ προσηλῶσθαι τοῖς βιωτικοῖς καὶ περὶ τοῦ γενομένου ἐμπυρισμοῦ ἔξωθεν τῆς Ἐκκλησίας. Ἀρχ. « Ἐγὼ μὲν ᾤμην » σ. 934.

37. Συνεσίου εἰς τὸν αὐτοκράτορα Ἀρκάδιον περὶ βασιλείας. Ἀρχ. « Ἆρα εἰ μή τις ἐκ πόλεως ἥκοι » σ. 968.

38. Περὶ τοῦ λειψάνου τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου ὅπου τὸ ἤφερεν ὁ υἱὸς αὐτοῦ Κωνστάντιος ἀπὸ τὴν Νικομήδειαν. Ἀρχ. « Ὡσὰν ἐβασίλευσεν ὁ υἱὸς τοῦ Μ. Κωνσταντίνου » σ. 1033.

39. «Ταῦτά εἰσι τὰ γράμματα, ὁποῦ εὑρέθησαν γεγραμμένα ἐπάνω εἰς τὸν τάφον τοῦ Μ. Κωνσταντίνου». Καὶ ἕπονται ταῦτα μετὰ τῆς δῆθεν ἐξηγήσεως αὐτῶν ὑπὸ Σχολαρίου Πατριάρχου Κων|πόλεως σ. 1075—1039.

40. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. Α΄. Ἀρχ.

« Βίβλος τὸ πρῶτον ἱστορεῖ Χριστοῦ γένος »
« Ἄχθους τ' Ἰωσὴφ ἀγγελόφθεγκτον λύσιν »
« Καὶ μητρὸς ἐκτεχθέντα παρθένου Λόγον »

Συνῳδὰ τῷ ἀνωτέρω τριστίχῳ συνοπτικῶς ἐκτίθεται τὸ περιεχόμενον ὅλων τῶν κεφ. τῶν Εὐαγγελιστῶν σ. 1041.

41. Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον. Κεφ. αον΄. Ἀρχ.

« Πρῶτον Ζαχαρίδα φέρει κήρυγμα Θεόν τε »

σ. 1048.

42. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. αον΄. Ἀρχ.

« Πρῶτον Ἰωάννου προάγγελον ἔχθετο φύτλην »

σ. 1052.

43. Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. αον΄. Ἀρχ.

« Πρῶτον διδάσκει περὶ Θεοῦ Θεὸν λόγον » σ. 1057.

44. Εἰς τὸν νέον ὁσιομάρτυρα Παχώμιον. Ἀρχ. « Ποῦ εἶσαι Βασίλειε ὁ μέγας καὶ τῷ ἔργῳ καὶ τῷ λόγῳ » σ. 1055.

56

Τεῦχος μουσικὸν (0, 215 X 0, 16) ἐκ φύλλων στιλπνοῦ χάρτου 281, ὅπερ διαλαμβάνει τὰ δοξαστικὰ τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν σὺν τοῖς κανόσιν αὐτῶν καὶ μερικῶν ἑορταζομένων ἁγίων. Ἐν τελει ὑπάρχει τὸ ἑξῆς ἑξάστιχον.

« Τῷ μουσικὴν ἔνθεον προθυμουμένῳ
Ὀρθῶς ἐκμαθεῖν καὶ μουσόληπτος φῦναι

συντόνως τήνδε μετιέτω τὴν βίβλον
ἣν γέγραφε χεὶρ πρεσβύτου ἱερέως
Ἀντώνιος ᾧ κλῆσις ἠδὲ μεγίστης
Μέγας οἰκονόμος τε τῆς Ἐκκλησίας.
αψω΄ Ἀπριλίου κθ΄ ἡμέρα ϛ΄.».

57

Τεῦχος μουσικὸν (0, 225 X 0, 155) ἐκ φύλλων χάρτου 75 γραφὲν κατὰ τὸ 1886 κατὰ μῆνα 10βριον. «Δοξαστάριον».

58

Ἀνθολόγιον μουσικὸν (0, 22 X 0, 15) περιέχον τὴν πρέπουσαν ἀκολουθίαν τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ κατὰ τάξιν τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν καὶ τῶν ἑορταζομένων ἁγίων ἐκ φύλλων χάρτου 266.

59

Τεῦχος μουσικὸν (0, 22 X 0, 155) ἐκ φύλλων χάρτου 207 περιέχον ἀναμὶξ ἀκολουθίαν τοῦ ἑσπερινοῦ, ὄρθρου καὶ τῆς λειτουργίας.

60

« Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ Στιχηράριον καλόφωνον περιέχον πᾶσαν τὴν ἀκολουθίαν τῶν τροπαρίων τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ κατὰ τάξιν συντεθεῖσαν εἰς νέον καλλωπισμὸν παρὰ κυρίου Χρυσάφου». Σύγκειται ἐκ φύλλων χάρτου 289. Ἔχει ὕψος 0, 22, πλάτος, 0, 16.

61

Τεῦχος μουσικὸν φιλοκάλως γεγραμμένον (0, 21 X 0, 164) τῆς ΙΗ΄ ἑκατ. ἐκ φύλλων χάρτου 79 καὶ διαλαμβάνον « Τὸν ἀκάθιστον ὕμνον τῆς ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, ποιηθέντα παρὰ κὺρ Ἰωάννου Λαμπαδαρίου τοῦ Κλαδᾶ» μιμουμένου

κατὰ τὸ δυνατὸν τὴν παλαιὰν σύνθεσιν ὡς αὐτὸς γράφει. Ἄρχεται δὲ εἰς ἦχον δ΄. Ἀρχ. «Ἄγγελος πρωτοστάτης».

62

Τεῦχος μουσικὸν (0, 195 X 0, 145) ἐκ φύλλων στιλπνοῦ χάρτου 526 γραφὲν κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ΙΗ΄ ἑκατ. καὶ περιέχον τὴν ἀκολουθίαν ἑσπερινοῦ, ὄρθρου καὶ λειτουργίας. Ἀπὸ τοῦ φύλλου 1—11 ὑπάρχει ἐξήγησις τῶν σημαδίων παρὰ διαφόρων ποιητῶν. Ἐν δὲ τῷ φύλλῳ 502 ἡ εἰκὼν τῆς Θεοτόκου ἐζωγραφισμένη. Ἐν τέλει δὲ τοῦ τεύχους σημειώσίς τις δηλοῖ ὅτι « Ἡ παροῦσα παπαδικὴ ἠγοράσθη παρὰ τοῦ εὐγενεστάτου ἐν ἄρχουσι Κυρίου Στρατῆ υἱοῦ τοῦ ἐντιμοτάτου κυρίου Ταβουλαρίου, ἐκ χωρίου Ἡρακλείτζας, ἐκ τῆς ἐπαρχίας τοῦ ἁγίου Μυριοφύτου κυρίου κὺρ Νικοδήμου καὶ τὴν ἐσπούδαξα εἰς τὸν μουσικώτατον κύριον Θεόκλητον καὶ ἡμέτερον διδάσκαλον ἐπὶ ἔτους 1754 ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίου 3 ».

63

Τεῦχος μουσικὸν (0, 217 X 0, 16) ἐκ φύλλων χάρτου 248 διαλαμβάνον τὴν ἀκολουθίαν ὅλων τῶν ἑορταζομένων ἁγίων καὶ ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου.

64

Τεῦχος μουσικὸν (0, 21, X 0, 152) ἐκ φύλλων χάρτου 95 καὶ διαλαμβάνον διαφόρους καλοφωνικοὺς εἱρμούς.

65

Τεῦχος μουσικὸν (0, 22 X 0, 155) ἐκ σελίδων χάρτου 382 ἤτοι « Στιχηράριον περιέχον ἅπαντα τὰ ἰδιόμελα καὶ ἑωθινὰ καὶ δοξαστικὰ καί τινα μαθήματα πολυελέων ».

66

Τεῦχος μουσικὸν (0, 28 X 0, 195) ἄνευ ἀρχῆς καὶ τέλους τῆς ΙΔ΄ ἢ ΙΕ΄ ἑκατ. ἐκ φύλλων χάρτου 276 καὶ περιέχον τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἑορταζομένων ἁγίων, τοῦ τριῳδίου, τοῦ πεντηκο-

σταρίου καὶ τῆς ὀκτωήχου. Ἔνια τῶν φύλλων αὐτοῦ ἀντικαθιστῶσιν ἕτερα φύλλα εἰλημμένα ἐξ ἀρχαιοτέρου τεύχους.

67

Τεῦχος μουσικὸν φιλοκάλως δεδεμένον (0, 235 X 0, 165) τῆς ΙΗ΄ ἑκατ. ἐκ φύλλων στιλπνοῦ χάρτου 365 καὶ περιέχον τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἑσπερινοῦ, τοῦ ὄρθρου καὶ τῆς λειτουργίας παρὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.

68

Μουσικὸν εἱρμολόγιον (0, 224 X 0, 155) ἐκ σελίδων χάρτου 214 γραφὲν κατὰ τὸ 1835. Τὰ ἐν αὐτῷ μαθήματά εἰσι Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου, Πέτρου τοῦ Βυζαντίου, Γρηγορίου τοῦ πρωτοψάλτου καὶ Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

69

Τεῦχος μουσικὸν (0, 225 X 0, 165) ἐκ σελίδων χάρτου 536 περιέχον τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ὄρθρου καὶ τῆς λειτουργίας. Ἀφιέρωμα εἰς τὸν Π. Τάφον τοῦ παπᾶ κὺρ Μακαρίου τοῦ Κρητὸς κατὰ τὸ 1828. Ἐν τέλει ὑπάρχει πίναξ τῶν περιεχομένων.

70

Τεῦχος μουσικὸν τῆς ΙΖ΄ ἑκατ. (0, 21 X 0, 155) ἐκ φύλλων στιλπνοῦ χάρτου 439 γραφὲν παρὰ τοῦ Πισιαδινοῦ ἱερέως Ἰωάννου καὶ διαλαμβάνον τὰ ἑξῆς. (¹)

1. Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν σημαδίων τῆς μουσικῆς τέχνης τῶν τε ἀνιόντων καὶ κατιόντων τε σωμάτων τε καὶ πνευμάτων τε μετὰ πάσης χειρονομίας τε καὶ ἀκολουθίας συντεθειμένη παρὰ τῶν κατὰ καιροὺς ἀναδειχθέντων ποιητῶν παλαιῶν τε καὶ νέων. Ἀρχ.

(¹) Σημ. Μεταξὺ πολλῶν ἄλλων μουσικῶν γνωστῶν ἡμῖν μνείαν ποιοῦνται ἐν αὐτῷ καὶ οἱ ἑξῆς. Παῦλος οἰκονόμος Ναυπλίου, Δημήτριος ὁ ἐξ Ἀθηνῶν, Κλήμης ἱερομόναχος, Ἀρσένιος ἐπίσκοπος Κυδωνιῶν, Παναγιωτάκης πρωτοψάλτης, Σταυριανὸς Βλάχος, Ἰωάννης Χρυσοβέργης, Κάλλιστος ἱερομόναχος, Φιλάρετος, Ἀναστάσιος ἱερομόναχος, Ἰωάσαφ Μυτιληναῖος, Δημήτριος Θεσσαλονικαῖος, Ἰωάννης Μυτιληναῖος καὶ Παναγιώτης Σπάθας.

« Ἀρχὴ μέση τέλος καὶ σύστημα » φ. 1. Ἐν τοῖς φύλλοις 4 καὶ 5 ὑπάρχουσι διάφοροι κύκλοι δηλωτικοὶ τῶν διαφόρων συστημάτων τῶν ἤχων.

2. Τροπάριον ἠσαγωγιτικὸν ἔχον ἀ ν ά μ η ξ τὴν παραλλαγὴν μετὰ τῶν μητροφωνιῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ. Ἀρχ. « Χορὸς τετραδεκαπύρσευτος φ. 5β.

3. Ἀρχὴ τῶν κατ' ἦχων ἠχημάτων καὶ νεανισμάτων. Ἀρχ. « Ἐπέστη ἡ εἴσοδος » φ. 5β.

4. Εἰς μέθοδον τῶν ὀκτὼ ἤχων Ἁγιορίτικον ἦχος α'. Ἀρχ. « Ἀββᾶς ἀββᾶν ὑπήντησε καὶ οὗτος τὸν ἐχαιρέτισεν, πόθεν ἔρχης ὦ ἀββᾶ : ἀπὸ Ἀδριανούπολιν. Τί ἔμαθες ἐκ τοὺς ἐμοὺς γονεῖς ; ἀπέθανεν ἡ μάνα σου, ψυχομαχεῖ ὁ κύρι σου καὶ ὁ Θεὸς μακαρίσει αὐτούς ». Τοῦτο εὕρηται τονισμένον καὶ χρησιμεῦον ὡς γύμνασμα φ. 7β.

Νουθεσία πρὸς τοὺς μαθητάς. Ἀρχ. Ὁ θέλων μουσικὴν μαθεῖν καὶ θέλων ἐπαινεῖσθαι, θέλει πολλὰς ὑπομονάς, θέλει πολλὰς ἡμέρας, τιμὴ πρὸς τὸν διδάσκαλον, δουκάτα εἰς τὰς χεῖρας, τότε νὰ μάθη ὁ μαθητὴς καὶ τέλειος νὰ γείνῃ ». Καὶ τοῦτο παράκειται ὡς γύμνασμα καὶ τονισμένον εὕρηται.

Εἶτα ἕπεται ἡ ἀκολουθία ἑσπερινοῦ, ὄρθρου καὶ λειτουργίας ἅπασα τονισμένη κατὰ τὰ τότε ἀρχαῖα σημαδόφωνα.

71

Τεῦχος μουσικὸν (0, 215 X 0, 165) ἤτοι « Στιχηράριον τῶν 12 μηνῶν παρὰ Χρυσάφου τοῦ νέου » ἐκ φύλλων χάρτου 429. « Ἐγράφη τὸ παρὸν μεληρυτέμελον καὶ ψυχοχαρμόσυνον βιβλίον παρὰ τοῦ Χριστοδούλου ἱερέως ἐν ἔτει α ψ μ ζ : μηνὶ Ὀκτωβρίῳ λ ά.

72

Στιχηράριον μουσικὸν τῶν 12 μηνῶν ὑπὸ Γερμανοῦ Νέων Πατρῶν ἐκ φύλλων χάρτου 279 ἔχον ὕψος 0, 214 καὶ πλάτος 0, 15.

73

Τεῦχος μουσικὸν (0, 215 X 0, 16) τῆς ΙΓ' ἑκατ. ἐκ φύλλων χάρτου 270 ἀρχόμενον οὕτως « Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ καὶ τῶν κατ' ἦχον θεοτοκίων ποιηθέντων παρὰ διαφόρων ποιητῶν τε καὶ νέων. Τὸ δὲ παρὸν κὺρ Ξένου τοῦ Κορώνη καὶ πρωτοψάλτου τῆς Ἁγίας Σοφίας ».

Ἐν μὲν τῇ ὤᾳ τοῦ πρώτου φύλλου ὑπάρχει ἐξ Ἱσπανικοῦ κηροῦ ἡ σφραγὶς τοῦ πατριάρχου Πολυκάρπου, ἐν τέλει δὲ ἡ ἑξῆς σημείωσις « ἀφηέρωμα απωχοςἄνηνούπωλῆν ἧς τῶν Ζωωδώχων τάφων τοῦ κηρήου: Χρηστόδουλος ἁμαρτωλὸς δοῦλος προσκυνῶ ».

Ἐν τοῖς ἐθνικοῖς ᾄσμασιν ὑπάρχουσι καὶ αἱ ἑξῆς ὀνομασίαι. «Τοῦ αὐτοῦ (Ἀρσενίου) μουσχάζη παρὰ Ἰσμαηλιτῶν Ρωμαικὰ Σύρων » καὶ « ἐκ τῆς σύριγγος ὑπὸ δὲ Ἰσμαηλιτῶν ὀνομάζεται μισχάλη » ἦχος πλ. δ'.

74

«Εἱρμολόγιον μουσικὸν (0, 224 X 0, 165) τῶν καταβασιῶν ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ παρὰ Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου τὸ πρῶτον, εἶτα δὲ ἐξηγηθὲν ὑπὸ Γρηγορίου Χουρμουζίου καὶ Χρυσάνθου τῶν πρωτοψαλτῶν» ἐκ φύλλων 187.

75

Τεῦχος μουσικὸν (0, 229 X 0, 155) ἐκ φύλλων χάρτου 142 καὶ περιέχον πασαπνοάρια καὶ δοξολογίας παρὰ Γρηγορίου πρωτοψάλτου.

76

Εἱρμολόγιον (μουσικὸν) τῶν καταβασιῶν Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου μετὰ τοῦ συντόμου εἱρμολογίου Πέτρου πρωτοψάλτου τοῦ Βυζαντίου . . . διορθωθέντα παρὰ τοῦ διδασκάλου Χουρμου-

ζίου χαρτοφύλακος. . νῦν πρῶτον ἐκδοθέντα εἰς τύπον ἀναλώμασιν ἰδίοις καὶ Ἰσὰκ δὲ Κάστρο. Κωνσταντινούπολις. Ἐν τῇ Βρετανικῇ τυπογραφίᾳ Κάστρου εἰς Γαλατᾶν. 1825».

Στίχοι ἡρωϊκοὶ ὑπὲρ τῆς βίβλου. Παναγιώτου παπᾶ Ἰωάννου Χαρισήτου ἐκ Γανοχώρων.

« Τευχεε μελίφρονε δισσὼ δισσοῖν μουσοπόλοισιν »
« Πέτρου Ἀργείου ἡ δὲ Πέτρου Βυζαντίοιο »
« Εἱρμολόγιο λύρης θελξίνοα ᾄσματα πάντα »
« Τύποις Χαρτοφύλαξ Χουρμούζιος ἀτλαόμηγις »
« Θυμὸν ἰ α ί ν ω ν μουσοτραφῆος ἥλικος ἥβης »
« Πολλὰ μογήσας ἔκθετο, δέλτον εὔρυθμον ὀππάσας ».

Ἔχει δὲ μῆκος 0, 215 καὶ πλάτος 0, 15 καὶ σελίδας ἐκ χάρτου 300.

77

Τεῦχος μουσικὸν (0, 21 X 0, 16) ἐκ φύλλων χάρτου 223 καὶ περιέχον κεκραγάρια, πολυελέους, πασαπνοάρια, δοξολογίας, χερουβικὰ καὶ κοινωνικὰ τῶν νέων διδασκάλων Δανιήλ, Μελετίου, Ἰακώβου, Πέτρου Πελ. καὶ Πέτρου τοῦ Βυζαντίου.

78

Τεῦχος μουσικὸν (0, 18 X 0, 14). ἐκ φύλλων στιλπνοῦ χάρτου 282 τῆς ΙΖ' ἑκατ. γραφὲν ὡς ἐξάγεται ἐξ ἄλλων, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς ἑπομένης σημειώσεως φ. 281 ἐν Τραπεζοῦντι. « Καὶ τὸ παρὸν ἐσύνθησα ἐν πόλῃ τραπεζοῦντα τῷ Δωροθέῳ ἀνεψιῷ ἁγίῳ Τραπεζοῦντος Βατοπεδινὸς Νεόφυτος ὁ ἀτλήμων κατὰ μίμησιν ἐκ τῆς ἀηδόνος ».

Ἐκτὸς ἄλλων γνωστοτάτων μελῳδῶν ἀναφέρονται ἐν αὐτῷ καὶ οἱ ἑξῆς. Κοσμᾶς Μακεδονοϊβηρίτης, Γρηγόριος ἱερεὺς Χαλδίας, Παγκράτιος Ἰβηρίτης, Γιοβάσκης, Ἐλευτέριος, Χρουμούζης ἱερεύς, Παναγιωτάκης πρωτοψάλτης, Δημήτριος δομέστιχος, Μελέτιος ἱερομόναχος, Δαμιανὸς ἱερομόναχος καὶ Ἰωσήφ.

1. Ἄρχεται δὲ τὸ τεῦχος οὕτως. « Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τὸν κεκραγαρίον μετὰ τὸν δογματικὸν τῶν κατ' ἤχων. ἦχος α' ».

2. Ἐν φύλλῳ 277 «Εἰς φήμην ἀρχιερέως καὶ κληρικῶν αὐτοῦ καὶ ἀρχόντων ἦχος πλ. α'». Ἀρχ. «Δεῦτε συμφώνως οἱ πιστοὶ βοήσωμεν ἐφάπαξ, Κύριε Κύριε Θεὲ τρισήλιε παντάναξ στερέωσον καὶ τῷ κλεινῷ καὶ πανιερωτάτῳ ἡμῶν σεπτῷ ἀρχιερεῖ καὶ τρισολβιεστάτῳ ἐπὶ τὸν ὑψηλὸν αὐτοῦ θρόνον τὸν τῆς Χαλδίας καὶ ρῶσιν δώρησαι (αὐτῷ) σώματος καὶ ψυχῆς τε, εἰς μῆκος μέγα τῆς ζωῆς εὐημεροῦντα ἀείποτε· σὺν τούτῳ διαφύλαττε τὴν αὐτοῦ συνοδίαν καὶ τοὺς προκρίτους ἄρχοντας μετὰ παντὸς τοῦ κλήρου, ἔτι δὲ καὶ ἐλέησον πάντας τοὺς ὀρθοδόξους πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε καὶ πάντων τῶν ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνος ἐν καλοῖς εὐαρεστησάντων σοι».

79

Τεῦχος μουσικὸν (0, 18 X 0, 125) ἐκ φύλλων χάρτου 110 καὶ περιέχον καταβασίας παρὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.

80

Ἀναστασιματάριον (0, 165 X 0, 11) Πέτρου Λαμπαδαρίου ἐκ φύλλων 92 γραφὲν διὰ χειρὸς κὺρ Γεωργίου Ἐλεσίου ἐκ Κυδωνίας ἐν ἔτει 1781 Σεπτεμβρίου 8.

81

Τεῦχος μουσικὸν (0, 17 X 0, 11) ἐκ φύλλων χάρτου 347 καὶ διαλαμβάνον ἰδιόμελα ψαλλόμενα τῇ ἁγίᾳ καὶ Μεγ. Τεσσαρακοστῇ.

82

Τεῦχος μουσικὸν (0, 165 X 0, 115) ἐκ φύλλων χάρτου 306 ἀχθὲν εἰς πέρας κατὰ τὴν ἐν τῷ τέλει σημείωσιν τὴν 1 Μαρτίου 1791 ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλη Κρυστάλλα Χίου. Ἐν ἀρχῇ δὲ ἡ σημείωσις: «1813 Δεκεμβρίου 13. Ἡ παροῦσα ᾀσματομελίρρυτος βίβλος ὑπάρχει κἀμοῦ Ἰωνᾶ ἱερομονάχου καὶ ἐπεδό-

θη τῷ ἱεροδιακόνῳ Ἰωνᾷ εἰς μνημόσυνον τῶν γονέων μου ἄνευ ἀργυρίου».

83

Τεῦχος μουσικὸν (0, 152 X 0, 10) ἐκ φύλλων χάρτου 60 διαλαμβάνον χερουβικὰ τῆς ἑβδομάδος παρὰ Πέτρου τοῦ Λαμπαδαρίου.

84

Τεῦχος μουσικὸν (0, 17 X 12) ἐκ φύλλων χάρτου γεγραμμένων 230, καὶ διαλαμβάνον διάφορα μαθήματα Δανιὴλ καὶ Πέτρου Λαμπαδαρίου.

85

Τεῦχος μουσικὸν (0, 17 X 0, 115) ἐκ φύλλων χάρτου 233 καὶ διαλαμβάνον τὰ καθίσματα καὶ τὰ πασαπνοάρια.

86

Τεῦχος μουσικὸν (0, 17 X 0, 11) ἐκ φύλλων στιλπνοῦ χάρτου 389 μετὰ φιλοκαλίας γεγραμμένον καὶ κατὰ τὸ ἀρχαῖον σύστημα διαλαμβάνον ἅπασαν τὴν ἀκολουθίαν ἑσπερινοῦ, ὄρθρου καὶ λειτουργίας. Ἐν τέλει ὑπάρχει τὸ ἑξῆς σημείωμα.

«Τέλος καὶ τῷ ἐν Τριάδι Θεῷ δόξα.

Διαχειρὸς κἀμοῦ τοῦ εὐτελοῦς Δημητρίου τοὐπίκλειν Λώτου, ἐκ τῆς Χίου, καὶ πρωτοψάλτου τῆς τῶν Σμυρναίων Ἐκκλησίας, ἐν ἔτη σωτηρίῳ α ψ π γ. Κατὰ τὴν ιδ′ τοῦ Ὀκτωβρίου μηνὸς ἡμέρα Σαββάτῳ ἐν Σμύρνῃ. Ἐκ προσώπου τοῦ γράψαντος πρὸς τοὺς ἐντευξομένους στίχοι ἰδιωτικοὶ ὁμοιοκατάληκτοι ὧν ἡ ἀκροστιχὶς Δημήτριος Λῶτός ἐστι».

« Δόξα Θεῷ τῷ παναλκεῖ νῦν τε καὶ διὰ πάντα ».
« Ἡμῖν γὰρ ζῶντ' ἐξ αὐτοῦ καὶ ἐνεργεῖν τὰ πάντα ».
« Μηδεὶς καυχάσθω ἑαυτῷ ἀλλὰ Τριάδι θείᾳ »

« Ἥτις τῶν ἔργων δίδωσιν ἔκβασιν τὴν τελείαν »
« Τοίνυν κἀγὼ ἐλάχιστος ἠρξάμην ταύτην γράψαι »
« Ρωνύμενος παρὰ Θεοῦ εἰς τέλος ταύτην ἄξαι »
« Ἰδοὺ λοιπὸν τετέλεσται παναλκεστάτῳ σθένει »
« Ὅλη μὲ ἐπιμέλειαν πολὴν ἐγγεγραμμένη »
« Σὺ δ' ὦ φίλε ὃς ἂν ᾖς ὁπότε ταύτην τεύξῃ »
« Ὠ τοῖς Θεοῦ παντάνακτος τοῦ δοῦναι μοι ἐλέει »
« Τὰ ἀγαθὰ σωτήρια δέεσθαι μὴ ἀμέλει »
« Ὅτι δὲ σφάλμα εὑρεθῇ μὴ μὲ κατηγορήσῃς »
« Σολομῶν γάρ ὡς φησὶν ἐπισφαλεῖς αὖ κρίσεις »
« Εἰσὶ πολλάκις τῶν θνητῶν ἀνθρωπίνων τὸ πάθος »
« Συγγνώμην δὲ μοι πάρεξον χωρὶς καρδίας πάθος »
« Τοιοῦτος φάνηθι ἐμοῦ ἵλεως εἰς τὴν ὄψιν »
« Ἵνα Θεοῦ τὴν δόξαν καὶ σὺ ὡς πιθυμεῖς ἐπόψει »

« Ἔρρωσθε ὑγιαίνοντες καὶ
εὐδοκιμοῦντες καλλι-
όπης μαθηταὶ
1783
Ὀκτωβρίου
14».

« Ὑπάρχει δὲ κτῆμα δι ἰδίων ἀναλωμάτων τοῦ πανοσιωτάτου ἐν ἱερομονάχοις κυρίου κυρίου Μελετίου τοῦ ἐκ τῆς Κύπρου καὶ ἀρχιμανδρίτου τοῦ Παναγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου».

87

Ἀναστασιματάριον (0, 175 X 0, 12) κατὰ τὸ ἀρχαῖον σύστημα ἐκ φύλλων χάρτου 87. Τῆς ἀρχῆς προηγοῦνται φύλλα 6 διαλαμβάνοντα τὴν εἰς αὐτὸ εἰσαγωγήν. Ἐν φ. 4 ἐντὸς πολυγώνου ὑπάρχει τὸ σημείωμα « Ἀντωνίου ἱερέως καὶ οἰκονόμου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας. α ψ ι δ' Μαΐου ια' ».

88

Τεῦχος μουσικὸν (0, 17 X 0, 115) ἤτοι ἀνθολογία τῆς παπαδικῆς ἐκ φύλλων χάρτου 432 κατὰ τὸ ἀρχαῖον σύστημα.

89

Ἀνθολόγιον μουσικὸν (0, 17 X 0, 14) παρὰ διαφόρων ποιητῶν συντεθειμένον ἐκ φύλλων χάρτου 321.

90

Τεῦχος μουσικὸν (0, 16 X 0, 105) μετ' εἰσαγωγῆς ἐλλιποῦς ἐκ φύλλων χάρτου 268 καὶ διαλαμβάνον ἐν πρώτοις ἀναστασιματάριον καὶ εἶτα ἀκολουθίαν τοῦ ὄρθρου καὶ τῆς λειτουργίας.

Εἰς μὲν τὸ πρῶτον αὐτοῦ ἐξώφυλλον ὑπάρχουσιν αἱ ἑξῆς σημειώσεις. « Εἰς τοὺς 1779 μετὰ τῆς κυρίας Σωφρονίας ἐκινήσαμεν ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ Ἀπριλίου 22 ἡμέρα β' καὶ ἀπὸ τοῦ Ἰάφφα Ἀπριλίου 27 ἡμέρα Σαββάτο τὸ βραδύ. Εἰς τὰς τοῦ 17 Μαΐου ἡμέρα Παρασκευὴ ἐπιάσθημεν ἀπὸ τοὺς Ἐγγλέζους κοντὰ εἰς τὴν Ῥόδον καὶ μᾶς εὔγαλαν ἀπὸ τὸ καράβι τὸ Φραντζέζικο ἡμέρα Κυριακὴ τῆς Πεντοκοστῆς εἰς τὰς 17 τοῦ παρόντος μηνός. Καὶ ἐκινήσαμεν ἀπὸ τὴν Ῥόδον ἡμέρα τετράδι εἰς τὰς 22 τοῦ Μαΐου διὰ τὴν Πάτμον καὶ ἐφθάσαμεν εἰς τὰς 26 τοῦ παρόντος ἡμέρα Κυριακὴ καὶ εἰς τὰς 29 ἡμέρα τετράδη ἐκινήσαμεν διὰ τὴν Χίον καὶ ἐφθάσαμεν τῇ παρασκευῇ εἰς τὴν Χίον τῇ 31 τοῦ παρόντος: Εἰς τὰς 4 τοῦ Ἰουνίου ἡμέρα γ' ἐκινήσαμεν ἀπὸ τὴν Χίον διὰ τὴν βασιλεύουσαν καὶ ἐφθάσαμεν Ἰουνίου 10: Εἰς τοὺς 1786 Σεπτεμβρίου 18 ἀνεπαύθη ἡ ἄνωθεν Κυρία Σωφρονία». Ἐν τέλει ἡ σημείωσις « 1779 Ἰουλίου 18 ἔγινε γιανκίνη εἰς τὴν πόλιν ὥρας 18 καὶ ἄρχησε ἀπὸ τὸ Σουλτὰν Παγιαζήτη καὶ ἐκτάνθη ».

91

Τεῦχος μουσικὸν (0, 155 X 0, 105) ἤτοι ἀνθολογία κατὰ τὸ ἀρχαῖον σύστημα ἐκ φύλλων χάρτου 465 γραφεῖσα κατὰ τὴν ἐν τῷ φύλλῳ 438 σημείωσιν τὸ ͵αψξθ' Ἀπριλίου ζ' ὑπὸ Ἰωκεὶμ ἱεροδιακόνου τοῦ ἐκ Παλαιῶν Πατρῶν.

Ἄρχεται δ' οὕτως. « Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τοῦ μεγάλου ἑσπερινοῦ ποιηθέντος παρὰ διαφόρων ποιητῶν, παλαιῶν τε καὶ νέων. Ἀρχόμεθα δὲ τὴν τοιαύτην ἀκολουθίαν ἥσυχα καὶ ἀργὰ μετὰ πάσης πρᾳότητος προθυμίας τε καὶ εὐλαβείας καθὼς διατάττεται καὶ ὁ Ἱεροσολυμίτης» φ. 33.

92

Τεῦχος μουσικὸν (0, 16 X 0, 105) τῆς παρελθούσης ἑκατ. ἐκ φύλλων χάρτου 435 οὗτινος τῆς ἀρχῆς προηγεῖται ἑρμηνεία τῶν σημαδίων τῆς μουσικῆς τέχνης, εἶτα ἕπεται ἀναστασιματάριον τοῦ Μανουὴλ Χρυσάφη καὶ ἐφεξῆς ἡ ἀκολουθία ὄρθρου καὶ λειτουργίας.

93

Τεῦχος μουσικὸν (0, 15 X 0, 105) ἤτοι ἀναστασιματάριον τοῦ παρελθόντος αἰῶνος ἐκ φύλλων χάρτου 176.

94

Τεῦχος μουσικὸν (0, 14, X 0, 92) ἐκ φύλλων χάρτου 278 ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου.

95

Τεῦχος χαρτῷον (0, 15 X 0, 9) ἐκ φύλλων χάρτου 70 γραφὲν περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς παρούσης ἑκατονταετηρίδος.

1. Ἑρμοῦ, Χάρωνος, Κροίσου, καὶ Σόλωνος ἢ ἐπισκοποῦντες. Ἀρχ. « Διατί γελᾷς, ὦ Χάρων » φ. 1.

2. Κέβητος Θηβαίου πίναξ. Ἀρχ. « Ὑπήγαμεν πρὸς περίπατον εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Θεοῦ Κρόνου » φ. 37.

3. Ἀντιβακχικά. 1826. Αὐγ. α'. Ἀρχ. « Κατὰ τῶν Βακχικῶν τοῦ κυρίου Χριστοπούλου » φ. 61.

4. Παιάν. Ἀρχ. « Δεῦτε Ἕλληνες γενναῖοι » φ. 70.

5. « Ὅθεν εἶσθε τῶν Ἑλλήνων κόκαλα » φ. 73.

96

Ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας τετράδια 22 τοῦ μαθητοῦ Γεωργίου Λύμας Χίου ἐν ἔτει 1854.

97

Φρασεολόγιον ἡμιτελές. ἐκ χάρτου.

Συλλογὴ χειρογράφων τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἰορδάνου κ. κ. Ἐπιφανίου.

1.

Τεῦχος χαρτῷον (0, 229 X 0, 216) τοῦ ΙΔ' αἰῶνος ἐκ φύλλων 192, ἐλλιπὲς τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος. Τὸ κείμενον αὐτοῦ μονόστηλον ὂν ἔχει γραμμὰς εἰς ἑκάστην σελίδα 27. Γραφὴ ἐπιμεμελημένη.§ Περιεχόμενον. « Ἀπόστολος ἀρχόμενος ἐκ τῆς Κυριακῆς τῆς Διακαινησίμου ».

2.

Εὐαγγέλιον ἐκ φύλλων χάρτου 230 τῆς ΙΕ' ἑκατονταετηρίδος ὕψους 0,224 καὶ πλάτους 0,156 στερούμενον ἀρχῆς καὶ τέλους. Τὸ κείμενον αὐτοῦ μονόστηλον ὂν ἔχει γραμμάς 23—24 εἰς ἑκάστην σελίδα. Ἐν τῷ ἐξωφύλλῳ ὑπάρχει ἡ σημείωσις. « Τὸ παρὸν βιβλίον εἶναι τοῦ ἁγίου Θεοδώρου ἀπὸ χωρίον τῆς Μυριανθούσης λεγόμενον Λεμύδον »

3.

Τριῴδιον τοῦ ΙΕ' αἰῶνος ἐκ φύλλων χάρτου 259, ὕψους 0, 203 καὶ πλάτους 0,151. Τὸ κείμενον αὐτοῦ ἀναγόμενον κατὰ τὸν ΙΕ' αἰῶνα καὶ μονόστηλον ὂν ἔχει γραμμὰς εἰς ἑκάστηνσελίδα 23. Μεταξὺ ὅμως τῶν φύλλων αὐτοῦ ὑπάρχουσι καὶ μέρη ὁλόκληρα ἀνήκοντα εἰς ἀρχαιοτέραν ἐποχήν. Ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος αὐτοῦ ἐλλείπει. Ἔνδον τοῦ δεσίματος καὶ τῶν δύο μερῶν ὑπάρχουσι προσκεκολλημένα δύο φύλλα μεμβράνινα, ἀρχαίου μηναίου ἀναγόμενα εἰς τὸν ΙΓ' αἰῶνα.

4.

Παρακλητικὴ τοῦ ΙΕ' αἰῶνος ἐκ φύλλων χάρτου 230, ὕψους 0.202 καὶ πλάτους 0,151. Καὶ τὸ χειρόγραφον τοῦτό ἐστιν ἐλλιπὲς τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος. Τὸ κείμενον αὐτοῦ ἐστι μονόστηλον καὶ ἐκ γραμμῶν 22. Ἄρχεται δὲ ἀπὸ τὴν ἀκολουθίαν τῆς τετάρτης τοῦ πρώτου ἤχου.

5.

Μηναῖον (0 21 X 0, 151) ἐλλιπὲς τοῦ μηνὸς 9)βρίου Δεκεμβρίου καὶ Ἰανουαρίου ἐκ φύλλων χάρτου 64. Τὸ κείμενον αὐτοῦ μονόστηλον ὂν καὶ ἐκ γραμμῶν 24 εἰς ἑκάστην σελίδα, ἀνάγεται εἰς τὸν ΙΖ' αἰῶνα.

6.

Ἀπόστολος τοῦ ΙΔ' αἰῶνος ἐκ φύλλων χάρτου 75, ἔχει ὕψος 0, 201, καὶ πλάτος 0, 151, κείμενον μονόστηλον καὶ γραμμὰς 25 εἰς ἑκάστην σελίδα. Ἐλλιπὴς καὶ οὗτος κατά τε τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος. Ἀνάγεται εἰς τὸν ΙΕ' αἰῶνα.

7.

Ἀπόστολος τοῦ ΙΕ' αἰῶνος (0, 21 X 0, 151) χάρτινος ἐκ φύλλων 91 ἐλλιπὴς τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος. Ἔχει κείμενον μονόστηλον μετὰ γραμμῶν 25.

8.

Ψαλτήριον χαρτῷον τῆς ΙΔ' ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων 114 ἐλλιπὲς καὶ τοῦτο τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος. Τὸ κείμενον ἔχει μονόστηλον καὶ γραμμὰς 33 εἰς ἑκάστην σελίδα.

9.

Ὡρολόγιον χαρτῷον εἰς μικρὸν σχῆμα ὅλως ἐφθαρμένον καὶ ἀποτελούμενον ἐκ φύλλων χάρτου 130.

10.

Ἀραβικὸν Εὐαγγέλιον, χαρτῷον εἰς σχῆμα μέγιστον ἐκ φύλλων 156 τοῦ ΙΗ' αἰῶνος.

Ἐπιστολαὶ τοῦ Ἀδριανουπόλεως Νεοφύτου καὶ Λαρίσσης Διονυσίου, οἵτινες ὕστερον καὶ πατριάρχαι Κωνσταντινουπόλεως ἐχρημάτισαν πρὸς τὸν Μακαριώτατον ἡμῶν αὐθέντην καὶ δεσπότην, ἅς τινας εὗρον ἔν τινι παλαιῷ τετραδίῳ.

Τοῦ Ἀδριανουπόλεως τῷ Μακαριωτάτῳ ἡμῶν δεσπότῃ Καισαρείας ἔτι τυγχάνοντι. (Ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 5 κώδικος τῆς βιβλιοθήκης τοῦ μοναστηρίου Ἀβραάμ) σ. 267.

Οὐδὲν κρεῖττον φιλίας, οὐδὲ φίλων, ὁ λόγος διακελεύεται, πανιερώτατε, φιλίαν δέ οὐ τὴν ἐν λόγῳ μόνον καὶ οἰήσει φιλίας, φημί, ἀλλὰ τῇ ἀληθείᾳ καὶ ταῖς τῶν φίλων ἐν σημανθεῖσαν ψυχαῖς, ἐν οἷς καὶ τὸ εἶναι μᾶλλον, ἢ τὸ δοκεῖν ἕπεται. Ἡμεῖς οὖν ἴστω Θεός, ὃν φιλία πρεσβεύει, ὅτι οἰκείως ἔχομεν πρὸς αὐτήν, οὐ μόνον διὰ τὴν πάλαι τοῦ Μακαριωτάτου φιλίαν καὶ τὸ τοῦ τόπου σεβάσμιον, ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον διὰ τὸν λόγον αὐτόν, καὶ τἄλλα περὶ αὐτὴν προτερήματα, περὶ ὧν λέγειν οὐ τοῦ παρόντος. Ἐδεινοπάθει γοῦν διὰ τῆς πρὸς ἡμᾶς αὐτῆς ἐπιστολῆς, ὡς δῆθεν φιλίας παρεωράκαμεν, ἐπειδὴ τῷ κὺρ Νικηφόρῳ τῷ πρότερον Αἴνου, τὰ τῶν ἀνθρώπων ἐνδομυχοῦντα πάθη, δέχεσθαι ἐπετρέψαμεν, καὶ φάρμακα αὐτοῖς ἐπιτιθέναι σωτήρια, καὶ τοῦτο μὲν ἀληθές, οὐ μὴν δ' ὅτι καὶ φιλίαν παρεωράκαμεν, ἣν μετὰ Θεόν τιμᾶν ἐδιδάχθημεν, καὶ φυλάττειν ἐπάγγελμα. Γράφοντες οὖν προσθήκην τοῦ καλοῦ ποιῆσαι ᾠήθημεν, οὐ μόνον φιλίας ἀκραιφνεστάτης ἀφαίρεσιν καὶ ἀποκήρυξιν. Εἴπομεν καὶ αὖθις λέγομεν τῇ σῇ πανιερότητι, ἵνα ἔχῃ ἄδειαν οὐ μόνον τὰς τῶν ἀνθρώπων δέχεσθαι πράξεις, ἀλλ' ἀκωλύτως ἐνεργεῖν ἁπαξάπαντα, τὰ τοῖς ἀρχιερεῦσιν ἀνήκοντα, καὶ γράμμα περὶ τούτου τοῖς ἡμετέροις πέμπομεν κληρικοῖς, καὶ εἰ ἀρεστόν ἐστιν αὐτῇ, ἀναγνωσθήτω ἐπ' ἐκκλησίας πρὸς ... τινων χαιρεκάκων θελόντων παραχαράττειν τὴν ἀλήθειαν. Διὰ τὸν Μιχαλάκην καὶ τοὺς λοιποὺς οὓς διὰ τοῦ φιλικοῦ αὐτῆς γράμματος ἀναιτίους ἔδειξε πρὸς ἡμᾶς ἴστω ὅτι δεδώκαμεν τούτῳ συγγνώμην μετὰ καὶ τῶν ἄλλων ἀμπατζήδων, καὶ γράφοντες τῷ ἐφημερίῳ τούτοις τὴν εἴσοδον τῆς ἐκκλησίας ἐπιτρέπο-

μεν, ἵνα τὸν Γιουργάκην τοῦ παρανόμου γάμου ἐξώσωσι καὶ τῶν τάξεων. Ἔρρωσθο δή. 1669 Φευρουαρίου 23.

Ὁ αὐτὸς τῷ αὐτῷ.

Μὴ τὴν παρ' ἡμῶν ἀγάπην ἰσόμετρον τοῖς γράμμασιν ἡγοῦ, λογιώτατε, καὶ πανιερώτατε ἀδελφέ, καὶ συλλειτουργέ, μὴ δ' ἰσάριθμα κρῖνε ταῦτα τῆς πρὸς σέ μου κατὰ Θεὸν ἀκραιφνεστάτης ἀγάπης, παμφίλτατε, ὅσον γὰρ τῳόντι διαφέρει τῶν ἀνθρωπίνων τὰ θεῖα, τόσον καὶ ἡ σὴ φιλικὴ διάθεσις, τῶν ἄλλων πάντων φίλων ἐμοί, τὸ μὲν γὰρ τῆς ἀγάπης καλὸν θεῖον ὡς ἀληθῶς καὶ παρὰ Θεοῦ τοῖς ἀνθρώποις δώρημα δέδοται, τὰ δὲ γράμματα ἀνθρώπων ἔργα καὶ χειρῶν μόνον ὑπηρετικά, καὶ ποτὲ μέν, ποτὲ δ' οὔ, ἀλλ' ἡ φιλικὴ τῶν ἀληθῶς φίλων διάθεσις ἐνσημανθεῖσα τῇ τῶν φίλων ψυχῇ μένει ἀεί, ἐν ἡμῖν καὶ ὑμῖν τοῦτο γέγονε, παρ' ἧς ἡμεῖς βιαζόμενοι πρεπούσας σοι ὑποθέσεις προμνηστευόμεθα, οὐ τῆς φύσεως τῆς σῆς τοῦτο μόνον οἰκεῖον, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐπαγγελίας πολλῷ μᾶλλον καὶ τῆς πρὸς Θεὸν εὐσεβείας τε καὶ ἐγγύτητος. Γράφε τοίνυν, γράφε πρὸς ἡμᾶς, λογιώτατε, μηνύων ἡμῖν τὰ κατὰ σὲ καὶ τὰ τῶν φίλων πρὸς τούτοις δὲ καὶ τὰ τῶν πρέσβεων, πῶς ὑπεδέχθησαν καὶ τί κατὰ νοῦν αἰτήσονται βούλονται, καὶ εἰ βραδύνουσι παρ' ὑμῖν καὶ ἄλλα ὅσα χρεών, τούτοις ἀντιβολῶ παρ' ἡμῶν προσείποις, καὶ λόγοις ὡς οἶδας διὰ τὴν τοῦ ναοῦ ἀνακαίνισιν οὐκ ὀλίγοις κοινολογήσοις, καὶ εἰ μὲν ἔλαβον παρὰ τῶν κρατούντων ἄδειαν καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν ἡμετέραν μητρόπολιν, οἶδ' ὅτι τούτους ὡς ἔδει ὑπερεπήνεσας, εἰ δὲ τοῦτο παρεῖδον ποιήσει σου ἡ Πανιερότης, ὡς ἄλλος ἐγὼ ἅπαντα, οὐ μόνον τὰ τῆς ἀρχιερωσύνης ὡς καὶ πρότερον ἔφην σοι, ἀλλὰ καὶ τοὺς νεήλυδας παροτρύνει μετὰ τῆς ἐν σοὶ παλλάδος παμφίλτατε· καὶ αὖθις χαῖρε καὶ ὑγίαινε.

Ὁ αὐτὸς τῷ αὐτῷ.

Τῷ Μακαριωτάτῳ καὶ λογιωτάτῳ πατριάρχῃ τῆς ἁγίας πόλε-

ως Ἱερουσαλὴμ κυρίῳ κυρίῳ, Δοσιθέῳ ὁ Ἀνδριανουπόλεως Νεόφυτος, εὖ πράττειν.

Ἐξ οὗπερ, τῆς σῆς Μακαριότητος ἐς Λάρισσην πεφοιτηκυίας, τὴν ὑπόθεσιν καὶ τὰ τῆς καρδίας αὐτῆς βάθη μεμαθήκαμεν, ἄριστε, ἣν ἡμεῖς ὡς ἀπόρρητον οὖσαν μόνον τῷ θείῳ γέροντι σοφωτάτῳ τε ὄντι καὶ μακαριωτάτῳ δεσπότῃ, πρόδηλον καὶ καταφανῆ πεποιήκαμεν. Ὅμως γε μέντοι εὐθύμως ᾔσθημεν ὅτι (τῶν πραγμάτων εὐστόχως λίαν καὶ δεξιῶς ἐλθόντων) ἡ ὑπόθεσις εἰς καλοκάγαθον τέρμα Θεοῦ διδόντος ἐπανελήλυθε καὶ τοὺς τῶν Ἱεροσολύμων ἐκκλησίας ἡ σὴ Μακαριότης οἴακας ἀσφαλῶς ἐκτήσατο, ὦ παμφίλτατε, ἀλλὰ μὴν οἱ τελχῖνες καὶ ἀναιδεῖς ἀπὸ τοῦ σκοποῦ ὄντως πεφύκασιν. Καὶ μέντοι καὶ ἡμεῖς ὡς εὐδαιμονίας ἡμέτερον τὴν αὐτῆς ἀνάβασιν καὶ ἀξίαν πρὸς τὸν ἱερὸν καὶ μέγιστον Πατριαρχικὸν θρόνον ἀριθμούμεθα, ἐπείπερ εὖ καὶ καλῶς οἶσθα, ὅτι καὶ ἡμεῖς ἐξαιρέτως τε ἅμα καὶ φιλικῶς πρὸς τὴν ἱερὰν αὐτῆς Σεβασμιότητα ἐπέκεινα τῶν ἄλλων φίλων ὁσημέραι διακείμεθα. Ἐρρωμένος καὶ εὐτυχῶν εἰς ἐπὶ μήκιστον καὶ βαθύτατον γῆρας διαβιῴης περιπόθητε. 1669. Ἐλαφηβολιῶνος θ΄.

Δοσιθέῳ τῷ Μακαριωτάτῳ Ἱεροσολύμων Διονύσιος ὁ Λαρίσσης.

Ἀμύθητόν μοι ἡδονὴν προὐξένησεν, ἡ παρὰ τῆς σῆς Μακαριότητος ἐπιστολὴ καίπερ οὖσα μικρά, καὐτὸς τοίνυν τὴν ἐφάμιλλόν σοι ἀντεπιστέλλω, ὑπολαμβάνων σε τὴν αὐτὴν ἔχειν δόξαν περὶ τούτου, ὥσπερ ἐγώ. Διαρκεῖ γὰρ σμικρὸν ἐπιστόλιον, οὐ τὴν τυχοῦσαν ἡδονὴν μνηστεῦσαί σοι. Περὶ δὲ τοῦ ἡμετέρου Μπαλασσάκη (εἰ καὶ τὰς τυχούσας σοι ὁμολογῶ χάριτας περὶ τῆς προθύμου καλοκαγαθίας της) ἡ σ θ ω σου ἡ θεοσέβεια ὅτι ὑπόσχεσις ὑ μ ῖ ν, ἵνα ἀφεθῇ παρ' αὐτοῦ δέδοται. Περὶ δὲ τῶν λοιπῶν ἄλλοτε γράψω σοι.

Τῷ αὐτῷ.

Τὰ παρὰ τῆς σῆς ἀντιτοξευθέντα μοι, Μακαριότητος γράμματα ἡδονὴν πημμάτων ἐμνήστευσαν Μακαριώτατε καὶ σοφώτατε, παρὰ σοῦ γὰρ τοῦ σοφοῦ φίλου. Καὶ εἰ μὲν παρὰ σοῦπῶς οὐκ ἂν καθ᾽ ὑπεροχὴν ἐμνήστευσεν, ἅτινα ὡς εὐεκτόν τι χρῆμα καὶ τιμαλφὲς ἐνηγκαλισάμεθα, ἅμα δ᾽ ὅτιεὐμοιροῦντα καὶ εὐεκτοῦντα δἰ αὐτῶν σε ἔγνωμεν, καθομολογοῦμέν σοι τοίνυν χάριτας φιλοσόφου, διαθέσεως ἕνεκα εὐνοίας καὶμνήμης ἧς φέρεις πρὸς ἡμᾶς, ἣν κἀμεῖς ἐνδελεχῶς ἔχομεν ἐν τῇ φαοστασίᾳ τὰ ἡμέτερα ἰνδάλματα εἰς ἀεὶ φέροντες, τὸ δὲ κάλλος τῆς εὐεποιίας καὶ ἡ τῆς λέξεως ποικιλία, εἰ κάλλιστα εἰπεῖν ὁ γλαφυρὸς καὶ λακωνικὸς τρόπος τῆς ἐμμούσου καὶ θυμήρους σου ἐπιστολῆς, τὰ ἡμέτερα κατεδήλου, καὶ οὐχὶ τὰ ἡμέτερα προτερήματα, τὰ γὰρ ἡμέτερα ἄλλως τῳόντι πέφυκεν, ὡς οὐκ ἀλάθητα τῇ σῇ θείᾳ καὶ ἱερᾷ κεφαλῇ σοφώτατε καὶ συγγνωστέον. Περὶ δὲ τοῦ μοναχοῦ τοῦ ὑμετέρου, εἰ καὶ οὐκέτι μὲν αὐτὸν εἴδαμεν, πλὴν ὅσον τὸ κατὰ δύναμιν πρὸς αὐτὸν προθυμήσομεν, τὰ μέγιστα μάλιστα, καὶ τὰ βέλτιστα περιχαρῶς καὶ ἀσμένως δἰ ἀγάπην της, καὶ ἔρρωσο φίλων καὶ σοφῶν ἀπεικόνισμα. Θαρηγλιῶνος 6.

Ὁ αὐτὸς τῷ αὐτῷ.

Καθάπερ ἡδύπνοός τις ἠχὼ (νοημάτων ἐξαγγελτικὴ καὶ ἔμψυχος) ἀνταναχλάσασα ἡ τῶν μελιρρύτων σου ἐπῶν ἁρμονία, ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν, διὰ τοῦ ἐμμούσου σου φθόγγου λακωνικοῦ οὐκ ὀλίγην τὴν τέρψιν πρὸς ἡμᾶς ἤνεγκε φίλων ταμιευόντων, φιλίας φίλτρα, ἄριστε καὶ λογιώτατε. Τουτὶ μὲν ὅτι τῆς παρὰ σοῦ μνήμης ἠξιώθημεν καὶ γραφῆς, ἥντινα ὡς εὐεκτόν τι χρῆμα καὶ τιμαλφὲς ἐνηγκαλισάμεθα. Ἅμα δὲ εὐμοιροῦντα καὶ εὐεκτετοῦντά σε ἔγνωμεν δἰ αὐτῆς, ἥτις ἐπιτετράφθαι σοι τοῦ μακαριωτάτου θρόνου ἐξήγγειλε. Καὶ τί χρὴ λέγειν καὶ γράφειν ὅσης ἡδονῆς τοὺς πάντας ἐνέπλησεν. Ἐγὼ δέ οἷα εἰκὸς ὡς ἀδελφὸς καὶ φίλος διεχύθην ὅλῃ τῇ ψυχῇ καὶ ὑπερήσθην ὑφ᾽ ἡδονῆς τῷ ἀκούσματι, δεόμενος τῆς προνοίας, νὰ τὴν διέπῃ εἰς λιπαρὸν καὶ βαρύτατον γῆρας, ὅσον δὲ τοῦ ἔχειν ἡμᾶς ὡς προϋπεσχέθημεν καὶ τουτὶ τὰ νῦν ἄλλως τυγχάνει γε ὄντα. Ἡμεῖς γὰρ παρὰ τῆς σῆς Μακαριότητος ἠρτήμεθα καὶ ἐκδεχόμεθα καὶ οὐχ ἡ σὴ παρ᾽ ἡμῶν θεοσέβεια.

Ἔρρωσο δ' ὅμως καὶ ἡμῶν μὴ φῆσ . . . μεμυημένος τε καὶ κηδόμενος. Γαμηλιῶνος 7 ἐπὶ μεσοῦντος. σωτήριον ἔτος 1669.

Τῷ αὐτῷ Βασίλειος ἰατρὸς Σμυρναῖος.

Μεγίστην ὄντως ἡμῖν ἀγαλλίασιν ἐν μέσῃ ψυχῇ προυξενήσατο ἡ παρὰ θείας προνοίας ἀναβίβασις τῆς ἀρχιερωσύνης σου εἰς τὸν αὐτὸν θεῖόν τε θρόνον καὶ ἁγιώτατον, καὶ τοσαύτη οὖσα τυγχάνει, ὅσην ἔδει τοὺς εἰλικρινῶς τῇ μακαριότητί σου καὶ προσπελάζοντας λαβεῖν.. Μέγα τοίνυν ἡμᾶς προσήκει φρονεῖν καὶ ἄγαν σεμνύνεσθαι τοιούτου καὶ τηλικούτου θεόθεν ἐπιτυχόντας ἀρχιερέως, περὶ τούτου πολλὰ λέγειν καὶ ἀναφανδὸν περιγράφειν οἷόν τε ἐστιν ἡμῖν. Πολλὰ πολλαχῶς ἕνεκεν τούτου ἀεννάως τῆς ψυχῆς πλημμυρούσης, ἥτις ἀδιαλείπτως τὴν αὐτὴν ἄνω πρόνοιαν παρακαλέσει, ἵνα τοιαύτην θείαν καὶ ἱερὰν Κεφαλὴν τῇ αὐτοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίᾳ χαρίσηται εἰς σύστασιν τῆς ὀρθοδόξου ἡμῶν πίστεως καὶ ἀναστήλωσιν τοῦ ἡμετέρου ἤδη πεπτωκότος γένους, καὶ εἰς ἀγαλλίασιν πνευματικὴν τῶν εὐμενῶς τῇ μακαριότητί σου διακειμένων. Τοῦ πρώην Μακαριωτάτου ἡμῶν πατρός τε καὶ πατριάρχου κυρίου κὺρ Νεκταρίου (τοῦ Θεῷ καὶ ἀνθρώποις ἐν τούτῳ εὐαρεστήσαντος) τὰς ἁγίας χεῖρας καὶ πόδας πανευλαβῶς ἀσπάζομαι. Ταῦτα. Αἱ δὲ θεῖαι εὐχαί τε καὶ εὐλογίαι τῆς μακαριότητός σου μεθ' ἡμῶν Μουνηχιῶνος η' κατὰ τὸ ἔτος α χ ξ θ'.

Δοσίθεος Ἀνδρονίκῳ Πρωτονοταρίῳ τῆς Μεγάλης ἐκκλησίας.

Πρὸ ἡμερῶν τεσσάρων ἐδέχθην τὸ ὑμέτερον γράμμα. καὶ ἂν καλὰ καὶ οἱ ἡμέτεροι ὅσαις φοραῖς μᾶς γράφουσι, σημειώνουσι, καὶ τὰ κατὰ σὲ ὡς αὐτοῖς διεταξάμεθα, ἀλλ' οὖν εἰκόνα τοῦ ἀνθρώπου φασὶ τὴν ἐπιστολὴν εἶναι, διὰ τοῦ γράμματος σὲ αὐτὸν εἴδομεν καὶ εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ ὅτι ὑγιαίνετε οὗ καὶ δεόμεθα ἐκτενῶς, ἵνα καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν ὑγιαίνετε καὶ διακυβερνᾶσθε ὡς τὸ εἰκός, ἵνα ἔχητε εἰρήνην καὶ τέλος ἀγαθὸν πρός τε τὰ ἀναγκαῖα τῆς οἰκονομίας τοῦ αἰῶνος τούτου καὶ τῆς κτήσεως τῆς ἐκκλησίας τῶν πρωτοτόκων τῶν ἀπογεγραμμένων ἐν οὐρανοῖς. Ἀμήν. Οἱ δύο ἡγεμόνες μαχόμενοι συμπεριφέρουσι καὶ τὰς ἐπαρχίας καὶ τοὺς ἐν αὐταῖς πτωχοὺς καὶ ζημιοῦσι, διὰ τοῦτο πληρωθήσεται ἐν αὐτοῖς ἡ

τὸ εἰ δὲ ἀλλήλους δάκνετε καὶ κατεσθίετε, βλέπετε μὴ καὶ ὑπὸ ἀλλήλων ἀναλωθῆτε ἢ τὸ οὐκ οἶδα ὑμᾶς ἢ καὶ ἄμφω. Γελοῖον δὲ καὶ τὸ τοῦ Μουσελίμη οὕτω τυφλόν ἐστιν ἡ κακία, ὥστε ἐν τοῖς ἀγαπῶσι τὸν κόσμον ὑπὲρ τὸ δέον τύφλωσιν ἐμποιεῖ, καὶ οὐδὲ τὸ προκείμενον βλέπουσιν, οὔτε ποῦ κατὰ πετρῶν φέρονται ὁρῶσιν, ἅπαξ οὖν ὁ κοινός ποτε φίλος συγγενῆ ᾠηθεὶς τὰ ὁρώμενα καὶ τῶν ἀοράτων περιφρονήσας καὶ τὴν πρὸς Θεὸν ἐλπίδα ἀποσεισάμενος, ᾠήθη τέχναις, ὅρκοις, φιλοδωρίαις καὶ ἀπάταις προσεληλυθέναι ἐπὶ τὴν ἀρχὴν καὶ πολυχρονῆσαι, ἐκπεσεῖται δ' οὖν ἐν ταῖς ἰδίαις οἶδε γάρ φησιν ὁ μακάριος Πέτρος ἀσεβεῖς φυλάττειν ἐν ἡμέρᾳ κακῇ οὕτω κακὸν ἡ φιλοκοσμία, ὥστε καὶ τὰ φίλτατα πραγματεύεσθαι ὑπὲρ . . . . ἐμποιεῖν τοὺς ἐκείνῃ προσέχοντας ἄμποτε ὁ παιδεύων καὶ πάλιν ἰώμενος Κύριος ὁ κατάγων καὶ ἀνάγων δώσοι τῷ γέροντι κὺρ Ἀντωνίῳ ὑπὲρ ἀπολυτρώσεως τοῦ ὅρκου καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ. Ὁ φίλος ἡμῶν εἰ καὶ οὐκ ἰσχύει πρὸς ἀγαθὸν, πρὸς κακὸν ὅμως καὶ βλάβην ἰσχύει· ἴδε τί ἡμῖν προὐξένησε, τοσαύτην ζημίαν καὶ τοσοῦτον κακὸν, οὔτε ἀσεβεῖς πώποτε οὔθ' αἱρετικοὶ τῷ Ἁ. Τάφῳ προὐξένησαν. Ἐλπίζομεν γάρ τῆς ἐσχάτης ἀπολαῦσαι παρακλήσεως τοῦ χρέους ἡμῶν ἧπερ ἀπήλθομεν ἐν ἐκείνοις τοῖς τόποις. Εἰρήσεται ὅμως τὸ εἰρημένον τῷ Κυρίῳ, ὁ μὲν γὰρ υἱὸς φησί τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει καθὼς γέγραπται, οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ παραδίδοται, ἡμεῖς κρίμασιν οἷς οἶδε Θεὸς καὶ κατὰ τοὺς ἀκατανοήτους λόγους τῆς θείας αὐτοῦ προνοίας πάσχομεν ὅσα πάσχομεν, ἴσως κοινωνοὶ γενόμενοι (καυχησόμεθα γάρ τι καὶ νεανικώτερον, τῶν ἁγίων καὶ τῶν τοῦ Χριστοῦ παθημάτων κατὰ τὸ μακάριον ἔλεος τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἀπολαύσωμεν μικρόν τι καὶ ὧν ἐκεῖνοι ἀπολαύουσι, οὐαὶ δὲ τῷ χρηματίζοντι ὀργάνῳ τοιαύτης κακίας, οὐκ ἀφεθήσεται γὰρ αὐτῷ, οὔτε ἐν τῷ νῦν, οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι, ἐρχόμεθα τοίνυν ἀλλὰ πῶς; μετὰ κόπων πολλῶν, ἡ ὁδὸς μακρὰ δύσκολη, ἄνθρωποι ἐν αὐτῇ ἄδικοι *ταῦφαλοι*, ἀπάνθρωποι, καὶ μιαροὶ, ἐπὶ τῷ Θεῷ οὖν ἀναθέμενοι τὰ καθ' ἡμᾶς ἀπτόμεθα τῆς ὁδοῦ τὸν Αὔγουστον σὺν Χριστῷ ἐπειδὴ τώρα ἀσθενοῦμεν, ἀναρρώσεως δὲ τυχόντες ἑτοιμαζόμεθα, γίνωσκε δὲ ὅτι, ἐξόδων καὶ τῶν ἀναγκαίων ὑστερούμεθα. Τοὺς κατ' οἶκον τὸν ὑμέ-

τερον πάντας ἐν Κυρίῳ εὐχόμεθα καὶ εὐλογοῦμεν, καὶ τὸν Ἀβραμιαῖον γέροντα μετὰ τῶν φιλτάτων ὧν τὰ ὀνόματα ἐν βίβλῳ ζωῆς. καὶ τὴν κυρίαν Περουζὲ μετὰ τῶν οἰκείων κατ' ὄνομα εὐχόμεθα καὶ εὐλογοῦμεν καὶ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ εἴη μεθ' ὑμῶν. ᾳ χ π α'.

Ἰουλίου ιγ' ἀπὸ τῶν συνόρων

Ἰμερετίου.

Δοσίθεος Νεοφύτῳ Ἀδριανουπόλεως

Ἐμοὶ πολλὴ μὲν ὕλη, πολὺ δὲ καὶ τὸ δίκαιον, οὐχ ὑμῖν ἀλλὰ καθ' ὑμῶν γράφων, ἀσυνήθεις γάρ πως ἡμῖν γεγόνατε, ὦ ἱερὰ κεφαλή, μὴ γράψαντες ὁπωσοῦν τοῖς ποθοῦσιν ὑμᾶς, ἀλλὰ κἂν τοῦ λοιποῦ κινηθήτω ἡ ταχυτάτη χεὶρ ῥήματα νοὸς ὀξυτάτου καὶ θεοφιλοῦς ἡμῖν ἀπαγγέλλουσα καὶ τὰ κατ' αὐτὴν ὁποῖα διασαφοῦσα οὕτω γὰρ καὶ αὐτὴ τῆς μέμψεως ἀπαλλαγήσεται καὶ ἡμᾶς ἀλύπους ἀποτελέσει.

Ἑκατομβαιῶνος γ'. ἱσταμένου.

Δοσίθεος Νικολάῳ Ποστελνίκτ

Μαρτίῳ δὴ γεγραμμένον ἣν αὐτῆς ἐλάβομεν γράμμα εὐφροσύνης καὶ πνευματικῆς ἔμπλεον θυμηδίας ὅτι παρὰ σοφοῦ καὶ καλοῦ καὶ φίλου ἀρχαίου καὶ τῆς αὐτῆς οὐκ ἀμοιροῦντας πατρίδος, ἐπαγγέλλεται μέντοι, καὶ πρότερον ἡμῖν ἕτερον ἀπεστάλθαι καὶ ἂν μὲν τοῦτο πνευματικῶς ἐννοῇ ὡσανεὶ τὸν πρὸ τοῦ γράμματος συνεχῆ τῆς φιλίας χρόνον εἶχεν ἡμᾶς εἰς μνήμην τῆς ἑαυτῆς, τοῦτο ἀληθὲς καὶ τοῦ νοήματος τὸ γλαφυρὸν πρέπον τῇ σῇ ἀγχινοίᾳ, ἂν δὲ αἰσθητῶς, οὐκ ἦλθεν εἰς ἡμᾶς ἕως ἄρτι μηδὲν τῶν τοιούτων, ἴσως κωλυθὲν παρὰ τῶν περὶ τὰ γράμματα συμβαινουσῶν αἰτιῶν, ἅτιν' ἀγνοεῖται, ἐπεὶ τὰ συμβεβηκότα ἄπειρα οἶδεν ὁ λόγος. Ἀνύψωσας δ' ἡμᾶς τοῖς ἐπαίνοις, ὡς ῥήτωρ ἔντεχνος τοῖς ἐλαχίστοις περιτιθέμενος κάλλος καὶ μέγεθος, δέος δὲ μήτι τῶν ἀνελπίστων πάθοιμεν τοῖς πτεροῖς σου τῶν λόγων προσεπαιρόμενοι, διὰ τοῦτο παῦσαι ἀλλοτρίοις κόσμοις περικαλλύνων ἡμᾶς. Ἀμνημοσύνης δὲ ἢ φιλίας ἀφίλου λαγιωτάτου τέκος μὴ γράψῃς ἡμᾶς ὅτι ὀλιγοψύχοις τὸ συνεχῶς ἐπιστέλλειν, τὸ δ' ἐν καιρῷ ἁρμοδίῳ ἢ χρόνῳ ἀπεριέργῳ φιλοσόφου ψυχῆς μενούσης ὡσαύ-

τως ἀεί τῆς αὐτῆς. Τὸν τιμιώτατον ἀδελφὸν κὺρ Ἀπόστολον σὺν τῷ γεγηρῷ πατρὶ καὶ τοῖς τέκνοις εὐχόμεθα καὶ εὐλογοῦμεν, καὶ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ εἴη μεθ' ὑμῶν διαφρουροῦσα καὶ διασώζουσα.

Σκιρροφοριῶνι μηνί.

Δοσίθεος ἐλέῳ Θεοῦ Πατριάρχης τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ καὶ πάσης Παλαιστίνης. (περὶ ὑποδοχῆς ξένου πατριάρχου).

Ὁσιώτατε λογιώτατε ἱερομόναχε καὶ πνευματικὲ κὺρ Νεόφυτε, καὶ ἡμέτερε ἐπίτροπε ἡ χάρις τοῦ παναγίου Πνεύματος ἔστω μετὰ σοῦ. Γράφετε ὅτι ἔχει νὰ ἔλθῃ εἰς τὰ αὐτόθι ὁ μακαριώτατος καὶ ἁγιώτατος πατριάρχης Ἀντιοχείας κύριος Κύριλλος ὁ ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ συλλειτουργὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ κἄντε ὁ Ἀντιοχείας κἄντε ὁ Ἀλεξανδρείας ἔλθῃ αὐτοῦ κόνευσέ τον ὅπου σᾶς φανῇ εὔλογον ἄς ἔχῃ ἀπὸ λόγου σας καθ' ἡμέραν κρασί, ψωμί, καὶ εἴτι ἄλλο γνωρίζετε εὔλογον. Ἄν θέλετε νὰ τὸν κονεύσετε μέσα εἰς τὸ πατριαρχεῖον, καὶ αὐτὸ ἀρεστὸν εἶναι, καὶ δεκτόν, ὅσαις φοραῖς ὑπάγει εἰς τὸν ἅγιον Κωνσταντῖνον νὰ στέκῃ εἰς τὸ θρονὶ ὡσὰν νὰ ἤμουν καὶ ἐγώ. Εἰς ταῖς ἀκολουθίαις ὅλαις, καὶ εἰς τὴν λειτουργίαν εἰς τὸν ἅγιον Κων)τῖνον, νὰ μνημονεύετε μοναχὰ ἐκεῖνον, ἤγουν ὑπὲρ τοῦ πατρὸς καὶ Πατριάρχου ἡμῶν Κυρίλλου. Ὅσαις φοραῖς ὑπάγει εἰς τὸν ἅγιον Ἰάκωβον καὶ εἰς ἄλλας ἐκκλησίας τόσον εἰς γυναικεῖα μοναστήρια, ὅσον καὶ εἰς ἀνδρίκια, πάλιν εἰς τὸ θρονὶ νὰ στέκηται, καὶ ἐκεῖνον πάλιν νὰ μνημονεύετε. Ὑπαγαίνοντας δὲ καὶ εἰς τὰ ἔξω μοναστήρια, ἔτζι πάλιν νὰ γίνεται, ἤγουν νὰ στέκῃ εἰς τὸν πατριαρχικὸν θρόνον καὶ ἐκεῖνον μόνον νὰ μνημονεύετε. Ὅπου λειτουργήσει μέσα εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ ἢ ἔξω ἐκείνου μόνου τὴν φήμην νὰ λέγουσι καὶ ὄχι τὴν ἐδικήν μας. Μέσα εἰς τὸν ἅγιον Τάφον ὅταν ὑπαγαίνῃ νὰ γίνεται ἡ ὑπαντὴ μετὰ παρρησίας ὡσὰν νὰ ἤμεθα καὶ ἡμεῖς. Νὰ στέκεται εἰς τὸν θρόνον τὸν ἐδικόν μας. Τὸ διβάμπουλον καὶ ἡ ἄλλαις τάξαις νὰ γίνωνται ἐκ τοῦ λόγου του ὡσὰν νὰ εἴμεθα καὶ ἡμεῖς. Ὅταν λειτουργοῦν μὲ τοῦ λόγου του ἀρχιερεῖς νὰ πέρνουν θέλημα ἀπὸ λόγου του ὡσὰν καὶ ἀπὸ λόγου

μας. Εἰς τὴν λειτουργίαν καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ παπάδες νὰ μνημονεύουν ἐκεῖναν καὶ ὄχι ἡμᾶς. Καὶ τὸ μνημόσυνον νὰ μὴν εἶναι ἀπόλυτον, ἀλλὰ διωρισμένον καθὼς καὶ τὸ ἰδικόν μας, ἤγουν ἐν πρώτοις μνήσθητι Κύριε τοῦ πατρὸς καὶ Πατριάρχου ἡμῶν Κυρίλλου. Ὅσαις φοραῖς λειτουργήσῃ μέσα εἰς τὸν Ἅγιον Τάφον, καὶ ἔξω νὰ τοῦ δίδετε ἀπὸ τὰ ἱερὰ τὰ καλλίτερα ὅπου ἔχετε καὶ κορώνα ὅποιαν εὑρῆτε εὔλογον. Εἰς δὲ τὴν ἑορτὴν τῶν Βαΐων καὶ τοῦ ἁγίου Πάσχα, ἢ τοῦ ἁγίου Πάσχα καὶ τοῦ Ἀντίπασχα νὰ δώσητε νὰ φορέσῃ τὸν σάκκον καὶ τὸ ὠμοφόριον τὰ μαργαριταρένια, καὶ ἐγκόλπια τὰ καλλίτερα, καὶ κορώναν τὴν καλλίτερην ἐκείνην τοῦ κὺρ Παϊσίου, εἰς ὀλίγα λόγια ὅλα τὰ καλλίτερα ἱερὰ νὰ τοῦ δώσετε νὰ φορέσῃ. Καὶ τὴν Ἀνάστασιν αὐτὸς νὰ τὴν κάμῃ. Καὶ τὴν ἡμέραν τῆς Ἀναστάσεως τὴν παρρησίαν αὐτὸς νὰ τὴν κάμῃ, καὶ ὅταν εὐγαίνῃ ἀπὸ τὸν ἅγιον Τάφον νὰ τὸν πέρνετε εἰς τὸ Πατριαρχεῖον μέσα ἀπὸ τὸν ἅγιον Ἰάκωβον, καὶ πότε εἰς τὸ κελλὶ τοῦ Πατριάρχου νὰ τρώγῃ πότε εἰς τὴν μεγάλην τράπεζαν, ἤγουν εἰς τὰς ἑορτάς. Ἂν κονέψῃ μέσα εἰς τὸ Πατριαρχεῖον τρώγει εἰς τὸ κελλί του, καὶ εἰς τὰς ἑορτὰς πότε εἰς τὸ κελλί του, πότε εἰς τὴν μεγάλην τράπεζαν. Εἰς τὸν ἅγιον Τάφον ὅταν λειτουργοῦν οἱ ἀρχιερεῖς μαζί του νὰ φοροῦν σάκκους καὶ ἐγκόλπια, καθὼς φοροῦν καὶ ὅταν λειτουργοῦν μαζί μας, καὶ νὰ μνημονεύουν μόνον αὐτὸν ὡς εἴπομεν. Ἡ κορώνα ἡ καλή, καὶ τὰ μαργαριταρένια τὰ ἱερὰ νὰ μὴν ἔβγουν ἔξω ἀπὸ τὸν ἅγιον Τάφον, ὅταν δὲ λειτουργᾷ μέσα εἰς τὴν Ἱλὴμ ἢ ἔξω νὰ δίδετε ἀπὸ τὰ ἄλλα ἱερά. Ἂν τὸν κονεύσετε μέσα εἰς τὸ Πατριαρχεῖον ἂν τὸ εὕρῃ εὔλογον ἐκεῖνος, ἂς ἔρχεται εἰς τὸν ἅγιον Κωνσταντῖνον εἰς τὴν ἐκκλησίαν καθ' ἡμέραν· εἰδὲ μὴ διορίσετε ἀνθρώπους νὰ ὑπηρετοῦν καὶ συμψάλλουν καὶ ἂς λειτουργᾶται εἰς τὴν ἁγίαν Θέκλαν, καὶ τὰς κυριακὰς ἂς ἔρχεται εἰς τὸ Πατριαρχεῖον. Μέσα εἰς τὸν ἅγιον Τάφον ὅταν λειτουργᾷ νὰ λέγεται ὑπὸ πάντων μόνον ἡ ἰδική του φήμη, καὶ ἂς κάθεται ἐμπρὸς εἰς τὴν ἁγίαν τράπεζαν μὲ σκαμνὶ ἐπειδὴ καὶ τὸ ἱερὸν σύνθρονον ἀπαγορεύεται καθάπερ ἀπὸ παντὸς ἀλλοτρίου καὶ μόνῳ τῷ γνησίῳ ἀφοσίωται. Ἡμεῖς ταῦτα γράφομεν, καὶ ἡ ἁγιωσύνη σας ἂν γνωρίζετε καὶ τίποτε ἄλ-

ἄλλο κάμετε πρὸς τιμὴν αὐτοῦ μᾶς καλοφαίνεται. Εἰς τὸ καλὸν γύρισμα χαρίσετέ του τίποτα μοσχοσάπουνα καὶ εἴτι ἄλλο εὕρῆτε εὔλογον μακάρι καὶ πολλαῖς τιμαῖς καὶ ξεπροβοδίσετέ τον νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ καλόν.

Περὶ τοῦ Μεγάλου Σαββάτου.

Τῷ Μεγάλῳ Σαββάτῳ ἐπειδὴ καὶ οἱ αἱρετικοὶ πάντοτε προξενοῦν καυγάδες καὶ σκάνδαλα, καὶ νὰ μὴ γένῃ καμμία ἀτιμία εἰς τὴν μακαριότητά του, τὴν ἡμέραν αὐτὴν ἡ μακαριότης του μήτε νὰ φορέσῃ, μήτε νὰ λειτουργήσῃ, μόνον νὰ φορέσουν καὶ νὰ κάμουν τὴν λιτανείαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ ὅλοι οἱ πρεσβύτεροι καὶ εἰς τὸ ἅγιον Φῶς νὰ ὑπηρετήσῃ ἕνας ἀρχιερεύς, καὶ μάλιστα ὁ ἅγιος Λύδδης ὁ ὁποῖος καὶ νὰ λειτουργήσῃ. Τὴν δὲ Ἀνάστασιν καὶ τὴν λειτουργίαν τοῦ ἁγίου Πάσχα, να τὰ κάμῃ ἡ μακαριότης του, καθ' ὃν τρόπον τὰ ἐκάμαμεν καὶ ἡμεῖς. Τοῦτο τὸ γραμματάκι βάλετέ το εἰς τὸν κώδικα νὰ εὑρίσκεται καὶ νὰ μὴ μᾶς πονοκεφαλῆτε καθ' ἡμέραν. Ἂν θέλῃ ὁ Πατριάρχης νὰ καθήσῃ αὐτοῦ μερικὸν καιρὸν, ὅπου θέλει νὰ καθήσῃ, κανένα ἐμπόδιον δὲν εἶναι.

αψδ' Φεβρουαρίου κη'.

Δοσίθεος ἐλέῳ Θεοῦ πατριάρχης τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ καὶ πάσης Παλαιστίνης.

Ἐπειδὴ εἰς τὴν ἁγίαν Ἱερουσαλήμ, μὲ τὸ νὰ εἶναι ἐπίτροπος ἡμέτερος, ὁ ἀρχιεπίσκοπος Λύδδης, καὶ νὰ συνέβῃ ἀναμεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῶν πατέρων σκάνδαλον καθότι ἡ θεοφιλία του ἐζήτει νὰ μνημονεύεται ἀρχιεπίσκοπος καὶ εἰς τὸ πατριαρχεῖον καὶ εἰς τὸν ἅγιον Τάφον νομίζων νὰ τὸ βεβαιώνῃ ἐπειδὴ οἱ πρὸ αὐτοῦ ἐπίτροποι ἀρχιερεῖς οὕτως ἐμνημονεύοντο, οἱ δὲ πατέρες ἔλεγον, ὅτι τὸ παράλογον, οὔτε συνήθεια οὔτε ἀρχαιότης τὸ βεβαιοῖ, τούτων οὕτως ἐχόντων ἡμεῖς βουλόμενοι νὰ ἔχουν τὰ ἐκκλησιαστικὰ πράγματα τὴν κανονικὴν αὐτῶν τάξιν, παρεπιδημοῦντες ἐνταῦθα ἐν Κων|πόλει, ἐρωτήσαμεν τὸν παναγιώτατον οἰκουμενικὸν Πατριάρχην, καὶ τοὺς ἐγκρίτους τῶν ἀρχιερέων καὶ κληρικῶν, καὶ κατὰ τὴν συμβουλήν, καὶ κρίσιν καὶ ἀπόφασιν αὐτῶν καὶ ἡμεῖς κρίνομεν

καὶ ἀποφασίζομεν, ὅτι ὅταν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ εἶναι ὁ ἐπίτροπος ἀρχιερεὺς νὰ γίνωνται ταῦτα. Πρῶτον. Ὅταν δὲν εἶναι λειτουργία καὶ παρρησία, ὁ ἐπίτροπος εἰς τὸν ἅγιον Κων)τῖνον, καὶ μέσα εἰς τὸν Ἁ. Τάφον, οὔτε εἰς τὴν ἀρχὴν πασῶν τῶν ἀκολουθιῶν οὔτε εἰς τὸ τέλος νὰ εὐλογῇ οὔτε εἰρήνη πᾶσι νὰ λέγῃ, οὔτε τὸ σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, οὔτε εἰς τὸ χερουβικὸν οὔτε εἰς τὸ κοινωνικόν, οὔτε ἄλλην ὥραν νὰ εὐλογῇ, μητε εἰς τὸ ἀπόδειπνον οἱ πατέρες νὰ πέρνουν παρ' αὐτοῦ συγχώρησιν, μήτε ραβδὶ νὰ βαστᾷ καὶ τέως εἰπεῖν, καμμίαν ἀρχιερατικὴν τάξιν ἐνέργειαν νὰ μὴν ἔχῃ νὰ κάμῃ καὶ μήτε ὅταν προσκυνῇ ταῖς εἰκόναις καὶ τὸ εὐαγγέλιον νὰ μὴν εὐλογῇ, παρὰ μόνον ἕνα καὶ μοναχὸν τὸ ἀντίδωρον νὰ δίδῃ καὶ ὄχι ἄλλο τίποτε.

Δεύτερον. Ὅταν εἶναι τοῦ ἁγίου Κων)τίνου, ἢ τοῦ ἁγίου Ἰακώβου, ἢ ἄλλη ἑορτὴ ποτὲ ἀρχιερεὺς νὰ μὴν λειτουργῇ εἰς τὸν ἅγιον Κων)τῖνον κατ' οὐδένα τρόπον παρὰ τὴν ἁγίαν Λαμπρὰν εἰς τὴν δευτέραν Ἀνάστασιν νὰ φορῇ καὶ νὰ εὐλογῇ καὶ νὰ κάμνῃ τὴν συνήθειαν τὴν ἀρχαίαν ὁμοῦ μετὰ τῶν λοιπῶν ἀρχιερέων καὶ ἱερέων.

Τρίτον. Μέσα εἰς τὸν Ἅ. Τάφον ὅταν εἶναι νὰ γένῃ παρρησία ὁ ἀρχιερεὺς νὰ ὑπαγένῃ μαζὶ μὲ τὸν κλῆρον εἰς τὸ ἱερατεῖον καὶ νὰ φορῇ τὸ μαντὶ εἰς τὴν Ἀποκαθήλωσιν καὶ τὴν πατερίτσαν ἀμὴ ἀπὸ τὸ Πατριαρχεῖον ἕως εἰς τὴν Ἀποκαθήλωσιν νὰ φορῇ καὶ τὸ μαντὶ καὶ τὴν πατερίτζαν καὶ καθεξῆς νὰ κάμνῃ τὴν τάξιν εὐλογῶν καὶ ἁγιάζων εἰς ὅλας τὰς ἀκολουθίας, καὶ λέγων τὸ εἰρήνη πᾶσι, καὶ ἐνεργῶν τὰ πάντα κατὰ τὴν συνήθειαν.

Τέταρτον. Καὶ μέσα εἰς τὸν Ἅ. Τάφον καὶ εἰς τὸν ἅγιον Κων)τῖνον καὶ εἰς ὅλας τὰς ἐκκλησίας καὶ τὰ μοναστήρια ὁ ἐπίτροπος νὰ μὴ μνημονεύεται ποτὲ κἄντε ἀρχιερεὺς εἶναι κἂν ἱερομόναχος κἄτε μοναχός, ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ἀνάγκη τοῦ καιροῦ ᾠκονόμησε νὰ εἶναι κοινοβιᾶται καὶ ὁ πατριάρχης, καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ λοιπὶ πατέρες νὰ γίνεται τὸ μνημόσυνον εἰς τὰ προσκυνήματα εἰς τὰ μοναστήρια καὶ εἰς τὰς ἐκκλησίας. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ πατριάρχου Δοσιθέου καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος, ὁποῦ μήτε

ὁ πατριάρχης νὰ μνημονεύεται ἰδίως, ἀλλὰ μαζὶ μὲ τοὺς πατέρας.

Πέμπτον. Ὅταν λειτουργῇ ὁ ἐπίτροπος, ὁ ἀρχιερεὺς εἰς τὸν Ἁ. Τάφον μόνη ἡ φήμη τοῦ πατριάρχου νὰ λέγηται εἰς τὴν λειτουργίαν, καὶ ἀρχιερεῖς καὶ ἱερεῖς τὸν πατριάρχην νὰ μνημονεύουν εἰς τὸ, ἐν πρώταις μνήσθητι, Κύριε.

Ἕκτον. Ὅταν λειτουργῇ ὁ ἀρχιερεὺς εἴτε εἶναι ἐπίτροπος, εἴτε καὶ μὴ εἰς τὸν ἅγιον Ἰάκωβον καὶ εἰς τὰ λοιπὰ μοναστήρια καὶ ἐκκλησίας ὁποῦ εἶναι μέσα εἰς τὴν Ἱ(ερουσα)λὴμ καὶ ἔξω εἰς τὴν λειτουργίαν, μετὰ τὴν φήμην τοῦ πατριάρχου νὰ λέγεται καὶ ἡ ἰδική του καὶ νὰ ψάλλεται καὶ μέσα καὶ ἔξω, ἀμὴ πάλιν εἰς τὸ ἐν πρώτοις μνήσθητι Κύριε τοῦ πατριάρχου, μόνον νὰ γίνεται τὸ μνημόσυνον, εἰς δὲ τοὺς λοιποὺς τόπους τοῦ μνημοσύνου ὡς εἴρηται νὰ μνημονεύεται ὁ Πατριάρχης, ὑπὲρ τοῦ πατρὸς καὶ πατριάρχου καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν Ἀδελφότητος.

Ἕβδομον. Εἰς τὸν ἅγιον Ἰάκωβον καὶ εἰς τὰ λοιπὰ μοναστήρια καὶ ἐκκλησίας ἂν εἶναι ἀρχιερεὺς ὁ ἐπίτροπος ὅταν παρευρεθῇ εἰς τὰς ἑορτὰς καὶ κυριακὰς νὰ λέγῃ τὸ εἰρήνη πᾶσι καὶ νὰ εὐλογῇ, καὶ εἰς τὰ λείψανα ὅπου εὑρεθῇ νὰ εὐλογῇ καὶ νὰ λέγῃ τὸ εἰρήνη πᾶσι καὶ νὰ φορῇ μαντὶ καὶ πατερίτζα, καὶ ἂν εἶναι καὶ ἄλλος ἀρχιερεὺς ὁποῦ δὲν εἶναι ἐπίτροπος ἁπλῶς, ἀμὴ εἶναι προσταγμένος ἀπὸ τὸν ἐπίτροπον νὰ ἐνεργῇ τὰ ἐκκλησιαστικά, καὶ ἐκεῖνος ὅταν προσταχθῇ ἀπὸ τὸν ἐπίτροπον νὰ ἐνεργῇ τὰ ἐκκλησιαστικά, ἤτε μέσα εἰς τὸν ἅγιον Ἰάκωβον, εἴτε εἰς τὰς ἄλλας ἐκκλησίας, καὶ ἐκεῖνος εἰς τὰς κυριακὰς καὶ ἑορτὰς νὰ εὐλογῇ νὰ ἁγιάζῃ, νὰ λέγῃ τὸ εἰρήνη πᾶσι εἰς τὰς ἀκολουθίας καὶ λειτουργίας. Καὶ ἂν λειτουργήσῃ νὰ λέγεται ἡ φήμη του μετὰ τὴν φήμην τοῦ πατριάρχου, νὰ φορῇ πατερίτζα καὶ μαντί, καὶ ἂν εὑρεθῇ καὶ κάθε ἡμέραν εἰς τὰς εἰρημένας ἐκκλησίας νὰ δίδῃ τὸ ἀντίδωρον, καὶ εἰς τὰ ἀπόδειπνα νὰ πέρνουν οἱ πατέρες συγχώρησιν ἀπὸ λόγου του, τὰ αὐτὰ νὰ γίνωνται, καὶ εἰς τὰ λείψανα, πλὴν εἰς τὸ ἐν πρώτοις μνήσθητι Κύριε νὰ μνημονεύεται ὁ πατριάρχης μόνον καὶ εἰς πάσας τὰς ἀκολουθίας καὶ ἐκκλησίας νὰ μνημονεύεται ὡς εἴρηται τὸ μνήσθητι Κύρι[ε]

τοῦ πατρὸς καὶ πατριάρχου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὄγδοον. Ἂν καὶ ὁ ἐπίσκοπος προσταχθῇ νὰ λειτουργήσῃ εἰς τὸν ἅγιον Ἰάκωβον καὶ εἰς τὰς λοιπὰς ἐκκλησίας, καὶ ἐκείνου ἡ φήμη νὰ λέγεται εἰς τὴν λειτουργίαν μετὰ τὴν φήμην τοῦ πατριάρχου.

Ἔννατον Ἂν καὶ ξένος ἀρχιερεὺς ἔλθῃ εἰς προσκύνησιν καὶ προσταχθῇ νὰ λειτουργήσῃ, καὶ ἐκείνου ἡ φήμη νὰ λέγεται μετὰ τὴν φήμην τοῦ πατριάρχου.

Δέκατον. Ὁ μητροπολίτης νὰ λέγεται πανιερώτατος, οἱ ἀρχιεπίσκοποι καὶ ἐπίσκοποι θεοφιλέστατοι, πλὴν ὁ Λύδδης καὶ ὁ Γάζης νὰ λέγωνται καὶ ὑπέρτιμοι.

Δέκατον πρῶτον. Οἱ ἀρχιερεῖς τὰ ἱερὰ ὁποῦ τοὺς δίδῃ ἡ ἐκκλησία νὰ ἔχουν εἰς τὴν χρῆσίν τους, καὶ τὰ μανδία καὶ ταῖς πατερίτζαις, καὶ εἴτι ἄλλα ἱερὰ ἔχουν αὐτοὶ νὰ τὰ φοροῦν εἰς τὰς ἐπαρχίας των, καὶ ὅταν λειτουργοῦν μέσα εἰς τὸν Ἅ. Τάφον καὶ εἰς τὰ μοναστήρια καὶ ἐκκλησίας ὁποῦ εἶναι μέσα εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἔξω να πέρνουν ἱερὰ, τρικέρια, πατερίτζαις, μανδία, δίσκους, ἰμπρίκια ἀπὸ τὸν σκευοφύλακα, μέσα ἀπὸ τὸν ἅγιον Τάφον, καὶ πάλιν μετὰ τὴν λειτουργίαν νὰ τὰ βάνῃ μέσα καὶ πάλιν ὅταν τὰ χρειασθοῦν νὰ τὰ πέρνουν καὶ πάλιν νὰ τὰ δίδουν ὀπίσω.

Δέκατον δεύτερον. Τοῦ Σταυροῦ ἡ τῆς Ὑψώσεως ἀνάπτονται τὰ κανδύλια ὅλα καὶ οἱ πολυέλεοι, ἀμὴ ἄλλον τίποτες στόλισμα περισσότερον νὰ μὴ γένῃ.

Δέκατον τρίτον. Τῶν Θεοφανείων, τῆς Πεντηκοστῆς καὶ τοῦ Σωτῆρος νὰ ἀνάπτεται μοναχὰ ὁ πολυέλεος ὁποῦ εἶναι εἰς τὸν καθολικὸν θρόνον καὶ ὄχι ἄλλος καὶ τὰ κανδύλια ὁποῦ εἶναι εἰς τὰς εἰκόνας ἔμπροσθὰ τοῦ καθολικοῦ καὶ ὄχι ἄλλον.

Δέκατον τέταρτον. Εἰς τὸ Κουβούκλιον εἰς τὸν καιρὸν τῆς λειτουργίας ἡ δύο λαμπάδες νὰ μὴ λείπῃ νὰ καίωνται, ἔτι τῶν Θεοφανείων, τῆς Πεντηκοστῆς, καὶ τῆς Μεταμορφώσεως ὁ Ἅ. Τάφος νὰ ἀνοίγῃ μοναχὰ εἰς τὴν λειτουργίαν καὶ ὄχι τὸ βράδι.

Δέκατον πέμπτον. Τὰ ἱερὰ νὰ μοιράζωνται εἰς τρία μοιράδια

τὰ πλέον καλλίτερα καὶ ἐκλεκτότερα νὰ φοροῦνται μόνον καί μοναχὰ τῶν Βαΐων, τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἁγίου Πάσχα καὶ τοῦ Σταυροῦ τῆς Ὑψώσεως. Τὰ δεύτερα νὰ φοροῦνται τῆς Ὀρθοδοξίας, τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, καὶ τῷ μεγάλῳ Σαββάτω καὶ τοῦ Ἀντίπασχα. Τὰ τρίτα νὰ φοροῦνται τῶν Θεοφανείων, τῆς Πεντηκοστῆς καὶ τοῦ Σωτῆρος.

Δέκατον ἕκτον. Ἔξω ἀπὸ τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα ὁποῦ γίνεται ἡ Ἀνάστασις ἀπάνω εἰς τὸ Πατριαρχεῖον, ἡ εἰς τὴν Βηθλεέμ, ἡ εἰς τὴν Γεθσημανῆ, ἡ εἰς τὸ Ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, ὅ,τι ἡμέρα καὶ ὅτι ἑορτὴ καὶ ἂν εἶναι νὰ πέρνουν ἱερὰ ἀπὸ τὸ Πατριαρχεῖον, ἀπὸ τὸν Ἅγιον Ἰάκωβον, καὶ ἀπὸ τὰ μοναστήρια τὰ γυναίκεια καὶ ἀπ' αὐτοῦ μέσα τινὰς ἐξουσίαν νὰ μὴν ἔχῃ νὰ γυρεύσῃ καὶ νὰ πάρῃ τίποτας, ἡ ἱερά, ἡ σκεύη, εἰδὲ καὶ ἀναγκαίως χρειασθῇ τίποτε ἐν βάρει ἀλύτου καὶ αἰωνίου ἀφορισμοῦ, παλαιά, ἢ καινούργια χρυσᾶ νὰ μὴν δώσῃς παρὰ μόνον ἀλαζένια καὶ χαμουχένια. Παρὰ μόνον ὁ ἐπίτροπος καθὼς εἴπαμεν ἔχει ἐξουσίαν νὰ πέρνῃ ἱερὰ ἀπὸ μέσα, καὶ εἰς τὰς ἔξω ἑορτάς, μόνον διὰ λόγου του.

Δέκατον ἕβδομον. Τὰ ἱερὰ ὅπου ἐφόρουν ἐ γ ώ, ὠμόφορα στιχάρια, ὑπογονάτια, ἐπιτραχήλια, μανίκια, ζώναις, ἐγκόλπια· καὶ τὰ ἱερὰ ὁποῦ ἐφόρει ὁ κὺρ Παΐσιος, κὺρ Θεοφάνης, καὶ κὺρ Νεκτάριος, τινὰς ποτὲ νὰ μὴ τὰ φορέσῃ, οὔτε ἀρχιερεύς, οὔτε ἱερομόναχος, οὔτε διάκονος, καὶ ἂν καλὰ καὶ οἶδα καὶ τὰ στιχάρια τοῦ κὺρ Παϊσίου καὶ τὰ ἐξέσχισαν οἱ διάκονοι, μὲ ταῦτα ὅλα καθὼς ἀπόμεναν ὡς εἶναι καὶ παλαιὰ ἂς στέκωνται εἰς φύλαξιν, εἰ μήπου τὰ παπαδικὰ ἱερὰ τὰ ἐδικά μου ἔχει θέλημα ὁ ἐπίτροπος νὰ τὰ φορῇ, εἰς τὰς μεγάλας ἑορτὰς εἰς τὴν λειτουργίαν.

Δέκατον ὄγδοον. Ὅταν λειτουργῇ τινας ἀρχιερεὺς εἰς τὴν Γεθσημανῆ, ἢ εἰς τὸ Ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ διάκονοι καθὼς εἴπαμεν νὰ πέρνουν ἀπὸ ἔξω ἱερά, τοῦ ἀρχιερέως δίδοντάς του ἀπὸ μέσα ἱερὰ νὰ τοῦ δίδωνται ἀπὸ τὰ δεύτερα καὶ ὄχι ἀπὸ τὰ πρῶτα.

Δέκατον ἔννατον. Ὅταν εἶναι μερικοὶ χατζῆδες, ὅσοι δὲν εἶναι γραμμένοι μέσα, νὰ ἀνοίγῃ ἡ ἁγία Πόρτα τὸ βράδι νὰ σεβαίνουν

μέσα, νὰ κοιμῶνται μέσα καὶ νὰ γράφωνται, καὶ τὸ πουρνὸ νὰ ἐβγαίνουν ἔξω καὶ ὅταν ἀνοίγῃ ὁ Ἅγιος Τάφος εἰς ἡμέραν ἑορτῆς νὰ μὴ γίνωνται μέσα φαγοπότια καὶ γραψίματα καὶ τράπεζαις καὶ μαγεριά.

Εἰκοστόν. Διάκος μέσα ἀπὸ τὸν ἅγιον Τάφον ποτὲ νὰ μὴν λείπῃ μήτε ποτὲ αἱρετικὸς τινας εἰς τόπον κοινὸν ἢ τόπον ἐδικόν μας νὰ μὴ κάμνῃ τίποτε νεωτερισμόν. Ταῦτα νὰ βαλθοῦν εἰς τὸν κώδικα νὰ εὑρίσκωνται παντοτινά.

Ἐγράφη ἐν Κωνσταντινουπόλει 1695 μηνὶ Ἰουλίῳ.

Ἡ ὑπογραφὴ

Ὁ Ἱεροσολύμων Δοσίθεος βεβαιοῖ.

Δοσίθεος ἐλέῳ Θεοῦ Πατριάρχης τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ καὶ πάσης Παλαιστίνης.

Ὁσιώτατε καὶ λογιώτατε ἱερομόναχε καὶ πνευματικὲ παπᾶ κὺρ Νεόφυτε ἐν Χριστῷ ἀγαπητέ, ἡ χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος ἔστω μετὰ σοῦ.

Οἱ ἀρχιερεῖς Πτολεμαΐδος καὶ Λύδδης ἐπειδὴ ἐγίνηκαν καὶ οἱ δύο ἐπίτροποι, ὅσον μὲν εἰς τὸ κάθισμα πρέπει νὰ φυλάττεται ἡ τάξις, ὁ μητροπολίτης παραπάνω, ὁ ἀρχιεπίσκοπος παρακάτω, τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι ἀτιμία, ἀλλὰ τιμή, ἐπειδὴ καὶ ἡμεῖς οἱ τέσσαρες πατριάρχαι ὡσὰν ἔλθωμεν εἰς ἕνα τόπον, ἐγὼ δὲν καταδέχομαι νὰ καθίσω παραπάνω ἀπὸ τὸν Ἀντιοχείας καὶ Ἀλεξανδρείας, μόνον τὸν τόπον μου ζητῶ, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἔχω τὴν τιμήν, ὅσον δὲ εἰς τὰς ἑορτάς, ἐπειδὴ καὶ δὲν συμφωνοῦν, νὰ ὑποτάσσεται ἕνας τοῦ ἄλλου, κάμνομεν οἰκονομίαν καὶ λέγομεν οὕτω, ὁ ἕνας ἀρχιερεὺς ἀπὸ τοὺς δύο, τὸν ἕνα χρόνον, κάμνει τὴν ἑορτὴν τῆς Ὀρθοδοξίας, ὁ ἄλλος τῆς Σταυροπροσκυνήσεως. Ἔστω τῆς Ὀρθοδοξίας ὁ Πτολεμαΐδος καὶ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως ὁ Λύδδης, ὁ Πτολεμαΐδος κάμνει τὴν ἑορτὴν τῶν Βαΐων, ὁ Λύδδης τὸν Νιπτῆρα, ὁ Πτολεμαΐδος εὐγάνει τὸ ἅγιον Φῶς, ὁ Λύδδης τὸ ἅγιον Πάσχα, ὁ Πτολεμαΐδος τὸ Ἀντίπασχα, ὁ Λύδδης τῆς Πεντηκοστῆς, ὁ Πτολεμαΐδος τοῦ Σταυροῦ, ὁ Λύδδης τῶν Θεοφανείων, τὸν ἄλλον δὲ χρόνον ἀρχίζει ὁ Λύδδης τῆς Ὀρθοδοξίας, ὁ δὲ Πτολεμαΐδος τῆς Σταυ-

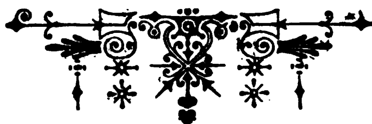
ροπροσκυνήσεως, καὶ καθεξῆς κάμνουν ταῖς ἑορταῖς ὡς ἐσημειώσαμεν ἀνωτέρω. Ὅταν λειτουργῇ ὁ Πτολεμαΐδος, πλὴν τοῦ Λύδδης οἱ ἀρχιερεῖς οἱ λοιποὶ ὅλοι εἶναι συλλειτουργοὶ αὐτοῦ, καὶ ὅταν λειτουργῇ ὁ Λύδδης πάλιν πλὴν τοῦ Πτολεμαΐδος οἱ λοιποὶ ἀρχιερεῖς ὅλοι εἶναι συλλειτουργοὶ αὐτοῦ, πλὴν καθὼς ἐδιωρίσαμεν, ὅσοι ἀρχιερεῖς λειτουργοῦν μέσα εἰς τὸν ἅγιον Τάφον, καὶ εἰς τὸν νιπτῆρα, ὄχι μόνον μητροπολῖται, ἀλλὰ καὶ ἀρχιεπίσκοποι φοροῦν σάκκους καὶ ἐγκόλπια διὰ παρρησίαν τῆς Ἐκκλησίας. Εἰς τὸν ἅγιον Κωνσταντῖνον ὅταν στέκωνται οἱ ἀρχιερεῖς εἶναι χρεία νὰ φυλάττηται ἡ τάξις ὁποῦ εἴπομεν παραπάνω· ὥστε ὁ ἐπίτροπος στέκεται δεξιὰ τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου καὶ οἱ ἀρχιερεῖς στέκονται ζερβὰ ἀραδικῶς. Οἱ ἀρχιερεῖς ὅταν λειτουργοῦν μέσα εἰς τὸν ἅγιον Τάφον καὶ εἰς τὸν ἅγιον Ἰάκωβον, ὅποιος καὶ ἂν εἶναι μήτε φήμην τοῦ λέγουν, μήτε τὸν μνημονεύουν παρὰ μόνος ὁ πατριάρχης μνημονεύεται, καὶ εὐφημεῖται, ὅταν δὲ λειτουργοῦν εἰς τὰ μοναστήρια τὰ ἄλλα, τόσον μέσα εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, τόσον ἔξω, μνημονεύεται ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν ὁ δεῖνος καὶ λέγονται καὶ ἡ φήμαις του, δηλονότι μετὰ τὸ μνημόσυνον καὶ τὴν φήμην τοῦ πατριάρχου, ἤγουν, ὑπὲρ τοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ πατριάρχου, ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν ὁ δεῖνος καὶ ἂν εἶναι ἐπίσκοπος λέγουσιν ὑπὲρ τοῦ ἐπισκόπου ἡμῶν ὁ δεῖνος. Σημειωτέον δὲ, ὅτι ἐνταῦθα τὸ ἡμῶν δὲν δηλοῖ ἀξίαν ἢ προτίμησιν, ἀλλὰ ὁμοφωνίαν πίστεως.

Καὶ εἰς ταῖς φήμαις.

Ὁ δεῖνος, τοῦ μακαριωτάτου καὶ παναγιωτάτου ἡμῶν αὐθέντου καὶ δεσπότου καὶ τὰ ἑξῆς. Ὁ δεῖνος, τοῦ πανιερωτάτου μητροπολίτου, ἢ τοῦ θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου, ἢ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου καὶ τὰ ἑξῆς. Καὶ εἰς τὸ ἐν πρώτοις μνήσθητι Κύριε, μνημονεύει ὁ ἀρχιερεὺς τοῦ πατριάρχου καὶ οἱ συλλειτουργοὶ ἱερεῖς μνημονεύουν τὸν ἀρχιερέα. Καὶ ταῦτα ὡς εἴπομεν νὰ γίνωνται εἰς ὅλα τὰ μοναστήρια τὰ ἔσω τῆς Ἱ/λὴμ καὶ τὰ ἔξω, πλὴν τοῦ Ἁγ. Τάφου καὶ τοῦ Ἁγ. Ἰακώβου. Εἰς τὸν Ἅγ. Κωνσταντῖνον ποτὲ ἀρχιερεὺς νὰ μὴ λειτουργήσῃ, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἁγίου

Ἰακώβου καὶ τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου νὰ λειτουργοῦν οἱ ἱερεῖς, τῇ δὲ ἡμέρᾳ τοῦ ἁγίου Πάσχα φοροῦν ἀρχιερεῖς καὶ κάμνουν τὴν δευτέραν Ἀνάστασιν ἐκεῖ, καὶ ὄχι ἄλλο.

Ὁ ἐπίτροπος πάντοτε μνημονεύεται, πλὴν καὶ αὐτὸς δὲν μνημονεύεται μήτε εἰς τὸν Ἅγιον Τάφον, μήτε εἰς τὸν ἅγιον Ἰάκωβον, ἀλλὰ εἰς πάντα τὰ λοιπὰ μοναστήρια, καὶ τότε, ὅμως ὕστερα ἀπὸ τὸν ἀρχιερέα. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ πατριάρχου. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου, ἢ ἐπισκόπου ἡμῶν, ὁ δεῖνος. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, καὶ σωτηρίας, Νεοφύτου ἱερομονάχου καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος. Ὁ ἐπίτροπος ὅταν γίνεται εἰς τὸ Πατριαρχικὸν κελλὶ σύναξις, κάθεται εἰς τὸ κρεββάτι, τὸ θρονὶ ὁποῦ εἶναι εἰς τὸ κεφαλοτράπεζον πάντοτε μένει εὔκαιρον. Εἰς τὸ θρονὶ ὁποῦ εἶναι ἐκεῖθε μεριὰ ἀπὸ τὸ παράθυρον καθεξῆς κάθονται οἱ ἀρχιερεῖς, κάτωθεν δὲ τοῦ ἐπιτρόπου καὶ τῶν ἀρχιερέων, κάθεται ὁ ἔγκριτος ἱερομόναχος καὶ γέροντας, καὶ ὅταν εἶναι τραπέζι πρὸς τὸ κρεββάτι κάθεται ὁ ἐπίτροπος, τὴν ἄλλην μεριὰν ἀντικρὺ κάθονται οἱ ἀρχιερεῖς, εἰς δὲ τὸ κεφαλοτράπεζον οὐδὲ εἷς, οὕτως ἀναλόγως γίνεται καὶ εἰς τὰς λοιπὰς συνελεύσεις. Ὅταν ἐβγαίνουν ἀπὸ καμμίαν ἐκκλησίαν οἱ ἀρχιερεῖς ὁποῦ εἶναι καὶ ὁ ἐπίτροπος μαζή, προηγοῦνται οἱ ἀρχιερεῖς τοῦ ἐπιτρόπου. Ὅταν τύχῃ νὰ γίνῃ καμμία κρίσις διὰ ἔγκλημα τινὸς ἢ κοσμικοῦ, ἢ μοναχοῦ, ἡ σκέψις γίνεται κοινῶς ἀμὴ ἡ ἀπόφασις ἀποβλέπει εἰς τὸν ἐπίτροπον.

ΠΙΝΑΞ ΟΝΟΜΑΤΙΚΟΣ

Κατὰ ἀλφάβητον.

Α.

B.

Γ.

Δ.

E.

Z.

Η.

Θ.

I.

Κ.

Λ.

Μ.

Ν.

Ξ.

Ο.

Π.

Ρ.

Σ.

Τ.

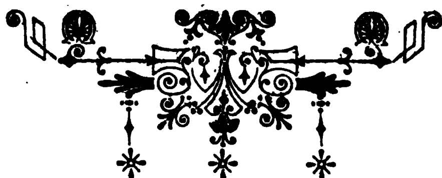
Υ.

Φ.

X.

Ω.

Μνήμης καὶ ἐπαίνου ἄξιος τυγχάνει ὁ ἐκ Τραπεζοῦντος πρωτοσύγκελος κ. Δοσίθεος, ὅστις ἐδωρήσατο τῇ βιβλιοθήκῃ τὰ ὑπ' ἀριθμὸν 39— 42 χειρόγραφα.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΡΟΣΘΗΚΗ ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΩΝ

Σελίς	Στίχος		Γράφε
17	18	Τίς ὁ Ἡσύχιος οὗτος;	Τίς ὁ Ἡσύχιος οὗτος, βεβαίως ὁ γνωστὸς συγγραφεὺς τοῦ Ζ′ αἰῶνος.
87	12	ΙΓ′	ΙΑ′
» »	» »	ΙΑ′	ΙΓ′
89	9	αὐτὸ	Αὐτοῦ
91	2	καὶ ἀφρονῶν	Καταφρονῶν
» »	30	ἔτεια	Ἔτει
93	8	ΙΒ′	ΙΖ′
94	5	1173	1665
» »	8	» »	» »
172	18	Θαρηγλιῶνος	Θαργηλιῶνος
175	15	Ποστελνίκτ	Ποστελνίκ.